

GİZLİ GÜNDEMLER

"Demokrasi, Özgürlük, Anayasa"

I

DEVLET BAHÇELİ

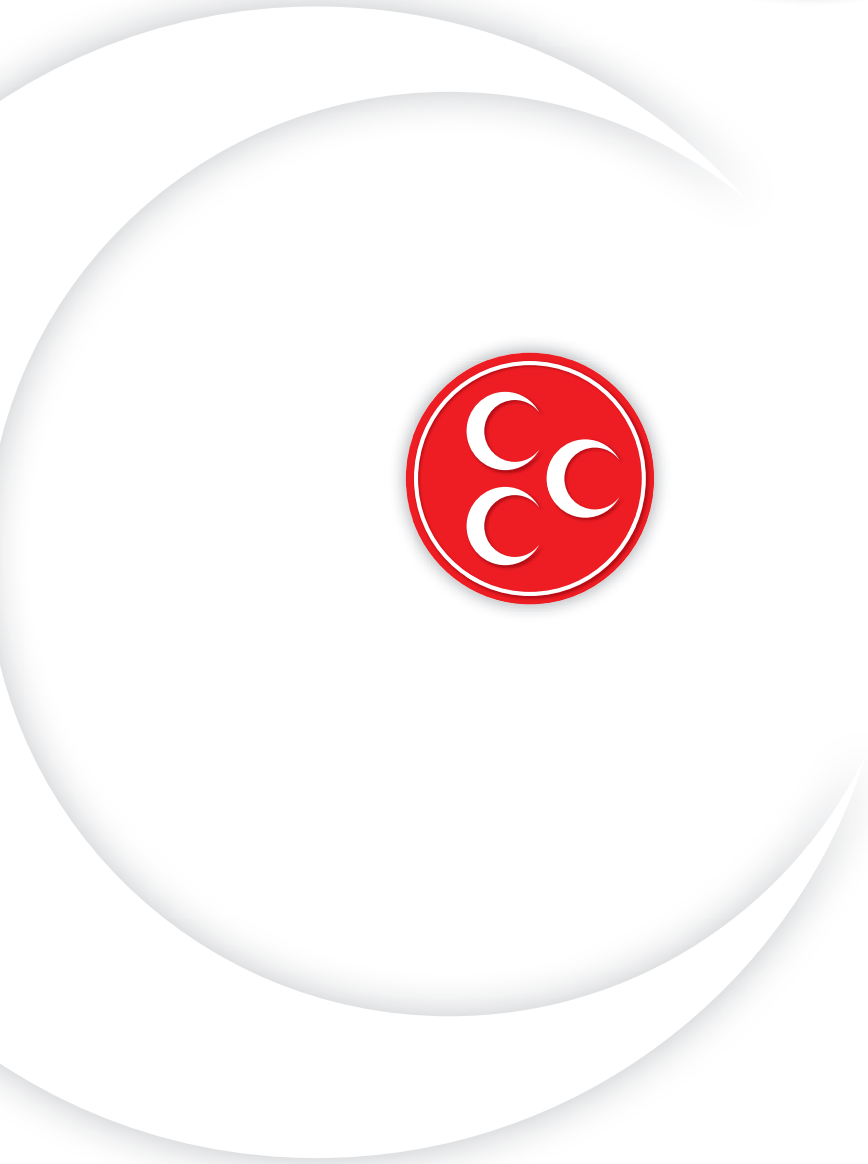
MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GİZLİ GÜNDEMLER
"Demokrasi, Özgürlük, Anayasa"

I

www.mhp.org.tr

- Milliyetçi Hareketin fedakâr ve vefakâr kadrolarını her konuşmada aşağılayan,
- Her biri aziz ceddimizin hatıralarının sembolü üç hilale tabela diyerek tahkir eden,
- Faşist, kafatasçı, ırkçı gibi alçakça iftiralarla gıybette bulunan,
- Şehide kelle, canıye sayın diyen, teröriste tören düzenleyenlerle,
- Gönlü millet sevgisi ile dolu, yüreği al bayrağımız için çarpan milyonlarca Türkiye Sevdalısına her gün hakaret eden bir zihniyetle işbirliği yapmamız asla söz konusu olmayacaktır.

DEVLET BAHÇELİ

İÇİNDEKİLER

---

05 Ocak 2010.....	7
12 Ocak 2010.....	35
19 Ocak 2010.....	65
26 Ocak 2010.....	95
02 Şubat 2010.....	125
09 Şubat 2010.....	151
16 Şubat 2010.....	177
23 Şubat 2010.....	207
02 Mart 2010.....	241
09 Mart 2010.....	273
16 Mart 2010.....	301
23 Mart 2010.....	324

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

" TBMM GRUP TOPLANTISINDA "

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

05 OCAK 2010

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Basınımızın Muhterem Temsilcileri,**

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Bugün yeni bir asrın ilk on yılını geride bıraktığımız bir dönemde 2010 yılının ilk grup toplantısını yapmak üzere toplanmış bulunuyoruz.

Yeni yılın hepinize, ailelerinize, aziz milletimize ve insanlığa mutluluk, huzur ve refah getirmesini diliyorum.

Geride kalan yıl da önceki altı yılda olduğu gibi maalesef hayatın her alanında ağır sorunların yaşandığı, ülkemizin krizlerle boğuştuğu kayıp dönem olarak anılacaktır.

2009'da da ülkemizin ve milletimizin huzuru ve refahı için ihtiyacı olan atılımlar yapılamamış, yıllardır yaşadığı işsizlik, yokluk ve yoksulluk çemberi kırılmamıştır.

Geride kalan yıl içinde de ülkemizin milli çıkarları, devlet gelenekleri, ve binlerce yılda oluşmuş kardeşlik hukuku ucuz siyasetin malzemesi olmaya devam etmiştir.

Manevi değerleri siyaset sermayesi yaparak harcamaktan çekinmeyen ilkesiz kadroların elinde, milletimiz sancılı gelişmelerle dolu bir dönemi daha yaşamak zorunda kalmıştır.

Tıpkı önceki altı yılda olduğu gibi, AKP zihniyetinin yedinci yönetim yılında da Türk Milleti hak etmediği bir çaresizlik içine itilmiş, iktidarın maddi ve manevi tahribatından toplumun her kesimi ve devletin her kurumu etkilenmiştir.

Türkiye, hükümetin iddialarının aksine uluslararası alanda ciddi itibar kayıpları yaşamış, teslimiyetçi politikalarla ülkemiz saygınlığını yitirmiş, her isteyenin tuttuğunu koparabileceği aciz bir ülke durumuna düşürülmüştür.

Ülkemiz geride kalan yıl daha fazla yorulmuş ve daha çok hırpalanmış, ezik ve çaresiz hale gelmiştir.

Siyaset kirlenmiş ve itibar kaybına uğramış, ahlaki temellerden, nezaket ve saygıdan uzaklaşan bir politika üslubu yönetime hakim olmuştur.

Ve içi boş sloganlarla, sanal umut ve vaatlerle, hayali başarı hikâyeleriyle Türk Milletini yeniden kandırma imkânları artık kalmamıştır.

Yine geçen 2009 yılında, Türkiye'nin milli birliğinin korunması, milli mensubiyet şuurunun güçlendirilmesi ve milli devlet yapısının savunulması hükümet tarafından çağ dışı hassasiyetler olarak tanımlanmış ve aşağılanmıştır.

Bölücü terör eylemlerinin ve etnik tahriklerin hız kazandığı böyle bir dönemde, terörle mücadelenin önünü kesmeyi amaçlayan siyasi çözüm tartışmaları Türkiye'nin gündemine açılım, çözüm ve proje adı ile getirilmiştir.

Bizim yıkım projesi adını verdiğimiz bu süreçte;

- Bölücü emeller besleyen odaklar muhatap alınarak diyalog ve demokratik tartışma zemini adı altında Türkiye'nin bir pazarlık ortamına çekilmeye çalışıldığı,
- ABD destekli, AB patentli, Peşmerge onaylı ve İmralı imzalı bu yıkımın sözde demokratikleşme, özgürlük ve insan hakları ambalajıyla hükümet tarafından pazarlanmak istendiği,
- Bu anlayışla, devletin terörle mücadelesini şiddet politikası, kanlı terörün ise hak arama mücadelesi olarak tanımlanmaya çalışıldığı,
- Türkiye'nin sosyal dokusunun küresel projelerin güdümündeki iktidar tarafından acımasızca tahrip edilmeye çabaladığı,
- Ve yıkım ortağı arayışlarının kapı kapı gezilerek ısrarla sürdürülmek istendiği gelişmeler, geçen yıl bildiğiniz ve yaşadığınız gerçekler olmuştur.

Yıllardır AKP zihniyetinin bölücülüğe ve bölücü teröre gösterdiği hoşgörü, verdiği cesaret ve yaptığı işbirliği 2009 yılında bütün berraklığıyla ortaya çıkmıştır.

Türk milletini birbirine düşürmek için kurgulanan sinsi bir oyun hükümet eliyle ve bütün yıkım aktörleri kullanılarak sahnelenmeye çalışılmıştır.

Yıl boyunca devam eden vahim gelişmeler kapsamında;

- Türkiye Cumhuriyeti'nin temel harcı olan bütün ilke ve değerler tartışmaya açılmış,

- Milli devlet niteliğini ve üniter yapısını sulandırmaya ve tasfiye etmeye yönelik bir kampanya harekete geçirilmiş,
- Türkiye’de etnik ayrımcılığa zemin oluşturacak ve Türk milletini bölerek ayrı bir millet şuurunu yaratılması amacıyla hizmet edecek dayatmalar hız kazanmış,
- Bölücülük hükümet vasıtasıyla siyasete taşınmış, bölücü meşru talepler olarak tanımlanmak istenmiş,
- Teröristle yapılan pazarlıklarla oluşturulan siyasi ortam İmralı Canisini yeniden terörün lideri haline getirmiş ve buradan yönetilen ihanet odakları tekrar sahneye çıkmıştır.

Yıllardır süren terörün kanlı yüzünün saklanarak yeni bir maske ile Türkiye’nin karşısına çıkarılması için adeta bir seferberlik başlatılmıştır.

Bundan yararlanarak Türkiye’yi etnik tuzakların içine çekmeye çalışan terör maşaları nifak tohumları ekmek için seferber olmuştur.

Bunun sonucu etnik bölücülüğü ve kamplaşmayı tahrik eden faaliyetler hız kazanmış, Türkiye’nin milli birliğini hedef alan ihanet provaları alenen yapılmaya başlanmıştır.

AKP’nin devleti ve toplumu kuşatmaya yönelik tehlikeli siyaset modelinin bir yıllık özeti bundan ibarettir.

2009 yılında akıllarda iz bırakanlar;

- Hükümetin “PKK açılımı”nın milletimizde neden olduğu gerilim, öfke ve uyanma,

- “İyi şeyler olacak, fırsat yılı, görülmemiş uyum var” mesajlarının refakatinde toplumda yaşanan ayrışma ve çatışma tehlikesi,
- Başbakan Erdoğan ile İmralı Mahkûmunun açılım sürecinin yönetimi konusunda aralarında yaşadıkları yetki ve ön alma çabaları,
- Habur’da Başbakan ve kadrolarınca karşılanan terörist kabilelerinin kabul törenleri,
- Artan terör eylemleri, çoğalan şehit haberleri, yakılan araçlar, evler ve dükkânlar,
- Bu rezaletlere karşı şehit aileleri ve gazilerimiz ile milletimizin gösterdiği haklı ve meşru tepkiler,
- İsrail’i sözde Müslüman zulmü için uyaran Başbakan Erdoğan’ın, Türk ve İslam düşmanı Danimarka Başbakanı’nı NATO Genel Sekreterliğine seçmesi,
- Mahalli İdareler Genel Seçimlerinde milletimizin iradesine ipotek koymaya yönelik hayasız oyunlar,
- Irak’ın Kuzeyindeki Peşmerge Reisleri ile artık bakan düzeyinde yapılmaya başlanan diplomatik üst düzey kucaklaşmalar,
- ABD dayatmasıyla Ermenistan’la tek taraflı ilişkilerin futbol maçı bahanesiyle başlatılması ve akabinde tavizlerin protokollere bağlanması,
- Sınır ötesi askeri hareket yapmasına izin ve yetki veren “Tekzere”nin ikinci kez Meclisten çıkmasına rağmen, hükümetin Kandil’e gitmekten ısrarla kaçınmaya devam etmesi,

- Adalet, güvenlik, emniyet ve istihbarat gibi temel kurumlar arasında oluşan güvensizlik, görülen tahribat ve hükümetle yaşanan çatışmalar,
- Toplumun tamamına yayılan dinlenme, izlenme özel hayatın takibi gibi özgürlük alanlarına yönelik ihlallerin artması ve korkunun yaygınlaşması,
- Giderek artan yoksullaşma, büyüyen işsizlik, çaresizliğin neden olduğu toplumsal gerilim, hak arama mücadeleleri, emeğin ve alın terinin karşılığını talep edenlere karşı yönetimin sergilediği zorbalık,
- Irak'ta Türkmenlerin, Urumçi'de Uygurların, Karabağ'da Azerbaycanlı kardeşlerimizin sahipsiz ve yalnız bırakıldığı boyun eğmişlik hali,
- Hükümetin içeride bulamadığı meşruiyeti, küresel hizmette bulmak için sürdürdüğü taviz ve teslimiyet siyaseti ile dış ilişkilerde meşruiyeti arama çabalarıdır.

Yeni yıl içinde de karşımıza çıkması muhtemel gelişmelerin, 2009 yılında hükümet tarafından başlatılan süreçlerin sonucu ve devamından başka bir şey olmayacağı anlaşılmaktadır.

Türkiye'nin ağır sorunlarla yüklü siyasi gündemi her geçen gün yeni bir badireyi karşımıza çıkarmaktadır.

Türkiye geleceği ve beraberliği açısından tarihi bir kavşak noktasına, bir yol ayrımına doğru hızla gitmektedir.

Türkiye'nin iç ve dış güvenliğini, milli çıkarlarını ve milli bünyesini tehdit eden gelişmeler giderek ağırlaşmaktadır.

2010'a girilirken Türkiye'nin hazin manzarası budur ve acı gerçekleri bunlardır.

Değerli Milletvekilleri

Hepinizin bildiği gibi, Türk siyasi hayatında;

Milletlerin ve devletlerin uzun ömürleri içinde, zaman zaman, tehlikelerle dolu kriz dönemlerinden geçtikleri tarihin bir gerçeğidir.

Geçmişte, "rejim sorunlarının" yaşandığı ve demokrasinin askıya alındığı karanlık ve bunalımlı dönemler yaşandığı da bilinmektedir.

Türkiye'nin, milli iradeye sırt çeviren uzlaşmaz siyasetçilerin elinde kötü idare edildiği devirlere de şahit olunmuştur.

Bir türlü sonu gelmeyen vaadlerin ipoteğinde ardına takıldığı yöneticilerle yoksulluğun ve işsizliğin bir türlü aşılamadığı bilinmektedir.

Yıllardır büyük can ve mal kayıplarına neden olmuş bölücü terör ve siyasal bölücülüğün siyasi ihmal ve iradesizlikle mesafe aldığı da ortadadır.

Türk milleti, hayatı, demokrasisi, güvenliği ve kardeşliğinin hilafına yaşanan bu talihsiz dönemleri hüznle ve ibretle hatırlamaktadır.

Ancak, bugün hükümetin ilerlemekte ısrarlı olduğu tehlikeli yol ve stratejik netice geride bıraktığımız bütün olumsuzluklardan çok daha vahim ve hayati bir sonucu karşımıza çıkarmaktadır.

Bugün, bir ateş çemberinden geçmekte olan Türkiye Cumhuriyeti, devlet ve millet olarak bir beka sorunuyla yüz yüzedir.

Maruz kaldığımız suikastin hedefi, Türkiye'nin milli birliği ve kardeşliğidir.

Türkiye'yi etnik tuzakların içine çekmek isteyen küresel oyunun ve işbirlikçi aktörlerinin niyeti ortaya çıkmıştır.

Bu sinsi oyunun amacı, Türkiye'yi kimlik tahrikleriyle kavga ve iç çatışma ortamına çekerek geleceğini karartmak ve dönüşü olmayan bir husumeti milletimiz içinde uyandırmaktır.

Kayıp ve karanlık süreçten ibret almış olması ve ders çıkarması gereken AKP hükümetinin ise bu yıkım yolunda yürümekte ısrarlı olacağı anlaşılmaktadır.

Türkiye'nin milli haysiyetini ve dayanışma ruhunu kaybetmesinin, topyekün millet olarak geleceğini yitirmesi olacağını Başbakan ya görememektedir ya da görmek istememektedir.

Bölücü heveslere cesaret vermenin, etnik tahrikleri sürdürmenin ve bunlardan medet ummanın, Türkiye'nin milli birliğini, dirliğini ve kardeşliğini katledecek tarihi bir ihanet olacağını bilmesi ve girdiği yanlıştan dönmesi en büyük temennimizdir.

Önümüzdeki sürece yön verecek temel parametrelere baktığımızda;

- Hükümetin açılım denen yıkımda sürdüreceği ısrarın şekli, yöntemi ve dozu,
- Toplumsal kardeşliğimizin ve milli geleceğimizin devamına halel getirecek siyasi oyunların ve anayasa arayışlarının ne şekilde devam edeceği,

- Irak'tan çekilecek olan ABD'nin Irak'ın Kuzeyine ilişkin senaryolarının hükümete yönelik dayatmaları,
- Yıllardır tam bir müsamaha ile teröristlerin sığındığı Kandil dağına kapsamlı bir harekâtın yapıp yapılamayacağı,
- Uluslar arası ilişkilerde ve milli meselelerde hükümetin bugüne kadar gösteremediği direncin veya teslimiyetin alacağı yeni boyutlar,
- Hükümetin kurumlar arasında yarattığı derin uçurum ve çatışmanın alacağı seyir ile güven duygusunun tesis edilip edilmeyeceği,
- Ve elbette ki bütün olumsuz gelişmelere karşı Milliyetçi Hareket Partisi kadrolarının her satıhta ve zeminde göstereceği direnci, duruşu, tavrı ve inancı geleceğin şekillenmesinde etkili olacaktır.

Ne var ki, hükümetin geçmişten ders çıkardığına, olumlu yönde bir değişimin olacağına dair en küçük bir emare ve işaret henüz alınmış değildir.

AKP zihniyetinin teslimiyet siciline, terörle işbirliği üzerine kurulu sabıklarına baktığımızda ümitli olmamızı gerektiren bir durum olmadığı ortaya çıkacaktır.

Bu yıl da geride kalan yılların daha olumsuz bir tekrarı olacağı şimdiden belli olmuştur.

- AKP, ABD ve AB projelerini uygulayabilmek, yıkımı topluma kabul ettirebilmek için çok tehlikeli bir siyaset modelini uygulamayı sürdürecektir.

- Açılım adını verdiği ve kendisi için dönüşü olmadığını açıkladığı yolda, kendi gündemini hayata geçirmek için imkân ve zemin arayışına devam edecektir. Bu konuda yıkımın yol haritası netleşmeye başlamıştır.

Kısa vadeli birinci aşamada, PKK dayatmalarının hayata geçirilmesinin psikolojik alt yapısı hazırlanacak, bu konuda köprü görevi görececek idari düzenlemeler yapılacaktır.

Türk kavramının engellenmesine yönelik girişimler için idari adımlar ve İmralı canisinin hapis hane koşullarının iyileştirilmesi bu ilk aşamada gündeme gelecektir.

Orta vadede hayata geçirilecek ikinci aşamada, kanun değişikliği gerektiren konularda düzenlemeler yapılacaktır.

Üçüncü ve son aşamada Anayasa değişikliklerinin gündeme taşınacağı, AKP yetkililerinin beyanlarıyla ortaya çıkmıştır.

Türk milli kimliğinin değiştirilmesi, ikinci bir dilin seçmeli dersten başlayarak aşamalı olarak eğitim dili haline gelmesi ve yerel yönetimlerin yetkilerinin artırılarak otonomiye zemin hazırlanması gibi PKK talepleri bu aşamada TBMM önüne getirilecektir.

Bu kapsamda;

- İlk adım olarak Türkiye Cumhuriyeti devletinin terörle silahlı mücadeleyi bırakması ve teröristler için kapsamlı bir af çıkartılmasının yollarının aranması,

- İmralı Canisi'nin barış elçisi adıyla yeniden yargılanması veya affının sağlanması,

- Ülkemizde etnik temelde zorla milli azınlık yaratmayı Türkiye politikasının değişmez amacı haline getiren Avrupa Birliği dayatmalarının hız kazanması,

- Milli kimliğin ve kardeşliğin kırılmasıyla ülkemizde oluşması istenen etnik ve mezhep temelli yeni ve yapay milli azınlıkların anayasal statüye kavuşturulması,

- Bu doğrultuda yeniden yazılacak Anayasa ile milli ve üniter devlet yapısının düzenlenmek istenmesi,

- Sözde siyasi çözüm adı altında bölücülüğün siyaseten önünün açılması ve taleplerinin hükümet tarafından karşılanması beklenmelidir.

Türkiye'nin ağır sorunlarla yüklü siyasi gündemi her geçen gün yeni bir badireyi karşımıza çıkarmaktadır.

Türkiye'nin içine hapsedilmeye çalışıldığı bu kısıkaç, korkarız ki önümüzdeki dönemde daha da daralacaktır.

AB'nin dayatmaları ve ABD'nin tavsiyeleri önümüzdeki günlerde daha da artacak, bölücü tahriklerin daha da cüret kazanmasıyla iç gerginlik çok tehlikeli boyutlara taşınabilecektir.

Ve yıllardır süregelen tahrikler, tam bir kaos ortamını karşımıza çıkaracaktır. Gelişmeler ve öngörülerimiz bu yöndedir.

- Kronik bir siyasi kimlik ve kişilik krizi yaşayan;
- Çok derin bir meşruiyet sorunu içinde kıvranan;
- Devletle ve kurumlarıyla sürekli çatışan,
- Milletlin çıkarlarıyla ve kimliği ile çelişen kadroların bu ülkede siyasi istikrar unsuru olamayacağı açıktır ve bütün yönleriyle ortaya çıkmıştır.

Bundan zarar görecek olan Türkiye'nin sosyal dokusu ve milli birliği olacaktır. Türkiye içerde hırpalanacak, giderek daha fazla kan kaybedecektir.

Türkiye'nin bu yükü taşımaya artık tahammülü kalmamıştır. Bıçak kemiğe çoktan dayanmıştır.

Bu noktaya adım adım nasıl geldiği hakkında herkes dürüst bir vicdan ve akıl muhasebesi yapmak durumundadır.

Türkiye'nin geleceğinin kurtarılmasının her şeyden önce buna bağlı olduğu unutulmamalıdır.

İçine sürüklendiği bu ağır şartlar karşısında, milli bir seferberlik ruhuyla harekete geçmek her Türk vatandaşının kaçamayacağı tarihi bir görev ve sorumluluktur.

Devlet ve toplum hayatımızın her alanının içten içe kemirilmesine ve Türkiye'nin içerden ve dışarıdan çökertilmesi için yürütölen sistemli saldırılara karşı ilgisiz ve tepkisiz kalmak, tarihin asla affetmeyeceği bir gaflet olacaktır.

Türk Milleti, bir bütün olarak bu sinsi oyunu mutlaka bozmak zorundadır.

Gün, milli birlik ve dayanışma ruhuyla uyanmak ve ayağa kalmak gündür. Türk Milleti ortak akıl ve sağduyu ile bu badireyi de mutlaka atlatacaktır.

Bu itibarla, siyasi hayatımızda çok önemli bir kavşaağı, kalıcı etkileri ve sonuçları olacak bir dönüm noktasına hızla yaklaşıldığını buradan ifade etmek istiyorum.

Siyasi ihtiraslarını, milli ve manevi her değerın önüne koymaktan çekinmeyen siyaset tüccarları, kendilerini bekleyen mukadder sona doğru hızla yol almaktadır.

Bütün olumsuzluklara rağmen Türkiye'nin hiçbir sorunu çözülemez değildir. Her problem sahasının çözümü vardır ve çözüm yolları bellidir.

Demokratik rejim yapamayanın gideceği, yapacakların geleceği ve tahrip edenlerden de hesapların sorulacağı imkân ve fırsatları sunmaktadır.

Türkiye'nin bugün karşı karşıya bulunduğu ağır sorunların temelinde, dürüst ve samimi olmayan, meşruiyet sorunu ve kimlik bunalımı içinde bocalayan liyakatsiz kadroların işbaşında olması yatmaktadır.

Türkiye'nin bu yükü daha fazla taşıması artık mümkün değildir.

Bu garabetin bir an önce son bulması ve yeni bir onarım ve normalleşme sürecinin başlaması Türkiye'nin artık en öncelikli meselesidir.

Bunun yegane ve meşru yolu bellidir, o da millet iradesine müracaat etmektir.

İki buçuk yıl önce, AKP'nin arkası gelmeyen vaadlerine verilen millet desteğinin de devam edip etmediğinin sınanmasının zamanı gelmiştir.

Er ya da geç milletin hakemliğine gidilecektir. Ancak, şunun da iyi anlaşılmasını istiyorum:

Demokratik zeminlerdeki bu milli hesaplaşmada, Türk Milleti'nin haysiyetiyle oynayan, Türkiye'yi küçük düşüren siyaset tüccarlarının ve menfaat çetelerinin yakasına yapışmak bizim için bir namus borcudur.

AKP yöneticileri geçmişin hesabını vermekten hiçbir şart altında kaçamayacaktır. Yetim hakkına el uzatanlardan, milletin kardeşliğini incitenlerden mutlaka hesap sorulacaktır.

Milliyetçi Hareket bunun sonuna kadar takipçisi olacaktır.

2010 yılının aziz milletimiz için bir kurtuluş dönemini başlatması en halisane temennimizdir.

Değerli Milletvekilleri,

2010 yılında AKP'nin Meclisteki sayısal çoğunluğu kullanarak PKK açılımını yasal çerçeveye oturtmak isteyeceğine dair kuşularımızı ve öngörülerimizi az önce dile getirdik.

Bu yıkım projesinin Anayasamızın dayandığı temeller ışığında siyasi ve hukuki meşruiyeti olmadığı çok açık bir gerçektir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş esasları Anayasamızda açıkça belirlenmiş, değiştirilemez nitelikteki 3.maddesinde ifadesini ve teminatını bulmuştur.

Anayasa'nın temelini oluşturan Türkiye'nin bölünmez bütünlüğü ve üniter siyasi yapısı ile dilinin Türkçe olduğu ilkesi, farklı yorumlara açık olmayan ve herkesi bağlayan kuruluş esaslarıdır.

Türkiye Cumhuriyeti tek millet, tek devlet ve tek dil esasına dayalı üniter yapıda kurulmuş milli bir devlettir.

Bu esasların değiştirilmesi, esnetilmesi, arkasından dolaşarak sulandırması ve fiilen anlamsız hale getirilmesi, bunlara aykırı dñzenlemeler yapılması, Anayasal dñzeni yıkmadan mñmkñn değildir.

Anayasa'nın temelleri ortadan kaldırılmadığı sñrece;

- Etnik kñken ve dil farklılığı temelinde milli azınlık yaratılması,
- Farklı etnik kñkenlere dayalı parçalı millet yapısı oluşturulması,
- Etnik temelli kollektif azınlık hakları tanınması,
- Tñrkçe dışındaki dillere statñ kazandırılarak iki dilli eğitim sistemine ve iki dilli kamu hizmeti uygulamasına geçilmesi,
- Bñlgesel otonomi modellerinin alt yapısının hazırlanması imkanı bulunmamaktadır.

Anayasa'nın temelini oluşturan ilkeler, hangi ad, amaç, hile ve dñřünceyle olursa olsun bu yñnde dñzenlemeler yapılmasına kapıyı kesin ve nihai olarak kapatmıştır.

Bñlñnmez bñtñnlñk konusundaki bu esaslara aykırı hareket edilmesi, bunların yıkılmasına ve değiştirilmesine çalışılması ve bu yñnde dñzenlemeler yapılması çok açık bir Anayasal suç olacaktır.

Bu yola girenler ve kapı aralayanlar Anayasa suçu işlemeye tam teřebbñs halinde olduklarını bilmek durumundadır.

Bu yñndeki dñřñnce ve hazırlıkların kanun ve Anayasa değişikliği sñreci başlatarak eyleme dñnñřtñrñlmesi halinde,

Anayasa suçunun işlenmiş sayılması için gerekli bütün maddi ve manevi unsurlar tamamlanmış olacaktır.

Bu durumda ise niyet sahipleri girişimlerinin sonucuna katlanmak durumunda kalacaklardır.

Başbakan Erdoğan, Türkiye'nin karşısındaki silahlı bölücü terör sorununu etnik bir kimlik talebi olarak görmüş ve buna siyasi ve hukuki statü kazandırılması anlamına gelecek sorumsuz beyanlarıyla bölücü heveslerin iştahını kabartmıştır.

Sorunun teşhisinde ve tedavisinde tam bir gaflet içinde olan Başbakan Erdoğan, siyasi çözüm talepleri için zemin hazırlamış, bölücü terörün siyasi kimlik ve meşruiyet kazanma çabalarının önünü açmıştır.

Bu bakımdan, şayet bizim ayrıntılarını açıkladığımız 2010 yılı için tahminlerimiz haklı çıkmayacak ise, hükümet açılımdan vaz geçecekse ve açılımın eş başkanı Başbakan Erdoğan milletimizin gönlüne su serpmek isteyecekse çağrım şudur:

Anayasanın temel ilkelerine gerçekten bağlıysa yapması gereken Türk milletinin karşısına çıkıp;

- Anayasanın etnik ayrıma dayanmayan kaynaştırıcı ve bütünleştirici millet anlayışından ve Türk milli kimliğinden rahatsız olmadığını,
- Yaptığı yanlışın yarattığı tahribatı görerek milleti 36'ya bölme arayışından vaz geçtiğini, bin yıllık kimliği değiştirme niyetini taşımadığını,
- Türk eğitim sisteminin dil birliğini bozacak şekilde anadilden başlayarak ikinci dille eğitimin önünü açmayı düşünmediğini,

- Devletin resmi dilini aşındıracak şekilde iki dilli kamu hizmeti uygulamasını asla öngörmediğini ve,
- Yerinden yönetim adı altında mahalli idarelerin çok geniş yetkilerle donatılarak fiilen eyaletler sistemine kademeli geçişi amaçlamadığını kesin ifade ile kamuoyuna açıklamasıdır.

Bunu yapmaktan kaçınması halinde, geride kalan yılda hakkında duyduğumuz kuşkular ve vardığımız kanaatler bu yıl da artarak sürecektir.

Ve Milliyetçi Hareket bu yıkım yolunda yine Başbakanın ve işbirlikçilerinin önündeki en büyük engel olmaya devam edecektir.

Türkiye Büyük Millet Meclisinde millet adına mücadele eden siz değerli milletvekilleri ile, yurt sathında inançla, sabırla ve soğukkanlılıkla sürece direnen ve milleti aydınlatan yüz binlerce Türkiye Sevdalısı bu milli mücadelenin sonuna kadar arkasında olacaklardır.

Değerli Milletvekilleri,

Dünyada geride bıraktığımız yılın en çok konuşulan konusu şüphesiz küresel ekonomideki büyük buhran olmuştur.

Birçok ülke krizle baş edebilmek için önlem üzerine önlem alırken, Başbakan Erdoğan sanki çok anlarmış gibi geometrik terimlerle ekonomik kriz tahliline niyetlenmiş, bu yolla da ortaya çıkan sosyal ve ekonomik afeti perdelemeye çalışmıştır.

Ne var ki, bunda da başarılı olamamış; milletimizi yıkımı büyük olan kriz sarmalına sokmuştur.

Teğet varsayımıyla sorunların ötelendiği, bir başka deyişle görmezden gelindiği ekonomik sistem, tam bir çözümlenme ve dağılma sürecinin içine düşmüştür.

Başını kuma gömen AKP hükümeti sorunları inkâr etmiş, sihirli bir elin her şeyi düzelterceği zehabından hareketle, ülke gündemini anlamsız, sonu olmayan ve aynı zamanda çok tehlikeli meselelerle oyalamıştır.

Her zaman söylediğimiz gibi, geçtiğimiz yıl boyunca Adalet ve Kalkınma Partisi hiçbir sorunu temelli ve bütünlükçü bir şekilde çözememiş, başarısızlığını içten içe anladıkça da hırçınlaşmış, kontrolünü yitirmiş hükümet hüviyetine bürünmüştür.

Çalışana değil yatana, ihracata değil ithalata, yerli malına değil yabancı mallara dayalı bir ekonomi politikası benimseyen AKP iktidarı; üretim tesislerini tahrip etmiş, milyonlarca insanımızın işsiz ve çaresiz kalmasına neden olmuştur.

İthal malların cirit attığı bir ülke haline gelen Türkiye'de; ekonomi kökünden dışarıya bağlanmış, soluk alabilmek için uluslar arası gelişmelerin ve kurumların yardım ve ilgisine bağımlı bir duruma gelmiştir.

Nitekim 2009 yılında büyük bir çöküş yaşayan Türkiye ekonomisinin, 2010 yılında da iktidarın politikaları sonucunda umut vaat etmekten son derece uzak olduğunu söylememiz hatalı olmayacaktır.

Yeni yılı karşıladığımız bugünlerde, yapılan anormal zamlar, fahiş vergi artışları önümüzdeki süreçte insanımızın hayat şartlarının daha da ağırlaşacağını kanıtlamıştır.

Adaletsiz, kusurlu, yanlış kurgulanmış ve ahlaken sorunlu ekonomi politikaları sonucunda, zamlar sel gibi hanelere akmış; aziz millet fertleri yeni yılın ilk gününe, bir gün öncesine kıyasla daha yoksul olarak girmiştir.

Aralık ayı 'Ulusa Sesleniş' konuşmasında; umuttan ve hayalden bahseden Başbakan Erdoğan, gerçekte milletimizin umutlarını söndürmüş, hayallerini kâbusa çevirmiştir.

Bize göre; 2009 yılının son gününde sağanak halinde yağan vergi artışları ve zamlar, IMF'nin taleplerini dolaylı olarak karşılamaktan, gündemde olan muhtemel bir anlaşmanın şartlarını tek taraflı gerçekleştirmekten başka bir anlam taşımamaktadır.

2009 yılında, sürekli olarak ümük sıktırmayacağız diyerek, IMF'ye rest çeken Başbakan Erdoğan'ın; asıl kendisinin ümük sıkılmak için fırsat kolladığı bugün çok daha bariz olarak görülmüştür.

Artık ümük sıkılmak için IMF'ye gerek kalmamış, Başbakan bunu tek başına yapabileceğini açıklıkla ispat etmiştir.

Vatandaşlarımızın sofrasındaki ekmeğine göz diken, mutfağına haciz memuru gibi giren, elindeki, avucundakini gasp eden AKP hükümetinin, kimlere nasıl hizmet ettiği gün gibi ortaya çıkmıştır.

Aziz milletimizin geliri artmazken, hatta ekonomik krizin etkisinden dolayı daha da azalması söz konusuysen, en çok para

harcanan mal ve hizmetlere zam yapılmasının ilk sonucu elbette yoksulluğun daha da artması olarak karşımıza çıkacaktır.

Ekonomik krizin ağırlaşan faturasını azaltabilmek amacıyla ve becerisizliğinin gizlenemez yüzünü bir nebze de olsun kapatabilmek adına, alt ve orta gelirli vatandaşlarımızın çocuklarının rızıklarına el koyan Başbakan Erdoğan sabırları son aşamaya getirmiştir.

Dolaylı vergilerdeki artışlarla, bütçe açığının finansman sorununa çare bulmaya çalışan AKP hükümeti, bu konuda ortaya çıkan bedeli hiçbir suçu ve payı olmayan dar gelirli kardeşlerimize ihale etmiştir.

Toplam vergi gelirleri içinde yüzde 64,1'lik bir paya sahip olan dolaylı vergilerin adaletsiz ve haksız sonuçlara yol açtığı şüphe götürmeyen bir gerçektir. Bugün birçok ülkede dolaylı vergilerin toplam vergi gelirlerindeki oranı, ülkemize kıyasla son derece düşüktür.

Son gelişmelerle birlikte, akaryakıtta zam oranları yüzde 10,81 ile yüzde 13,83 arasında gerçekleşmiş, otoyol ve köprü geçiş ücretlerine ortalama yüzde 14'e yaklaşan zam yapılmış, özel tüketim vergileri katlanarak vatandaşlarımıza yeni yıl hediyesi verilmiştir.

Bundan sonra taksi, otobüs ve dolmuş ulaşımında daha çok para harcanacak, çiftçi kardeşlerimizin şimdi bile karşılamakta zorlandıkları mazot faturası daha çok kabaracak, bunlara bağlı olarak diğer mal ve hizmetler grubunda fiyat artışı beklentileri yoğunlaşacaktır.

Ayrıca, Motorlu Taşıtlar Vergisi'nin 2009 yılı zammı yeniden değerlendirme artış oranının üzerinde gerçekleşmiş ve bu vergi yüzde 3,3 oranında artırılmıştır.

Damga vergisine tabi kağıtların, 2009 yılında uygulanan yeniden değerlendirme oranı dahil olmak üzere maktu vergi tutarları ile maktu harçlar yüzde 10 oranında zamlanmıştır.

Değerli kâğıtlar grubuna giren başta pasaporttan nüfus cüzdanına, aile cüzdanından sürücü belgelerine, noter kâğıdından motorlu araç tescil belgesine kadar birçok kâğıt bedelinde ciddi oranda artışlar yapılmıştır.

Bunların yanı sıra alkollü içki ve sigara vergilerindeki artışlarla birlikte AKP hükümeti zam yapmadık alan bırakmamış, çoğalan ve şiddetlenen feryatlara bir kez daha kulak tıkamıştır.

İşte Başbakan Erdoğan'ın yönettiği Türkiye'nin kısa özeti bu şekildedir.

Nereden nereye geldik diyerek, sahibi olduğu aldatma ve kandırma projesini alabildiğine sürdüren Başbakan'ın, ülkemizi nereye götürdüğünü ve nasıl bir hale soktuğunu anlaması artık elzem bir hal almıştır.

Başbakan ülkemizi fakirleştirmiş, bunun sonucunda masum ve muhtaç düşen insanımızı çirkin bir biçimde istismar etmiş, oy uğruna insanımızı yardımlarla geçinen bir konuma düşürmekten asla rahatsızlık duymamıştır.

Ulaşılabilecek yüksek hedeflerden bahseden Başbakan Erdoğan, anlaşılmaktadır ki bu hedeflerle daha çok yoksulluğu, daha çok işsizliği ve daha çok sefaleti kast etmiştir.

Başbakan Erdoğan tükenen iktidarının son günlerinde, akıbetini fark etmiş, benden sonra tufan anlayışıyla milletimizi daha bunaltacak ve sıkıştıracak adımları atmaktan geri durmamıştır.

Konuşmamın bu aşamasında; günü ve zamanı geldiğinde, bu kirliliğe ve karanlık siyasi zihniyetten milletimiz soracağımız hesap konusunda hiç kimsenin şüphesi olmamalıdır.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

20 Ekim 2009 tarihli Grup toplantımızda artan bütçe açıklarının daha fazla emeğe, daha fazla alın terine, daha çok vergiye ve artan yoksulluğa neden olacağına işaret etmiştim.

17 Kasım 2009 tarihli Grup Konuşmamda ise, 2010 Merkezi Yönetim Bütçesinde; Özel Tüketim Vergisi gelirleri için yüzde 31,6 oranında artışın hedeflendiğini, akaryakıt ve sigara başta olmak üzere, önümüzdeki süreçte birçok alanda zam yapılacağına kaçınılmaz olduğunu daha o günlerde gündeme taşımıştım.

Geldiğimiz süreç, ne yazık ki zamların yapılacağı hususundaki haklılığımızı teyit etmiş, AKP hükümetinin acımasızca ve zalimce yaptığı vergi ve fiyat artışlarının gerçekleştiğini göstermiştir.

Bilindiği üzere, 2010 yılı için tahmin edilen vergi geliri miktarı 193 milyar 324 milyon TL olarak Merkezi Yönetim Bütçesi içinde yer almıştır.

Bu çerçevede, 2009 yıl sonu gerçekleşme tahminleriyle kıyaslandığında vergi gelirlerinin bu yıl yüzde 18,2 oranında artacağı anlaşılmıştır.

14 Aralık 2009 tarihinde TBMM Genel Kurulunda 2010 yılı Merkezi Yönetim Bütçesi üzerine yaptığım konuşmamda; 2010 yılı için tahmin edilen yüzde 3,5'lik büyüme oranıyla, bütçe gelirlerinde yüzde 16,1; vergi gelirlerinde de yüzde 18,2

oranındaki artış beklentisinin gerçekçi ve tutarlı olmadığına dikkat çekmiştim.

Bugünkü şartlarda, çok fazla iyimser olan, tıpkı geçen yılki büyüme oranı öngörüsünde olduğu gibi fazlasıyla temelsiz olan 2010 yılı büyüme hedefiyle; vergi gelirlerinde yüzde 18,2'lik artışın çok zor olacağı açıktır.

Ne var ki, AKP hükümeti, bu tahminleri yaparken gizli ajandasında IMF ile bir anlaşma planlandığı son günlerdeki açıklama ve gelişmelerle daha iyi anlaşılmıştır.

IMF'nin önüne zamdan ve fiyat artışlarından örülmüş kırmızı bir halı seren Başbakan Erdoğan, karşılama ve teşrifatı da çok yakın bir zamanda yapacaktır. Gelişmeler bu yöndedir.

Bugünkü manzarada; şu hususu rahatlıkla söylememiz mümkündür:

Milletimizi perişan eden ve satın alma gücünü kıran vergi artışları ve zamlardan sonra, yüzde 3,5'lik büyüme hedefine ulaşmak çok zor olacaktır.

Nitekim ekonominin büyüebilmesi için en başta insanımızın cebinde harcayacak parasının olması, marketlerde, pazarlarda alışverişlerin canlanması, sanayide üretimin artması gerekecektir.

Ne var ki, yüksek Erdoğan vergileri ve zamlarından sonra, ifadeye çalıştığım gelişmelerin olması mümkün görülmemektedir.

O halde, hedeflenen büyüme oranına ulaşılabilmesi; AKP hükümetinin aslında sürekli gönlünde ve aklında olan, ekonomiyi IMF limanına demirleme amacının gerçekleşmesine bağlıdır.

Anlaşıldığı kadarıyla, IMF gelmeden önce kozmik haberleşmeyle klasik talimatlarını Başbakan Erdoğan'a iletmış, bu kapsamda hükümette buna uygun hareket etmeye karar vermiştir.

Alınacak muhtemel IMF kredisiyle, ekonominin rakamsal ve oransal olarak düzeleceğini hesaplayan AKP zihniyeti, şartlar elverdiği ölçüde ve uygun bir zeminde seçime gitmeyi kararlaştıracaktır.

Gelişmeler bize başkaca bir yorum yapma imkânı bırakmamıştır.

Bütün yollar tıkanıdığı için yalnızca bulabildiği ve teslim olmaya amade olduğu uluslar arası desteklerle mesafe almaya çalışan AKP hükümeti ve Başbakan Erdoğan'ın gündeminde bunlardan başka bir hesap olmadığı görülmektedir.

Ayrıca IMF'yi memnun etmek için önümüzdeki aylarda doğal gaz ve elektriğin de zamlandırması kuvvetli bir ihtimal olarak karşımızdadır.

Değerli arkadaşlarım, iktidarın ne denli samimiyetten ve ahlaktan yoksun olduğunu bariz olarak bir örnekle daha görmemiz imkân dâhilindedir.

Lütfen dikkat buyurunuz; memurlarımız için Ocak maaş zammı yüzde 2,5 düzeyindedir. Temmuzda da yine aynı oranda ilave zam yapılması söz konusudur. Buna karşılık, kamuya ait lojmanların aylık kira bedelleri 15 Ocak'tan geçerli olmak üzere yüzde 19,5 ile yüzde 20 arasında zamlanmıştır.

Bunun neresinde çalışanı gözeten bir bakış ve anlayış vardır? Başbakan Erdoğan böylesi bir aldatmacayı ne hakla ve ne cüretle memurlarımıza reva görmektedir?

Kuldan utanmayan bu siyaset algısının Allah'tan da mı korkusu kalmamıştır?

Başbakan ve hükümetinin iç karartıcı ve çelişkilerle yüklü politikaları bunlarla da sınırlı olmamış, asgari ücretle hayatlarını kazanmaya çalışan yüz binlerce kardeşimiz de iktidarın gazabına uğramışlardır.

Bu yılın ilk yarısı için 16 yaşından büyük vatandaşlarımızın alacağı asgari ücret geçen yıla kıyasla yüzde 5,1 artırılmış ve net olarak 577 TL'sine ulaşmıştır. Buna ilave olarak 16 yaşından küçük olarak çalışanların alacağı ücret ise net 499 TL düzeyinde tespit edilmiştir.

Söz konusu komik artışla hükümet asgari ücretli olarak hayatlarını kazanmaya çalışan insanlarımızı kelimenin tam anlamıyla açlığa terk etmiştir.

Simit hesabıyla ekonomi tahlili yapan Başbakan Erdoğan artık simidi bile asgari ücret alan insanımızdan çok görür bir hale gelmiştir.

Ekonomiyi düştüğü bataklıktan çıkarmak yerine, kendisini kurtarmaya çalışan Başbakan Erdoğan'ın bugün açıklayacağı emeklilerimizle ilgili ücret artışının hiçbir anlamı ve önemi de olmayacaktır.

İçinden geçtiğimiz zaman dilimi içinde Türkiye'de;

- İşçilerimiz sokakta,
- Eczacılarımız ayakta,
- İtfaiyecilerimiz bunalımda,
- Memurlarımız darda,

- Emeklilerimiz aldatılmakta,
- Esnafımız çıkmazda,
- Çiftçilerimiz boş tarlalarında seslerini duyurabilmenin yollarını aramaktadır.

Başbakan Erdoğan ise hiçbir sorun yokmuş gibi sanal başarı ve mutluluk hikâyelerine devam etmekte, hayaller kurmayı var gücüyle sürdürmektedir.

Konuşmama son verirken, gerçeklerden bu denli kopan Başbakan'ın kendi akıbetiyle de ilgili hayal kurmaya şimdiden başlamasını tavsiye ediyorum.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

" TBMM GRUP TOPLANTISINDA "

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

12 OCAK 2010

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Basınımızın Muhterem Temsilcileri

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Takdir edersiniz ki, ülkesine hizmeti esas alan her yöneticinin en büyük hedefi ve yegane gayreti, sorumluluğunu üstlendiği beşeri varlığın huzur, refah, güvenlik ve birliğini ve içinde şekil bulduğu devletin güçlenerek devamını sağlamak olmalıdır.

İktidara veya hükümete talip olan her siyasal görüş bu yüksek gayelere ulaşma için çalışmalı;

- Eldeki imkânlar,
- Ülkenin potansiyeli,
- Dünyanın geleceği,
- Bölgesel gelişmeler,
- Yetişmiş insan kalitesi,
- Toplumsal beklenti ve destek ilişkisi,
- Geleceğe dönük fırsatlar,
- Yasal zemin ve arayışlar,
- İnsanların haklı beklentileri ve

- Siyasal vizyon, öncelik ve hedefler gibi sayısız değişkeni hesaba katarak vaatlerini gerçekleştirmeye çabalamalıdır.

Bugüne kadar iktidar olmuş hiçbir hükümetin başka bir niyet ile işe başlamamış olduğunu düşünmek durumundayım. Asıl sorun hükümetlerin ilerleyen zamanlarında ortaya çıkmaktadır.

Yanlış hesaplar, yanlış ilişkiler, dış dayatmalar, kalkınma ve ekonomi politikalarındaki tercih hataları, sıradanlaşan vaatler, tükenen umutlar, eskiyen yüzler, kendini tekrar eden kısır ve sanal siyaset çarkı, istismarların rağbet görmemesi hükümetlerin ömrünü sona erdiren başlıca belirtilerdir.

2002 yılında tek başına iktidar olma imkânı yakalayan Adalet ve Kalkınma Partisi hükümetlerinin yedi yıl bir ayı aşan yönetimleri başarısız bir iktidarın bütün emarelerini göstermeye başlamıştır.

Vaadler inandırıcılığını kaybetmiştir, söylemler tekrar edilmeye başlanmıştır, iddialar ve politikalar eskimiş, üstesinden gelinemeyen sorunlar bürokrasiyi yormuş, ümitle bekleyen milletimiz bıkmış, kurumlar arasında gerilim artmıştır.

Ne bitmeyen istismarların tekrarı, ne tahrik edilen kimliklerden umulan oylar, ne yandaşlara yağmalatılan kaynaklar, ne yabancı başkentlerde aranılan destekler ve ne de yoksulluğa, yolsuzluğa ve işsizliğe bulunan bahaneler AKP hükümetinin sonunun yaklaştığı gerçeğini ötmeye yetmemektedir.

Unutmayalım ki, demokrasilerde yönetimler anayasaların işaret ettiği esas ve usuller ile belirlenen sürelerde seçimle değişirler.

Ancak seçimle yapılan bu yasal değişimin sosyo-ekonomik zeminini ve zamanını belirleyen temel güç toplumsal beklentilerin baskısıdır.

Bu bakımdan Başbakan Erdoğan seçimler zamanında yapılacak dese de ve bunu samimiyetle istese de yorgun, yılmış, yıpranmış, inandırıcılığını kaybetmiş bir hükümetin devamı mümkün görülmemektedir.

Elbette ki, tek başına bir iktidarın başarısızlığını kabul ederek zamanından önce seçim kararı alması bir siyasal çelişki olarak karşımıza çıksa da gelişmeler AKP'nin buna mecbur kalacağını işaret etmektedir.

Milletin iradesine karşı direnme veya millet iradesinden korkarak kaçma, yalnızca başına buyruk ve başarısız despot yönetimlerin başvuracağı sığınma halidir.

Ne var ki demokrasiler, millet iradesinden sonsuza kadar kaçısa müsaade etmeyen çağdaş yönetimlerdir.

Bizim 57 Cumhuriyet Hükümetinin Koalisyon ortağı olarak seçimde ısrarımızın anlamı da buradadır.

O günkü siyasal ortam, küresel gelişmeler ve MHP'siz siyaset arayışları koalisyonu daha fazla sürdürme imkânını vermeyince partimiz tarihi bir kararla milletin iradesine başvurmaktan bedeli ne olursa olsun asla kaçınmamıştır.

Bu açıdan Başbakan Erdoğan'ın bizim koalisyon ortağı olduğumuz döneme atfen "bırakıp kaçtınız" anlamına gelen

sözlerinin demokratik karşılığı olmadığı gibi, milletin hakemliğinden korkmanın, verdiği yetkileri tazelemekten kaçmanın da siyaset anlayışımızda yeri olmadığı açıktır.

Bu itibarla, bugün Başbakan Erdoğan'ın önünde iki seçenek kalmıştır.

Ya giderek eriyen partisinin düşüşünü bir noktada durdurmak için kendince yeterli zannettiği bir seviyeyi yakaladığı anda seçime gidecektir.

Ya da destek seviyesini yeniden yükselteceği umuduyla karşılayamadığı toplumsal taleplere dayanabileceği kadar dayanıp zamanında seçime gitmeyi hedefleyecektir.

Ne var ki Başbakan Erdoğan ve partisi açısından her iki tercih de çözümlenmesini ve gerileyişini durdurmaya yetmeyecek, beklenen akıbet er yada geç karşılıklarına çıkacaktır.

Bizim seçim beklentimiz ve talebimizden maksadımız Türkiye'nin AKP'den bir an önce kurtulmasıdır.

Zira bu hükümetle geçirecek her ilave gün daha fazla tahribat, daha fazla kışkırtma, daha fazla istismar, daha fazla yoksulluk ve daha fazla dayatma demektir.

AKP iktidarı tükenmektedir. Ancak beraberinde Türkiye'yi de için için tüketmektedir.

Ve Türk milletinin ve Türkiye'nin kaybedecek zamanı ve israf edilecek geleceği kalmamıştır.

Değerli Milletvekilleri,

Milliyetçi Hareket Partisi Programında yer aldığı şekliyle “çoğulcu demokrasi idealimiz,

- Sayı ve güç ölçülerine bakılmaksızın,
- Toplumu oluşturan bütün vatandaşların hak ve menfaatlerinin korunmasını,
- Siyasi ve sosyal katılımlarının sağlanmasını,
- Fırsat eşitliği tanınmasını ve
- Ekonomik değerlerin bölüşümünden hak ettikleri payı alabilmelerini” hedeflemektedir.

Yine programımızda partimiz,

- “Çoğunluk iktidarı prensibinin çoğunluk diktasına dönüşme ihtimalini önleyecek,
- Kişi haklarını güvence altına alacak usul ve mekanizmaları geliştirmeyi;
- Vatandaşın veya toplumun özgürlüğünü ve geleceğini tehlikeye sokan her türlü kışkırtma ve şiddet içeren eylemlerini,
- Hukukun üstünlüğü prensibi içinde engellemeyi temel görevlerden birisi olarak” gördüğünü açıkça ifade etmiştir.

Milletimizin layık olduğu bu demokratik hedeflerden iktidarda kim olursa olsun uzaklaşılması, göz yumacağımız, sessiz kalacağımız, dikkate almayacağımız bir durum değildir.

Bizden hiç kimse millet ve devlet bekası bu derece tehlike altındayken suskun kalmamızı beklememelidir.

Bildiğiniz gibi geçtiğimiz hafta toplanan Merkez Yönetim Kurulumuz Milletvekilliği Genel Seçimlerine yönelik hazırlıkların başlatılması kararını almıştır.

Bu kararla birlikte Merkez Yönetim kurulumuzun toplandığı 7 Ocak 2010 tarihi itibariyle AKP'den kurtuluş günü başlamıştır.

Süreç mutlaka milletimizin hayrına ve yararına sonuçlanacak ve partimiz Türkiye'nin sorunlarını omuzlayacaktır.

Bu karar, yalnızca seçimle sonuçlanacak olan siyasal ve sosyal şartların yeterince olgunlaştığının tespiti değildir.

Ülkemizin bütün sorunlarını çözmeye hazır ve talip Milliyetçi Hareketin millet iradesine olan saygısının ifadesidir.

Ve aynı zamanda ağır ve sancılı geçen yedi yılın sona ermesi için milletimiz adına yaptığı demokrasi çağrısıdır.

Almış olduğumuz kararın ve çağrının Başbakan Erdoğan'da uyandırdığı öfke ve yenilgiye doymayan pehlivan kıyaslaması millete olan güvensizliğin, milletten kaçmanın işareti olmuştur.

Siyasal iktidarları seçerek hükümet olma gücünü veren millettir. Bu yetkiyi başarısız olanlardan geri alacak olan da yine millet olacaktır.

Demokrasilerde bundan kurtuluş yoktur.

Biz AKP ile geçen yılların özetini Kriz, Kargaşa, Kaos, Korku, Kutuplaşma, Kavga, ve Karanlık" dan oluşan "7-K"lı tahribat zinciri olarak tanımladık ve bunu kamuoyu ile paylaştık.

Bilinmelidir ki, bu tespitlerimizin hiçbirisi günlük siyasetin abartılı teşhisleri değildir. Yaşanan hayatın acı gerçekleridir.

- Kim ülkemizde ağır bir sosyal, siyasal ve ekonomik krizin yaşanmadığını iddia edebilir?
- Kim, ülkemizde ahengin, düzenli bir işleyişin olduğunu kargaşanın hakim olmadığını söyleyebilir?
- Kim, bu kargaşanın bir yönetim zaafı doğurmadığını, kurumların işbirliği ve uyum içinde bulunduğunu ve kaosun yokluğundan bahsedebilir?
- Kim, bireysel hak ve özgürlüklerin tehditlere maruz kalmadığından, dinlenme, izlenme, gözetim altında tutulma gibi temel özgürlüklerin kısıtlanmaksızın korkusuzca yaşadığından söz edebilir?
- Kim, fazlasıyla kışkırtılmış kimlik talepleriyle, yeterince birbirine düşürülmüş devlet kurumlarıyla kutuplaşma bulunmadığını savunabilir?
- Kim, bu ayrıştırmanın toplumda ve devleti oluşturan erkler arasında kavgaya neden olacak kadar husumet doğurduğu gerçeğini inkâr edebilir?
- Ve yedi yıllık bu birikmiş tahribatın, Türkiye'nin ve Türk milletini bugün alaca karanlıkta yaşattığını, yarının ise bu iktidar ile zifiri karanlık olmayacağını taahhüdünü kim verebilir?

Bu sorularımıza,

- Akıl ve vicdan tutulması yaşamayan,
- İradesini iktidarla işbirliğine bağlamamış,
- Varlığını menfaat çeteleri ile ilişkilere mahkum etmemiş,
- Kirli siyaset, kirli ticaret ağına düşmemiş,
- Milletin birliğini, kardeşliğine inanan,
- Yalanlara ve istismarlara kulağını kapamış her vatandaşın vereceği cevap bellidir.

Adalet ve Kalkınma Partisi refah, huzur, kalkınma ve güvenlik vaadleriyle işbaşına geldiği günden buyana geçen süre kaybedilmiş yıllardır.

Ve asıl hepimizi umutlandıran gelişme, bütün kara propagandaya, kafa karıştıran mesajlara, sonu gelmeyen vaadlere, bitmeyen ümit ticaretine, ipotek konulmak istenen iradesine rağmen milletimizin hükümetin gerçek yüzünü görmüş olmasıdır. Sevindirici olan da budur.

Elbette ki bu gerçeğin geç fark edilmiş olmasının milletimize de devletimize de ağır bedelleri olmuştur ve gelecekte de olacaktır. Ancak zararın neresinden dönülürse kârdır ve toplum bunu artık görmüştür.

Bugün Türkiye, içine düştüğü bunalımın acımasız yüzüyle ve bunların kaynağı olan AKP gerçeğiyle karşı karşıyadır.

Biz 22 Temmuz 2007 seçimlerinden hemen sonra seçilen Meclis Gurubumuzun 8 Ağustos 2007 tarihinde yapılan

ilk toplantısında hükümetle ilgili iyi niyetli düşüncelerimizi açıklamıştık.

Ve dileğimizin “önceki hükümetin politikalarıyla özellikle milli birlik ve beraberliğimiz ile ekonomik bağımsızlığımız üzerinde başlamış tahribatın bir an önce durdurulması ve ciddi bir onarım sürecinin başlatılması” olduğunu söylemiştik.

Yine aynı toplantıda bu temennilerimize rağmen bir de teşhis koymuş hükümetin “küresel dayatmalar karşısındaki ürkek ve teslimiyetçi tavrının ve içine düşülen sıcak para, borç, faiz ve taviz döngüsüyle AKP kadrolarının bunu başaramayacaklarını” öngörmüştük.

Maalesef bu öngörülerimiz bütünüyle haklı çıkmış, aradan geçen yıllarda da AKP hükümetleri ülkemizi zor ve sancılı bir darboğaza iyice sokmuş; toplumsal gerilim ve siyasal değişim beklentisi yeterince birikmiştir.

Bunların olmadığını iddia etmek, sahte başarılarla avunmak ve eski vaadlerin ısıtılarak milletin önüne yeniden konulması bu gerçeği değiştirmeye yetmeyecektir.

Sonunda hür irade ile sandıkta sonuçlanacak bir seçim sürecinin başlaması ve demokratik bir rahatlama ortamının doğması için daha nasıl bir tahribat yaşanması, daha ne kadar ağır sorunların olması gerekecektir.

Yaygın yoksulluk, artan işsizlik, kimlikleri tahrik edilmiş toplum yapısı, fitili ateşlenmiş ayrımcılık, uluslar arası güçlere tam teslimiyet, seçim için yeterli ortam demek değil midir?

Seçime gitmek için isyan mı, savaş hali mi, çatışma mı, bölünme mi olması gerekmektedir?

Çok şükür ki, demokrasiler bu değişimin milletin meşru ve hür iradesi ile yapılabildiği rejimlerdir ve ülkemizin demokratik birikimi bizlere bu imkânı sunmaktadır.

Bu itibarla, olumsuzluklar katlanarak artarken sandıktan kaçmak;

- Ya demokrasiye ve millete inanmamak demektir,
- Ya otokrat bir yönetim arzusunun, despot bir ruh halinin yansımasıdır,
- Ya, yokluk, yoksulluk ve teslimiyeti göremeyen bir siyasal körlüğün işaretidir,
- Ya da veremeyecek hesaplara ve karanlık ilişkilere mahkûm hale gelmiş olmanın derinden yaşanan korkusudur.

Biz bunların tamamının Başbakanı seçimden ve sandıktan ürküten baskın etkenler olduğu düşüncesindeyiz.

Partimiz, buhrandan kurtarmak adına sorumluluk üstlendiği 57. hükümet döneminde siyasi kültürünü ispat etmiştir.

“Önce ülkem sonra partim” ilkesi ile milli meseleleri her konunun üstünde gören partimiz, milli fedakârlığın, ülkeye sadakatin, uzlaşma kültürünün, devlette devamlılığın, onurlu duruşun, ilkelî tutumun, temsilcisi olmuştur.

Millî geleceğimize yönelik kaçınılmaz tehlikeyi ve MHP'siz siyaset arayışındaki oyunları gördüğü anda sandığa başvurmadan çekinmemiştir.

Ve o günkü şartlarda partimiz Meclis dışı kalarak siyasi bedeli ödemiş ve milletimiz AKP'yi hükümete taşımıştır. Saygımız sonsuzdur.

Bugün Türkiye'mizin şartları 2002 yılına göre çok daha ağırlaşmıştır. Cumhuriyetimizin birikimleri çok daha fazla tahrip olmuştur.

Şimdi bedel ödeme sırası Adalet ve Kalkınma Partisindedir.

Milletimizin sonuna kadar güvendiğimiz iradesi ilk seçimde bu ilkesiz kadroları gönderecek ve inancımız odur ki Milliyetçi Hareketi iktidar yapacaktır.

Şimdi de çözüm yine sandıktır, seçimdir.

Kaçış yoktur. Kurtuluş yoktur.

Buradan Başbakan'a hatırlatırım ki, korkunun da ecele faydası yoktur.

Muhterem Milletvekilleri,

Milliyetçi Hareket Partisi için siyasetinin vazgeçilmez önceliği millet gerçeği ve onun devamlılığıdır.

Bu anlayışımız, köklerin, kökenlerin ve mezheplerin inkârı anlamını taşımaz. Ancak, farklılıkları değil birleşmeleri önceliğine alan bir yaklaşımı esas alır ve tamamen kültürel bir bütünleşmeyi ve kardeşliği ifade eder.

Partimizin Programında da anlamını bulduğu gibi, Milliyetçi Hareket;

- "Ülkemizdeki yöresel ve geleneksel farklılıkları,
- Millî hayatımızın zenginliği olarak telâkki eden bir inanç ve şuurla,
- Tarih boyunca olduğu gibi tüm toplumsal renklerin hoşgörülü bir tutumla,
- Adalet ve özgürlük ile karşılıklı anlayış ve iş birliği içerisinde,
- Ortak hedeflere seferber edilmesini millî birlik ve bütünlüğümüzün teminatı" saymaktadır.

Ve sahip olduğumuz bütünleştirici millet anlayışının en doğal sonucu olarak en fazla kaygısını duyduğumuz husus, bin yıllık bu mükemmel yapının tahribi ve ayrışmasıdır.

Özellikle ülkemizde milli azınlık yaratmaya yönelik dış dayatmalara karşı duruşumuzun ve son yedi yılda AKP hükümetinin toplumu ayrışmaya iten siyasetine karşı tepkimizin temelinde de bu endişeler vardır.

Başbakan Erdoğan'ın ve kadrolarının Türk milleti kavramından duydukları rahatsızlık saklanamayacak bir gerçek olarak kamuoyunun malumudur.

Otuzaltı olduğunu iddia ettikleri kültürel çeşitliliği bir kimlik sorunu olarak gördükleri aşikardır.

Bunların her birini millet bütünlüğünden ayırarak, ayrı dil ve kültür kodları üzerinden azınlık statüsü vermek istedikleri de kendi beyanları ile sabittir.

Özellikle 2009 yılı yaz başından itibaren piyasaya sürmeye çalıştıkları “açılım” adını verdikleri sözde siyasi projenin milletimizde neden olduğu tahrikler ve ayrışma da ortadadır.

Bizim bu girişimleri “yıkım” olarak tanımlamamızın ardındaki düşüncenin sebebi de burada, bu konudaki hassasiyetimizde aranmalıdır.

Dikkat edilirse partimiz, gerek geçmişten beri, gerekse hükümetin “PKK açılımı”nı başlattığı günden bu yana, üzerinde en çok durduğu husus hükümetin tahrik ettiği kimliklerin kutuplaşma ve çatışma eğilimini artırdığı yönündedir.

Bunun ise, iddia edildiğinin aksine barış ve kardeşlik değil, gerilim ve ayrışmaya neden olacağı, keskinleşmiş kimliklerin kamplaşma ve cepheleşmeye yol açacağı ve sonunda çatışma getireceği bizim için endişe kaynağıdır.

Bu çatışma ve husumet vurgusunu her ortamda, her platformda, her zeminde sürekli tekrar ederek bugünlere kadar uyarılarımızı tekrarladığımızı biliyorsunuz.

Bölücü emel, tahrik ve hayallerin demokratikleşme kriteri olarak sunulduğu bu süreç içinde, milli hassasiyetlere sahip çıkmayı, milli birliğimizi, kardeşliğimizi savunmayı ayıplanacak, çağdışı ve ilkel bir tepki olarak mahkûm etme gayretlerinin arttığını açık yürekle ve sürekli söyledik.

Bu vahim gidişatın sonuç alması halinde; ortada ne üniter devletin, ne milli devletin, ne Türk milletinin birliğinin kalacağını; böyle devam ederse Cumhuriyetle şekillenen temel yapılanma ve kurucu değerler sisteminin bütünüyle ortadan kalkacağını uyarısını yaptık.

İç huzur, kardeşlik ve dayanışma ruhunun yara alacağını, tuzaklarla dolu çok sancılı bir döneme doğru girilmekte olduğunu yüksek sesle ifade ettik ve hükümeti tahriklerden uzak durmaya ve terk etmeye davet ettik.

Bu konudaki uyarılarımızı ve kapsamlı analizlerimizi geride kalan yıllardaki açıklamalarımızın tamamında bulmanız mümkündür.

Ancak, özellikle,

- 15 Haziran 2004 tarihli büyük Türk milletine hitaben yaptığımız "Tarihi Görev Çağrısı",
- 2 Ekim 2005 tarihli "Başkent Ankara Mitingi",
- 9 Aralık 2007 tarihli İzmir "Türkiye Tek Yürek Mitingi",
- 6 Aralık 2008 tarihli TBMM Genel Kurulunda 2009 Yılı Bütçe Kanun Tasarısı hakkındaki konuşma,
- 19 Mayıs 2009 tarihli gelişen siyasi gündeme ilişkin Türk Milletine yaptığımız açıklamadaki yorumlarımız,
- 11 Ağustos 2009 tarihli milli bekaya yönelik tehditler ve sözde demokratikleşme çağrılarına ilişkin basın toplantımız,
- 25 Ağustos 2009 tarihli Türk milletinin Bekasına yönelik Tehditler hakkındaki değerlendirmeler,
- 16 Ekim 2009 tarihli Çözülen Ülke Türkiye ve Tavrımız konulu Konferansımız,
- 13 Kasım 2009 tarihinde TBMM Genel Kurulunda sözde açılım konusundaki görüşmelerde yaptığımız konuşma,

milletimizin ayrılma ve parçalanmasına yönelik derin kaygıların ve uyarıların yazılı belgeleridir.

Kamuoyunu uyandırmak ve cüret sahiplerini uyarmak için kullandığımız "Bin yılda karıldı bu ülkenin harcı, ayırıştırmak kimin harcı" sözündeki kararlılığın anlamı da budur.

Nitekim hükümetin milletimizi ayırıştırma yönündeki ısrarlı tahriklerin devamı halinde yaşanacak milli çözülmeyi kabul edilemeyeceğimizin uyarısını yaptığımız mitinglerin adını da bu nedenle "Bin yıllık Kardeşliği Yaşa ve Yaşat" olarak koyduk.

Bu öylesine tanımlanmış bir slogan değil, bin yıllık kardeşliğin devamındaki kararlılık çağrısı olduğu kadar, bu kardeşliğin bozulmasının kaygılarını da içinde taşıyan bir öngörü niteliğindedir.

Nitekim, TBMM'de 13 Kasım tarihinde yapılan genel görüşmede dile getirdiğim bir uyarının, o günün gündemi ve heyecanı ile gözlerden kaçmış olabileceğini düşünüyorum.

O toplantı da "kesinlikle vermek istemeyenlerle, ısrarla almak isteyenler arasındaki engeller zayıfladığında, mesafeler kısaldığında, taraflar görüş menziline girdiğinde ortaya çıkabilecek gelişmeler hakkında aranızda bir fikri olan veya öngörü geliştiren var mıdır?" diye sormuştum?

Ve yine hatırlarsanız, "Türk milleti adı ile oluşmuş milli kimliğin kırılması ile sonuçlanacak süreçte alt kültürlerin kimlik haline gelmesiyle derin bir ayrışma ve husumetin tohumlarının atılmaya başlandığını" söylemiştim.

Ve devamla, "vatana bağlılığı şüphe götürmeyen, iş, aş ve mülk edinmiş, vergisini veren, vatan borcunu ödeyen, ödeme

devam etmek isteyen ve Türk milleti kimliğinde buluşmuş yüz binlerce kardeşimizin birlikte yaşama şartları, ortamı ve huzurunun da bu ayrıştırma süreci ile tehlikeye atıldığını” önemle vurgulamıştım.

Açılımın hız kazandığı yaz başından buyana ülkemizin çeşitli yerlerinde meydana gelen toplumsallaşan mahalle çatışmalarının ve kavgalarının bu uyarılarımız ışığında yeniden değerlendirilmesinin zorunlu hale geldiği düşüncesindeyim.

Ne üzücüdür ki, gelişmeler bizi haklı çıkarmıştır.

Hükümet tarafından yıllardır kaşınan kimlikler, millet bütünlüğünden ayrılma eğilimi göstermeye başlamıştır.

- Yoksulluğun getirdiği iktisadi rekabet ortamının neden olduğu gerilim,
- Kişiler arasında meydana gelen basit asayiş olaylarının bile tetiklediği gruplaşmalar,
- Kız kaçırma, hırsızlık, sataşma, tartışma gibi münferit suç ve kabahatlerin artması,
- Taşlı, sopalı, patlayıcı ve yanıcı maddeli ayaklanma gösterilerine karşı devlet gücünün çaresiz kalması gibi tali etkenler münferit hadiseleri aniden toplum olayı haline getirmeye başlamıştır.

Bizim geçmişte küçük bir kıvılcımın büyük yangınlara neden olabileceğine dair yaptığımız ikazın anlamı da işte buradadır.

26 Kasım 2009'da Çanakkale'nin Bayramiç, 15 Aralık 2009'da Muş'un Bulanık ilçelerinde, 3 Ocak 2010'da Edirne TEM

Otoyolu girişinde, 5 Ocak 2010'de Mersin Akdeniz ilçesinde, ve 6 Ocak 2010 tarihinde Manisa Selendi ilçesinde yaşanan talihsiz olaylar bir kez de bu yönüyle değerlendirilmelidir.

Ve ne üzücüdür ki, en küçük bir tartışmanın bile hızla kitleselleşerek toplumun birbirine karşı düşmanca davranmasına neden olacak bu tehlikeli vasat hükümetin tahrikleriyle hazır hale getirilmiştir.

Bu ne Bayramiçli'nin, ne Bulanıklı'nın, ne Akdenizli'nin, ne de Selendi'linin öncelikli suçu ve ayıbıdır.

Bu doğrudan doğruya etnik ayrımcılığı misyon belleyen, cahiliye dönemi kabile zihniyetine takılıp kalmış, kimlik kışkırtıcılığı yapan AKP hükümetinin ayıbı, suçu ve sorumluluğudur.

Milliyetçi Hareket Partisi, hiçbir vatandaşımızın barınma, iskan, iş ve aş arama, eğitim ve sağlık gibi temel hayat ihtiyaçlarının kendi hür iradesi dışında zorlamalara maruz kalmasını ve tercihlerine ipotek konulmasını asla hoş görmez.

Ve özellikle bunun, sahip olduğu köken veya mezhep nedeniyle ayrımcılığa uğramasını, baskı ve zorlama görmesini asla kabul etmez.

Yurdumuzun her yeri ve yöresi hepimizindir. Nerede doyuyorsa, nerede yaşamak istiyorsa, nerede rızkını kazanıyorsa yasal ve helal olmak kaydı şartıyla herkes ülkemizin imkânlarını kullanma konusunda eşittir.

Buradan Milliyetçi Hareket Partisi'nin muhterem mensuplarına ve ülkücü gençliğe seslenmek istiyorum.

İlkesiz ve kimlik bunalımı yaşıyan hükümetin milletimize yönelik kimlik tahrikleri toplumsal öfkeyi biriktirmiştir.

Başbakan'ın her konuşmasındaki ayrımcı mesajları toplumda derin fay kırıkları oluşturmaya başlamıştır.

Yara alan kardeşlik duyguları istismar ve kıskırtmaya açık ve hassas hale gelen toplumun kimlik reflekslerini artırmıştır.

Yıllardır birbirine sokularak yaşıyan toplum fertleri ayrışma eğilimi göstermeye başlamıştır.

Mahalleler, semtler, sokaklar, komşular arasında keskin sınırlar çizilmeye başlanmıştır.

Bu gergin ve hassas ortam hepimize yeni ve ayrı bir sorumluluk yüklemektedir.

Biz birlikte yaşadığımız beşeri varlığı; kökü, kökeni ve mezhebi ne olursa olsun tamamını "Türk milleti" tanımını içinde kucaklayan bir anlayışın temsilcileriyiz.

Hiçbirisinin diğzerinden ayrı düşünmemiz, birini diğzerine tercih etmemiz asla söz konusu olmayacaktır.

?Bin yıldır birlikte yaşadığımız, birlikte değer ürettiğimiz, birlikte sarf ettiğimiz;

- Emeğimizi, alın terimizi, kazancımızı beraberce sağladığımız,
- Vergi vererek, askerlik yaparak, üreterek vatan borcumuzu beraberce paylaştığımız,

- Kız alıp verdiğimiz, askere uğurladığımız, beşiklerini salladığımız, mevlitlerine katıldığımız, birlikte ibadet ettiğimiz,
- Anısını, acısını, sevincini ve gururunu paylaşmaktan kıvanç duyduğumuz,
- Namusunu namus bellediğimiz, arkamızı dönmekten asla çekinmediğimiz,
- Onurlu ve müreffeh bir geleceği de birlikte paylaşmak istediğimiz, komşumuzdan başlayarak, mahallelerimizle, hemşehrımızle ve ülkemizdeki bütün vatandaşlarımızı tekraren ifade ediyorum, hepsini ayırım gözetmeksizin kucaklıyoruz.

Bu samimi kucaklaşmayı ve beraberlik çağrısını zayıflatacak hiçbir tepkinin partimiz tarafından masum ve haklı bulunması mümkün değildir.

Milliyetçi Hareket, tahrikler ne kadar ağır olursa olsun kardeşliğimize zarar verecek girişimlerin karşısında olacak, sokaktan uzak duracak, oynanmak istenen oyunu sabırla ve sükunetle bozacaktır.

Temennim hükümetin ve yandaşlarının, iptidai bir körlükle, toplumumuzu millet olmanın kapsayıcı ve kucaklayıcılığından, kabile kültürünün ilkel ve geri formlarına itmesinin bedelinin ayrışma, kutuplaşma ve çatışma olduğunu artık anlamış olmasıdır.

Aksi halde iktidar tarafından fitili ateşlenerek sokaklara bırakılmış ayrışma dinamitlerinin Başbakan tarafından sürekli olarak "provokasyon" olarak tanımlanması da hükümeti kurtaramayacaktır.

Zira, toplumumuzu birbirine düşürecek provokatörü sokakta aramaya gerek yoktur.

Hükümetin sözde açılım denilen yıkıcı siyaseti, başlı başına tarihi ve toplumsal provokasyondur.

Milletimizi 36'ya bölmeye çalışan baş provokatörün kim olduğu da ortadadır.

Ben milletimize ilk Genel Seçime kadar sabır ve sükunet tavsiye ediyorum.

- Habur'dan AKP teşrifatı ile PKK'lı kabul törenlerinin yapılması,
- Başbakan'ın bitmeyen kimlik arayışların ağır tahriklere neden olması,
- Teröristin sokaklarda ayaklanma provaları yapmaya başlaması,

Bir türlü ulaşamadığınız vaadler ile refah, ve güvenlik eksikliği sizleri öfkelenirmiş olabilir.

Ama emin olunuz ki, Türkiye'nin çözülemeyecek hiçbir sorunu yoktur. Yeter ki birlik ve beraberliğimiz yara almamış olsun.

AKP zihniyetinin hükümet olmadığı bir Türkiye'de ülkemiz kaybetmeye yüz tutan hasletlerine yeniden kavuşacak, milletimiz kardeşçe yaşamaya devam edecektir.

Milliyetçi Hareket bu misyona ve hizmete taliptir ve hazırdır.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye, iktidar partisi AKP ile girdiği tuzaklarla dolu yolda fazlasıyla yorulmuş ve bitkin düşmüştür.

Yedi yılı aşkındır süredir, demagojiyle ayakta durmanın sayısız örneklerini gösteren hükümet, siyasetinin omurgası yaptığı köken ve meşrep bunalımıyla da vatandaşlarımızın problem alanlarını genişletmiştir.

Yarına odaklanmaktan daha çok düne saplanan ve bugünü dünle kıyaslayarak üstünlük kurmanın yollarını arayan iktidar zihniyeti, bu zamana kadar yüklediği yönetim sorumluluğunun icaplarını yerine getirme konusunda aciz bir görüntü çizmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın; bizim iktidar ortağı olduğumuz yılların ekonomideki bazı olaylarını ısıtıp ısıtıp gündeme getirmesi bu düşüncelerimizde ne kadar haklı olduğumuzu açıklıkla göstermektedir.

İçinde bulunduğumuz dönemin katlanan sorunlarına çözüm getirmek bir yana, artmasına ve yayılmasına körükle giden AKP hükümeti, dünden misaller vererek politikalarındaki kirliliği asla temizlemeyecektir.

Başta Başbakan Erdoğan olmak üzere, hükümet çevrelerinin ekonominin görünümüyle ilgili aşırı iyimser mesajlarının vatandaşlarımız nezdinde inandırıcılığı ve karşılığı yoktur ve bundan sonra da olmayacaktır.

Gelir dağılımındaki adaletsizliğin bir türlü giderilemediği, hayat şartlarının iyileştirilmediği, günlük geçim zorluklarının aşılamadığı ve pahalılığının azaltılmadığı bir ekonomik sistemin

başarisından ve istikrarından bahsetmek zaten mümkün değildir.

İnsanımızın mutlu ve huzurlu olmadığı, karnını doyurabilmek için bir işe sahip olmaktan uzak olduğu, çalışanların da ücret ve maaşlarındaki reel azalmayla hayatın zorluklarının altında ezildiği bir ortamda iyimser yaklaşımlar hiç bir sorunu kendiliğinden çözemeyecektir.

Kriz öncesine ait olmasına rağmen; TÜİK tarafından yakın bir zamanda açıklanmış olan gelir ve yaşam koşullarıyla ilgili veriler; en yoksul yüzde 20'lik gruba girenlerle, en zengin yüzde 20'lik grupta bulunanlar arasındaki gelir farkının 8,1 kat düzeyinde olduğunu göstermiştir.

Nitekim toplam gelirin yüzde 5,8'ini yoksullukla boğuşan 14 milyon vatandaşımız paylaşırken, en zengin 14 milyon insanımızda toplam gelirden yüzde 46,9 oranında pay almıştır.

Geliri azalan hane halkının borçları yüzde 8,7 oranında büyümüştür. Bu sürdürülemez olumsuz manzara, ekonomik sorunların her geçen gün daha da kötüleştiğini göstermektedir.

Takdir edeceğimiz üzere, maruz kalınan büyük ekonomik krizden sonra, gelir dağılımındaki uçurumun daha da keskinleşmesi, özellikle yoksul kardeşlerimizin toplam gelirden aldığı payın daha da düşmesi söz konusu olacaktır.

Böylesine eşitsiz ve adaletsiz bir yapının, huzur ve mutluluk getirmesi doğal olarak mümkün değildir.

Gerçekten de, Türkiye ekonomisinin dünyanın en büyük 17'nci büyük ekonomisi demekle ve bunun üzerinden propaganda yapmakla hiçbir şey hallolmamaktadır.

Vatandaşı yoksulluğun ve işsizliğin pençesine düşmüş bir ülkenin, ekonomik gelişmişlik düzeyiyle söylenecek her olumlu söz ve iddianın bizim açımızdan inandırıcılığı ve anlamı asla olmayacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın ekonomiye bakarken yakalandığı ve esasen siyasi karakterinde de var olan dışa hayranlık ve bağımlılık; değerlendirmelerine anormal bir şekilde sinmiş, uluslar arası kuruluşların yayınladıkları raporlarla kendisini kandırdığı yetmezmiş gibi, milletimizi de aldatmaya tam teşebbüs ettiği anlaşılmıştır.

Türkiye'nin, Dünyanın 17'nci büyük ekonomi olmasının Başbakan Erdoğan ve yandaşlarına sağladığı imkânlar mutlaka vardır ve bu zamana kadar da buna dair birçok emare görülmüştür.

Ne var ki, milyonlarca insanımız için, ekonomide ülkeler klasmanında üst sıralarda bulunmak en küçük bir değer ifade etmemektedir.

Çiftçimiz sözü edilen yükselmeden bir pay almamış, işçimiz haklarından mahrum bırakılmış, esnafımızın şikâyetleri artmış, memurumuz ise içler acısı bir duruma gerilemiştir.

Ayrıca emeklilerimize verilen son zamları kötünün iyisi olarak değerlendirmekle birlikte; emekli maaşlarının çok düşük düzeyde olmasından dolayı ve yüksek oranlı zam yapılırsa bile nominal olarak emeklilerin gelirlerini fazla artmayacağını açıklıkla vurgulamak isterim.

Açıklamalardan emeklilerimize yönelik gerçekleşen zamların yıllık faturasının 3 milyar 42 milyon TL düzeyinde olacağı anlaşılmaktadır.

Ancak bize göre, emeklilerimizin dertlerine deva olmayacak olan söz konusu zammın toplam bedeli için 2010 yılı bütçesinde bir karşılık yoktur.

Bu kapsamda, yapılan maaş artışları bütçe açığında ilave artışlar getirecek, yükselen bütçe açığı ise daha çok borçla veya vergi artışlarıyla geri alınacaktır.

Kaşıkla verip kepçeyle geri almanın klasik ve kurnazca bir yolunu emeklilerimize reva gören Başbakan Erdoğan'ın, düşük düzeyli maaş artışlarını ekmekten domatese, etten peynire, giyim eşyalarından ulaşım bedellerine kadar yapacağı zamlarla sıfırlayacağını hatta daha da kötüleştireceğini şimdiden söylemek mümkündür.

Anlaşıldığı kadarıyla, Başbakan Erdoğan; SSK, Bağ-Kur ve tarım emeklisi 7 milyon 327 bin 800 kardeşimizin maaşlarında sözde bir artış yaparak, bunların gelirlerine zamlar yoluyla el koymak için bir tertip içine girmiştir.

Bugünkü şartlar itibarıyla, bir emeklimizin asgari maaşının dört kişilik bir ailenin açlık sınırı olan 795 TL'den az olmaması bir mecburiyettir.

Buna rağmen milyonlarca emeklimizin gelirinin bu asgari miktarın çok gerisinde olduğu da bir gerçektir.

Bu kapsamda, Başbakan Erdoğan'ın yedi yıldır aklına getirmedığı emeklilerimizi aniden hatırlaması bizim açımızdan umut vericidir.

Ne var ki, yapılan maaş artışlarından sonra emeklilerimizin büyük bir aldatmacaya konu edildiğine dair ciddi belirtiler ortaya çıkmıştır.

Çalışanlarımıza haklarını teslim ettiklerini iddia eden Başbakan Erdoğan'dan beklentimiz; bir an önce, samimi ve gerçekçi bir şekilde; çiftçimizin, memurumuzun, esnafımızın da haklarını vermesi, açlık grevinin arifesinde olan TEKEL işçilerimizin sorunlarını gecikmeksizin çözmesidir.

Ancak bu takdirde, hükümeti yaptıklarından dolayı destekler siyasi haklarını teslim ve tasdik ederiz.

Aksi halde, çalışanlarımızın, emeklilerimizin gelirlerine zam ve fiyat artışları yoluyla el koyan, komik zamlarla onları kandırmaya çalışan Başbakan Erdoğan'ın yakasından yapışarak yapamadıklarının hesabını birer birer soracağımızdan herkes emin olmalıdır.

Muhterem Milletvekilleri,

Sanayi Üretimi 2009 yılı Kasım ayında 2008 yılı Kasım ayına göre yüzde 2,2; bir önceki aya göre ise yüzde 8,6 oranında azalmıştır. İşsizlik sorununa yol açan imalat sanayideki bocalama ise devam etmekte, bu alandaki gerileme yüzde 2,8 oranında sürmektedir.

Aralık ayında tüketici fiyatlarında beklenenin üzerinde gerçekleşen artışlarla enflasyon 2009 yılını yüzde 6,5 seviyesine yükselerek kapatmış, bulunduğumuz yıl içinde, uluslar arası konjonktürden kaynaklanan olumlu havanın tersine döneceğine yönelik işaretleri yoğunlaştırmıştır.

Geride bıraktığımız ayın enflasyon oranının son yedi yılın en yüksek Aralık ayı enflasyonuna tekabül ettiğini düşündüğümüzde, tehlike sinyallerinin arttığına dair hüküm getirmemiz yanlış olmasa gerektir.

Ekim ayı sonunda kamuoyuyla paylaşılan Enflasyon Raporu'nda, 2009 sonu enflasyon tahmininin yüzde 5 ila 6 arası, orta noktası olarak da yüzde 5,5 olacağı ifade edilmişken, iki ayda bu tahminin 1 puan düzeyinde sapması çok düşündürücüdür.

Yine de, 2009 yılı enflasyon gerçekleşmesinin, yüzde 7,5'luk enflasyon hedeflemesinin altında kalmasını, özellikle Merkez Bankası'nın kredibilitesi açısından olumlu etkiler doğuracağına inanıyoruz.

Her ne kadar, enflasyonda böylesi bir manzara söz konusuysa da, vatandaşımıza yansıyan enflasyon oranının daha yüksek olduğunu söylemek lazımdır.

Nitekim gıda fiyatlarındaki artışların, vatandaşlarımızı sıkıntıya soktuğu, eskiye oranla alışverişlerini azaltmalarına neden olduğunu belirtmekte yarar vardır.

Bundan dolayıdır ki, gıda fiyatlarındaki yüzde 9,26'lık artış, enflasyon sorununda esasen bir hafifleme olmadığını göstermektedir.

Mutfaklara, sofralara enflasyon canavarını ortak eden Başbakan Erdoğan, hiç sıkılmadan; enflasyona vatandaşlarımızı mahkûm etmediklerini iddia edebilmektedir.

Gerçeğin ne kadar farklı olduğunu; ekmeğin dilim dilim azalmasından, kilogramla alınan ihtiyaç maddelerinin gramla alınmaya başlamasından anlamak ve görmek mümkün olacaktır.

Basit bir hesap yaptığımızda, AKP iktidarları döneminde; maaşlar yüzde 94 artarken, fiyatlar yüzde 110 oranında yükselmiştir.

Bu tespitimiz göstermektedir ki, geçmişe kıyasla çalışanlarımız net olarak yoksullaşmış, geçim şartları alabildiğine ağırlaşmıştır.

Nihayetinde, Başbakan Erdoğan'ın, vatandaşlarımıza sürekli olarak enflasyonun üstünde ve değeri artan bir parayı verdiklerini söylemesi yalanlarına yeni bir ilaveden başka bir mana ifade etmeyecektir.

Yalanla dolanla, saltanatını devam ettirmeye çalışan başbakan Erdoğan'ın, eleştirilerimiz karşısındaki artan hırçınlığı ve tahammülsüzlüğü şahsiyetine yerleşmiş olan otoriter eğilimlerin belirmesine yol açmaktadır.

Milletimizin refahını artırmak amacıyla icraat yapması gereken Başbakan'ın, vaktini ve zamanını muhalefete laf yetiştirmek için heba etmesi traji komik bir halin ortaya çıkmasına neden olmaktadır.

Bu beyhude çabalar neticesinde, bizlere değişik yakıştırmalar yapan Başbakan Erdoğan, yaptığı analojilerle kendisiyle ilgili aklında olan sıfatları yansıtma gayretleri içine girmiştir.

'Teyyo pehlivan' benzetmesiyle aslında kendi siyasi duruşunu özetleyen Başbakan'ın; palavra ve yalanla bezenmiş iktidarını örtmeye çalışarak ve başkalarını zan altında bırakarak, bir bakıma kendisinin ne olduğunu da gösterdiği açığa çıkmıştır.

Bilinmelidir ki, gerçeklerin önlenemeyecek tufanı, çok yakın

bir zamanda zihinleri uyuşturan pembe balonları patlatacak, sandıkla gelen Başbakan Erdoğan sandıkla arkasına baka baka gidecektir.

Ekonomide yayılmaya çalışılan içi boş ve temelsiz pozitif mesajlar geri tepecek, demokrasinin çareleri vatandaşlarımızın feryatlarıyla birleşerek AKP'yi siyasi tarihe gömecektir.

Bunu bekliyor ve milletimizin hayrı ve selameti için bunun gerçekleşeceğine canı gönülden inanıyoruz.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

19 OCAK 2010

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Basınıımızın Muhterem Temsilcileri

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Konuşmama iki değerli dava adamının Hakk'a kavuşması üzerine duyduğum derin üzüntüyü sizlerle paylaşarak başlamak istiyorum.

Bunlardan birincisi, Türk milliyetçiliğine düşünce ve eserleriyle önemli katkılarda bulunmuş ve fikriyatımızın filizlenme dönemlerinde merhum Başbuğumuz Alparslan Türkeş Bey'le yol arkadaşlığı yapmış olan değerli fikir ve bilim adamı Prof. Dr. Reha Oğuz Türkan'ın vefatıdır.

Diğeri ise, 1965 yılında Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisinden başlayarak, 1999 yılına kadar Milliyetçi Hareket Partisi'ne gönlünü ve ömrünü vermiş aziz dava büyüğümüz Sivas Şarkışla eski ilçe Başkanımız ve davamızın aksakallısı merhum Tefvik Çiçek Beyin vefatıdır.

Merhum dava ve gönül arkadaşlarımıza Cenab-ı Allah'tan rahmet, milletimize ve ailelerine başsağlığı dilerim. Mekânları cennet kabirleri nur olsun.

Muhterem Milletvekilleri

Bildiğiniz gibi Amerika Kıtasında Karaib Denizinde bir ada ülkesi olan Haiti'de yaşanan depremin etkisi büyük olmuş ve hepimizi derinden üzmüştür.

Kıta'nın en yoksul ülkelerinden biri olan Haiti'de depremin yol açtığı büyük can kayıpları, içinde bulunduğu trajediyi daha da artırmıştır.

Bu büyük felaket, bir deprem kuşağı üzerinde bulunan ülkemizde ve özellikle Marmara Bölgesinde geçmişte yaşadığımız acıları hepimize yeniden hatırlatmıştır.

Konunun uzmanlarının uyarılarını artırdığı şu günlerde dileğimiz, Cenab-ı Allah'ın böyle bir felaketten insanlığı ve elbette ki ülkemizi koruması, hükümetin ve yerel yönetimlerin ise muhtemel kayıpları en aza indirecek bütün tedbirleri mutlaka almış olmasıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Takdir edersiniz ki, tek başına iktidar çoğunluğu, her siyasal partinin ülkesi için düşündüğü projeleri gerçekleştirme yolunda elde edebileceği en büyük imkândır.

Yedi yıl iki aya girmekte olan bir siyasal iktidar için bu kadar uzun süre, projeleri olan, hazırlığı bulunan, kadroları yeterli, iyi niyetle yaklaşan ve sorunları çözmeye kararlı bir hükümet için en önemli fırsattır.

Türkiye yıllardır yaşadığı kronikleşmiş siyasal istikrarsızlıkları ve ağır sorunları aşabilmek adına Adalet ve Kalkınma Partisi'ne 2002 yılında bu büyük imkânı ve fırsatı sunmuştur.

Sorunlara gerçek gündemin ışığında bakan ve ülkenin durumunu bütün çıplaklığı ile analiz eden bakışın, bir siyasal hareketin ülkemiz için neyi yapıp neyi yapamayacağını anlaşılması açısından sahip olduğu sandalye sayısı ve hükümet olma süresi fazlasıyla yeterlidir.

AKP hükümetleri ile geçen yıllar, aylar ve haftalar milletimizin verdiği büyük siyasal desteğin karşılığında hak ettiklerini bir türlü alamadıkları, beklentilerini karşılayamadıkları, ümit ettikleri refah, kalkınma ve huzura ulaşamadıkları derin hayal kırıklıkları ile geçmiştir.

AKP hükümetleri ile geçen yedi yılı aşan israf olmuş süre, bu zihniyetle geçecek gelecek günlerin de acil çözüm bekleyen temel meseleler açısından bir sonuç vermeyeceğini hepimize göstermiştir.

Bugüne kadar yaşadıklarımızın tecrübesi, önümüzdeki dönemlerde de AKP'nin yapacaklarını değilse bile yapamayacaklarının neler olabileceğini tereddüde mahal vermeyecek şekilde ortaya koymuştur.

Bu hükümetle yaşamaya devam edecek bir gelecekte

- Daha mutlu bir toplum,
- Daha müreffeh bir hayat,
- Daha huzurlu bir aile,
- Daha onurlu ilişkiler ile,
- Daha fazla kardeşlik, daha fazla kucaklaşma olmayacaktır.

Toplum Şimdi bu gerçeği görmeye başlamış, sanal başarı tablolarının, sahte kahramanlıkların, aldatma ve kandırma ¼zerine kurgulanmış senaryoların, geleceğine kurduğu tuzakların farkına varmıŐ, h¼k¼meti ve kadrolarını sorgulamaya başlamıştır.

Bizim h¼k¼metin meşruiyetini ve iktidarını kaybettiğini söylerken kastettiğimiz de işte budur.

Geleneksel T¼rk siyasetinin Őablonları iktidara talip olanın gelecek zamanı, iktidardan gidecek olanınsa geçmiŐi konuşmaya başladığı bir kısır dng¼y¼ ortaya koymaktadır.

Dikkat ederseniz, h¼k¼metin de proje, politika ve iddialarında gelecek vizyonu tamamen t¼kenmiŐtir.

Başbakan ve ekibinin son aylarda fikirlerine hakim olan temel duygular, s¼rekli olarak geçmişin konuŐulduęu, baŐarisızlıklara mazeretlerin ve bahanelerin ¼retildeęi, muhalefetin iktidar yıllarının eleŐtirildięi, sıkıŐıldıęı yerde ise hakarete baŐvurulduęu ucuz demagoji arkıdır.

Tipik bir baŐarisız siyaset anlayışının ve yönetemeyen iktidar zihniyetinin işaretleri olan bu emarelere son zamanlarda anayasa tartışmaları da dahil olmuştur.

Bu gelişmelerle beraber h¼k¼metin mr¼n¼ tamamlamıŐ olduğu ve uzatmaları oynamaya çalıştığı da ortaya çıkmıştır.

Bu itibarla, AKP'nin artık daha y¼ksek sesle dile getirdiği anayasa değişiklikleri konusuna bu açıdan da bakılmasının yararlı olacağı d¼Ő¼ncesindeyim.

H¼k¼met yıllardır sağlayamadığı huzurun, refahın, kalkınmanın ve adaletin sorumlusunu yedi yılın sonunda bulmuş ve anayasayı işaret etmiştir.

Başbakanın ve hükümetinin çizdiği tabloda, yoksulluğun, yolsuzluğun, terörün, gerginliğin, kutuplaşmanın, işsizliğin ve çaresizliğin nedeni yıllardır ülkeyi açmazla sürükleyen AKP zihniyeti değil, Anayasa'nın maddeleridir.

Zannedersiniz ki, anayasa değişince bolluk bereket yağacak, yolsuzluklar önlenecek, yandaşlar kayırılmayacak, terör ve bölücülük son bulacak, AKP zihniyetinin isteyip de bir türlü yapmadığı iyi şeylerin önündeki tek engel de ortadan kalkacaktır.

Oynamak istenen oyun budur. Bugüne kadar başarısızlıklarına maddi ve manevi bahaneler ve istismar alanları bulabilen hükümetin denemediği son istismar alanı Anayasa kalmıştır ve şimdi de bu şansını denemeye çalışmaktadır.

Bize göre, anayasalara, iktidarların sıkıştığı yerde, çözümlerin tıkanıldığı anda demokrasiyi ve hatta Türkiye'yi kurtarma misyonu yüklemek abartılı bir taleptir.

Bu konuda 2002 yılında yine Meclis Grup kürsüsünden ifade ettiğim bir düşüncemi tekrar etmek istiyorum.

“Böyle bir bakış açısı, özellikle iki bakımdan temelden sakat ve yanlıştır. İlk olarak, herhangi bir siyasi kurallar manzumesinin herhangi bir ülke ve demokrasinin tek başına kurtarıcısı olması mümkün değildir.

İkinci olarak, anayasalara, seçim ya da siyasi partiler kanunlarına böyle bir rol yüklemenin en büyük zararını yine ve öncelikle demokrasinin kendisi görmektedir.

Çünkü, böyle bir ortamda uygulamalardan arzulanan sonuçlar alınmadığı ölçüde siyasi kurallara karşı gelişen tepki,

kolayca siyasi kurumlara ve demokrasiye de sirayet edebilmektedir.

Sonuçta, demokrasiyi koruma ya da geliştirme adına yapılan değişiklikler, ilk önce demokrasinin kendisine zarar vermeye başlamaktadır." TBMM Grup Konuşması - 30 Nisan 2002

Değerli Arkadaşlarım,

Bildiğiniz gibi bir ülkenin işleyiş ve ilerleyişinin, toplumun bir arada yaşama iradesinin yazılı bir beyanı olan anayasalar kutsal metinler değildir.

Yaşayan ve gelişen dinamik süreçlere tabi olan toplumun, değerlerin, çağın ve insanlığın değişimine uygun olarak bu temel yasaların da değişime uğraması kaçınılmaz ve doğaldır.

Anayasalar değişime direnemeyeceklerine göre değişebilirler ve değişmişlerdir.

Ülkemizde de Anayasa tartışmaları anayasal nitelikli ilk metinlerin doğduğu günden bu yana yapılmıştır.

İlk yazılı anayasa tecrübemiz olan 1876 Kânun-u Esasî'den buyana geçen beş çeyrek asırlık dönemde, beş defa anayasa yapılmış, birçok kez de ciddi kapsamlarda anayasa değişiklikleri gerçekleştirilmiştir.

Ne var ki, bu değişikliklerin tamamını toplumsal beklentilerin karşılanmasına yönelik bir ön alma olarak görmek yeterli olmayacaktır.

Zira bu değişimlerin bir bölümünde rejimle ilgili sorunlar varken, bir bölümünde ise iç dinamiklerin yerine dışarıdan gelen tesir ve dayatmaların rolü olduğu açıktır.

Ben burada Türk Anayasa tarihinin ayrıntılarına girecek ve değişimlere neden olan siyasi ve sosyal olaylara değinecek değilim.

Partimizin anayasa ve anayasa değişiklikleri ile ilgili görüşleri bellidir ve 22 Temmuz 2007 Milletvekiliği Genel Seçimlerinin ardından yapılan Anayasa tartışmalarının yaşandığı dönemde 2 Ekim 2007 tarihli Grup konuşmasında ayrıntıları ile vardır.

Ancak önemle vurgulamak gerekir ki, bizleri bir arada tutan temel değer "beraberce yaşama" arzumuz üzerine tarihten buyana şekillenmiş sayısız "uzlaşma" alanlarından oluşmaktadır.

Bu birbirinin içine geçmiş ve girift hale gelmiş uzlaşma alanları;

- Cumhuriyetin demokratik, laik, insan haklarına ve hukukun üstünlüğüne dayanan temel niteliklerini benimseyerek, üniter yapının vaz geçilmezliği ile yerel ve yöresel farklılıkları Türk kültürünün zenginliği sayan "**sosyal uzlaşma**",
- Siyasi partilerin iktidar muhalefet ayrımı gözetmeden millet yararına faaliyetlerini yürütebilmesi ve demokratik kültürün esas alınmasını öngören, aynı zamanda sosyal uzlaşmanın geniş kesimlere yayılmasını sağlayacak "**siyasi uzlaşma**",
- Ekonomik sorunların çözümü, nimet ve külfetin bütün kesimlerce hakça paylaşılması konusunda "**ekonomik uzlaşma**", ve
- Ülkemizin dünya ekonomi ve siyasetinde söz sahibi olabilmesi için inanç ve ülkü birliğinin sağladığı "**hedeflerde uzlaşma**" dır. *2007 Seçim Beyannamesi*

Adına millet dediğimiz böylesi bir karmaşık ve her bireyi kapsamasını esas aldığımız uzlaşma alanlarının yazılı metinleri olan anayasaların da ancak toplumsal bir mutabakat ile hazırlanması kaçınılmazdır.

İhtiyaç duyulacak değişikliklerin, anayasanın, gerçek bir **"Toplum Sözleşmesi Belgesi"** olması için mümkün olabildiğince geniş bir uzlaşma ile gözden geçirilmesi ve gerekli değişikliklerin iç dinamikler hesaba katılarak yapılması da şarttır.

Partimiz, anayasaları değişmez kurallar bütünü olarak görmediği gibi, anayasayı değiştirme konusunda da milli hassasiyetler haricinde menfi düşüncelere sahip değildir.

Milliyetçi Hareket Partisi, *"Hukukun üstünlüğünün, insan şeref ve haysiyetinin; fikir, teşebbüs, din ve vicdan özgürlüğünün teminatı olarak demokrasiyi sadece bir siyasî rejim değil, aynı zamanda bir hayat tarzı olarak görmekte; sosyal ve siyasî ilişkilerde, demokrasinin bütün kurum ve kuralları ile işletilmesinin gereğine yürekten inanmaktadır."*

Anayasamızın ise *"mümkün olabildiğince geniş bir uzlaşma ile genel sınırlama hükümlerinden daha çok, genel koruma hükümlerine yer veren ve özgürlüğü esas alan bir nitelikte olmasını"* gerekli görmektedir. *"2009 Parti Programı"*

Anayasa değişikliklerine münferit bir girişim olarak değil, milletin hizmetine odaklanmış bir idari yapılanma ve toplumsal gelişim projesinin bir unsuru olarak yaklaşmaktadır.

"Milliyetçi Hareket Partisi;

- *Milliete hizmeti esas alan etkin devlet,*

- *Adaleti her alanda hakim kılmak için yapılanmış **hukuk devleti**,*
- *Kurum ve kurallarını insanların temel hak ve özgürlüklerinden hareketle oluşturmuş **demokratik devlet**,*
- *Bütün vatandaşlarına insanca yaşama şartlarını oluşturan **sosyal devlet**, ve*
- *Vatandaşlarının din ve vicdan özgürlüğünün teminatı **laik devlet**, temel anlayışı içerisinde;*

-Şeffaf, katılımcı, performansa dayalı,

-Hesap verme sorumluluğunu esas alan,

-Vatandaşın hizmet sunumunu denetlediği,

-Düzenleyici, denetleyici, yol gösterici,

-Gerektiğinde koruyucu ve kollayıcı,

-Değişim ve gelişimi sürekli kılan **bir idari yapı** öngörmektedir. 2007 Seçim Beyannamesi- Devlet ve Yönetim Reformu Projesi”

Ve yine bu kapsamda anayasa değişikliklerini demokrasinin gelişmesi ve kurumsallaşması çerçevesinde ele almaktadır.

Ancak, bütün bu iyi niyetli yaklaşımlarımıza karşılık, anayasal ve yasal zeminini iyileştirip zenginleştirmenin yanında, ona hayat verecek seviyeli ve ilkeli siyaset kültürünü geliştirmek için de, samimî ve kararlı olmak gerekmektedir ve bu konuda siyaset aktörlerinin mesafe aldıklarını söylemek zordur.

Siyasetin gerçek ve doğru bir süreç hâline gelmesi, demokrasinin gelişmesi ve yerleşmesi, her şeyden önce uygun bir zihnî iklimin ve aktörlerin varlığına bağlıdır.

Hem siyaset hem de fikir dünyamızın böyle bir zihniyet dönüşümü yaşamadan, verecekleri kararların bir anlamı olmayacağı gibi yasaların da gerçek gücüne ve işlevine kavuşması çok zor, hatta imkânsız görünmektedir.

Zira, ne derece gelişmiş yasalar çıkarırsanız çıkarınız, siyaset kalitesinin ve fikir dünyasının düşüklüğü, demokrasinin gelişimine yönelik kurumsal ve hukukî mekanizmaların varlığını ve etkisini azaltan ve hatta ortadan kaldıran temel faktör olarak karşımıza çıkmaktadır.

Nitekim, Türkiye'de demokratikleşme ve insan haklarına sürekli vurgu yapanların, bizi bir millet olarak güçlü yapan ve bir toplum olarak sınıksız bir arada tutan yaşama kültürünün siyasi değerini hiç önemsememeleri ve milli kimliğe karşı oluşları tam bir paradokstur.

Ne kadar mükemmel anayasalar çıkarırsanız çıkarınız, siyaset, eğer ince rekabetten uzaklaşır ve bölünme ve kavga üzerine kurgulanırsa, bunun toplumda kaos olarak yansımaları kaçınılmazdır. Bu yönüyle siyaset kendi kuyusunu kazanan bir siyasi organizmaya dönüşür.

Bugün karşımızdaki tehlikenin adı budur ve Adalet ve Kalkınma Partisi de bu açmazda sürüklenmiştir.

Bir anayasanın neler getirip neler götüreceğinin, neleri önleyip neleri kazandıracağına sonuçları bizzat anayasa metninin kendi meselesi değildir. Bu öncelikle onu uygulayacak siyasî ve sosyal aktörlerin bir meselesi, tecrübesi ve yeteneğidir.

Bu itibarla, Adalet ve Kalkınma Partisi'nin geride kalan yıllardan bugüne gelen,

- Uzlaşmaz ve itici tavırlarına,
- Başına buyruk siyaset anlayışlarına,
- Dayatmacı ve tehditkâr üslubuna,
- Milli kimliğimizi tahribat arayışlarına,
- Özürlü demokrasi algısına,
- Bölücü terörle girdiği sıcak ilişkilere,
- Etnik ayrımcı fikirleri temsil eden yıkıcı projelere,
- Farklı düşüncelere yönelik aşağılayıcı tutumlarına,
- Uluslararası dayatmalara karşı teslimiyetine, baktığımız zaman hükümetin hazırlığını yaptığı anayasa değişiklikleri teklifine güven duymamız mümkün görülmemektedir.

Bu konuda peşin hükümlü olmaktan uzak durarak, yapılması önerilen değişiklikler ortaya çıktığında ve kamuoyu ile paylaşıldığında, partimiz konuya ilişkin ayrıntılı değerlendirmeleri yapacak ve sonucunu açıklayacaktır.

Bizim kim tarafından önerilirse önerilsin anayasa değişikliklerinde karşılığını arayacağımız sorular şunlar olacaktır:

1- Türkiye, yirmi birinci asrın ikinci on yıllarında terör, yoksulluk, yolsuzluk, hayat pahalılığı ve işsizlik belalarını yenmiş bir ülke olacak mıdır?

2- Ülkemiz, siyasal yapısındaki antidemokratik unsurları tasfiye ederek modern demokrasilerde olduğu gibi düşünce, inanç, teşebbüs, örgütlenme ve benzeri alanlarda temel hak ve hürriyetleri güvence altına alan demokratik devlet yapısına kavuşacak mıdır?

3- Vatandaşlarımız, herkesin aynı milletin evladı olmaktan gurur duyacağı, ayrışmayı değil birleşmeyi, farklılaşmayı değil kucaklaşmayı, kutuplaşmayı değil buluşmayı sağlayacak toplumsal uzlaşmayı gerçekleştirecek midir?

4- Türkiye, birbirinden uzaklaşmamış, birbirine yabancılaşmamış bir millet yapısı ile etnik köken, inanç, mezhep gibi doğallıkların milli kimliğin ve bin yıllık kardeşliğin zenginliği olarak görüldüğü bir toplum hayatına ulaşacak mıdır?

5- Devletimiz, taviz ve teslimiyet döngüsünden kurtulup, bağımsız karar verebilen, yeryüzünde sözü geçen ve dünyaya başkent Ankara vizyonu ile bakabilen kudret haline gelecek midir?

6- Ve bütün bunlar olurken, bizi bir millet olarak tanımlayan ve milli ve üniter varlığımızı güvenceye alan anayasamızın başlangıç maddesinde ifadesini bulan kabullere ve Cumhuriyetin kurucu değerlerine saygı ve riayet gerçekleşecek midir?

Bizim anayasa tartışmalarında arayacaklarımız bunlardır.

Bize göre, bunlara evet demek, bunun için mücadele etmek, Türkiye'nin ve Türk milletinin kaderine sahip çıkmak, geleceğini inşa etmek demektir.

Milliyetçi Hareket Partisi için anayasa değişikliklerinin dayandığı ilkeler, bundan sekiz yıl önce yaptığımız bir tespitin ve çizgimizin tekrarı olan şu hüküm olacaktır:

"Bireylerin temel hak ve özgürlüklerinin geliştirilmesi ve teminat altına alınması ve kamu düzeninin ve millî bütünlüğün sağlanması ve korunmasıdır. "TBMM Grup Konuşması-31 Ocak 2002

Değerli Milletvekilleri,

Demokrasinin ve demokratik kültürün vazgeçilmez göstergesi ve zemini olan uzlaşma arayışları, işbirliği arzusu, farklı görüşlere saygı gibi temel erdemlerin olmadığı bir siyaset ekolünün anayasa gibi çok önemli bir konudaki yaklaşımlarını temkinle karşılamak gerekmektedir.

Bizim geçmişte defalarca yaptığımız;

- Temiz bir yönetim için dokunulmazlıkların kaldırılması,
- Alevi kardeşlerimizin taleplerinin karşılanması,
- Terör ve şiddet dışındaki hallerde parti kapatmak yerine bireysel sorumluluk getirilmesi,
- Siyasi ahlak yasasının çıkartılması,
- YÖK kanununun değişmesi gibi tekliflerimize AKP'nin bugüne kadar kayıtsız kaldığı ve kaçtığı ortadadır.

Şimdi ise, yıllardır bekleyip özellikle geçtiğimiz yaz başından itibaren adına sözde açılım dedikleri "yıkım projesini" piyasaya sürmelerinden sonra konuyu gündeme getirmiş olmaları geri plandaki niyetleri ortaya çıkarmaktadır.

- Etnik ve mezhep temelli ayrışmayı kaşıyan,
- Hak taleplerine şiddet uygulayan,
- Demokratik gösterileri zorbalıkla önlemeye çalışan,
- Özel hayatın gizliliğine yönelik ihlali meşru sayan,
- Adaletin tecellisinde özgürlüklerin kısıtlanmasına göz yuman,

- Medyaya baskı arayışlarını sürdüren,
- Şeffaflıktan ve dürüstlükten kaçan ve
- Kapalı kapılar ardında siyaset belirleyen bir zihniyetin sözde demokrasi aradığını ve anayasayı demokratikleştirmek istediğini söylemek tam bir garabettir. Buna aldanacak kimse de yoktur.

Demokrasi; açık siyasî kurumlar, şeffaf ilişkiler rejimidir. Bu ilkeleri benimsemeden, hukuk devleti kavramına sahip çıkmadan, terörü reddetmeden, düşünce, inanç ve örgütlenme özgürlüklerini kurumsal hale getirirmeden demokratikleşmede mesafe almak zordur.

Bu oyunun izleri geridedir Ve Avrupa Birliği ile Amerika Birleşik Devletlerinin dayatmalarının Başbakan'ın zihnindeki tezahürlerinde aramak lazımdır.

Biz her ortam ve fırsatta milletimizi şimdilerde karşısına çıkacak bu girişim için uyarıştık:

- AB'nin yeni anayasa talepleriyle Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin yeniden tarif edilmek isteneceğini,
- Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin yapısını ve siyasi sistemin Anayasada ifadesini bulan temel hükümlerinin AB ile uyum adı altında değiştirilmeye çalışılacağını,
- Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş ilkelerinin terk edilerek yeni bir yapıya kavuşturulmasının talep edileceğini,
- Mezhap ve köken itibariyle ayrıma gidilerek vatandaşlarımızı siyasi ve hukuki planda milli azınlık olarak tanımlanma arayışının hız kazanacağını,

- Otuzaltıya bölünmüş Türkiyelilik kimliği yaratılması için üniter yapıda kurulmuş milli devletin tasfiyesinin amaçlanacağını,
- Bu tavizlerin bölücülüğü çoşturarak terörü siyasallaştıracağını ve bölücülüğe anayasal statü kazandıracağını,
- Keskinleşen yapay kimliklerin ve zorla yaratılacak azınlıkların ortak kurucu olacağı yeni bir devlet modeline giden yolun açılacağını,
- Bu heves ve taleplerde bölücülerle AKP zihniyetinin emel ve fikir birliği içine gireceğini ve işbirliğine başlayacağını,
- Bizim yıkım adını verdiğimiz bu niyetleri gerçekleştirmek için ise iktidarın her yolu meşru göreceğini açıkça ifade etmiş ve öngörülerimizi kamuoyu ile paylaşmıştık.

Özellikle 27 Kasım 2007 tarihli Grup Toplantımızda, Avrupa Birliği İlerleme Raporuna atıfta bulunarak; AB, Türkiye'nin kültürel haklar konusundaki Birleşmiş Milletler Sözleşmelerine koyduğu çekinceleri kaldırması talebini tekrarladığını,

Ve bunun gerçekleşmesi halinde ise Türkiye sözkonusu sözleşmeleri imzalarken "Anayasa'nın 3. ve 42. maddeleri uyarınca Türkiye'de resmi dilin Türkçe olduğunu ve Türkçeden başka dillerin eğitim kurumlarında Türk vatandaşlarına anadil olarak okutulamayacağına" yönelik kaydın ortadan kalkacağını" söylemiştik.

Bugün gelişmeler bizi haklı çıkarmış, açılım adı verilen yıkım süreci ile birlikte başlatılanlarla, Türkiye Cumhuriyeti'nin temel harcı olan bütün ilke ve değerler tartışmaya açılmış, milli devlet

niteliğini ve üniter yapısını tasfiye etmeye yönelik bir kampanya, şimdi anayasa değişiklikleri aşamasına geçmiştir.

Türkiye'de etnik ayrımcılığa zemin oluşturacak ve Türk milletini bölerek ayrı bir millet şuuru yaratılması amacına hizmet edecek dayatmalara yasal kılıf arama ve Başbakanın tabiriyle hazmettirme süreci başlatılmıştır.

Başlangıçta masum taleplere cevap verecek değişikliklerle başlanacak ve ardından gerçek niyetler ve başarılabilirse asıl amaçlar ortaya çıkartılacaktır.

Hükümetin vatandaşlarımızın yaşadığı ağır sorunları bir kenara atarak var olduğunu iddia ettikleri kimlik sorunları üzerinde yoğunlaşmış olması, çok tehlikeli bir sürecin yaklaşmakta olduğunu haber vermektedir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin eşit haklara sahip vatandaşları arasında böyle bir ayırım ve sınıflandırma yapılmasının Türkiye'nin milli birliğini tahrip edeceği ve karşımıza etnik çatışma ve ayrışma sürecini çıkaracağı çok açıktır.

Bizden hiç kimse adına ne denilirse denilsin, milli kimliğin parçalanarak yeni azınlıklar yaratılmasına izin vermemizi, bin yıllık kardeşliğin Meclis eliyle bozulmasını, ayrışma ve parçalanmaya götürecek bir çıkmaz yola göz yummamızı beklememelidir.

Böylesi bir alçaklık hiç kimsenin haddi ve hakkı değildir.

Değerli Milletvekilleri,

Yeni bir anayasa hazırlanması ve Anayasada değişiklik yapılması 22 Temmuz 2007 tarihinden itibaren AKP tarafından gündeme getirilmiş ancak bilim adamlarına hazırlatıldığı söylenen taslak metin Meclis zeminine indirilmemiştir.

2008 yılının Eylül ayında dönemin TBMM Başkanının komisyon kurulmasına yönelik teklifi de karşılık bulmamıştır.

Sonunda, hükümetin “PKK açılımı” ile yapmayı planladığı yıkımın, anayasa değişiklik paketleri ile önümüzdeki haftalarda Meclis’e getireceği anlaşılmaktadır. Ve bu yönüyle Türkiye’nin gündemine giren anayasa değişikliği, önümüzdeki dönemde en çok tartışılacak konuların başında yer alacaktır.

Yeni bir anayasa hazırlanması veya mevcut anayasada köklü değişiklikler yapılması, ancak siyasi istikrarın olduğu ve uzlaşmanın zemin bulduğu bir ortamda düşünülebilecek bir husustur.

Hükümetin neden olduğu toplumsal gerilim ve başbakanın ruh hali bugünkü şartlarda böyle bir istikrardan söz etmeyi mümkün kılmamaktadır.

Bu bakımdan siyasi normalleşme süreci başlatılmadan ve Türkiye’yi yönetme kabiliyetini kaybetmiş bugünkü hükümete dayalı siyasi tablo değişmeden, yeni anayasa hazırlanması hem doğru ve hem de mümkün değildir.

Ancak, Adalet ve Kalkınma Partisi anayasa değişikliğiyle ilgili ısrarını sürdüreceyse Milliyetçi Hareket Partisi’nin önerileri şunlar olacaktır.

1- Öncelikle TBMM'nde temsil edilen siyasi partilerden teşekkül etmiş bir **'Anayasa Değişikliği Uzlaşma Komisyonu'** oluşturulmalıdır.

2- Bu komisyonun değişiklik talepleri üzerinde mutabakata varacağı maddelerle ilgili **"Demokratik Sözleşme"** yapılmalıdır.

3- Değişikliği öngörülen anayasa maddelerinin kararı, erken ya da zamanında yapılacak Milletvekili Genel Seçimlerinden sonra oluşacak 24.Dönem TBMM'nin iradesine bırakılmalıdır.

Bu tekliflerimize rağmen, Cumhuriyetin temel ilkelerini ve devletin siyasi yapısını yıkmayı amaçlayan siyasi faaliyetleri meşru hale getiren bir düzenleme yapmasının önünde Meclis çoğunluğu bakımından AKP'nin sayısal bir engeli bulunmamaktadır.

Ancak, bu yolu tercih ederse, bu zorlamaların yaratacağı çok ağır sorunların vebali, sorumluluğu ve faturası da kendisine ait olacaktır ve kestirilemeyecek sonuçların bedelini de mutlaka ödeyecektir.

Türk milli kimliğini adeta utanılacak sakıncalı bir kimlik olarak gören Başbakan'ın, utandığı Türk kimliğinden uzaklaşması ve kendisine yeni kimlik bulması için anlaşıldığı kadarıyla anayasa değişikliği gerekmektedir.

Böylesi bir yola tevessül edenler bilmelidir ki, laikliğe karşı eylemlerin odağı olma suçunun yanında, milletin bölünmez bütünlüğüne yönelik eylemlerin de odağı haline geleceklerini buradan hatırlatmak istiyorum.

Bugüne kadar partimiz, ülkemizin hayrına olacak yasalaşma süreçlerinin yanında olmuş, zarar göreceğine hükmettiği

girişimlerin karşısında yer almıştır. Şimdi de aynı prensiplerle meselelere bakacaktır.

Anayasa değişikliklerinde vazgeçilmez ölçümüz Anayasamızın başlangıç ilkelerinde anlamını bulan temel değerler ve her değişiklik teklifinin bu değerlere nasıl yansıtılacağına kapsamlı analizinden geçecektir.

Bizim uzlaşma ve diyalog zeminimiz ancak bu esaslara saygı ve riayetle mümkündür.

Milliyetçi Hareketin ayrılıkta, bölünmede, çatışmada ve bunların ihtimalinde bile mutabakat araması, yıkım ortağı olması veya böyle görünmesi asla ve asla mümkün değildir.

AKP'nin bu konudaki gerçek niyetleri ve samimiyet derecesi, değişiklik paketinin kapsamı ve diğer unsurları ortaya konulduğunda daha iyi anlaşılacak ve ayrıca değerlendirilecektir.

Bütün temennimiz, bu konunun Türkiye'de yeni gerginlik ve kutuplaşmalara yol açmaması ve ülkemizin sağ-salim genel seçimlere kadar ulaşabilmesidir.

Bu açıdan demokrasi ile kumar oynamanın, referandumu bir demokratik imkan gibi görmeden tehdit vasıtası olarak sunmanın kimseye faydası olmayacaktır.

Kimden ve nereden gelirse gelsin, hangi siyasi görüşe sahip olursa olsun,

- Cumhuriyet'in kuruluş ilkelerini ve yapısını tartışmaya açmak,
- Etnik köken farklılıklarına dayanarak bunları yıkmaya çalışmak,

- Ayrışmanın dinamitlerini demokratikleşme kılıfı ile ateşlemek,
- "Bölücülüğü meşru ve yasal hale getirmek veya bunlara seyirci kalmak devletin ve milletin varlığına kastetmekle eş değerdir ve kim ne derse desin bizim için ihanet demektir.

Milliyetçi Hareket bu emelleri besleyenlere hiçbir şart altında asla geçit vermeyecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Konuşmamın bu bölümünde, Türkiye için çok hayati ve stratejik bir önemi olan enerji konusu üzerindeki görüş ve düşüncelerimi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Bildiğiniz gibi son günlerin en belirgin tartışma alanlarından birisi nükleer santral yapım işinin ihalesiz ve doğrudan doğruya yabancı bir ülkeye verilmesi üzerinde şekillenmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın geçtiğimiz hafta gerçekleşen Rusya seyahati esnasında iki ülke arasında, "**Türkiye'de Nükleer Santral Tesisi Konusunda İşbirliği Ortak Beyannamesi**"nin imzalanmasıyla birlikte dikkatler haklı olarak bu konuya odaklanmıştır.

Nükleer enerjiyle ilgili kamuoyuna yansıyan yeni bilgilerden, Başbakan Erdoğan'ın; hukukun genel kurallarını ihlal edip yeni bir usulsüzlük alanı oluşturmaya çalıştığı görülmüştür.

2008 yılının Mart ayında, nükleer santral inşasıyla ilgili başlatılan ihale sürecinde, Danıştay'ın; konuyla ilgili Yönetmeliğin üç maddesiyle ilgili yürütmeyi durdurma kararı

verdiği ve bunun arkasından da ilgili kurumun ihaleyi iptal ettiği bilinmektedir.

Tek katılımcı olmasına rağmen ısrarla devam ettirilen ve alınan teklif fiyatının yüksek olması dikkate alınmaksızın sonuçlandırılması için azami gayret sarf edilen nükleer santral ihalesi böylelikle yargı kararıyla engellenmiştir.

Hukuki sorunlar ortada dururken, bu defa da arkadan dolanarak ve yargıyı dolaylı da olsa etkisiz bir konuma sokmak suretiyle; nükleer santral yapımının, devletlerarası bir anlaşmayla sürdürülmesinin kararlaştırıldığı Başbakan Erdoğan'ın açıklamalarından açıkça görülmektedir.

Başbakan Erdoğan'ın, şeffaf ve rekabet şartlarını içinde barındıran bir ihale süreci yerine, tahsisle nükleer santral inşa etme yolunu seçmesi bizim açımızdan son derece şaibeli bir durumu ortaya çıkarmıştır.

Daha önceki ihale sürecindeki eksiklikleri ve hukuki yanlışları düzeltmek yerine, ben yaptım oldu mantığıyla, nükleer santral yapım işinin doğrudan doğruya yabancı bir ülkeye verilme kararının AKP hükümetinin karanlık siciline yeni bir ilaveden başka bir anlamı olmayacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın, nükleer santral yapımı işinin Rusya'ya verilmesi halinde, Samsun-Ceyhan boru hattı'ndan petrol akması için söz aldığı kamuoyuna yansımıştır. Ve Rusya'nın, rafineri yapımına ortak olması pazarlık konularından birisi olmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın bu ilişki ağını, tamamen yandaşları kayırma üzerine temellendirdiği şüphesi belirmiştir. Taşındığı

unvanlarla kartvizitinde yer kalmayan Başbakan, şimdi de uluslararası iş takipçisi olarak yeni bir sifata haiz olmuştur.

Eğer bu iddialarımızın hilafına gelişmeler varsa; AKP iktidarının, bu son olayla ilgili gerçekleri açıklaması siyasi bir namus meselesi haline gelmiştir.

Ortadoğu ülkeleriyle iç içe olduğundan beri kendisini şeyh, sultan ya da emir gibi görmeye başlayan Başbakan Erdoğan, bilmelidir ki; bu ülke ve kaynakları kendi malı ve hanedanının dilediği gibi kullanacağı mirasyedi hazinesi değildir.

Burası Türkiye Cumhuriyetidir ve yine herkes bilmelidir ki hukuk kurallarıyla idare olmaktadır.

Şüphesiz vatanın sahibi de büyük Türk milletinden başkası değildir ve asla da olmayacaktır.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Bulduğumuz yakın coğrafya, dünyanın ispatlanmış petrol ve doğal gaz rezervlerinin yüzde 72'sine sahiptir.

Enerji üssü olan ülkelerle enerjiyi kullanan ülkeler arasında geçiş güzergahında bulunan Türkiye'nin küresel projelerde, AKP iktidarıyla birlikte taşeron ülke olarak kullanılması alabildiğine artmıştır.

Nitekim Dünyanın gelecek 25 yılda, enerjiye duyduğu ihtiyacın yüzde 50 dolayında artması, savaşlara ve turuncu darbelere kadar varan küresel ayak oyunlarının bölgemize kaymasına neden olmuştur.

Enerji güvenliğinin bekliliğiyle oyalanan AKP hükümeti, Orta Doğu ve Orta Asya enerji kaynaklarının dünya pazarlarına güvenli bir şekilde ulaştırılması konusunda vazifelendirilmiş durumdadır.

Sürekli olarak enerji köprüsü ve terminali olmakla iftihar eden iktidar partisi, uluslar arası dayatmalarla enerji projelerinin pasif bir unsuru olmaktan bir rahatsızlık duymamaktadır.

Geçiş güzergâhında bulunduğumuz başlıca enerji projelerine rağmen çiftçimiz yine artan fiyatlardan mazot almaya devam etmekte, vatandaşlarımız arabalarına koyacak benzini almakta yine zorlanmaktadır.

Ve halen dünyanın en pahalı akaryakıt satışlarından birisi ülkemizde gerçekleşmektedir.

Ayrıca bu soğuk kış aylarında evlerini ısıtmaya çalışan aziz vatandaşımız, doğal gaz faturalarını öderken çok sıkıntı çekmekte, dikkatlerini her an yapılması gündemde olan zamlara çevirmiş bulunmaktadır.

Biz enerji geçiş güzergâhı olunmasından elbette bir rahatsızlık duymuyoruz. Ancak, asıl itirazımız ve kabul edemediğimiz husus; bu sürecin tek taraflı olmasına ve AKP hükümetinin pazarlık masalarında beliren siyasal şantajlara boyun eğerek uysal ve teslimiyetçi bir görüntü çizmesine yöneliktir.

Enerji koridoru olmamız, boru hatlarının ülkemizden geçmesi Başbakan Erdoğan'ın yakınlarına ve destekçisi işbirlikçi çevrelere yarıyor olabilir.

Ne var ki, bu konuda aziz milletimizin menfaatine ve ağırlaşan enerji faturasının hafiflemesine bir katkı sağlamadığı bu zamana kadarki tecrübelerle sabittir.

Kabul etmeliyiz ki; Türkiye'nin enerji talebi her geçen gün artmakta ve bu alanda var olan arz, ihtiyacı karşılamaktan hızla uzaklaşmaktadır. Nitekim 1990 ile 2008 yılları arasında birincil enerji talebindeki yükselme yüzde 4,3 seviyesinde gerçekleşmiştir.

Bu haliyle ülkemiz, geçtiğimiz yıllar boyunca enerjiye duyulan ihtiyacın en çok arttığı ülkelerden birisi haline gelmiştir. Bununla birlikte, son on yılda, özellikle doğal gaz ve elektriğin Çin'den sonra en çok talep edildiği ülke ekonomisi Türkiye olmuştur.

Enerjide net ithalat bağımlılığının yüzde 74 olduğu göz önüne alındığında; doğal gaz ve petrolün hemen hemen tamamı, kömürün ise beşte birinin ithal edildiğini söylememiz mümkün olacaktır.

Ayrıca, 2002 fiyatlarıyla reel enerji ithalatını dikkate aldığımızda; 2003 yılında 1,6 milyar dolar olan enerji ithalatı, 2008 yılında 35,5 milyar dolara çıkmıştır.

Yüzde 2000'i aşan bu faturanın elbette telafisi ve karşılanması çok güç ve milletimizin katlandığı bedel fazla olmaktadır.

Geleceğe dönük tahminlerde ise, enerji sektörüne 2020 yılına kadar yapılması gereken yatırım ihtiyacının 120 milyar doları aşacağı öngörülmektedir.

Son zamanlarda, petrol fiyatlarında görülen artışlar, ödemek zorunda kalacağımız maliyeti maalesef yükseltmekte ve bu alanda tek taraflı bağımlılık ilişkisini kuvvetlendirici bir etki yapmaktadır.

Bu açıdan enerji arzında kaynak, teknoloji ve alt yapı bazında çeşitlendirmenin önemi daha da belirginlik kazanmış ve zorunlu bir hal almıştır.

Parti programımızda enerji politikamızın temel amaçları arasında;

- Enerji bağımlılığının azaltılarak, güvenli enerji kaynaklarının oluşturulması,
- Yerli enerji kaynaklarının verimli kullanılması, nükleer başta olmak üzere, yeni enerji teknolojilerini üretecek etkinliğe ulaşılması,
- Enerjide çeşitlilik ve kaynak güvenliğinin sağlanması,
- Enerji sıkıntısı yaratacak risklerin önlenmesi ile ülkemizin kurulu gücünün enerji talebini karşılayabilecek duruma getirilmesi hususları yer almıştır.

Takdir edersiniz ki, Milliyetçi Hareket Partisi nükleer enerjiye olumlu bakmakta ve bu alanda üretim teknolojisine sahip olmayı öncelikli bir hedef olarak tayin etmektedir.

En başta enerji arz güvenliğinin sağlanması için nükleer santraller kurulmasının gerekliliğine duyduğumuz inanç tartışma götürmez bir gerçektir.

Bugün, yerli ve yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı su, rüzgâr ve güneş enerjileriyle ilgili potansiyelimiz çok fazla iken, bu alanlarda santral yapımı daha başlangıç aşamasında hükümet tarafından caydırılmakta ve engellenmektedir.

Ekonomik kategoride olan yıllık 140 milyar kilovatsaat hidroelektrik potansiyelinin yüzde 37'lik kısmı işletmede, yüzde 15'lik kısmı ise halen inşa halinde olduğu anlaşılmaktadır.

Bu haliyle, su kaynaklarımızın tam olarak kullanılması durumunda geçtiğimiz yılın elektrik üretiminin yüzde 73,62'sini üretmek mümkün olabilecekti.

Öte yandan geride bıraktığımız yıl için söylersek; elektrik üretiminin yüzde 48'i doğalgaz, yüzde 28'i kömür ve yüzde 18'i de hidrolik kaynakları kullanılarak elde edildiğinden maruz kalınan enerji faturası sürekli olarak yükselmiştir.

Ve enerji yatırımları her ne hikmetse bağımlı olduğumuz ve ithal etmeye mecbur olduğumuz alanlara yönlendirilerek doğal kaynaklarımız göz göre göre heba edilmektedir.

Enerjide tek taraflı bağımlılık ilişkisiyle yüklendiği ağır fatura her geçen gün kabaran ülkemizin, nükleer enerjiyle ilgili ortaya yayılan pis kokular sonucunda daha da zor ve katlanılması güç bir ortama gireceği şüphesizdir.

Önümüzdeki süreçte TBMM'ne gelmesi gündemde olan Rusya'ya doğrudan nükleer santral yapım işinin verilmesinin ayrıntıları ve gizli kalan tarafları elbette açıklığa kavuşacaktır.

Bütün bunlardan sonra diyeceğimiz şudur ki: Enerjide koridor olmaya talip olan, köprü olmakla övünen, terminal haline gelen AKP hükümeti, milletimizin gelirlerine bağladığı nakil hatlarıyla yolsuzluk santralleri kurarak yağmaya son sürat devam etmektedir.

Nükleer santral yapım işini doğrudan yabancı bir ülkeye verilmesinden şimdilik rahatsızlık duymayan Başbakan Erdoğan enerji beslemesi yandaşlarıyla birlikte çok yakın bir zamanda milletimizin doğrudan hakkında vereceği hükümlerle yaptıklarının hesabını misliyle verecektir.

Muhterem Milletvekilleri

Sayın Basın Mensupları,

Konuşmama son vermeden önce kamuoyuna mal olmuş sosyal bir problemi tekrar dile getirmek istiyorum.

Bildiğiniz gibi, özelleştirilerek alışanları 4/C kapsamına alınan TEKEL işçilerimizin yaşadığı bunalım toplumun tamamını ilgilendiren kanayan bir yara haline gelmiştir.

Aileleri, bakmakla yükümlü oldukları çocukları olan bu kardeşlerimizin yoğunlaşan sorunlarına daha fazla duyarsız kalmak mümkün değildir.

Ben hükümeti ve Başbakan Erdoğan'ı TEKEL işçileriyle girdikleri inatlaşmadan bir an önce vazgeçmeye ve talep ettikleri masumane istekleri yerine getirmeye davet ediyorum.

Tekel işçilerimizin sahip oldukları özlük hakları korunarak, değişik kamu kurumlarına nakilleri bir an önce yapılmalıdır.

İnanıyorum ki, Türk devletinin kudreti, Türk milletinin şefkati ve hükümetin de iradesi binlerce TEKEL işçimizin sorunlarını çözmeye ve onları kucaklamaya yetecektir.

Milliyetçi Hareket Partisi bu meseleyi sonuna kadar kararlılıkla takip edecek ve TEKEL işçilerimizin yanında olmayı sürdürecektir.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

26 OCAK 2010

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Basınıımızın Muhterem Temsilcileri

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Adalet ve Kalkınma Partisi yaz başından bu yana açılım adını verdiği Yıkım Projesi ile dönülmez bir yola girmiş, söylemleri ve icraatları ile kendisini bağlayan bir sürece mahkum olmuştur.

Adını koymakta zorlandığı “PKK projesi”nin toplumca kabul görmemesi, hükümeti ve Başbakan Erdoğan’ı sıkıntıya sokmuş, cilalı kavramlar, aldatıcı sloganlar, gözyaşı edebiyatı, şehit ve ana istismarı ile kamuoyunun kuşkularını gidermeye çalışmıştır.

Ne var ki adına devlet projesi de diyerek sorumluluğu kendi dışındaki mekanizmalara da atan AKP zihniyeti kapı kapı gezmesine, bütün propaganda vasıtalarını ve yandaş medya kanallarını kullanmasına rağmen aziz milletimizi ikna etmeyi başaramamıştır.

Özellikle terörist kabilelerinin Habur Sınır kapısından girişi ve AKP zihniyetinin kabul ve karşılama törenleri, toplumun uyanmasına ve öfkesine yol açmış, AKP’nin gerçek yüzünü ve yıkım arayışlarını bütün çıplaklığı ile ortaya çıkarmıştır.

Gerek süreci öngören partimizin uyarıları, gerekse milletimizin eşsiz sağduyusu üzerinde oynanan oyunların bozulmasını sağlamış, yalan, istismar, taviz ve teslimiyet üzerine kurgulanan yıkım senaryosu durdurulmuştur.

Milletimiz bu tercihi ile AKP'nin foyasını anlamış, birlik ve beraberlik denilen aldatıcı sloganların, sözde demokratikleşme denilen tuzakların gerçeklerini görerek AKP zihniyetini ve Başbakanı sorgulamaya başlamıştır.

Bugün çıktığı yıkım yolundaki ısrarını sürdürmeye kararlı olan AKP'nin ve Başbakanın milletimizi ayırışmaya, kavgaya, çatışmaya, ayrılmaya ikna edememenin sancılarını yaşadığı anlaşılmaktadır.

Başbakan Erdoğan artık her platformda, her fırsatta, her ortamda PKK açılımının nasıl birlik ve beraberliği sağlayacağından, ayrışarak nasıl bir arada yaşayacağımızın erdeminden, kimliklere bölünerek beraberce hazırlayacağımız mutlu gelecekte bahsetmeye başlamıştır.

Bunların milletimizi hatta AKP'li sağduyulu kardeşlerimizi ve parti teşkilatını ikna etmede bile yeterli olmadığı başbakanın sıkıntılı halinden ve asabi psikolojisinden bellidir.

Adalet ve Kalkınma Partisi kendisini ve açılımı anlatma sorunlarını aşabilmek için PKK açılımında ve Yıkım projesinde yandaşlar bulma noktasında son bir hamle daha yapmış ve adına sözde "demokratik açılım süreci" verdiği bir broşüre sığınmak durumunda kalmıştır.

Yayının tamamı, hakkındaki kuşku ortadan kaldırmaya yönelik tartışma ve iddialardan oluşmaktadır ve kendinden

menkul bir mantıkla yıkımın güzelliklerinden, ayrışmanın faziletlerinden, bozulacak kardeşliğin inceliklerinden bahsedilmektedir.

Bu yayında yazılanlara inanacak AKP'linin olup olmadığı, parti teşkilatlarının ikna edilemeyeceği, görünen gerçeklerin yeniden sıvanıp sıvanmayacağı öncelikle kendi sorunlarıdır.

Ancak bizi ilgilendiren en önemli yanı, partimize yönelik alçakça iddialara yer verilmiş olması, yalan ve iftiranın AKP yayınlarına kadar işlenmiş bulunmasıdır.

Bu dokümanda partimizin oyları ile terörün artışı arasında kurulmaya çalışılan ilişki tam bir ahlaki çürümüşlük hali olduğu gibi bu zihniyetin emellerini gerçekleştirme uğruna ne kadar küçülebileceğinin de belgesidir.

Madem ki böyle bir iftiranın peşindediniz, buradan söylemek isterim ki, hükümet olarak son teröriste kadar teslim al, adalete sevk et, terörü kökünden kazı, bu belayı ülkemizden def et, varsın bizim oylarımız düşün ve hükümet olamayalım, yeter ki sen bunları gerçekleştir. Hodri meydan

Yine bu yayında parti mensuplarımıza yönelik olarak kendi ifadesiyle "şehit cenaze merasimlerini formatının çok dışında bir tutum ve davranış sergilediği" gibi bir fitne yer almıştır.

Bize göre milletinden doğmuş bir şehit için son dini vecibeleri yerine getirmek, yöresinin ve evlatlarının acısını ve anısını paylaşmak bu ülke benim bu milletin mensubuyum diyen herkesin en doğal hakkı, vatan borcu ve aziz şehidine son görevidir.

Bunun aksini ima etmek, şehitlerimizden cenaze merasimini bile siyasi kaygılarla esirgemeye çalışmak ancak düşman işgali altındaki satılmış zihniyetlerin aklından geçecek bir zillettir. Ve ne üzücüdür ki AKP'nin dokümanında yer almıştır.

Partimiz hiçbir cenaze merasimine siyasi kaygılarla katılmamış, partililerimiz şehitlerini ve onların temsil ettiği aziz hatıraları kucalamaktan başka hiçbir gaye içinde bulunmamıştır.

Bugüne kadar belediye imkanları ile ve kahramanlık gösterileriyle yapılan terörist cenaze törenlerini bir kez bile eleştirmemiş bulunan AKP zihniyetinin şehit cenazelerinden ürkmeye başlaması bile başlı başına bir hıyanet işaretidir.

Bu yayınlara beraber AKP'nin yıkım ve çözülme projesi bir doküman haline de gelmiş, yüce divanda yargılanırken kullanılacak kalıcı bir ihanet belgesi böylece ortaya çıkmıştır.

Muhterem Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi geride kalan aylarda ve haftalarda medya üzerinden gündeme getirilen demokratik işleyişe müdahale iddiaları, böylesi bir müdahaleye yönelik kuşkular, siyaset dışı çözüm arayışları ve bütün bu girişimler hakkındaki bilgi kirliliği kamuoyunu meşgul eden ana gündemi oluşturmaktadır.

Zaten çok ağır ekonomik ve sosyal sorunlarla boğuşmak durumunda kalan Türkiye'de dönem dönem tırmanan ve üzeri örtülen siyaset dışı zorlama arayışlarına dönük haberler, toplumdaki endişe ve kuşkuların haklı olarak giderek artmasına yol açmıştır.

Doğru ile yanlışın, gerçek ile yalanın, haber ile uydurmanın birbirine karıştığı bu kargaşada partimiz hepimizin bildiği gibi yaşanan olaylara temkinle ve itidalle yaklaşmıştır.

Bu konuda adalete intikal etmiş süreçlere müdahale etmeden, gelişmelere karşı "demokrasi" anlayışını kamuoyu önünde teyid edecek bir duruşu tekrarlamayı yeterli görmüştür.

Bu konularda yaptığımız açıklama ve konuşmalarımızda;

Gerekçesi ne olursa olsun demokrasimize, huzur ve güvenliğimize tehdit olan bütün yasadışı oluşumların tespiti ve ortaya çıkartılmasını, (*Yazılı Basın Açıklaması -3 Temmuz 2008*)

Demokrasimiz üzerinde dolaşan kara bulutları ortaya çıkartmanın, anti demokratik arayışların önünü kesmenin elbette ki çözümü siyaset içinde görenlerin en önde gelen görevi ve demokrasi borcu olması gerektiğini, (*Grup Toplantısı -13 Ocak 2009*)

Milletimizin artık kesin tercihini yapmış olduğu demokrasi yolunda, önüne çıkacak engellerin temizlenmesi, milli iradeyi sekteye uğratacak emarelerin takip edilmesi ve mani olunmasının kaçınılmaz bir milli sorumluluk olduğunu geride kalan dönemlerde ifade etmiştik. (*Grup Toplantısı -13 Ocak 2009*)

Bugün de geçmişte söylediklerimizin arkasındayız ve demokrasiye dışarıdan müdahale niyetlerine sonuna kadar karşı olduğumuzu bir kez daha açıkça ilan ediyoruz.

Hatta demokratik kurallar içinde bile siyasi partilere terör ve şiddete destek olmamaları şartıyla mahkemelerce kapatılmalarını onaylamadığımızı bir kez daha açıklıyoruz.

Zira biz biliyoruz ki, milletimiz, ne kadar sorunu olursa olsun, ne kadar eksikleri bulunursa bulunsun demokrasiye layıktır, demokratik sistemi benimsemiştir ve demokrasi bir hayat biçimi haline gelmiştir.

Milliyetçi Hareket Partisi, Parti Programında anlamını bulduğu gibi, " *devlet idaresinde milletin en iyi şekilde temsil edildiği bir rejim olan demokrasiyi; hukukun üstünlüğünün, insan hak ve özgürlükleri ile fikir, teşebbüs ve vicdan özgürlüğünün en geniş anlamda teminat altına alındığı bir sistem olarak görmekte ve benimsemektedir.*"

Ne Türk milletinin demokrasiden başka bir arayışı ve seçeneği vardır, ne de partimizin zemin ve anlam bulduğu demokratik rejimle bir sorunu ve sıkıntısı bulunmamaktadır.

Milliyetçi Hareket, aksine;

- *Parlamentar demokrasilerde egemenliğin yegâne sahibinin millet olduğuna,*
- *Siyasi iktidarların meşruiyetinin milli iradeye dayandığına,*
- *Milli iradenin tecelli ettiği yegâne merciin ise Türkiye Büyük Millet Meclisi olduğuna inanmaktadır.* " (2009 Parti Programı)

Bu gerçekler ışığında Milliyetçi Hareket Partisi, "Hangi düşünce ve gerekçeyle olursa olsun demokratik rejime ve parlamentonun anayasal yetkilerine dışarıdan her türlü müdahaleyi gayri meşru ve kabul edilemez" bulmakta ve bunu şiddetle reddetmektedir. (2009 Parti Programı)

Bizim demokrasiye olan yaklaşımımız ve demokrasi dışı arayışlara karşı durumuz bellidir ve tereddüte yer vermeyecek kadar nettir.

Demokrasiye bağlılık ve demokratik rejimi savunma konusundaki tavrımızı ve ilkelerimizi tartışmayacağımız da açıktır.

Değerli Milletvekilleri,

Türk milleti tarihinin yaklaşık son ikiyüz yıllık seyri, siyaset üzerinde tahakküm etmeyi hak sayan mihrakların zaman zaman gerçekleştirdikleri talihsiz olaylarla doludur.

Bu süre içinde, ülke yönetimini elinde tutanların eksikleri, kusurları, noksanları ve hatta kasıtları olmadığını söylemek nasıl mümkün değilse, bu gerekçelerle müdahaleye fırsat arayanların yaptıklarını da hoş görmek ve kabul etmek mümkün değildir.

Millet iradesine karşı bu arayışlarda bugüne kadar şablon olarak önce ekonomik kriz, sonra toplumsal bunalım ve ardından yönetim istikrarsızlığının ürettiği buhranlar zinciri, talihsiz bir çark olarak milletimizin üstünde dönüp durmuştur.

Ne zaman hükümetler, maalesef geleneksel hale gelmiş sosyo-ekonomik darboğaza sürüklenirse demokrasi dışı arayışlar da hız kazanmış, sınırlı da olsa zemin bulan çığırtnklar bu arayışlara körükle giderek ülkemizin ilkel ve utanacak bir alışkanlığı olarak bugünlere kadar gelinmiştir.

Milletin iradesinin temsil yeri olan Türkiye Büyük Millet Meclisi, milletin üstünde bir organ ve millete tahakküm mekânı olmayacağı gibi; milletin vermediği bir hükmetme ve yönetme

yetkisine sahip olduğunu vehmederek ve bahaneler ileri sürerek millet adına hareket etme iznine sahip ikinci bir kurum da yoktur.

Bugüne kadar yaşadıklarımız demokrasiye müdahale heveslerine zemin hazırlayan temel gelişmelerin özellikle kutuplaştırıcı, çatıştırmacı ve cepheleştirici siyaset yanlışlarından beslendiğini ortaya koymuştur. Bundan ders çıkarmak lazımdır.

Ülkemizin demokrasi tecrübeleri tehlikenin yalnızca siyaset dışından değil, yanlış siyaset ve demokrasi algısının da darbeci zihniyetler kadar demokrasimize ve demokratik kültürümüze zarar verdiğini işaret etmektedir.

Bu nedenle demokrasiyi yaşatmanın tek yolu sadece dış müdahale kanallarını kapatmak değildir.

En az bunun kadar önemli olan, diğer siyasal görüşleri de dinleyebilen, farklı düşüncelere saygılı, herkesin hükümeti olduğunu fark etmiş demokratik zihniyet dönüşümü de şarttır.

Kendi dışındaki siyasal tercihleri yok sayan, aşağılayan veya küçük gören bu siyasal ilkeliliğin de demokratik hayatımıza tıpkı dışarıdan olduğu gibi içeriden de darbe vuracağını artık anlamak ve bilmek gerekmektedir.

Bu açıdan milli iradeye müdahale için fırsat arayanlar kadar, sözde demokrasiyi savunduklarını söyleyenlerin katı, uzlaşmaz tutumları da aynı olumsuz sonuçları toplumun önüne koymaktadır.

Eğer, yönetim iradesini kaybetmiş, toplumla bağları zayıflamış, seçildiği günle aradan geçen zaman içinde milletten

aldığı desteği azalmış bir iktidarın inadı sürerse ortaya zorlama bir hükümet iradesinin çıkması kaçınılmazdır.

Bizim artık seçim zamanının geldiğini, millet iradesinin tazelenmesine ihtiyaç olduğunu söylemekten maksadımız da budur.

Seçimle gelenin yalnızca seçimle gitmesi, ne kadar eksikliği olursa olsun demokrasinin kurallarının işletilmesi şarttır ve herkesin bunu bilmesi ve sonuçlarını kabul etmesi lazımdır.

Demokratik rejimin ve işleyişin eninde sonunda mutlaka sorunları çözeceğine inanmak ve bunu ısrarla savunmak gerekir.

Cumhuriyet ile demokrasi birbirini tamamlayan iki önemli ve temel değer olarak toplumumuz tarafından benimsenmiş ve milletimizin bunlara yönelecek tehditler karşısında hassasiyetleri artmıştır. Bu son derece sevindirici bir gelişmedir.

Zira bizi bir arada yaşatacak olan siyaset kültürünün devamında ve demokratik rejimin kesintiye uğratılmasında en büyük engel bu yüksek değerleri toplumun ne ölçüde benimsemiş olduğu ile yakından ilgilidir.

Siyasete dışarıdan müdahaleler ve zorlama arayışlarının demokrasiye zarar verdiği ve vereceği açıktır.

Ancak buna ilave olarak artık bir madalyonun öteki yüzü haline gelmiş Cumhuriyetimize de zarar vermesi kaçınılmazdır ve geride kalan yıllar bunların örnekleri ile doludur.

Değerli Milletvekilleri,

Aralarında ordu, emniyet, medya, adalet, istihbarat, siyaset, ticaret ve üniversite mensuplarının da yer aldığı çok sayıda soruşturmanın yapıldığı, demokrasi dışı yöntemlerle siyasete müdahale için hazırlıklar olduğuna dair iddialar üzerine yargı safahatlarının başlatılmış olduğu hepimizin malumudur.

Adaletle intikal etmiş bu konulara karşı başından beri gösterdiğimiz yaklaşımımız;

- Adaletin gerçeği ortaya çıkaracağına mutlaka güvenmek,
- Açılan davaların bir mağduriyete neden olmaması için hızla sonuçlanmasını sağlamak,
- Devam eden yargı süreçlerine yönelik müdahaleci yorumlarda bulunmamak,
- Maksatlı sızdırılan haber ve belgelerin neden olacağı bilgi kirliliğinden uzak durmak ve
- Hükümeti başlatılan süreçleri hızla sonuçlandıracak tedbirleri almaya davet etmek olarak özetlenecektir.

Bu itibarla, her söylentiye, her iddiaya hatta belge adındaki yayınlara ihtiyatla bakmak, çabuk karar vermeden, yanlış bir şeyler söylemeden konuların hukuk çerçevesinde çözülmesini beklemek en makul yol ve yöntem olmalıdır.

Dönem dönem ve hatta periyodik diyebileceğimiz sürelerde ortaya atılan iddialardan ve bunlar etrafındaki tartışmalar karşısında acele yorum yapmaktan ve kesin hükümler vermekten ısrarla kaçınmamızın nedeni de bu ilkelerimizde aranmalıdır.

Zira haklarında iddialar bulunan şahısların mensup oldukları ne ordumuzun yerine yenisini koyma gibi bir imkânımız vardır, ne de emniyet, adalet ve istihbarat gibi kurumlarımızı göz ardı etme gibi bir lüksümüz bulunmaktadır.

Bir gerçeğin ortaya çıkmasını isterken, kurumların yıpratılmasından, suçluluğu kesinleşmemiş şahısların haysiyetiyle oynanmasından uzak durulması bizim bu konulara yaklaşımımızın esasını oluşturmaktadır. Bundan sonra da aynı üslup ve ahlaki kaygılarla hareket edilecektir.

Bildiğiniz gibi, demokrasiye, millet iradesine yönelik girişimlerin veya iddiaların yoğunlaştığı son yıllarda, suçlamaların odağı olan kurumların başında Türk Silahlı Kuvvetleri ve mensupları gelmektedir.

Terörle mücadele gibi çok hayati bir görev üstlenmiş bulunan bu kurum hakkındaki suçlama ve ithamlara yönelik yorum ve değerlendirme yapmanın zorluğu, yürüttüğü yüksek moral ve inanç gerektiren görevi nedeniyle ortadadır.

Yine bu kurumun büyük kargaşa ve savaşların yaşandığı yakın coğrafyalarımızda ülkemizin güvenliği için ne kadar önemli ve hasım güçler için ne derece caydırıcı olduğu da bilinmektedir.

Bu itibarla, bir yandan terörle mücadelede sayısız kahramanlık göstermiş, şehitler ve gaziler vermiş bu kurumun ihtiyacı olan yüksek morale ve toplumsal desteğe; diğer taraftan milletin gönlünde yer eden yüksek mevkiine yönelik karalama ve küçültme gayretleri beklenmelidir ve gerçekleşmektedir.

Nitekim Genelkurmay Başkanlarının öteden beri Türk Ordusuna yönelik "Psikolojik Harekat" olduğuna yönünde yüksek sesle uyarılarını bu kapsamda değerlendirmek ve

özellikle bölücülük ve terörle mücadelede etkisizleştirme niyetlerinin parçası olarak görmek gerekmektedir.

Üstelik bugüne kadar medya üzerinden piyasaya sürülen iddiaların bir kısmı adalete intikal etmiş ve hukuki süreç başlatılmış; yada yapılan tahkikatlar bir delile ve sonuca ulaşmadan kapanmıştır.

- Üzerinde tartışılan ıslak imzalı bir belgenin akıbeti hala netleşmemiştir.
- Başbakan yardımcısına suikast gibi çok ciddi bir iddia hala karanlıktadır.
- Türk Silahlı Kuvvetlerinin özel bir birliğinin arşivinde yapılan incelemenin sonucu belli değildir.

Hal böyle iken Türk Silahlı Kuvvetlerinde görev yapan ve yapmış bir kısım personelini zan altında bırakacak, bu kurum üzerinde kuşku uyandıracak sistematik kampanyanın yeni dalgalar halinde sürdüğü ve devamının da geleceği anlaşılmaktadır.

Bizim hükümetin demokrasiye yönelik iddialar karşısında gösterdiği hassasiyeti ve haklı kuşkuyu eleştirecek ve bu iddiaları abartılı bulacak bir siyasal polemik başlatmak gibi amacımızın olmadığını konunun önemine binaen buradan söylemek durumundayız.

Bu konuda en küçük bir ihtimalin bile üzerine sonuna kadar gidilmesi gerektiğine inanıyor ve bütün girişimleri destekliyoruz.

Kuşkusuz ki her milli kurum ve kuruluş bizim için önemli ve vaz geçilmezdir. Her birinin yeri ve önemi ayrıdır.

Ancak medyaya da yansıdığı gibi 2009 yılı Parti Programımızda *“İki bin yıllık köklü maziye sahip Türk Ordusunun, Türk milletinin vicdanında mukim saygınlığının, gelişi güzel günlük polemik konusu yapılarak iç ve dış kamuoyunda yıpratılmasına fırsat verilmeyeceği”* yer almıştır.

Ne var ki, bu konu sadece partimizin ve toplumun dilek ve görevi değil, bu suçlamalara maruz kalan kurumunda bir sorumluluğu haline gelmiştir.

Türk Silahlı Kuvvetlerine ve komuta kademelerine kendisini aklama ve demokrasiye bağlılık konusundaki kuşkuları kaldıracak iç denetim ve adalet mekanizmalarının şeffaf ve bağımsız çalışmasına ihtiyaç daha da artmıştır.

Özellikle AKP'nin gece yarısı kapkaç siyasetiyle geçirdiği TCK'nun ilgili maddesinin Anayasa Mahkemesinden dönmesi ile ortaya çıkan durum Türk Silahlı Kuvvetlerine ve askeri yargı mekanizmalarına özel bir görev yüklemiştir.

Bunun bir an önce gerçekleşmemesi halinde Türk Silahlı Kuvvetleri karşı propagandaların ve kirlî siyasetin hedefi olmaya devam edecektir.

Biz, hakkındaki iddialara yönelik olarak Türk Silahlı Kuvvetlerinin kamuoyu ile paylaştığı açıklamalarına güvenmek durumundayız.

Ancak, son olarak kamuoyuna yansıyan ve doğruluğu konusunda bir çok belirsizlik bulunan iddialarla ilgili olarak Genelkurmay Başkanlığının açıklamalarını tatminkâr bulmak mümkün değildir.

Eğer, bir üst karargâh maiyetindeki gelişmelerden haberdar değilse bu çok ciddi bir sevk ve idare kusurudur, yok eğer bu vahim iddialar gerçek ise bu da kontrol dışı tehlikeli sapmalara ve niyetlere işaret etmektedir.

Türk Silahlı Kuvvetlerine yönelik bir karalama kampanyası olduğu açıktır. Ancak bu karalamalara istinat eden suç ve kusurların da alenileşmeden ortaya çıkartılmasında kendi iç denetim ve idari yapısını devreye sokması artık kaçınılmaz bir zorunluluk haline gelmiştir.

Aksi halde böylesine yıpranmış bir kurumun vereceği her karar, yapacağı her mücadele tartışılır hale gelecektir.

Adına ne denirse denilsin, ister plan, ister tatbikat, ister tasarı, isterse tahayyül bizim kendi milleti üzerinde hareket planlayan bir anlayışı gerekçesi ne olursa olsun hoş görmemiz mümkün değildir.

Dileriz ve ümit ederiz ki bu zırvalar gerçek değildir, hepsi birer iftiradır.

Türk Silahlı Kuvvetleri asla hak etmediğini düşündüğüm bu ağır ithamlardan ve vebalden derhal kurtulmalıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Bütün bu gelişmeler karşısında Başbakan Erdoğan ve zihniyeti demokrasiyle kumar oynamak, milli iradeyi istismar etmek gibi tehlikeli bir yolu tercih etmiştir.

Oynamak istediği oyun belli olmuştur. Başbakan'ın yapmak istediği;

- “Nasıl Menderes’e aynı oyunu oynadıysa, nasıl Özal’ı suçladılarsa,” diyerek şahsına ve partisine de yönelik benzer tehditler olduğu vehmiyle yeniden mağdur rolünü oynamak,
- Şahsını ve partisini ülkemizdeki tek demokrasi temsilcisi olarak ilan edip geri kalanlarının meşruiyetini tartıştırmak,
- İlkesiz, ayrımcı, kutuplaştırıcı ve teslimiyetçi siyasetini demokratik düşünce iddiasıyla maskeleyip, açılım adını verdiği yıkımı gözlerden kaçırmak,
- Demokrasi ile millet iradesi arasındaki ilişkiyi istismar ederek yolsuzlukları ve yoksulluğu örtmeye çalışmak,
- Sanal tehditler oluşturarak, hamasi meydan okumalarla kafa karışıklığı yaratmak ve milletimizin ağır gündemini değiştirmek,
- Ve demokrasi aşığı AKP ile demokrasi karşıtı ötekiler halinde iki cephe oluşturarak seçim sandığına ya ben ya onlar kutuplaşması ile gidebilmektir.

Özellikle hükümetin sıkıştığı yerde müdahale haberlerinin ortaya çıkması, Başbakan ve hükümet üyelerinin demokrasi kahramanlığında rol paylaşımı bu kanaatlerimizi pekiştirmektedir.

Bu gelişmelerden kimlerin ne yarar sağlamayı umduklarını; hangi çatışma ortamlarını hazırladıklarını ve varsa siyasete müdahaleden nasıl bir sonuç almayı ümit ettiklerini açığa çıkartmakta öncelikle sorumluluk yürütme erkini temsil eden hükümettedir.

Ne var ki hükümet süreçlerin sona ermesinden ve aydınlanmasından ziyade, konuyu kaşıyarak sahte kahramanlıklara ve yapay mağduriyete soyunmayı tercih etmektedir.

Oysa, konunun bir an önce açıklığa kavuşması eleştirilerin hedefi haline gelen Türk Silahlı Kuvvetleri üzerindeki kuşku ve baskıların kaldırılması açısından da hayati önem taşımaktadır.

Milliyetçi Hareket Partisi ucu kime dokunursa dokunsun, gerçeğin bütün yönleriyle ortaya çıkartılmasında üzerine düşen her türlü desteği vermeye sonuna kadar hazır ve karardır.

Kırk yıl içinde uzun ve yorucu, zor ve zahmetli demokratik mücadele ile olgunlaştırdığımız siyasetimizi de; Türk siyaset ve demokrasi geleneğini de dayatmalara teslim etmemiz mümkün değildir.

Türkiye artık bu arayışlarından mutlaka kurtulmalıdır. Niyet sahipleri milletimiz ve ülkemiz için vehmettikleri bütün çıkış ve kurtuluş yollarının ancak siyasetin içinde olduğunu artık kabullenmelidir.

Bu gerçeği kabule yanaşmayanlar var ise onlar da adaletin kendileri hakkında verecekleri kararlara boyun eğmek durumunda kalacaklardır.

Zira demokrasinin alternatifi yoktur. Milletlin iradesi dışında bir siyasal iradenin varlığı asla ve asla kabul edilemez.

Bu süreçten çıkış ve gerçeklerin aydınlanması için bu aşamada Cumhurbaşkanına, hükümete, devlet kurumlarına ve kamuoyuna önerimiz şunlar olacaktır:

1. Konu Cumhuriyetin temel kurumlarını yıpratacak ve birbirine düşürerek zafiyet oluşturacak kadar ağır bir millî güvenlik meselesi haline gelmiştir. Bu sorunun adı “devlet krizi”dir.

2. Özellikle Türk Silahlı Kuvvetlerine yönelik ithamlar ve gerçeklerin ortaya çıkartılması hususunda hükümetin laftan öteye bir girişiminin olmadığı ve bundan sonra da olamayacağı anlaşılmıştır.

3. Devletin temel kurumları ve organlarının da sonunda büyük zarar göreceği çok ciddi bir yönetim kargaşası tehlikesi görünmeye başlamıştır.

4. Özellikle suçlamalara maruz kalan Türk Silahlı Kuvvetleri'nin üzerlerinde uyguladıklarını öngördükleri psikolojik hareket tehdidi karşısında hükümetin tedbir almaktan çok aciz kaldığı ve bundan sonra da çözemeyeceği anlaşılmaktadır.

5. Sorunun kısa sürede aşılabilmesi, varsa demokrasiye müdahale arayışındakilerin ortaya çıkartılmaması veya haksız suçlamaların kampanyalar halinde devam etmesi devlette büyük bir sancıya ve çözülmeye neden olacaktır.

6. Demokratik hayatı, ülkenin güvenliğini, milletin esenliğini doğudan etkileyecek bu gelişmelerin ordu, emniyet, istihbarat, adalet ve bürokrasi üzerinde yıkıcı tesirlerinin olması kaçınılmaz görünmektedir.

7. Anayasamızın 104. Maddesi Cumhurbaşkanlığı makamına “devlet organlarının düzenli ve uyumlu çalışmasını gözetme” görevini ve Millî Güvenlik Kurulunu toplantıya çağırma yetkisini vermektedir.

8. Bu gerekçe ve hassasiyete bağlı olarak, Milliyetçi Hareket Partisi Sayın Cumhurbaşkanını Milli Güvenlik Kurulunu olağan üstü toplantıya davet etmesini önermektedir.

9. Toplantıya Kurulun yasal üyelerinin yanı sıra görüşlerini almak üzere TBMM Başkanı, Yüksek Yargı Organlarının Başkanları, Emniyet ve İstihbarat teşkilatının yöneticileri katılmalı ve sorun bütün yönleriyle ele alınmalıdır.

10. Toplantı veya devam edecek toplantılar sonunda oluşacak tavsiye kararları hükümete bildirilmeli, kamuoyu ile paylaşılmalı, iktidarın konuya ilişkin icraatları TBMM zemininde takip edilmelidir.

11. Konu, Devlete uyum adı altında öğle yemekleriyle geçiştirilemeyecek kadar vahim hale gelmiş olup, bu sancılı sürece milletimiz tarafından daha fazla katlanılamayacağı ortadadır.

12. Karşılaşılan bu kriz halinin tespiti ve çözümü yönünde devleti yönetenlerin konuyu aciliyetini ve ciddiyetini idrak etmiş olmaları hem devletin hem de demokrasimizin geleceği açısından çok önemli hale gelmiştir.

Muhterem Milletvekilleri,

Uluslararası ilişkilerde Başbakan Erdoğan'ın iddialarının aksine Türkiye'nin geleceğini ilgilendiren konularda vahim gelişmelere sahne olan hassas ve sancılı bir döneme girmiş bulunuyoruz.

Önümüzdeki bu dönem yedi yıldır taviz ve teslimiyeti, başkent başkent gezmeyi, toplantılarda boy göstermeyi

dış politika zanneden AKP'nin artık tamamen dar bir alana sıkıştığı ilkesiz ve dayatmalara açık siyasetinin bütün gerçeği ile görüneceği bir dönem olacaktır.

Komşularla sıfır sorun denilen bir garabetle sürekli geri adım atarak gelinen bugünkü noktada her geçen gün bir fiyasko yaşanmakta, her geçen zaman yeni bir alçalma hali ilişkilere yansımaktadır.

Avrupa Birliği ile ilişkilerdeki tek taraflı tabiyet dayatmalarına karşı boyun eğmişlik hali ortadadır.

Kıbrıs'ta işler her geçen gün daha da karmaşık hale gelmekte, Rumlar çözümün insiyatifini ele geçirmiş bulunmaktadır.

Iraklı Aşiret Reislerine sırnaşarak terörü önleyeceğini zanneden hükümetin iflası bilinmektedir.

Küresel güçle sürdürülen yanlış ilişkilerin ve talip olunan küresel projelerin Türkiye'yi getirdiği nokta kamuoyunun malumudur.

Bir yanda Irak'taki zulme göz yumarken, diğer yanda Filistin'deki mazlumlara sahip çıkıyormuş gibi sahte kahramanlık ve kuru tehditlere ise inanacak kimse kalmamıştır.

Uluslararası dayatmalara teslim olarak Patrikaneyi Ekümenik kabul etme yolunda ve Ruhban Okulun açılması konusunda fiiliyata geçme aşamasındadır.

Son olarak özellikle geçtiğimiz yıl hız kazanan Ermenistan ile yakınlaşma arayışları ve bu konuda ABD'nin baskıları ile gerçekleştirenler kamuoyunun gözü önünde cereyan etmiştir.

AKP zihniyetinin getirdiği bugünkü noktada, her uluslararası ilişkide bir dayatma unsuru ve ilişkilerin devamında bir ön şart haline gelen Ermeni meselesi giderek içinden çıkmaz bir hal almaktadır.

Partimiz, bu gelişmeleri öngörerek 1 Eylül 2008 tarihinde yaptığı açıklama ile Cumhurbaşkanı'nın milli maç bahanesiyle Erivan'a gitmesine karşı çıkmış, Türkiye ile Ermenistan arasındaki ilişkilerin normalleşmesinin önündeki en büyük engelin, Türkiye düşmanlığı üzerine kurulu Ermeni politikaları olduğunu söylemiştir.

- Ermenistan'ın Türkiye'den toprak talebinden vaz geçtiğini açıklamadan,
- Sahte soykırım yalanlarından döndüğünü ilan etmedikçe,
- Ve Azerbaycan toprağı olan Dağlık Karabağ'dan çekilmedikçe tek taraflı yakınlaşmanın sakıncalarını vurgulamıştık.

Ne var ki, AKP hükümeti girdiği yoldan dönememiş, dayatmalara direnecek gücü kendisinde bulamamış ve sürece teslim olarak Ermenistan'la diplomatik ilişki kurmak ve sınırın açılması sürecini başlatmak için 10 Ekim 2009 günü protokol imzalamıştır.

Ermenistan, imzalanan protokollerle Türkiye ile diplomatik ilişki kurulmasının ve sınırın açılmasının takvime bağlanmasını sağlamıştır.

Türkiye bu protokolleri bu haliyle imzalamış, içeriğini kabul ettiği ve bunları uygulamaya koyacağı konusunda resmi yükümlülük altına girmiştir.

Milliyetçi Hareket Partisi bu şartlar altında Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin önüne geldiğinde bu Protokollere karşı çıkacağını ve bunlara onay verilmesinin tarihi vebaline ortak olmayacağını daha önce açıklamıştır.

Ancak ilerleyen süreçte, Ermenistan Anayasa Mahkemesi, söz konusu protokoller hakkında verdiği kararda AKP hükümeti ile imzalanan protokollerle,

- Ermenilerin Doğu Anadolu'daki toprak taleplerinden vazgeçmiş olmayacağını,
- İki ülke arasındaki 1921 Kars anlaşmasının tanınması anlamına gelmeyeceğini,
- Sahte soykırım iddialarından vaz geçilmesini gerektirmediğini,
- Dağlık Karabağ sorunu ile ilişkilendirilmesinin söz konusu olamayacağını vurgulamıştır.

Bu yorumlarla Ermenistan Parlamentosundan geçecek protokollerin Türkiye'nin hangi çıkarlarına destek olacağı, hangi sorunlarını çözeceği anlaşılamamıştır.

Ermenistan Anayasa Mahkemesinin kararları, Milliyetçi Hareket Partisi'nin baştan beri uyardığı bütün sakatlıkları ve yanlışları teyit etmiştir.

Bu gelişmeler üzerine Başbakan Erdoğan'ın, Ermenistan Anayasa Mahkemesi'nin Türkiye ile imzalanan protokolleri onaylarken 'soykırım' ön şartı koymasıyla ilgili olarak "Ermenistan'ın, metnin üzerinde operasyona kalkıştığını iddia etmesi tam bir aldatmanın göstergesidir.

İki ülke arasında ve özellikle Ermenistan'ın Türkiye hakkındaki temel yaklaşımında ve problem alanlarında bir iyileşme olmadan sürdürülecek ilişkilerin ve imzalanan protokollerin anlamı kalmamıştır.

Hükümeti, Türkiye Büyük Millet Meclisine sevk ettiği Ermenistan ile imzaladığı protokolleri geri çekmeye ve geçersiz olduklarını açıklamaya bir kez daha davet ediyorum.

Değerli Milletvekilleri,

AKP iktidarının içine soktuğu kriz sonucunda; dengesi bozulan ve ayarı kaçan Türkiye ekonomisinin sarsıntıları hala devam etmekte ve krizden çıkışla ilgili emareler ise henüz ortalıkta görünmemektedir.

Zımnen bu gerçeği kabul eden Ekonomiden Sorumlu Başbakan Yardımcısı; 'toparlanmanın olduğunu, ancak bunun çok yavaş ve hassas bir çizgide' sürdürdüğünü belirtmiştir.

Bir gerçeği mutlaka kabul etmek gerekiyor. Bu zamana kadar içinden çıkılmadık hiçbir ekonomik kriz olmamıştır. 1929'da meydana gelen büyük ekonomik kriz bile bir süre sonra bitmiş ve ağır sonuçlarıyla yeni siyasal ortamlara kapı aralamıştır.

Bu krizin de mutlaka aşılabileceğini biliyor ve bunun da son derece doğal olduğuna inanıyoruz. Ancak, bu tabii sürecin kendi işleyişine bırakılmadan krizin bertaraf edilmesi, gerekli iradenin gösterilmesi gerekmektedir.

Böylesi bir eğilimi göremediğimiz için, iktidarın ekonomiyi çıkmaza sürüklediğini sürekli olarak dile getirdik ve bu alanda ne kadar başarısız olduğunu ısrarla vurguladık.

Ayrıca, sırf muhalefet olmak adına ve hükümeti eleştirmek amacıyla ekonomideki kara tabloyu gözler önüne getirmedüğümüz iyi bilinmelidir.

Kaygımız, ekonomik krizin milletimizde neden olduğu maliyetin hala fark edilememesi, kırılan dökülen ekonomik yapının tamiriyle ilgili umut verici bir eğilimin hali hazırda belirmemesidir.

Nihayetinde amacımız; ne yapacağını bilmeyen ve alışkanlık haline getirdiği teslimiyetçi siyasi duruşunu kriz karşısında da sergileyen AKP iktidarını kendine getirmek ve gerçekleri görmesini sağlamaktan ibarettir.

Ekonomik meselelerle ilgili konuşmalarımızdan rahatsız olan, problemleri gündeme taşımamamıza tahammül edemeyen Başbakan Erdoğan'dan beklentimiz bize laf yetiştirmek yerine, ekonomiye acil müdahale etmesidir.

Ve şunu açıklıkla söylemek isterim ki; demokrasilerde iktidara talip muhalefet partileri elbette hükümet partilerinin icraatlarını titizlikle izleyecek ve yanlışlarını kararlılıkla haykıracak, yapacaklarını da açıklayacaktır.

Bizim de yaptığımız budur ve bundan sonra da kim ne söylerse söylesin bu siyasi tavrımızdan asla vazgeçmeyeceğiz.

Çünkü Milliyetçi Hareket Partisi iktidara koşmaktadır. Milletimizin bize yönelik artan ilgisi ve son zamanlardaki gelişmeler bunu göstermektedir.

Ve partimiz tek başına hükümet olmaya büyük bir inançla taliptir ve bu hedefine mutlaka ulaşacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Ekonominin yakalandığı ağır hastalık, ilk önce üretim kanallarını tıkamış, sonra istihdamı felç etmiş, arkasından iç ve dış talebe büyük bir darbe vurmuştur.

Dış kredilerin bıçak gibi kesilmesi, iç kredilerin durması, ihracatta gerileme ve ekonomiye duyulan güvenin azalması diğer problemler arasında yer almıştır.

İzleyen süreçte, koma halinde bulunan ve can çekişen sektörlerin sorunları çözülmemiş ve ayağa kalkmaları için gerekli tedbirlerin hayata geçirilmesi henüz söz konusu olmamıştır.

Bu nedenle esnafımız, çiftçimiz, sanayicimiz ve her kesimden insanımız perişan bir durumdadır.

Toplam üretimdeki payları yüzde 38 olan ve sayıları iki milyona yaklaşan faal haldeki KOBİ'lerimiz de tam bir çıkmazın içerisinde.

Nitekim finansman sorunlarıyla boğuşan ve küreselleşme süreciyle birlikte fason üretimine yönelik KOBİ'ler gerekli ilgi ve destekten mahrum bırakılmışlardır.

Ekonomide yaşanan büyük sıkıntı, hükümetin dile getirdiği iyimser havayla, servis ettiği sanal başarılarla kapatılamayacak kadar artmıştır.

Bizi, bu tespitlerimizden dolayı felaket tellağıyla suçlayan Başbakan Erdoğan ve yol arkadaşlarının, önce ülkemizi nasıl bir ekonomik bir çöküşün içine soktuklarını düşünmeleri hayırlarına olacaktır.

Eğer her şey gerçekten iyi gidiyorsa, krizden çıkış sağlandıysa, milletimizin feryatları nasıl ve neyle izah edilecektir?

Neden ve niçin IMF'yle anlaşabilmek için ortam ve zemin oluşturulmaktadır?

AKP hükümeti, IMF'yle, 2005 Mayıs ayında bir anlaşma yapmış ve bunun süresi de 10 Mayıs 2008 tarihinde sona ermişti.

IMF ile yapılan bu anlaşmanın ortaya çıkardığı sonuçlar ağır olmuş, anlaşmanın temel dayanağı “yüksek faiz, düşük kur” esasına dayandırıldığından, sıcak para akışı hızlanmış ve Türkiye'ye gelen yabancı para kadar, dışarıya faiz ödenmiştir.

2008 yılının Mayıs ayında itibaren IMF'yle danışıklı dövüş bir ilişki içine giren AKP hükümeti, son dönemlerde nazlanarak da olsa iç politikaya yönelik olumlu mesajlarını yoğunlaştırmış ve IMF'yle tekrar anlaşmak üzere hazırlıklarını son aşamaya getirmiştir.

Milletimizi aldatmak için yoğun bir faaliyetin içinde olan iktidar zihniyetinin, üstesinden gelemediği ekonomik sorunları, bitirmekten daha çok; IMF kredisıyla ötelemeye çalışacağı anlaşılmaktadır.

Alınması gündemde olan IMF kredisıyla, kuvvetle muhtemel kamunun ve bir ölçüde de bankaların dış borç geri ödemeleri yapılacak, ancak üretim sistemine doğrudan bir katkısı söz konusu olmayacaktır.

Dikkati çeken çok önemli bir hususu daha huzurlarınızda milletimizle paylaşmak isteyim.

Türkiye'nin hükümet odaklı sorunları ne zaman yoğunlaşıp artsa, anında gündem aniden değiştirilmekte, herkesçe malum

olan medya organlarının manşetlerinde sarsıcı haberler servis edilmektedir.

Siyasal ve moral açılardan tükenen Başbakan Erdoğan, böylelikle sorunların karşısındaki ezikliğinden ve çaresizliğinden kurtulabilmek için fırsat bulmaktadır.

Başarısızlığın ve beceriksizliğin bulanık sularında soluk alıp vermesi zorlanan hükümetin, imdadına gündemi alt üst eden ve zamanlama itibariyle çok düşündürücü olan iddialar yetişmektedir.

Bu meseleler hakkında ne düşündüğümüzü ve nasıl yorumladığımızı az önce ifade etmiştim.

Ancak bizi asıl düşündüren husus, ekonomik sıkışıklığın arttığı ve krizden çıkışın henüz görülmediği bir ortamda, gündemin işsizlik ve yoksulluk olması gerekirken, birden bire başka alanlara kayıyor olmasıdır.

Bütün samimiyet ve içtenliğimizle söylemek gerekirse, Türkiye huzursuz ve sancılı bir dönem yaşamaktadır.

Toplumun derin katmanlarında giderek kök salmış bir şiddet kültürü, çatışma eğilimi ve insanlarımızın birbirine karşı tahammülsüzlüğü yoğunlaşmaktadır.

Ve ekonomideki sorunların dinmek bilmeyişi, günlük geçim ve ayakta kalma mücadelesi veren vatandaşlarımızın öfkelerini artırmaktadır.

Son zamanlarda, Başbakan Erdoğan'ın yayınlarına fazlasıyla ilgi gösterdiği bilinen OECD'nin hazırladığı bir raporda; birçok ülke arasında dolaylı vergiye en çok maruz kalan ülkenin Türkiye olduğu ifade edilmiştir.

Buna ilave olarak, OECD ülkeleri içinde gelir dağılımının en çarpık ve kötü olduğu ülkeler arasında Türkiye'nin başı çektiği anlaşılmaktadır.

En düşük ve en yüksek gelir grubunda bulunanlar arasındaki gelir uçurumunun sekiz kata çıkması halinde sosyal gerilimlerin ve hatta çatışmaların dahi olabileceği değişik çalışmalarla tespit edilmiştir.

Ülkemiz için gelir dağılımındaki bu farkın 8,1 kat olduğunu dikkate aldığımızda, çok ciddi sorunlarla karşı karşıya olduğumuz görülebilecektir.

Bakınız, 29 bin kişinin bankalarda 200 milyarı aşan parası bulunmaktadır.

Bir tarafta da, ekmek alacak parası olmayan, ısınacak kömür parasına muhtaç, kazancı harcamalarının çok gerisinde bulunan ve nasıl hayatta kalacağını derdine düşmüş milyonlarca vatandaşımız vardır.

Buna neden olan ekonomik ilişkilerdeki eşitlik, adalet ve ahlak üçlemesindeki zafiyetler ve tahribatlar, iktidar gücünü elinde bulunduranların palazlanmasına, bunun dışında kalanların ise mağduriyetindeki artışa neden olmaktadır.

Ekonomiyi rahatlatacak olan büyüme oranında; 2002 yılında 149 ülke içinde 29. sırada olan Türkiye; 2009 yılında 107 basamak gerilemiş ve 136. sıraya düşmüştür.

Sorun ciddidir ve ülkemiz kaos bataklığına doğru hızla kaymaktadır.

Meselenin hazin tarafı ise, bu felaketi göremeyecek kadar gerçeklerle bağını koparmış; dar görüşlü ve sığ bakışa sahip birisinin Başbakanlık makamında oturuyor olmasıdır.

Nitekim bunun tezahürleri son olarak Bozhüyük-Bilecik-Mekece ile Kırıkkale-Elmadağ yollarının açılışındaki konuşmalarına yansımıştır.

Başbakana göre bütün yatırımlar kendi zamanında başlatılmış ve sonuçlandırılmış, Türkiye bütün gelişmeleri ve projeleri yalnızca AKP döneminde sağlamıştır. Öncesi mahrumiyet ve karanlıktır.

Devlette devamlılıktan, hizmette süreklilikten ve millete hadim olmaktan bihaber bulunan Başbakana açılışını yaptığı yolların ve özellikle Bozhüyük-Bilecik-Mekece bölünmüş yol projeleri ve ihalelerinin aralarında 57.Cumhuriyet hükümetinin de bulunduğu kendinden önceki hükümetlerce gerçekleştiğini hatırlatmak isterim.

Bu gerçeği bir övünme vesilesi olarak değil, her hükümetin yapması gerekenlerin ve yaptıklarının hakkının teslim edilmesi için ifade ediyorum.

Bizim başlattıklarımızı elbette ki sizler tamamlayacaksınız. Milletimiz adına şükran duyarız. Sizin başlatıp tamamlayamadıklarınızı da iktidarımızda biz yapacağız ve varsa bir hakkın da mutlaka teslim edeceğiz.

Bu haftaki konuşmama son verirken yapacağınız değerli çalışmalarda hepinize başarılar diliyor, saygı ve sevgilerimi sunuyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

02 ŞUBAT 2010

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım

Basınıımızın Değerli Temsilcileri

Hepinizi en iyi dileklerle selamlıyorum.

Milletimiz çok büyük ve derin sorunların içinde kıvrılmakta, toplumsal yapımızın doğal ve kontrol edilebilir sorun çözme mekanizmaları uzunca bir süredir işlememektedir.

Bu aslında demokrasinin istikbalini, ekonominin istikrarını olumsuz etkileyen başlıca bir etkidir.

Türkiye'nin içine girdiği fasit daireden, huzursuzluk girdabından, hoşnutsuzluk yumağından AKP iktidarıyla çıkma şansı artık kalmamıştır.

Bu itibarla seçim şartlarının oluştuğunu değişik defalar gündeme getirdik.

"Alıştırılmış yoksullukla, sıradanlaştırılmış işsizlik" arasında sürekli yer değiştiren aziz vatandaşlarımızın içler acısı görünümü, AKP iktidarıyla hafifletilmeyecek kadar vahim bir boyuta ulaşmıştır.

Her şeyden önce, demokrasinin toplumsal yapıda sağlıklı ve rasyonel bir şekilde zemin bulması, bir facia haline gelen

yoksulluk ve işsizlik meselelerinin çözümünde motive edici bir faktör olacaktır.

Biliyoruz ki çağımızın standartlarında ekonomisi gelişmiş, ancak demokrasisi geri ya da ekonomisi gelişmemiş demokrasisi ileri bir ülkenin varlığına henüz şahit olunmamıştır.

Yine de demokrasinin ilkelerine tutarlı ve kararlı bir şekilde sahip çıkılması, toplumsal huzur ve ekonomik ilişkilerdeki güven açısından olumlu bir hava yaratacaktır.

Ekonomiyi yalnızca rakamsal veri yığını olarak gören, bu yığın içindeki kısırdanma ve değişimleri umut olarak sunan Başbakan Erdoğan ve hükümetinin bu söylediklerimizi anlaması elbette mümkün değildir.

Ekonomiyi, insan ihtiyaçlarının sınırsızlığıyla ve kaynakların kıtlığıyla izah eden zihin örgüsünün AKP iktidarında fazlasıyla yer bulduğu gelişmelerle daha iyi anlaşılımıştır.

Oysa ki Başbakan Erdoğan'ın kaynakların azlığı bahanesi; bir anlamda herkesin içinde bulunduğu kötü şartları kabul etmesine yönelik sinsi bir tezgâhtan başka bir anlamı yoktur.

Mademki, Başbakan Erdoğan'ın ısrarla ve belirli aralıklarla ifade ettiği gibi, imkânlarımız ya da kaynaklarımız yeterli değilse, o halde bunun herkese eşit bir şekilde fatura edilmesi yerinde ve doğru olacaktır.

Ancak, bir tarafta işini yürüten yandaşlar, dünürler ve akrabalar vardır; diğer tarafta ise ağırlaşan sefalet şartları içinde yaşayan vatandaşlarımıza, '**Ne yapalım imkânlarımız az**' diyerek eşitlikten yoksun, ahlaktan uzak ve insanlıktan bihaber bir şekilde yaklaşılmaktadır.

Bu aynı zamanda, imkânlar kısıtlı kalacağına göre; AKP olduğu sürece yoksulluluğun ilelebet devam edeceğinin Başbakan tarafından ilanıdır.

Milleti için kıt olduğu söylenen imkânlar nedense Başbakan Erdoğan ve arkadaşlarıyla birlikte ailelerine AKP'li olmanın tılsımı ile haram-helal demeden ardına kadar açılmıştır.

Başbakan Erdoğan'ı iki kuşak içinde kayıkcılıktan gemi sahipliğine yükselten talih, vatandaşlarımızı ne yazık ki beş kuşaktır yoksulluktan kurtulmasını sağlayamamıştır.

Bu şaibeli ve kokuşmuş siyaset zihniyetinin, vatandaşın yanında ve yakınında, onlar gibi görünme ve onlardan biri olduğu yönündeki yalanları artık birer birer herkes tarafından fark edilmeye başlanmıştır.

Geçen yedi yılı aşkın zamanda bu hükümetle birlikte; ihalelerden geçinenlere, komisyonculukla ayakta duranlara, iş takibiyle servet edinenlere gün doğmuştur.

Nitekim değerli ve saygıdeğer hiçbir çalışma ilişkisinde bulunmadan, zenginliğe ve refaha ulaşmak için Başbakan'ın yanında ya da yakınında bulunmak yeterli olmuştur.

Bu kapsamda, Başbakan Erdoğan'ın Ocak ayı Ulusa Sesleniş konuşmasındaki bazı sözleri dikkatimizi çekmiştir.

Başbakan Erdoğan, bu konuşmasında dünle kavgasına ısrarla devam etmiş, gelecekte bir beklentisinin olmadığını ve bununla da ilgili yapacağı bir şeyin artık bulunmadığını açıkça göstermiştir.

Asgari ücretle geçinen kardeşlerimize yönelik olmak üzere; yedi yıl öncesinde, evlerine ne kadar yumurta, kaç kilo peynir,

kaç kilo pirinç, yağ ve tereyağı girdiğini sorgulayan ve bugün düne göre bunlardan daha fazlasının alındığını iddia eden Başbakan Erdoğan'ın bu hastalıklı bakış açısını elbette en az ücretle çalışan insanımız değerlendirecektir.

Şunu söylemeliyim ki, yedi yıl öncesine göre iki yumurta daha fazla almak, ilave olarak yarım kilo daha peynir yemek, daha çok tereyağı almak bir refah ölçütü değildir ve asla da olmayacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın siyasetindeki sığılık ve açmaz böylesi bir zihni çelişkiden üremiştir.

Düne göre işsizlikte ve yoksullukta bir gerileme varsa, yatırımlar artmışsa, teknoloji yoğunluklu üretim yapan ekonomik yapı hayata geçmişse ve katma değer üretimi artmışsa gelişmeden ve kalkınmadan bahsetmek doğal olarak mümkündür.

Ne var ki, bunların hiçbirisi olmamış, düne nazaran insanımız bugün daha mutsuz, daha işsiz ve daha fakir bir hale gelmiştir.

Eğer Başbakan Erdoğan, kendi hayat şartlarını baz alarak ve buradaki gelişmelere göre bir değerlendirme yapıyor ve bunu da milletimizin hayat standardında bir artış olarak görüyorsa diyebileceğimiz bir şey olmayacaktır.

Bu yaklaşım, 21.yüzyılda nasıl bir zihniyetin Türkiye'yi yönettiğini açıklıkla göstermektedir.

Başbakan Erdoğan vatandaşımıza yedi yıl öncesine göre, bugün aldığı yumurtayı, yağı, peyniri sormaktadır.

Bizim de kendisine soracağımız sorularımız vardır ve milletimiz verilecek cevapları merakla ve acilen beklemektedir.

- Yedi yıl öncesine göre, gemi alabilecek imkânınız bugün ne ölçüde artmıştır?
- İktidara gelmeden önce takalara, kayıklara, teknelere ilgi gösterenler, bugün nasıl olurda şileplere sahip olmuşlardır ve bu kirli paranın kaynağı nereden sağlanmaktadır?
- Bugün düne göre, banka hesaplarındaki sıfırlar ne yönde değişmiştir?
- Şayet vatandaşımızın daha çok yumurta alması bir gelişme olarak görülüyorsa, o halde birden bire yolsuzluk şantiyesiyle inşa edilen yumurta üreten, mısır kaynatan, gemi yüzdüren, enerji hattı çeken, kıtalar arası petrol indiren işletmelerin artması nasıl izah edilecektir?

Dünün mağdurları, devletin imkânlarını kullanarak bugünün zenginleri olmuş; çalışmadan, sırf yakın ve yandaşı olmaktan kaynaklanan ilişkilerle servetlerine servet katmışlardır.

Bu adaletsiz ve inançlarımızla bağdaşmayan istismar ve aldatma serüveni toplumda büyük bir infiale yol açmış, yoksul bırakılmış ve işsiz kalmış kardeşlerimizin haklı olarak tepkisini çekmiştir.

Tüyü bitmemiş yetimlerin hakkını savunarak iktidara gelenlerin yedi yılda ulaştığı sonuç budur.

Mazlumların, yoksulların sesi olacağı iddiasıyla yönetime talip olanların eriştikleri nokta budur.

Hakkaniyeti, adaleti ve helal kazancı bayrak yapan ve milletimizin aklını çelerek yedi yıldır saltanat sürenlerin hali bunlardan ibarettir.

Elbette ekonomik sorunların kronikleştiği ve yoğunlaştığı dönemler, değişik arayışların hızlanmasına ve taleplerin farklılaşmasına da neden olmaktadır.

Bu aşamada demokrasinin istikrarını ve devamlılığını muhafaza etmek normal ve olağan zamanlara göre daha zor ve daha meşakkatlidir.

Demokrasinin erdemlerinden bahseden iktidar partisinin, mutlaka ve öncelikle demokratik bilinci yaşatmak konusunda sorumlu hareket etmesi ve bu bilinci yıpratacak eşitsiz ve yozlaşmış uygulamalardan ısrarla kaçınması gerekmektedir.

Ancak yedi yılı aşan bir süredir hükümet etme görevini taşıyan AKP zihniyetinin ilkel bir taraftarlık duygusunu her alana yaygınlaştırdığı ve yerleştirdiği de bir gerçektir.

Ve bu iktidardan demokratik yollardan kurtulmak artık hepimiz için milli bir vazife haline gelmiştir ve Milliyetçi Hareket bu kutlu vazifeye her anlamda hazırdır.

Değerli Arkadaşlarım,

Başbakan Erdoğan'ın geçtiğimiz hafta bakkallıkla uğraşan esnaflarımızla ilgili sözleri hepimizi rahatsız etmiş, bu zihniyetin esnaf kardeşlerimize nasıl baktığını da açıklıkla gözler önüne sermiştir.

Toplumsal ilişkiler içerisinde düzenleyici bir rolü bulunan bakkallarımızın tasfiye hazırlıklarının Başbakan tarafından ilanı, bu iş kolunun büyük marketlerin insafına ve merhametine teslim edileceğini göstermektedir.

Mahalle aralarında sosyalleşmenin, ekonomik ilişkilerin merkezi olan bakkalların devrinin bitmesi doğru olmadığı gibi mümkün de değildir.

Artık AKP iyice niyetini bozmuş ve kontrolünü kaybetmiş bir halde bakkallarla uğraşmakta, kasaplara göz dikmekte, manavları ala aşağı etmenin sinsi planlarını yapmaktadır.

Büyük iş merkezlerinin tezgâhladığı lobilerin etkisiyle, savunmasız bir duruma mahkûm edilen esnafımızla uğraşmak, kepenklerini kapatmaya zorlamak ve onları birleşmeler yoluyla tasfiye etmek insafli ve adaletli bir yaklaşım olmayacaktır.

Değişik zamanlarda, kenar mahallerdeki yoksul vatandaşlarımızın evlerine kameralar eşliğinde giden Başbakan Erdoğan'ın, eğer gerçekten samimiyse buralardaki esnaflarımızın ekmeklerine el uzatmaması, çocuklarının rızıklarına engel olmaması en acil beklentimiz haline gelmiştir.

Değerli Milletvekilleri,

Konuşmamın bu bölümünde, Türkiye ekonomisinde ve toplumsal hayatın işleyişinde çok önemli görevler üstlenen '**Küçük ve Orta Büyüklüğe**' sahip işletmelerimizin sorunlarıyla ilgili tespitlerimizi ve sorunlarının çözümüne yönelik tekliflerimizi sizlerle paylaşmak istiyorum.

KOBİ'lerimizin ekonomik, sosyal olarak önem kazanması, bir bakıma geçirdikleri nitelik değişimleriyle doğrudan alakalıdır.

Türkiye'nin ekonomik gelişmesinde de özellikle Anadolu'nun bağrında ortaya çıkan ve birbiri ardına faaliyet göstermeye başlayan KOBİ'lerin ciddi katkısı olmuştur. Bu işletmeler ihracat ve üretimde önemli başarılar elde etmişlerdir.

Bugünkü şartlarda, küçük işletmeler denilince; başarısızlığından dolayı geri kalmış, küçük ölçeğe sıkışmış, ekonominin kamburu haline gelmiş ve sürekli olarak yardıma ihtiyacı olan bir yapı akıllara gelmemelidir.

Tam tersine, özellikle çağımızın küçük işletmeleri sahip oldukları esnekleriyle dinamik, değişen şartlara hızla uyabilen, talep boşluklarını zamanında yakalayan ve fırsatları değerlendirebilme kabiliyeti olan ekonomik aktörlerdir.

Doğaldır ki, her şeyin sürekli ve tempolu bir şekilde değiştiği ve hatta bu değişimin bir aşamadan sonra mecburi olduğu ekonomik ve sosyal alanda, KOBİ'lerin bu değişimden uzak durması ve etkilenmemesi mümkün olmayacaktır.

Şiddeti her geçen gün artan küresel rekabetle birlikte, büyük şirketlerin zarar eden yapıları, küçülmenin ve büyümeyi yavaşlatmanın daha iyi olabileceği, değişimin temel dinamiğinin buradan geçtiği konusundaki fikirleri yaygınlaştırmıştır.

Gerçekten de farklılaşan ve sürekli değişen ihtiyaçlar ve istekler, esnek ve dinamik bir üretim işleyişini gerekli kılmaktadır.

Bu da üretim ölçeği küçültülmüş, yönetim ve denetim işlevleri etkinleştirilmiş, piyasaya uyum özellikleri artırılmış küçük ve orta büyüklükteki işletmelerle mümkün olabilecektir.

KOBİ'lerin üzerinde durulması gereken özellikleri arasında;

- Teknik yeniliklere daha yatkın ve tüketici tercihlerine daha esnek karakterleri,
- Konjonktürel dalgalanmalara uymadaki üstünlükleri,
- Üretimdeki boşlukları daha hızlı doldurmaya yatkınlıkları,

- Büyük şirketlere yönelik olumlu etkileri ve bölgeler arası dengeli büyümeye tesirleri,
- Ve istihdam artışına yaptıkları katkılar yer almaktadır.

Ne var ki, KOBİ'lerin destek ve ilgiden mahrum bırakılması, sorunlarına yönelik duyarsızlıklar, rekabetin acımasız yüzü bu alanda faaliyet gösteren işletmeleri zor durumda bırakmıştır.

KOBİ'ler, küreselleşme ve bölgeselleşme eğilimi ile birlikte artan rekabet ortamından önemli ölçüde etkilenmişler ve bu durum KOBİ'lerin içine düştükleri sorunlarının çözümünü daha acil hale getirmiştir.

Ülkemizde küçük ve orta büyüklükte işletmelerin sorunları denilince ilk akla gelen finansman sıkıntılarıdır. Bunun aşılabilmesi için düşük faizli kredilere, vergi indirimlerine, satış garantisi gibi önlemlere ihtiyaç sürekli artmaktadır.

Geldiğimiz bu aşamada, faizlerin düşüklüğünden bahseden Başbakan Erdoğan'ın, KOBİ'lerimizin neden yeterli düzeyde ve istenilen ölçüde kredi kullanamadığını bir an önce açıklaması gerekmektedir.

AKP hükümeti tarafından zaman zaman kamuoyuna açıklanan ve kara bir propaganda malzemesi yapılan KOBİ'lere dönük kredi uygulamaları, bugüne kadar küçük bir alanda toplanmış ve çok az sayıdaki işletmenin yararlanmasına neden olmuştur.

Ekonomik krizin ağırlaştığı şartlarda, bankacılık kesiminin sermaye yeterliliğiyle övünen Başbakan Erdoğan nedense, sıra KOBİ'lere kredi verilmesine geldiğinde şartları ağırlaştırmakta, yararlanacak işletmelerin azalmasına sessiz kalmaktadır.

Nitekim 2003 yılından içinde bulunduğumuz yılın Ocak ayının ilk haftasına kadar; yaklaşık 104 bin 332 KOBİ finansman destek kredilerinden yararlanmıştı. Bu süre zarfında, 6 milyon 508 bin Türk lirası kredi olarak kullanılmış, bu miktarın ise sadece yüzde 7'si KOSGEB tarafından karşılanmıştı.

Ancak halî hazırda, ülkemizde iki milyona yakın KOBİ faaliyet göstermektedir. Bu açıdan AKP hükümetinin KOBİ'lerin yüzde 5'ine ulaşabilmiş olması tam bir kara mizah örneğidir ve KOBİ'lerin ihmal edildiğinin açık bir kanıtıdır.

Merakımız, Başbakan Erdoğan'ın geçtiğimiz günlerde dile getirdiği, küçük ve orta büyüklükteki işletmelerimizin mali yapılarının güçlendirilmesi için 2010 yılı bütçesine konulan 209 milyon lira ödeneği nasıl ve ne şekilde kullanacağıdır. Ve bunun nasıl bir sonuç doğuracağıdır.

Parti olarak bu sözleri yakından takip edip gerekli gördüğümüz hususları milletimizle açıklıkla paylaşacağımızdan herkes emin olmalıdır.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Ülkemizde, KOBİ'lerin varlığı ve sürekliliği çok önem arz etmektedir ve bunun için sağlıklı bir KOBİ politikasına çok ihtiyaç vardır.

Türkiye ekonomisinde ve sosyal yapının işleyişinde vazgeçilmez bir yere sahip olan KOBİ'ler, tüm işletmelerin yaklaşık yüzde 99'unu oluşturmaktadır.

KOBİ'lerin istihdamdaki payları yüzde 76,7 ve toplam üretimdeki payları ise yüzde 38 düzeyindedir. İhracatın yüzde 9'u da KOBİ'ler tarafından gerçekleştirilmektedir.

Toplam ihracat ve ithalatın dağılımına baktığımızda büyük ölçüde teknoloji yoğun ve katma değeri yüksek mallar ithal ettiğimizi ve emek yoğun malları ihraç ettiğimizi görmek mümkündür.

Türk dış ticaretinde en önemli ihraç ürünü olan tekstil ve konfeksiyon sektöründe faaliyet gösteren kuruluşların büyük bir kısmı küçük ve orta ölçekli atölye tarzı çalışan işletmelerdir.

Özellikle sanayileşme ve teknoloji seviyeleri yüksek Avrupa ülkeleri ile rekabet KOBİ'lerin maliyetleri düşürmelerini ve ileri teknoloji ile kaliteli üretim yapmalarını zorunlu hale getirmiştir.

Son yıllarda maliyet avantajları arasında en önemlilerinden olan ucuz işgücü ve hammadde avantajını kaybeden KOBİ'ler artan rekabete uyum sağlamak için yeni teknoloji yatırımlarına ihtiyaç duymaktadır. Bu ise yeni kaynakların sağlanmasını zorunlu hale getirmektedir.

Yoğunlaşan iç ve dış rekabet şartlarında işletmelerin belirlenecek politikalar eşliğinde; KOBİ'lerin küçük ölçekten orta ölçeğe, orta ölçekten büyük ölçeğe geçmeleri sağlanmalıdır.

Büyüme tek tek işletmeler için en önemli başarı ölçütü, başta gelen amaçtır. Bunun aksini düşünmemiz söz konusu değildir.

Kaldı ki, bu amacın gerçekleştirilmesi için işletmelerin performanslarının artırılması Türkiye ekonomisinin gelişmesini de olumlu yönde etkileyecektir.

Dün olduğu gibi bugünde; Türk sanayisinin, ancak esnek teknoloji ve üretim sistemlerine geçecek bir yaklaşımla; Küçük ve Orta Ölçekli Sanayilerin, büyük sanayiler ile entegrasyonu

sağlanıp, sağlıklı ana sanayi-yan sanayi ilişkilerinin kurularak dinamik bir hüviyet kazanabileceğine inanıyoruz.

KOBİ'ler için her türlü destek aracına sahip bir ortamın, sağlıklı bir sanayi yapısı ve güçlü bir ekonomiye ulaşmada bir başlangıç noktası oluşturacağından asla şüphemiz yoktur.

Parti olarak değişime ve gelişime uyum sağlayabilen, girişimcilik kapasitesi yüksek, uluslararası rekabet gücüne sahip, profesyonelleşmiş, kurumsal yönetim anlayışını benimsemiş KOBİ'lerin, ekonomimizin temel dinamiğini oluşturacağını düşünüyoruz.

Türkiye ekonomisinin ayağa kalkması ve içine girdiği krizden çıkabilmesi için KOBİ'lere yönelik olarak yapılması gerekenleri şu başlıklar halinde ifade etmemiz mümkündür:

1.KOBİ'lerde istihdamı geliştirici bir teşvik sistemi benimsenmelidir.

2.KOBİ'ye yönelik özel bir bürokrasi sistemi kurulmalı, her türlü işlem basitleştirilmelidir.

3.Yenilikçi gelişmeler hızla KOBİ sistemine aktarılmalıdır.

4.KOBİ'ler için kolay erişebilir finans sistemi tasarlanmalı, Halk Bankası'nın bu alanda daha yoğun ve çeşitli faaliyet vermesi sağlanmalıdır.

5.KOBİ'lerin iç pazarla bütünleşmeleri için devlet ve sivil toplum gerekli sorumluluğu üstlenmelidir.

6.Bilgi ve teknoloji tabanlı yenilikçi KOBİ'lerin katma değeri yüksek mal ve hizmet üretmeleri desteklenmeli, Ar-Ge yatırımı yapmaları ve araştırmacı istihdam etmeleri özendirilmelidir.

7.KOBİ'lere yönelik olarak kurulan Gelişen İşletmeler Piyasası'nın etkin olarak çalışması sağlanmalı, kredi garanti fonu sisteminin kaynakları artırılmalıdır.

Orta sınıfın güçlenmesinden istihdam imkânlarının çoğaltılmasına kadar; uluslararası rekabetle başa çıkmaktan, üretimin artırılmasına kadar çok önemli işlevi olacak KOBİ'lerin desteklenmesi kaçınılmaz bir hal almıştır.

AKP hükümetinin bu konuya bir an önce eğilmesini ve gündemine almasını bekliyoruz.

Aksi takdirde, Milliyetçi Hareket'in iktidarında, KOBİ'ler hak ettikleri itibar ve değere mutlaka kavuşacaklardır.

Değerli Milletvekilleri,

Bugün Türkiye'de yaşananlar önümüzdeki dönemin çok daha zor ve sıkıntılı geçeceğini işaretlerini vermektedir.

Türkiye'nin ve Türk milletinin içinde bulunduğu ortam son derece vahimdir ve endişe vericidir.

- Hükümet ülkenin temel sorunlarını çözme iradesini kaybetmiş, yorulmuş ve süreçlere teslim olmuştur.
- Devlet kurumları arasında olması gereken ahenk kaybolmuş, huzursuzluk ve uyumsuzluk had safhaya ulaşmıştır.
- Milletimizi parçalara ayırarak yeni azınlıklar yaratma çabaları hükümet eliyle hız kazanmıştır.
- Yıkım projesini anayasaya yerleştirmek için nabız yoklama çalışmaları başlatılmıştır.

- Kardeşliğimiz tehlikeye atılmış, mukaddesatı istismar edilmiş, ayrışma ve kutuplaşma tehlikesi baş göstermiş, birliği ve bütünlüğü tartışılır hale getirilmiştir.
- Milletimiz hayatın her alanını kaplayan ağır bir yoksullukla ve işsizlikle karşı karşıyadır. Çaresizdir, sahipsizdir ve hükümetten ümidini kesmiştir.
- İşçi, memur, doktor, eczacı, çiftçi, emekli, öğretmen, esnaf tedirgindir, huzursuzdur ve hak arama mücadelesi vermektedir.
- Toplumsal doku bozulmaya yüz tutmuş, bizi bir arada tutan ahlaki değerler yıpranmıştır.
- En aşağılık suçların işlendiği, cinayetlerin, saldırıların, tecavüzlerin ve tacizlerin toplum önünde gerçekleştiği bir ahlaki yıkım ve güvensizlik ortamı alabildiğine yaygınlaşmıştır.
- Aile içi şiddet, geçimsizlik ve kötü muamelede görülen tırmanış toplumun temelini tahrip etmiş, sayıları 1600'ü aşan çocukların kayıp olduğu çok ağır bir sosyal travma hali görülmeye başlanmıştır.
- Topluma büyük bir güvensizlik hali hakim olmuş, hukuku devre dışı bırakan, emniyet güçlerini yok sayan ve en ufak bir gerilim karşısında ilkel bir hak arama ve hesaplaşma eğilimi zirveye yükselmiştir.
- Uluslararası ilişkilerde teslimiyetle atılan adımlar baskı ve dayatma olarak geri dönmüş, çözüm adı altında verilen tavizler hükümeti tam bir çözümsüzlüğe kilitlemiştir.

Ülkemizin genel profilini çizmeye çalıştığımız bu tablonun maalesef eksiği vardır, fazlası yoktur.

Karşımızdaki Türkiye gerçeği ve AKP tahribatının sonucu budur, bunlardan ibarettir.

Bildiğiniz gibi biz bu gelişmeler karşısında;

- Türkiye'nin bu rezaletleri ve sonucu asla hak etmediğini,
- AKP zihniyetinin yedi yılı aşan uzunca süreyi toplumu oyalamakla geçirdiğini,
- Yıkımın bütün kurumları kapsayacak kadar yaygın hale geldiğini,
- Hükümetin gelecekte umudunu kesip geçmişine konuşmaya başladığını,
- Yedi yıl boyunca yaptığı yanlışların ve saptığı tercihlerin Başbakanı ve hükümetini girdiği süreçlere mahkûm hale getirdiğini,
- Ve Tek başına iktidar gücünü kullanamayan AKP kadrolarının artık iradesini kaybettiğini açıklamıştık.

Bu tabloya "**Kriz, Kargaşa, Kaos, Korku, Kutuplaşma, Kavga, ve Karanlık**" dan oluşan "**7-K**"lı tahribat zinciri adını vermiştik.

Ulaştığımız bu olumsuz tespitlere yönelik olarak geçmişte partimizi de süreçlere ortak etme arayışlarına; sözde işbirliği, istişare adı verilen oyunlara gelmeyeceğimizi kamuoyu ile paylaşmıştık.

Başbakanın son beyanlarından bu duruşumuzdan rahatsız olduğu anlaşılmaktadır.

Nitekim, partimizi ana muhalefet partisi ile ruh ikizi olmakla itham etmiş ve duruşumuzu adice bir suçlama ile "ırkçı ajitasyon" olarak tanımlamıştır.

Öncelikle şunu belirtmekte yarar vardır:

- Milletimizi cahiliye dönemi kabile kültürünün temsilcisi olarak kimliklere parçalama arayışları bilinen bir ilkel zihniyetin,
- Milletleşmeden ve onun tarihi ve sosyolojik anlamından haberi olmayan geri bir vizyon körlüğünün,
- Milleti tesadüfen bir araya gelmiş aşiretler ittifakı zanneden yozlaşmış bir kafa yapısının,
- Aradığı kimliği bir türlü bulamamış, hangi milletin temsilcisi olacağına karar verememiş bir kişilik bunalımının,
- Milletimizi oluşturan kültürleri tekerleme halinde sayarak ve her gün yenilerini ekleyerek yapılan ayrımcı ve kışkırtıcı anlayışın,
- PKK projelerini hayata geçirmek için çırpınan, çırpındıkça da batan proje sahiplerinin, bizim millet anlayışımızı anlamaları, bizim millet sevgimizi yorumlamaları, bizim millet varlığını korumak için göze alabileceklerimizi hesaba katmaları düşünülemez.

Milleti kavim zanneden Başbakan Erdoğan'ın ne kültürü, ne zihniyeti, ne de bünyesi buna yeterlidir.

Milliyetçi Hareketin kucaklayıcı millet anlayışını ağzına alması ise hakkı ve haddi değildir.

Üstelik adını bile söylemekten kaçındığı Türk milleti tanımını telaffuz etmesi de zaten bu zihniyetten beklenmemelidir.

Nitekim, PKK açılımını topluma anlatabilmek için yazılan 134 sayfalık kitapçığın hiçbir yerinde milletimizin tanımı olarak Türk kelimesinin geçmemesi girilen ırkçı ve ayrımcı çıkmazın son belgesidir.

Başbakanın girdiği yolun tam bir geri toplumsal form olduğunu algılayıp algılayamaması, asıl kendi yaptığının ırkçılık olduğunu idrak edip edememesi kendi bileceği iş ve tercihidir.

Ancak, milletimizi parçalayacak, çözecek, kutuplaştıracak bu anlayışa saygı göstermemiz, göz yummamız söz konusu bile değildir.

Bu hususta hiçbir kırılma yaşamadan sonuna kadar mücadele vereceğimizi, Başbakan Erdoğan'ın girdiği ve yandaşlarıyla beraber yürüdüğü yıkım yolunda asla olmayacağımızı huzurunuzda bir defa daha açıklamak istiyorum.

Bizi, ruh ikizi olmakla suçlaması konusuna gelince, söyleyeceklerimiz şunlardır:

Sayın Erdoğan da, sayın Baykal da milletimizin evlatlarıdır.

Mutlaka, tertemiz aileler içinde büyümüşler ve milletimizin bağrından siyaset hizmetine talip olmuşlardır. Hepsine saygı duyarız.

Fikirlerine katılmasak da, acımasızca eleştiresek de zaman zaman uyuştuğumuz zaman zaman ayrıldığımız görüşlerimiz olabilir.

Bu, aynı topraklar üzerinde yetmişmiş, eğitilmiş ve donanmış olmanın da doğal sonucudur.

Bu itibarla, Başbakan Erdoğan'ın anlamı kendinden menkul bir benzetme ile bizi Sayın Baykal'la "ruh ikizi" olduğumuzu söylemiş olması kendi yorumudur. İzahı kendisini bağlar.

Ne var ki bu konuda ısrarlı olan Başbakan'a cevabımız şudur:

İllaki bir ikiz olma hali yakıştırılacak ise; Sayın Baykal'la ve Sayın Erdoğan ile "ruh ikizi" olmaya razı olabiliriz.

Ancak, bir başbakan olarak Türk düşmanlarının, İmralı Canisi'nin, Peşmerge Reislerinin, Müslüman katillerinin, küresel zalimlerin, İslam karşıtlarının, soykırım iddiacılarının, sömürgeci zihniyetlerin ruh ikizi olmaktan utanç duyarız.

Allah, böylesi çürümüşlüğü, bu rezaletlerin ve bu alçalmaların ikizlerinden de ve eş başkanlarından da, stratejik ortaklarından da ve onlarla kucaklaşan idarecilerden milletimizi korusun.

Değerli Milletvekilleri,

Sözde açılım adı altındaki "Yıkım Projesi"ni sağduyulu milletimize izahta çektiği sıkıntı AKP zihniyetinin çaresizce çırpınışlarından anlaşılmaktadır.

Başbakan Erdoğan, yayınladığı kitapçığın yanı sıra, AKP yöneticilerine, Belediye Başkanlarına, Kadın Kollarına, Devletin Valilerine, Emniyet Müdürlerine "PKK açılımı"nı anlatabilmenin, onları ikna edebilmenin zorluklarını yaşamaktadır.

Güzel şeyler olacak diyerek başladıkları yolculukta foyalar ortaya çıkmış, sürecin İmralı tarafından yönetildiği gerçeği herkes tarafından anlaşılmıştır.

Özellikle Habur'dan girişte yaşananlar AKP projelerinin kimin emellerine hizmet ettiğini ortaya koymuş, milletimiz perde gerisindeki alçaklıklara yakından şahit olmuştur.

Türkiye Başbakan Erdoğan'ın 20 Ekim tarihinde PKK karşılama törenleri için söylediği *"Bu bir umuttur. Türkiye'de bir şeyler oluyor, iyi, güzel şeyler oluyor. Umut verici gelişmeler oluyor. Bunu son derece olumlu ve sevindirici bir gelişme olarak gördüğümü ifade etmek istiyorum."* sözlerini unutmamıştır.

Artık mızrak çuvala sığmamaktadır. Bütün gerçekler ve aktörler ortadadır. Başbakanın ve hükümetinin sancıları ve sıkıntıları bundandır.

Bunları unutturmak için gündemi değiştirecek, kafaları karıştıracak, zihinleri bulandıracak mekanizmaları harekete geçirmek peşindedir.

Bu konuda en büyük destekçisi ise hısım, akraba, menfaatçi gibi işbirlikçilerden oluşan güdümlü medya gücüdür.

- Yıllardan beri, bütün olumsuzlukları milletimizin gözünden kaçıran,
- Bire beş katarak hükümet riyakarlığına soyunan,
- Türkiye'nin nasıl zenginleştiğini, demokratikleştiğini, nasıl yoksulluğun azaldığını, yolsuzluğun tükendiğini ballandıra ballandıra anlatan ekran ve sütunların giderek arttığı hepimizin malumudur.

Bu bile Başbakana yetmemekte, gece gündüz hükümet icraatlarına yer verecek kapı kulları olmalarını medya mensuplarından beklemektedir.

Bu itibarla geçtiğimiz hafta Başbakan Erdoğan'ın "gaz verdiklerini" söyledikleri medyaya yönelik ithamlarının ahlaki karşılığı bulunmamaktadır.

Kendisini ikinci Atatürk olarak açıklayanlara, ikinci Fatih olarak ilan edenlere, kimsesizlerin kimi, sessizlerin sesi olarak tanımlayanlara suskun kalarak onaylayan Başbakan'ın, şimdi tahrik ettiği yandaş medyanın taleplerini gaz verme olarak yorumlaması içine düştüğü buhranın işaretidir.

Her şeye rağmen, yıllardan beri içte ve dışta bir sonuç almak ve tavize zorlamak için övgülerle, cesaret ödülleriyle, kutlama törenleriyle, alkışlarla ve cesaretlendirme denilen dayatmalarla pompalanarak benliği sürekli şişirilmiş birisi için bu geldiği aşama bile son derece sevindiricidir.

Dileğimiz, bu ruhiyat değişiminin devam etmesi, sırtı sıvazlanarak, arkasından tıpışlanarak gelinen uluslararası uçurumların kıyısından da tez zamanda dönmesidir.

Böylesi bir samimi hesaplaşma mutlaka Türkiye'nin de hayrına olacak, yedi yıl boyunca küresel alkışlar, şakşaklar ve tezahüratlar üzerinde geldiği çıkmaz yoldan dönme umudu doğacaktır.

Bu itibarla, şayet bir dil sürçmesi değilse Başbakan'ın eleştirdiği bu "gaz alma" konusu stratejik bir zihniyet dönüşümüne işaret edecektir.

Bu sözün arkasında duracak bir başbakan ise meşruiyetini ve memnuniyetini dışarıda aramaktan vaz geçecek, yalnızca milletine dayanmak ve onun kendisi hakkındaki kararlarına saygı duymak durumunda kalacaktır.

Bu hayırlı bir gelişmedir ve yedi yıldır söylediği en isabetli sözdür.

Ancak, özünün sonunda sarf ettiği basın artık daha özgür olduğuna yönelik iddiası ise tam bir aldatma ve pişkinlikten ibarettir.

Devletin resmi yayın kuruluşu da dahil olmak üzere çok sayıda medya organının doğrudan veya dolaylı olarak hükümetin güdümüne girdiği, yirmidört saat hükümetin papağanlığını yaptığı, yapmak istemeyenlerin ise baskılara maruz kaldığı bilinmektedir.

Böyle bir sansürcü ve dayatmacı haber ve yorum ortamında Başbakanın basın özgürlüğünden bahsetmesi de, medyanın yapılan iyi şeylere yer vermediğinden söz etmesi de tam bir iki yüzlülüktür.

Basının özgürleştiği iddialarında ise haklılık payı bulunması mümkündür.

AKP iktidarında,

- Ecdadımızın alçakça suçlanmasında,
- Soykırım avukatlığının yapılmasında,
- Milli değerlerimizin aşağılanmasında,
- İsyanlardan ve elebaşlarından övgüyle söz edilmesinde hükümetin başı çektiği tam bir özgürlük ortamı doğmuştur.

Özgürlükten kasıt, Türklüğe hakaretse, evet bugün medyanın daha özgür olduğu kesindir.

Özgürlükten maksat, Cumhuriyeti yıkma arayışları ise evet bugün basının daha özgür olduğu söylenebilir.

Özgürlükten anlaşılan, iktidara kapı kulu olup, iâşesini hükümete yüz sürerek sağlamaksa evet bugün medyanın daha özgür olduğu ortadadır.

Başbakanın özgür olduğunu söylediği işbirlikçi medyaya baktığınızda, yorumlarında, haberlerinde, ekranlarında ve sütunlarında;

- Yolsuzluklar yoktur, yönetim tertemiz ve ahlaklıdır.
- Bölünme tehlikesi yoktur, terörist yaptığından pişmandır, af dilemektedir.
- Yoksulluk yoktur, herkes mutlu ve müreffeh bir hayat sürmektedir.
- Partimizin çağrıları, uyarıları ve önerileri ise hiç yoktur.

Buna karşılık, partimize yönelik yalan, dolan, dalavere, manüplasyon, kara propaganda, iftira, çarpıtma, karalama, karatma, kötüleme vardır.

Zannedersiniz ki böyle bir siyasi hareket, böyle bir siyasi duruş, böyle bir siyasi parti Türkiye'de bulunmamaktadır.

Bu itibarla, ikbalini, iâşesini iktidara bağlamış, iradesini hükümete teslim etmiş, itibarını ise medya patronu, ekran yorumcusu, köşe yazarı gibi sıfatlarla ayaklar altına almış çürümüş bir zihniyetin alabildiğine özgür olduğunu söyleyebiliriz.

Eğer Başbakanın basın özgürlüğünden kasdı buysa doğrudur ve bu kendisinin eseridir. Ne kadar iftihar etse azdır.

Ve ne acıdır ki, insafını kaybetmiş ve riyakarlıktan vicdanı kararmış Başbakan zaman zaman bu desteğin azlığından bile şikayetçidir.

İşbirlikçi medyanın ise üç hilale, Türkiye'nin üçüncü büyük partisi olan Milliyetçi Harekete yönelik karartma çabalarının da nedeni budur.

Milletin sesi duyulmasın, birlik ve beraberlik mesajlarımız işitilmesin, tepkilerimiz ve eleştirilerimiz görülmesin istenmektedir.

Bugün Türkiye tam bir haberleşme kokuşması yaşamaktadır.

Son olarak yandaş medyayı da yeterli bulmayan başbakan, 30 Ocak 2010 tarihinde Resmi gazetede yayımlanan bir genelge ile Başbakanlık Başmüşavirliği sorumluluğunda Kamu Diplomasisi Koordinatörlüğü ihdas etmiştir.

Konu ile ilgili olarak cevabını arayacağımız sorular şunlardır:

1. Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği uhdesinde bulunan "Devlet çapında psikolojik harekâtın planlanması, uygulamaların koordine ve kontrol edilmesi görevi" bir kanunla 2003 yılında neden iptal edilmiştir?

2. Kanunla belirlenmiş bu görev yedi yıl sonra neden bir Başbakanlık genelgesiyle Başbakanlık Başmüşavirine tekrar verilmiştir?

3. Darbe söylentileriyle ilişkilendirilen psikolojik harekât faaliyetlerinin "kamu diplomasisi" adı arkasına gizlenerek yeniden ülke gündemine sokulmasının ve bu maksatla bir koordinatörlük oluşturulmasının gerçek nedenleri nelerdir?

4. Bu faaliyetlerin koordinatörü Başbakanlık Başmüşaviri olacağına göre Başbakan kaynaklı olarak yurt içine yönelik bir psikolojik harekât faaliyeti mi söz konusudur?

5. Başbakana doğrudan bağlı ve telefon dinleme faaliyetleri ile kuşklar uyandıran Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı ile bu koordinatörlüğün ortak çalışması düşünülmekte midir?

Bu birimin açıklanan görevler dışında hangi maksatlara hizmet edeceği konusunda ciddi kuşklarımız vardır ve her çalışmasını dikkatle izleyeceğimiz bilinmelidir.

Verilecek cevap ne olursa olsun, medya bize nasıl yaklaşırsa yaklaşsın, bunları aşmak durumundayız. Başka yolu ve çaresi kalmamıştır.

Ne engeller bizi yıldıracaktır, ne zorluklar ve tehditler bizi yolumuzdan alıkoyacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi, vatandaşımızla arasına dikilmek istenen bütün bu duvarları mutlaka yıkacak ve namuslu medya mensuplarının cesareti ile ve gerekirse vasıtasız olarak milletimize kesinlikle ulaşacaktır.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

09 ŞUBAT 2010

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım

Basınıımızın Değerli Temsilcileri

Hepinizi en iyi dileklerle selamlıyorum.

Geçtiğimiz hafta Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulu üzücü olaya sahne olmuş, Meclis çoğunluğuna sahip iktidar partisine mensup milletvekillerinden bazıları, 69 milletvekili olan Milliyetçi Hareket Partisi Grubuna yönelik müdahaleye kalkışmışlardır.

Bütün bunlar, ekranlar önünde ve canlı olarak, kamuoyunun hakemliğinde ve şahadetinde gerçekleşmiştir.

Hitabet esnasında eleştirilerin dozu kaçmış, konuşma adabının ve ahlakının ise seviyesi giderek düşmüştür.

Parti grubumuza doğrudan yönelerek ağır ithamlar ve eleştirilerde bulunulmuş, tam bir çarpıtma ve yalan ile partimize yönelik iftiralar atılmıştır.

Bu gelişmeler esnasında, Başbakan Erdoğan hiddetten kıpkırmızı olmuş bir çehre ile kürsüye gelmiştir.

Tahriklerin zirve yaptığı bu esnada bazı AKP milletvekilleri oturmaları gereken yerlerden kalkarak Genel Başkanlarının işaret ettiği yöne doğru ilerlemişlerdir.

TBMM'de kendilerine ayrılan bölümde oturan partimize mensup milletvekillerine yönelmişler ve fiili bir saldırı gerçekleştirmek istemişlerdir.

Bütün bu gelişmeler olurken olayın tahrikçisi Başbakan Erdoğan ise grubunu kendi rezillikleri ile baş başa bırakıp Genel Kurul dışına kaçmıştır.

Bu kötü niyetler ve saldırı teşebbüsleri partimize mensup milletvekilleri tarafından hak ettiği karşılığı derhal bulmuştur.

Büyük bir sabır ve metanetle kendilerine yönelen ağır tahriklere katlanan grubumuz, tam bir disiplin ve vakar ile davranmıştır.

Partimize ve milli iradeye yönelik doğrudan saldırıya yeltenen AKP zihniyetini terbiyeye, ölçülü olmaya ve hadlerini bilmeye tekraren davet ediyorum.

Milliyetçi Hareketin temsilcileri olarak, ağır kışkırtmalara karşı gösterilen olgunluk ve olayların daha fazla büyümesini engelleyen sağduyulu yaklaşımınız nedeniyle ise sizleri kutluyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Milliyetçi Hareket Partisi'nin Meclis Grubuna yönelik tahrikleri yalnızca Meclis çatısı altında bir genel görüşme esnasında yaşanan anlık gelişmeler olarak değerlendirmek doğru bir yaklaşım olmayacaktır.

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde yaşanan bu olayın derinliklerini iki ayrı süreç içinde aramak gerekmektedir.

Bunlardan birincisi partimizin de koalisyon ortağı olduğu dönemde özellikle yakın coğrafyamızdaki küresel projeler için engel görülen Milliyetçi Hareket Partisi'nin olmadığı bir siyaset mühendisliği arayışıdır.

Yılların birikmiş sorunlarının neden olduğu toplumsal enerji ile küresel aktörlerin stratejik uşak beklentileri bir noktada çakışmış ve MHP'siz siyaset arayışları meyvesini vererek partimiz hepimizin bildiği gibi Meclis dışında kalmıştır.

O karanlık süreçte, iktidara gelip bugün bizi demokrasi karşıtı gibi sunmaya çalışanlar ise ne tesadüftür ki 28 Şubat denilen dayatmaların doğrudan doğruya ürünü olup, bu kirlî dönemin hedeflenen sonucu oluşmuş kadrolardır.

Bu itibarla AKP, geleneksel köklerini inkâr ve red ile oluşmuş, yurt dışında tasarlanmış, yurt içinde tanımlanmış ve tamamlanmış bir siyasal projedir.

Bizim Meclisten uzaklaşmamızla, AKP'nin iktidar olması arasındaki temel ilişkiler, ana başlıklarıyla:

- Ülkemizin tam bir teslimiyete düşmesi,
- Kanlı küresel oyunların komşumuz Irak'ta Müslüman zulmüne dönmesi,
- Bölgesel aktörlerin dayatma ve tehditler eşliğinde AKP'yi kullanması,
- Milli kaynaklarımızın küresel yağmacılara peşkeş çekilmesi,
- Ve bin yıllık kardeşliğimizin yıkılarak Irak'taki senaryolara figüran olunmasıdır.

Bu dönem içinde Türkiye üzerinde ve bölgemizde emelleri olanlar hiçbir engelle karşılaşmadan AKP teşrifatı ile dilediklerini uygulama imkanı bulmuşlar, tarih boyunca Türk milletine silah zoruyla yaptıramadıklarını hükümet vasıtasıyla gerçekleştirmişlerdir.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin TBMM çatısı altında temsil edilemediği 2002 ve 2007 yılları arasındaki yıkım hazırlığının özeti bundan ibarettir.

Bugün karşımıza çıkan gelişmelerin ikinci aşaması ise partimizin bütün engelleri aşarak TBMM'de grup kurması ile ortaya çıkan süreçte olanlardır.

Bu itibarla bugün yaşadıklarımızın bir bölümünü Milliyetçi Hareket Partisi'nin 22 Temmuz 2007 tarihinde yapılan seçimin sonuçlarında aramak gerekmektedir.

Siyaset kurgularını MHP'siz bir Meclis üzerine şekillendiren AKP zihniyeti, ülkemiz üzerindeki bütün tasarruflarını hiçbir engelle karşılaşmadan rahatça yürütmek için planlarını o dönemde hazırlamıştı.

- Küresel güçlerin talep listelerini gerçekleştirmek,
- Milletimizi birbirine yabancılaştıracak senaryoları uygulamak,
- Türkiye'yi teröre teslim etmek ve bölücülüğün emrine sokmak,
- Milli meselelerde dış dayatmalara boyun eğmek,
- Uluslararası görüşmelerde tahkir ve aşağılamaları sineye çekmek,

- Ve kimliğini bulamamış bir başbakanın bozmaya çalıştığı kardeşliğin fitne tohumlarını ekmek, işbaşındaki AKP zihniyetinin en büyük emeli ve heyecanıydı.

Bütün bunları gözlerden kaçırmanın yolu ise 22.dönem TBMM'de olduğu gibi ana muhalefet partisi ile kayıkçı kavgası yaparak yapay gerilimler oluşturmak, inanç istismarı ve sahte mağduriyetle siyasi ömrünü bir nebze olsun uzatabilmektir.

Taviz, teslimiyet, ilkesizlik, boyun eğme üzerine şekillenmiş bu çürümüş siyaset algısının beklentileri, 22 Temmuz 2007 tarihindeki Milletvekili Genel Seçimleri ile suya düşmüştür.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin 71 milletvekili ile Mecliste yerini alması ve yüksek bir siyasi sorumlulukla oynanan oyunlara çomak sokması hem küresel oyunları hem de AKP ve CHP'nin iki kutuplu senaryosunu bozmuştur.

Özellikle iktidarını tazeleyen AKP ve onun arkasındaki küresel mihraklar ile içteki işbirlikçi odaklar partimizin Meclise girmiş olmasını bir türlü hazmedememişlerdir.

Milliyetçi Hareket Partisinin milletimizin bekasında ve ülkemizin varlığındaki önemi ve değeri ise aradan geçen süre içinde daha iyi anlaşılmıştır.

Partimizin Meclis Grubu büyük bir fedakârlıkla ve sorumlulukla görevini yürütmüş, beklentilerin inadına tam bir kararlılıkla, umulanın aksine tam bir inançla milli görevlerini başarıyla gerçekleştirmişlerdir.

Hükümetin en büyük umudu partimizin zamanla yorulması, direncini kaybetmesi ve yıkıma sürüklenen ülkemizde bu gidişe göz yumması olmuştur.

Bugün partimize yönelik ağır saldırıların, hakaretlerin, tahriklerin ardında işte bu derin hayal kırıklığı vardır.

Milliyetçi Hareket TBMM çatısı altında bulunduğu süre içinde çözülmeye, yıkılmaya, teslimiyete ısrarla direnmiş, milli meselelerin arkasında durmuş, milletimizin kendisinden beklediği direnişi sonuna kadar göstermiştir.

Özellikle tek başına iktidar kuvvetinin hoyratlığı ile kendinde güç vehmeden AKP zihniyetinin açılım denen yıkımın ve PKK ile işbirliği arayışlarının MHP kalesine çarparak darmadağın olması Başbakan ve ekibinde çok dalgası yaratmış ve tam bir bozgun ve gerçek ricat hali bütün partisini kaplamıştır.

Bugün öfke, hiddet, tahrik, telaş, panik ve tükeniş ve nihayet sonuçsuz saldırı olarak karşımıza çıkan AKP zihniyetinin durumu budur ve gerçekler bundan ibarettir.

Türk milleti kavramından duyduğu rahatsızlık Başbakan Erdoğan'ı, bu milleti canı pahasına savunmaya yemin etmiş Milliyetçi Hareketin temsilcilerine saldırmaya varan bir tükenişin içine sürüklemiştir.

Bütün bu gelişmeler, iktidardan gideceğini anlayan, saltanatının sona erdiğini gören, milletimizin sırtından atmaya hazırlandığını fark eden siyaset sırtlanlarının nafile saldırılarıdır.

Ve milletimizin son kalesi olan MHP'nin surlarına çarpıp düşmeye mahkûmdur.

Bu saldırılar yalnızca partimize değil onun temsil ettiği milli kimlik, milli dil, milli birlik ve milli devlete yönelik bir düşmanca tavidir.

Buradan sormak ve cevabını yaşananlardan çıkartmak lazımdır.

AKP zihniyeti yedi yılı aşan uzunca süredir TBMM'dedir. Milliyetçi Hareket Partisini, sözde sindirmek, korkutmak için ayağa kalkanlara bakarak, bu yedi yıl içinde;

- Habur'dan giriş yapan PKK'lular için düzenlenen AKP kucaklaşma törenleri karşısında, AKP içinden en küçük bir tepki gösterene şahit olan var mıdır?
- Milletimize karşı ağır hakaretleri yapan Peşmerge Reislerine, terörist elebaşlarına, eli kanlı İmralı Canisine karşı duran, öfkelenen, lanetleyeni duyan var mıdır?
- Milletimiz açıklıktan ve yoksulluktan inin inin inlerken, işçi, memur, esnaf, emekli, çiftçi kan ağlarken vicdanı sızlayan bir vekil gören var mıdır?
- Hükümet Vaşington masalarına yüz sürerken, aman dilerken, deliğe süpürmeyin diye yalvarırken bunu şerefine konduramayıp eleştiren bir AKP'liye rast gelen var mıdır?
- Yıllardan beri Palikaryaların, Ermeni komitacıların, Brüksel Komiserlerinin aşağılamalarına karşı haysiyet mücadelesi verenine tanık olan var mıdır?
- Şehide kelle diyen çürümüş zihniyeti duyunca, katile sayın diyen alçaklığı işitince, Mehmetçiği yan gelip yatmakla suçlayan kokuşmuşluğu görünce bunu şerefine, izzeti nefisine, ahlakına, ailesine ve mukaddesatına yediremeyip, bu kepezelikler için ayağa kalkmış bir AKP'li vekil gördünüz mü?

- Türkiye'miz üzerinde hesabı olanların hepsi, Haçlı zihniyeti, Müslüman katili, Türk düşmanı, insanlık kasabı, milletimizden ve coğrafyamızdan intikam almak isteyenlerin tamamı Başbakan'ın arkasında kuyruğa dizilmişken bunu alçaklık sayıp bir kez olsun ayaklanmış bir AKP milletvekili ile karşılaştınız mı?

Vereceğiniz cevap hayır ise, AKP'nin yanlışları bizim doğrularımızdır. Biliniz ki değerli milletvekili arkadaşlarım doğru yerdeyiz, doğruları söylüyoruz, doğruların peşindeyiz.

Milliyetçi Harekete karşı oluşan şer cephesinin ve ihanet ittifakının da nedeni budur.

PKK'ya, Haçlı kalıntılarına boyun eğenler, teslim olanlar; şimdi Meclis içinde Milliyetçi Hareketi sindirme arayışına girmişlerdir.

Bu zillete göz yumanlar, rıza gösterenler; sahibinin ağzından çıkan küresel talep listelerini yüce Meclis çatısı altında iştahla alkışlayanların bir kısmı, şimdi Türk milletinin sevdalısı MHP'yi durdurmak için oturdukları yerden kalkama cüreti göstermişlerdir.

Bu, bin yıldır Türk milletinden intikam almak isteyenlerin, Türklüğü ağzına almak istemeyenler tarafından süregelen Haçlı zihniyetinin açık bir saldırısıdır.

Bu, teslimiyetçilerin, yabancı Başkentlerde verilen tavizlere dur diyen Milliyetçi Harekete karşı işbirlikçilerin saldırısıdır.

Türk ve İslam dünyasına yönelik sömürüye başkaldıran Milliyetçi Harekete karşı, küresel zulmünün eş başkanlarının saldırısıdır.

Brüksel'de Avrupalı, Vaşington'da Amerikalı, Erivan'da Ermeni, Erbil'de Peşmerge olup da Ankara'da bir türlü Türk milletindenim diyemeyenlerin, bunu ağzına almaktan korkanların, kaçanların, ürkenlerin açıkça saldırısıdır.

PKK ile kolkola ama MHP'ye düşman, Peşmerge ile can ciğer MHP'ye tepkili, Rumla kardeş, Ermeniyle dost ama MHP ile hasım olanların, Türk milletinden utananların, Türk tarihinden tiksinenlerin son çırpınışlarıdır.

Büyük Kurultayımızda hepimize hatırlatmıştım:

Bugün yaşadıklarımızın kökünün geçmişte, derinlerde olduğunu söylemiş, Türklüğe karşı bin yıldır sinmiş kin ve nefretin, saklandığı yerden AKP'yi görünce yeniden doğrulduğunu, hesaplaşmak için fırsat aradığını belirtmiştim.

- Bunun, Anadolu'yu kaybetmiş Bizanslı Diyojen'nin, Selçuklu Sultanı Alparslanla,
- İstanbul'u kaybeden Konstantin'in, Sultan Fatih'le,
- Boğazın sularına gömülmüş sömürge donanmasının, Çanakkale şehitleriyle,
- Ayağa kalkmış Anadolu'dan defolmuş yedi düvelin, Mustafa Kemal'le,
- Beşparmakta aklı, Gabar'da, Şırnak'ta, Hakkari'de gözü kalmışların Mehmetçikle,
- Açılım, çözüm, çare, reform denilenlerin ise yıkım anlaşması Sevri'n, kuruluş anlaşması Lozan'la günümüzdeki bir hesaplaşması olduğunu bütün dünyaya ilan etmiştim.

Ve bütün bunları gerçekleştirmek için maalesef Türk siyasetinin içinden birilerini de bulduklarını açıklamıştım.

Bu düşüncelerimde abartı bulanlar, bunu bir politik mesaj olarak görenler o günlerde yeterince ciddiye almamıştı.

Tekraren söylüyorum ki, bu son olay yalnızca Meclis zemininde meydana gelen bir taşkınlık değildir. Türk milleti ile tam bir hesaplaşmanın işaretidir.

Bu hesap,

- Türk milleti ile kapanmamış defterlerin,
- Al bayrağımıza karşı silinmemiş nefretlerin,
- İslama karşı tükenmemiş düşmanlıkların ve
- Kahraman ecdadımıza karşı bin yıldır unutulmamış yenilgilerin hesabıdır.

Ve bunun adı bir kez daha tekrar ediyorum, **dokuzuncu Haçlı seferidir**. Ve yerlerinden kalkarak MHP sıralarına yanaşanlar ise son bir hamle yapmaya çalışan yorgun ve tükenmiş Haçlı kalıntıları gibidir.

Bir tarafta Türk milleti vardır, diğer tarafta tarihi emeller, hırslar, kinler ve nefretler bulunmaktadır.

Bir tarafta Türk milletinin sevdalısı Milliyetçi Hareket, diğer tarafta ise işbirlikçi cephenin içimizdeki temsilcisi Başbakan Erdoğan ve hükümetleri vardır.

Bu şer cephesi Milliyetçi Harekete karşı elele vermiş, tertemiz vicdanları inanç istismarı ile doğramak; mütedeyyin yürekleri fitne ile karartmak istemektedir.

Ve ülkemizi yıkmak için, birliğimizi dağıtmak için, milletimizi bölmek için; sizlerin dilsiz olmanızı, sağır olmanızı, kör olmanızı beklemektedir.

Mecliste yaşananların da nedeni budur.

Susmayan, durmayan, geri adım atmayan Milliyetçi Hareket, Başbakan Erdoğan'ın ve kadrolarının oyununu bozmuştur.

Direnen, didişen, uğraşan Milliyetçi Hareket, küresel senaryoları boşa çıkartmıştır.

Başbakanın öfkesi bundandır. Yaşadığı derin hayal kırıklığı bu yüzdendir.

Kulaklarına kadar kızarmasına, gözünün dönmesine neden olan gerekçe, ne eşi olan hanımefendinin yaşadıklarıdır, ne de kendi partililerinin peygamber yakıştırmasıdır.

İktidarda kalma umutları sönmüş, hesap verme korkusu iliklerine kadar işlemiş, her geçen gün irtifa kaybederek her ahlaksızlığa tutunmuş bir zihniyet iflasının tükenişidir.

Milletin gözünden düşmenin, iktidarını kaybetmenin, yönetemez hale gelmenin, her gün adım adım erimenin, kaçınılmaz akibete biraz daha yaklaşıyor olmanın gerginliğidir.

Gerçekleri görmeye başlayan ve son oturumda Başbakanın tahriklerine karşı metanetlerini koruyarak yerlerini muhafaza eden AKP'li vekillerin yöneldikleri istikameti sorguladıklarını umuyorum.

Çırpınışlar boşuna, tahrikler, yalanlar ve iftiralar beyhudedir. Kaçış ve kurtuluş yoktur. Er yada geç milletin hakemliğine

gidilecektir. Ve beklenen son AKP zihniyetinin karşısına çıkacaktır.

O gün geldiğinde ne yandaşların çırpınışları, ne hırsızların ve uğursuzların kıvranışları, ne başka başkentlerin yalvarışları onları kurtarmaya yetmeyecektir.

Unutulmasın ki, millet sahipsiz değildir. Ülkem ümitsiz değildir.

Yüreği Türkiye için çarpan milletvekili arkadaşlarım, Milliyetçi Hareketin Türkiye sevdalısı kardeşlerim, bilmenizi istiyorum ki, içten ve dıştan çepeçevre kuşatılan Türkiye'nin ümidi sizsiniz.

Kuşatmayı yaracak ve milleti yalandan, dolandan, istismardan ve soygundan kurtaracak olan sizlersiniz. Bu yüzden de hedefte siz varsınız.

Milletimiz uğruna ne baskılardan yılacağız, ne yolumuzdan döneceğiz.

Ne geri adım atacağız, ne dayatmalara boyun eğeceğiz.

Hak bildiğimiz, doğru olduğuna inandığımız yolda sonuna kadar gideceğiz.

Milletimizin can yoldaşı, ecdadımızın temsilcisi olmayı sürdüreceğiz.

Niyet sahipleri ayaklarını dek alsınlar, kuru tehditlere papuç bırakmayacağız.

Ve nereden gelirse gelsin her türlü saldırıyı da anında def edeceğiz.

Meclis'teki herkese sesleniyorum, MHP sıralarına bir metre yaklaşan bundan sonra ne olacağını görecektir

Değerli Milletvekilleri

Adalet ve Kalkınma Partisi ile geçen yedi yılı aşan süre, bu kadroların ilkesiz siyaset anlayışını, teslimiyetçi ruh halini ve en önemlisi siyaseten ayakta durabilmek uğuruna yıkmadık değer, istismar etmedikleri mukaddesat bırakmayacaklarını herkese göstermiştir.

Bizim bu siyaset şebekeleri ile onların ahlak anlayışlarını taklit ederek mücadele etmemiz söz konusu olamaz ve mümkün de değildir.

Başbakan Erdoğan ve ekibinin bir gün fazla hükümet kalmak için sığınmayacağı, yıpratmayacağı ve kaşımayacağı hiçbir değer olmadığını biliyoruz.

- Bir taraftan Osman Gaziye ağzına alırken, diğer taraftan soykırım iddialarını hoş gören,
- Bir taraftan Çanakkale Şehitlerini sahipleniyor gibi görünürken, diğer taraftan PKK ile kucaklaşan,
- Bir taraftan yetim hakkı yedirmemekten söz edip vatandaşa yoksulluğu reva görürken, öte yandan yandaşlara helal haram demeden yağdıran,
- Sözde demokrasi ararken muhalefeti aşağılayan, sözde haktan bahsederken memuru, çiftçiyi, işçiyi, esnafı sindiren, sözde adaletten bahsederken yağmacılara göz yuman bir zihniyet karşımızdadır.

Bizim bunların düştükleri ve bizi de çekmeye çalıştıkları çukurda siyaset yapmamız söz konusu değildir.

Merhum liderimiz Alparıslan Türkeş Bey'i bile Ermenistan'la ilişkilerinde kirli siyasetleri için istismar malzemesi yapmak istedikleri hepinizin malumudur.

Aradan birkaç hafta geçtikten sonra Türkeş Beyi ağızlarından dşrmeyenler, ne olmuştur da onu ve partimizi faşist olmakla suçlamaktadırlar. Bu ağız AKP'deki PKK ağızıdır. Başbakan MHP'yi tanımlamada İmralı Canisi ile ortak lisanda buluşmuştur.

Dn Başörtüsü yasağının kalkması için bizimle işbirliği yapmak zorunda kalanlar, Cumhurbaşkanlığı seçiminde kilitlenmiş siyaseti açarken demokratik anlayışımıza alkışlayanlar şimdi ne olmuştur da bizi demokrasi düşmanı ilan etmişlerdir.

Bu da tam iki yüzlü politikacı ağızıdır.

Bu, milletimizi aldatmak için kurduğu tuzakların bozulmasıyla öfke nöbetleri geçirenlerin ruh halinin dışa yansımasıdır.

- Yaşananlar büyük umutlar vaat ederek işbaşına geçen bir iktidarın yedi yılın sonunda yaşadığı bozgunun işaretidir.
- Yaşananlar, hak, adalet ve kalkınma diyerek hükümet olanların yedi yılın sonunda ulaştığı tükenmişliğin belgesidir.
- Yaşananlar istismardan başka sermayesi, gerilimden başka sığınağı, yalandan başka çaresi kalmamış bir zihniyetin yedi yılın sonunda kaybettiği seviyenin göstergesidir.

Bu karanlık tablonun ve aktörlerinin karşımıza çıkardığı gerçek AKP 'de yaşanan **rme, çözülme, çöküş ve aresizliktir.**

Bundan kurtulmak için uygulamak istediği gerilim ve çatışma stratejisi de AKP'yi kurtaramayacaktır.

Yıkım yolunda elele verdiği işbirlikçi medya gücü de beklenen sonun er yada geç karşlarına gelmesini durduramayacaktır.

Biz ise milletimiz adına yolumuza devam edeceğiz.

Yaklaşan iktidarımıza hazırlıklarımızı sürdüreceğiz.

AKP'nin foyasını ortaya çıkartacak ve vatandaşımıza anlatacağız.

Hesap günü yaklaştıkça artan tehditlere aldırmayacağız, sataşmalara kulak asmayacağız.

Sonuna kadar mücadele edecek ve mutlaka başaracağız.

Aziz milletim müsterih olsun, kaygıya ve korkuya kapılmasın:

Milliyetçi Hareket varsa, umutlar bitmemiştir.

Milliyetçi Hareket varsa, çare tükenmemiştir.

Milliyetçi Hareket varsa, hesaptan kaçış yoktur.

Muhterem Milletvekilleri,

Geçtiğimiz haftaki Grup Toplantımızda yaptığımız konuşmada başbakan ile medya sektörü arasındaki kirliliğe mutabakata dikkat çekmiş, milletimiz üzerindeki çarpıtma çabalarına, partimize yönelik karartmalara karşı uyarıda bulunmuştuk.

Bu hafta içinde yaşanan gelişmelerin de medyada yer alışı şekli bu tespitlerimizi doğru çıkartan sayısız örneği gözler önüne sermiş, bu konudaki haklılığımızı teyit etmiştir.

Buradan açıklamak lazımdır ki, kimse partimizi de sevmek zorunda değildir.

Kimse fikirlerimizi desteklemek mecburiyetinde değildir. Bunların tamamı kalem ve fikir sahiplerinin tercihleridir. Saygı duymak gerekir.

Ne var ki, ekranlar önünde yaşanan son olayla ilgili olarak yapılan haberlerin ve bu haberlerden çıkılarak yapılan yorumların ahlaka da, insafa da, meslek terbiyesine de ve varsa hakkaniyete de sığıldığını söylemek mümkün değildir.

Biz kimseden partimizi övmesini, desteklemesi aramıyor ve istemiyoruz.

Partimize yönelik saldırıları tarafsız bir gözle yorumlanmasını da artık beklemiyoruz.

Ancak, hiç değilse vicdanın, izanın ve insafın kırıntısı kalmış olanlardan doğruları ve gerçekleri yazmalarını ve yorumlamalarını bekliyor ve takip ediyoruz.

Geçtiğimiz hafta Türkiye Büyük Millet Meclisinde yaşananlar yalnızca AKP zihniyetinin acziyetini göstermemiş, aynı zamanda kalemlerini satmış olanların da ahlaki sınavı olmuştur.

Partimizin tamamen haklı olduğu bir konuda bile gerçeğin arkasında durmaktan korkanlar, gırtlığına kadar hükümete bağımlı hale gelmiş kiralık vicdanlar, yine aynı ahlaksızlığı sergilemişlerdir.

Bu kez olsun, bu derece haklı olunan bir konuda bile doğruların yanında yer alma erdemini gösterememişlerdir.

Buradan geçtiğimiz hafta içinde yaptığımız açıklamadaki uyarılarımızı tekrarlıyorum.

Şerefini ve haysiyetini kaybetmişlerin, fikrini, kalemini ve yorumunu iktidara teslim etmişlerin bundan sonraki çabaları boşuna olacaktır.

Milliyetçi-ölkücü irade, elindeki medya imkânlarını hükümet emrine tahsis etmiş medya patronlarını, bunların papağanı olmuş yazar ve yorumcuları asla affetmeyecektir.

Yapılan haksızlıkları, yazılan yalanları, sipariş yorumları, ismarlama manşetleri asla unutmayacak ve zamanı geldiğinde açmak üzere bunları tek tek not edecektir.

Aziz milletimiz de hükümet ve işbirlikçilerine, karanlık haberleşme şebekelerine seçim sandığında gereken dersi verecektir.

Ve o gün geldiğinde, Milliyetçi Hareketin iktidarında bu rezaletlerin sadık sorumluları, efendileri ile birlikte yargı önünde mutlaka hesaba çekilecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Patenti Başbakan Erdoğan'a ait olan ve bizatihi kendisi tarafından adım adım ilerletilen siyasi gerilim stratejisi milletimizin huzur ve sükûnunu çok olumsuz etkilemektedir.

İnsanımız bir tarafta açlık ve sefaletle boğuşurken, öbür tarafta toplumsal çatışma dinamiklerinin harekete geçmesiyle iyice köşeye sıkışmıştır.

Bu süreç vatandaşlarımız arasındaki sosyal normların zayıflamasını hızlandırmakta ve hatta etkisiz hale gelmesiyle birlikte yaşama sevincine ağır bir darbe vurmaktadır.

Bir konuşma kürsüsü gördüğü zaman, her defasında, öfke nöbetleri içine giren, sinirden damarları kabaran ve yüzünün rengi değişen Başbakan'ın, kaba ve iptidai siyaset tarzı artık tahammül edilecek boyutu aşmıştır.

Kendi izansızlığını ve siyasi ahlaktan yoksunluğunu kapatmaya çalışanların, gerçekleri saptırma gayretleri ve saklandığı narsist kişilikle örtmeleri bu süreçte artık mümkün değildir.

Başbakan Erdoğan'ın bir seçim stratejisi haline getirmek için harekete geçtiği yeni istismar konularını, değişik vatan köşelerinde gündemde tutmak için çabaladığına geçtiğimiz günlerde fazlasıyla şahit olunmuştur.

Her seçim öncesinde, klasik ve bayağı hale gelmiş olan siyasi gerilim taktikleri, AKP'nin oksijen kaynağı ve Başbakan'ın yaşam enerjisi haline gelmiştir.

Ve toplumsal stresin artarak ülkemizin her yanına yayıldığı ve yerleştiği artık üstü örtülmeyecek kadar berraklaşmıştır.

Milletimizin geçim şartlarını kötüleştiren ve hayat pahalılığını azdıran iktidar partisi, özellikle ekonomideki başarısızlığının maskeleyerek için manevi değerleri ve kutsalları istismar ederek gündemi saptırmakla meşguldür.

Bugünkü şartlarda; halinden memnun, sorunları çözülmüş, dertlerine deva olunmuş hiçbir toplumsal kesime şahit olunamayacaktır. Vatandaşlarımızın şikayetleri deyim yerindeyse endişe verici bir aşamaya gelmiştir.

Şayet ortada zenginleşen, gelişen ve refahı yükselen birileri varsa –ki azınlıkta olan bir kesim vardır ve her geçen gün çoğalmaktadır- bunlar AKP'nin yolsuzluk ve talan politikalarıyla hayat bulmuşlardır.

AKP markalı yolsuzluk ve usulsüzlükler yandaşları zengin etmiş, Başbakan Erdoğan devlet hazinesini, 'yetim hakkı yedirmem' gürültüsü ve yalanlarıyla, kendi yakınlarına peşkeş çekmiştir.

İşsizlik azmış, yoksulluk çığ gibi artmıştır.

Geride bıraktığımız ay içinde dört kişilik bir ailenin açlık sınırı 812 liraya, yoksulluk sınırı ise 2 bin 645 liraya çıkmıştır.

Bu kapsamda milyonlarca asgari ücretli kardeşimiz açlıkla boğuşmakta, memurumuz, işçimiz, çiftçimiz, esnafımız soluk almakta zorlanmaktadır.

Ekonomik krizin tahribatından dolayı endişeye kapılan Başbakan Erdoğan, son günlerde teğet geçti ezberine yeniden takılmıştır.

Krizin teğet geçtiğini sürekli tekrarlayarak, halkımızı kandırmaya ve sorunları örtmeye çabalayan bu özürlü bakış, ekonomik buhranın faturasını her geçen gün artırmaktadır.

Ekonomideki derin çatlakları ve kırılmaları teğet sözleriyle geçiştirmeye uğraşan Başbakan Erdoğan'ın, gerçekleri çarpıtarak milletimizin çoğalan sorunlarını hafife alması tam aldatmadır.

Nitekim krizin teğet geçeceği yönündeki iddiasını durmadan tekrarlamasının yanında, değişik zamanlarda da sürtünerek geçtiğini söyleyen Başbakan'ın içinde bulunduğu değerlendirme bunalımı ülkemize çok ciddi zararlar vermiştir.

Bizce krizin; kime nasıl ve ne şekilde sürtünerek geçeceği malumdur. Bu sözlerin en başta ekonomideki derin problemlerden dolayı mağdur olmuş vatandaşlarımızla alay etmek olduğu da kuşkusuzdur.

Kaldı ki krizin yol açtığı hasarı tespit ederek, gerekli ve zorunlu tedbirleri bir an önce alması lazım olan iktidar zihniyetinin, hala söz oyunlarıyla günü geirtmesi anlaşılır, kabul edilebilir ve bağışlanabilir değildir.

Teğet geçtiği iddia edilen kriz; kim ne derse desin ve Başbakan Erdoğan hangi süslü yalanları söylerse söylesin, milletimizin bağrını delip de geçmiştir.

Bir nceki yılda ülkemiz, yüzde 6 oranında küçülme ile 56 ülke içerisinde 12'nci sırada yer almış ve ekonomisi 44 ülkeden daha fazla küçülmüştür.

Krizin teğet geçtiği iddia edilen Türkiye ekonomisinde; bütçe açığı artmış, borç miktarı yükselmiş ve enflasyon insanımızın cebinden kırpmaya başlamıştır.

Her zorluğu ve sorunu kendi dışındaki faktörlere ihale eden ve işin içinden sıyrılmaya çabalayan AKP hükümeti, en ufak bir iyi gelişmeyi de kendi marifetiymiş gibi sunmaktan hicap duymamaktadır.

En başta işsizliğin gerekçesini başka ülkelerde de var diyerek geirtiren bu zihniyetin, millet yararına ve dertlerinin kökünden çözülmesi için attığı sağlam bir adım ve aldığı yerinde bir karar bu zamana kadar olmamıştır. Bundan sonra olması da bu şartlar altında mümkün değildir.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Huzurlarınızda Başbakan Erdoğan'ın belirli aralıklarla gündeme getirdiği ve bizim hükümet ortağı olduğumuz yıllara ait bir istismar konusunu sizlerle paylaşmak istiyorum.

Biliyorsunuz, hükümet belirli bir plan çerçevesinde, 2009 krizinin, toplumsal karşılığını azaltabilmek için belli başlı üç yola başvurmuştur.

Bunlardan birincisi, öncelikle bu krizin bir küresel kriz olduğundan hareketle dışarıdan kaynakladığı ileri sürülmüştür. Elbette bu nafi ve son derece boş, aynı zamanda temelsiz bir iddiadır.

Zira aklı başında herkesin takdir edeceği üzere, ekonominin dengeleri 2006 yılından itibaren bozulmaya başlamış ve Türkiye kendi yarattığı kriz çığının altında kalmıştır.

Eğer bu krizin dış faktörlerden kaynaklandığı kabul ve ikrar ediliyorsa, o halde kriz öncesinde meydana gelen ekonomik büyümenin de küresel iklimdeki iyimser ve olumlu şartlardan ortaya çıktığı tutarlılık gereği itiraf edilmelidir.

İkinci olarak, ısrarla krizin teğet geçtiği ve bize bir şey olmaz mantığı kapsamında şekillenmiştir.

Elbette krizin ekonomiyi ve milletimizi can evinden vurduğu herkesin yaşadığı bir gerçektir. Ve bunu tevil etmenin akılla ve ızanla bağdaşır bir tarafı olmayacaktır.

Az önce de belirttiğim gibi, özellikle ekonomik daralma ve işsizlikte görülen artışla birçok ülkeden daha kötü performans sergilendiği bir vakadır.

Ne var ki, kriz algılamasında hala, döviz kurundaki ciddi artışların belirleyici olduğu ve buna göre krizin büyüklüğü ya da küçüklüğüyle ilgili bir değerlendirme yapıldığı da doğrudur.

Ancak, Türkiye'nin 2009 yılı krizi çok ağır sonuçlara neden olmuş, başta reel sektör olmak üzere, bütün kesimleri işlemez hale getirmiştir. Ve nihayetinde işsizlik ve sefalet bu krizin en bariz neticesi olmuştur.

Ve üçüncü yolda ise bugünkü ekonomik kriz 2000 ve 2001 yıllarında gerçekleşen krizle karşılaştırılmış ve özellikle Başbakan Erdoğan o yılları gündemde tutmak için her şeyi yapmıştır ve halen de bu kirli propagandaya devam etmektedir.

Bizim Başbakan Erdoğan'a bu konuda cevap verme gibi bir kaygımız yoktur. Ancak bazı gerçeklerin üzerindeki sis perdesinin aralanması artık mecburiyet halini almıştır.

Eğer Başbakan Erdoğan, ekonominin yakalandığı 2009 büyük krizinin felaket tablosunu, dünü hatırlatarak unutturacağını zannediyorsa çok büyük bir yanlışın ve yanılmanın içine düştüğünü bilmesi gerekmektedir.

Hükümet ortağı olduğumuz dönemdeki ekonomik sorunlarla ortaya çıkan siyasi sonuca saygı duyduğumuzu ve bunun bedelini ödediğimizi daha önceki konuşmalarımızda samimiyetle vurgulamıştım.

Bu itibarla bizim saklayacak, gizleyecek ve utanacak bir şeyimiz yoktur. Asıl utanması gereken ve vatandaşımıza bugünkü kötü tabloyu reva gören, rahat ve iyi işleyen bir süreçte ekonomiyi krize sokan Başbakan Erdoğan ve yol arkadaşlarıdır.

Kabul etmek lazımdır ki; Türkiye 2000 Kasım ayında dövize yönelen yoğun spekülasyon saldırısı çok yüksek faiz, önemli

oranda döviz rezervi kayıpları ve aldığı dış kredilerle püskürtmüştür. Bu doğrudur.

Ve ne yazık ki, ekonominin bu sarsıntıdan sonra gelecek bir ekonomik türbülansa karşı da dayanma gücü zayıflamıştır.

Nitekim Kasım krizinin hemen arkasından, 19 Şubat 2001 tarihinde, Milli Güvenlik Kurulu'nda başlayan bir tartışmayla, para tacirleri ve içeride siyasi operasyon yapma heveslisi küresel mihrakların uzantıları yeni bir spekülative saldırı başlatmışlardır.

Ve maalesef, 21 Şubat tarihinde, bankalar arası para piyasasında gecelik faiz ortalama yüzde dörtbin düzeyine çıkmıştır. 16 Şubat 2001 tarihinde Merkez Bankası'nın 27 milyar 94 milyon dolar olan rezervi, 23 Şubat 2001 tarihinde 22 milyar 58 milyon dolara inmiştir.

Yani Türkiye ekonomisine yönelik saldırı sonucunda rezerv kaybı 5,36 milyar dolar olmuştur ve bu para spekülasyonla para kazanan ve ülkeler içinde siyasi dengeleri değiştirmeye çabalayan mihraklarca yönetilmiştir. Bundan asla kuşumuz yoktur.

Başbakan Erdoğan'ın ikide bir Merkez Bankasından bir gecede çekildiğini iddia ettiği paranın ve bu aşamaya nasıl gelindiğinin kısa özeti bu şekildedir.

Ekonomideki bu alçakça ayak oyunların karar merkezi dışarıdadır ve taşeronları ise içeride tutunmuşlardır.

Buradan Başbakan Erdoğan'a açıkça söylüyorum: Sen ve partin 2000 ve 2001 krizlerinin sonucunda ortaya çıktın.

Kriz bataklığından üreyen siyasi virüsle hayat bulan ve iktidara ulaşan AKP zihniyeti, elbette yine ürediği yere geri dönmeye mahkûmdur.

Biliniz ki, vatandaşımızın gelirlerini, devletimizin rezervlerini spekülatif saldırılarla kim hortumladıysa, AKP'ye destek olan, palazlanmasını sağlayan ve iktidara ulaşmasına zemin hazırlayan da aynı odaklardır.

Amaç bellidir ve bize göre MHP'siz siyasetin gerçekleşmesi için, Merkez Bankası kaynaklarını vakumlayanlar Başbakan Erdoğan'a yol vermişler ve destek olmuşlardır.

Başbakan Erdoğan'ın, bir gecede Merkez Bankası rezervlerinin kimler tarafından alındıyla ve nasıl el konulduğıyla ilgili aksi yönde iddiası varsa ve bununla ilgili dolaylı da olsa bir bağlantılarının olmadığını iddia ediyorsa; O halde bizim kendisine önerimiz şu olacaktır.

Milletimiz bu hesabı sorma, müsebbiplerini araştırma imkânını sayısal anlamda maalesef partimize vermemiştir.

Başbakan Erdoğan yedi yılı aşkın bir süredir iktidardadır. Hali hazırda siyasal gücüyle aşamayacağı engel de yoktur. Bu konuyu sürekli gündemde tutup kaşıyacağına, zerre kadar samimiyet taşıyorsa sorumlularını bir an önce ortaya çıkarmalı ve gereken cezayı vermelidir.

Bu zamana kadar, konuyla ilgili bir girişimde bulunulmaması, Başbakan Erdoğan ve partisinin, Merkez Bankası'nın kaynaklarını talan edenlerle dolaylı bir irtibatının olduğunu göstermektedir.

Eğer, gerçekler açığa çıkartılmazsa ve bu meseleyle ilgili lazım gelen inceleme ve soruşturma yapılmazsa, herkes bilmelidir ki, önce bunu savsaklayan Başbakan ve yandaşlarından, sonra da spekülasyonla paralarımıza el koyanlardan sonuna kadar hesap soracağım.

Konuşmama son verirken hepimizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

16 ŞUBAT 2010

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım

Basınıımızın Değerli Temsilcileri

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Türkiye'nin yaşadığı ekonomik sıkıntıları katlayan bir yağmur ve sel felaketi ile karşılaşan Trakya yöresi ile Antalya ilimizdeki taşkınlar bütün şiddeti ile devam etmektedir.

Büyük çoğunluğu tarıma ve bahçeciliğe uygun çok büyük alanlarda etkisini sürdüren sel felaketinin, çok sayıda insanın geçim kaynağı olan arazilerde tahribata yol açtığı görülmektedir.

Daha önceki yıllarda da benzer taşkınlara maruz kalarak felaketler yaşamış olan bu bölgelerimizde alınmış tedbirlerin yeterli olmadığı ve bundan sonra da yeterli olamayacağı anlaşılmaktadır.

Yerel yöneticilerin halkımızla beraberiz gibi iyimser mesajları ile geçiştirilemeyecek boyuttaki bu afet için alınacak kalıcı tedbirlerin bir an önce hayata geçirilmesi artık zorunluluk haline gelmiştir.

Yörede zarar gören vatandaşlarımızın kayıplarının acilen telafi edilmesini bekliyor, parti olarak ihtiyaç duyulacak her desteği vereceğimizi huzurunuzda belirtmek istiyorum.

Muhterem milletvekilleri,

Türkiye yakın tarihin en ağır bunalımlarının yaşandığı ve daha vahim kriz dalgalarının ise adım adım yaklaştığı yeni bir döneme girmeye başlamıştır.

Yıllardır atılan teslimiyetçi adımlar ile anlayışı ve ahlakı sorgulanan siyaset tüccarlarının milletimize, ecdadımıza, devletimize ve milli onurumuza reva gördükleri talihsiz gelişmeler birer birer karşımıza çıkmaya başlamıştır.

Yedi yıl boyunca yapılan bütün uyarılara rağmen, adeta savaş mağlubu bir ülkenin çaresizliği içinde, taviz üstüne taviz vererek, içte ve dışta milletimizin bütün birikimlerini tahrip eden AKP zihniyeti yolun sonuna dayanmıştır.

Hükümet, geçen dönem içerisinde bütün uyarı ve uzlaşma çağrılarına uzak durarak, ucuz siyasi hesaplarına yenik düşmüş, basitlikleri aşabilme basiret ve erdemini bugüne kadar gösterememiştir.

Ülkenin acil çözüm bekleyen sorunlarına çare üretmek yerine, kısır çekişmeler, inatlaşma ve ağır bir istismara dayanan ilkel siyaset anlayışı ne üzücüdür ki, devletimizin saygınlığına, milletimizin vakarına, vatandaşlarımızın ise hayrına olmamıştır.

Yedi yıl gibi çok uzun bir süredir devam eden iktidar siyasetindeki üslup kirliliği ve seviye kaybı nedeniyle aşağılanmayan, hakarete uğramayan, hor görülmeyen, taviz verilmeyen hiçbir milli ve manevi değer kalmamıştır.

Giderek daha derinden hissedilen buhran ve kargaşa nedeniyle devlete nizam veren bütün ölçü ve ayarlar kaçmış,

siyasetin, güvenliğini, ekonominin, yönetimin bütün çivileri yerlerinden çıkmıştır.

Bunların sonucunda, milletimiz yorulmuş, devletimiz hırpalanmış, kurumlarımız yıpranmış, kardeşliğimiz tartışılmış, inançlarımız istismara uğrayarak siyasete kurban edilmiştir.

Bugün ortada;

- Gerginlik, kutuplaşma ve istismarla boğuşarak yönetilemeyen bir Türkiye,
- Sorun çözme inisiyatifini elinden kaçırmış bir ülke,
- Yılların hassas dengelerini bozarak iradesini yabancıların insaflarına bırakmış bir hükümet
- Açlığa, yokluğa, işsizliğe ve yoksullukla mahkûm edilmiş insanlar,
- Ve kardeşliği sorgulatılmak istenen bir millet gerçeği karşımızdadır.

Yedi yıl boyunca Başbakan Erdoğan ve AKP hükümetlerinin sorunlar karşısındaki aciziyeti, ekonomiden iç siyasete, uluslararası ilişkilerden sözde özelleştirmeye kadar her alanda dış dayatmalara boyun eğen teslimiyeti bu karanlık tabloyu önümüze getirmiştir.

Artık yaşadıklarımız, yalanlarla saklanamayacak kadar açığa çıkmış, istismarla örtülemeyecek kadar alenileşmiş, yandaşların bile gizleyemeyeceği kadar vahim sonuçlar olarak karşımıza dikilmiştir.

Sanal başarıların, sahte zaferlerin, şişirilmiş kahramanlık gösterilerinin, mutlu ülke ve huzurlu insan iddialarının sonu gelmiştir.

Bu aşamada, ağır bir yıkım sürecinin bütün işaretlerini vermeye başlayan Türkiye'de;

- Hükümet aciz, çaresiz ve tahripkar;
- Temel kurumlar yıpranmış, hırpalanmış ve endişeli;
- Siyaset yorgun, tıkanmış ve inatçı;
- Hukuk zedelenmiş, güç kaybetmiş ve öfkeli;
- Aziz milletimiz ise gergin, yoksul ve ümitsizdir.

AKP'nin yedi yıl önce daha yolun başındayken "Allahtan korkan ve kuldan utanan" iktidar vaad ederek işbaşına geldiği bilinmektedir.

Aradan geçen yıllardan sonra hükümetin sürüklendiği yer, Amerika'dan ürken, Avrupa'dan çekinen buna karşılık işçiden, memurdan, çiftçiden, esnaftan kaçan bir yönetim çürümüşlüğüdür.

Kaynakları özel geçmişlerinde bulunan derin bir siyasi kimlik ve kişilik buhranı yaşayan; meşruiyet sıkıntıları içinde kıvranan bu zihniyetin, bu aşamadan sonra ülkemize kazandıracığı hiçbir değer yoktur. Yeter ki ilk seçim gününe kadar tahribatını daha fazla katlamasın.

AKP zihniyetinin hiç değilse bu günden sonra yaşadığı zilletten bir ders ve sonuç çıkartması en büyük temennimizdir.

MHP iktidarında kendilerinin nasıl hesap verecekleri, hangi bahanelere sığınacakları, kimlerden imdat isteyecekleri elbette ki bizim meselemiz de kaygımız da değildir?

Bizim için önemli olan milletimiz daha fazla yorulmadan, devletimiz daha fazla yıpranmadan ve geleceğimize daha fazla ipotek konulmadan bu hükümetten kurtulacağımız güne ulaşmaktır.

Aksi halde AKP'nin TBMM'deki sayısal çoğunluğu demokratik güç ve imkân olmaktan çıkmakta sivil siyasetin otokrat arayışlarının zemini haline gelmektedir.

Bunun devamı halinde;

- Başbakanın hırçın, öfkeli, itici, kavgacı ve dışlayıcı müflis politikalarından,
- Başbakanlığı seçilmiş hükümdarlık zanneden sakat demokrasi anlayışından,
- Milletin yarısına düşman, oy vermemişleri hasım gören sorunlu milli irade zihniyetinden,
- Ve hazımsızlıktan beslenerek muhaliflerin sindirilmek, basınını susturulmak istendiği tek parti diktası veya AKP'ye mahsus bir Baas rejimi arayışının işaretleri alınmaya başlanmıştır.

Bilinmelidir ki, bizim için ağır bedeller ödenerek bugünlere gelmiş demokrasimiz Ortadoğu sultanlığına özenen ilkel zihniyetlere teslim edilemeyecek kadar önemlidir.

Milliyetçi Hareket Partisi en az milli meselelerde gösterdiği hassasiyet ve duruş kadar, demokrasimizin üzerindeki her türlü tehdit karşısında mutlaka duracak ve tehlikeli arayışları def edecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Bizim siyaset tecrübemiz, hiçbir konunun gizli ve karanlıkta kalamayacağını, er yada geç gerçeklerin ortaya çıkacağını ortaya koymaktadır.

Ne var ki, AKP zihniyetinin İmralı Canisi ile müşterek geliştirdiği yıkım projelerinin foyası birkaç ayda ortaya çıkmaya başlamış, milletimize karşı nasıl kirli tezgahların hazırlandığı tarafların itirafları ile netleşmiştir.

2009 Mayıs ayında Sayın Cumhurbaşkanının müjdelediği ve hükümetin harekete geçtiği sözde açılım adı verilen çözülme ve yıkım projesinin en önemli ayağının eli kanlı PKK'lıların serbest kalmaları için sinsi arayışların olduğu bilinmektedir.

Nitekim hükümet de geride kalan aylarda bu zilleti topluma kabul ettirebilmek için ikna turları düzenlemiş, destek kampanyaları organize etmiş, anaların gözyaşları üzerinden yapılan istismarlarla şehitle katil, Mehmetçikle canı aynı terazide tartılmak istenmiştir.

PKK projelerinin adım adım siyasallaşması yönünde ilerleyen bu yıkım sürecinin dönüm noktası ise malumuz olduğu gibi 19 Ekim 2009 tarihinde Iraktan Türkiye'ye giriş yapan PKK'lılar için AKP nezaretinde terörist karşılama törenleri olmuştur.

Milletimizde infial uyandıran ve Başbakan'ın gerçek yüzünü ortaya çıkartan bu olayın unutturulmadan gündemde tutulmasında ve yeniden hatırlanmasında yarar vardır.

Zira Habur'daki karşılama ile birlikte Başbakan Erdoğan ve yol arkadaşlarının;

- Elli kanlı PKK ile yaptıkları pazarlıklar ortaya dökülmüş,

- Senelerdir Kandil bölgesine tezkereye rağmen neden harekât yapılmadığı daha iyi anlaşılmış,
- Yıkım projesinin perde gerisindeki küresel aktörler belirginleşmiş,
- İmralı Canisi ile AKP hükümetinin proje ve eylem ittifakı açığa çıkmıştır.

Bu tarihi alçaklık tablosunun Başbakan Erdoğan'ın ifadesiyle "iyi, güzel ve umut verici" bulunduğu da kamuoyunun malumudur.

Başbakanın övdüğü ve desteklediği bu rezalette,

- Üniformalı teröristlerin zafer çiğlikleri ile ve omuzlar üstünde karşılandığı,
- Bu alçalmaya nezaret ettirilen güvenlik ve kamu güçlerinin eliyle devlet otoritesinin ayaklar altına alındığı,
- Terör örgütünün paçavralarıyla beraber kin, nefret ve husumet gösterileriyle devlete açıkça meydan okunduğu,
- Hükümet memurlarının PKK'lıları aklamak ve serbest bırakmak için birbirleriyle yarıştığı,
- Hukuk devletinin ve hukukun üstünlüğü ilkelerinin çiğnendiği, Anayasa ve kanunların çöpe atıldığı,
- Yıllardır milletimize kan kusturan cinayet şebekelerinin Başbakan Erdoğan tarafından kucaklandığı bilinmektedir ve elbette ki milletimizin hafızasındadır.

Başbakan'ın ne pahasına olursa olsun geri dönmeyeceğini ve sürece devam edeceğini ısrarla açıkladığı bu ihanet tablosunun ardındaki gerçekler bunlardır.

Milliyetçi Hareket Partisi milletimizin ekranları başında şahit olmak durumunda kaldığı bu onur kırıcı, haysiyet zedeleyici tabloyu başından beri reddetmiş, eleştirmiş ve lanetlemiştir.

Başta Başbakan, ilgili Bakanlar ve buna alet olan her kademe-deki bütün görevliler olmak üzere bu hain senaryoda sorumluluğu olan herkesin zamanı geldiğinde hesabını vereceğini partimiz açıkça ilan etmiştir.

Şimdi Habur'da yaşananlarla ilgili olarak sis perdeleri aralanmaya, bizce malum ama kamuoyu tarafından yeterince anlamlandırılmayan ihanet projesinin hesap verecek aktörleri ortaya çıkmaya başlamıştır.

Son olarak, bölücülükle yargılanan bir eski milletvekili yaptığı açıklama ile PKK'luların törenle kucaklanması, serbest kalmaları için hakimlerin ayarlanması, eli kanlı canilerin gönlünün alınmasında bütün tezgahı hazırlayanın İçişleri Bakanı olduğunu açıklamıştır.

Yaşanan rezaletlerle, yaşananların sorumlusu ve yetkilisi arasında ilk andan itibaren zaten kurulmuş bulunan bu illiyet bağının şimdi ortaya çıkması asla şaşırtıcı değildir. Beklenen bir durumdur ve hatta eksiktir.

Yıkım sürecinde ve terörist kabul töreninde İçişleri Bakanının gerisindeki hükümetin başının rolünün de belgeleriyle yakında açıklanması beklenmelidir.

Kendisine isnat edilen iddialarla ilgili olarak konu hakkında yapılan açıklamanın, İçişleri Bakanını PKK işbirlikçisi olarak damgalanmaktan kurtarmaya yetmeyeceği ortadadır.

Habur'da yaşanan alçaklıklarla ilgili suçlamalardan kurtulmalarının yolu üstünkörü ve kurnazca yapılacak kaçamak açıklamalar değildir.

Başta Başbakan olmak üzere İçişleri Bakanı ile olaya müdahil idari, adli, güvenlik makamlarının ve memurlarının bu zan ve töhmetten bir nebze olsun kurtulmalarının ve haklarında verilecek hükmü belki hafifletmelerinin yolu, yaptıkları yanlışları itiraf etmekten, pişman olduklarını söylemekten ve milletimizden özür dilemekten geçmektedir.

Bizim bu aşamada hesap sorma hakkımızı saklı tutarak İçişleri Bakanından ve PKK aracılarında beklentimiz 15 Ekim 2009 tarihinde yapılan görüşmenin kamuoyuna açıklanmasıdır.

- Bu toplantıda neyin pazarlığı yapılmıştır?
- Hangi sözler verilmiş, taahhüt altına girilmiştir?
- PKK talepleri karşısında nasıl boyun eğilmiştir?
- Teröristlerin affına dair hangi güvenceler verilmiştir?

Buradan ifade etmek isterim ki; bu sorularımıza yapılacak dürüst ve samimi açıklamalar bile yıkım sürecindeki kanaatlerimizi değiştirmeye yetmeyecektir.

Milletimizin kendisine bu alçaklıkları reva görenlere haklı olarak yakıştırdığı "İmralı ikizi", "PKK işbirlikçisi" yaftaları, "yıkım projesi" tanımı ve süreç için hükmünü verdiği "ihanet" suçlaması" sahiplerinin alınlarına kazınan kirli bir leke olarak gelecek nesillerinden bile çıkmayacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Milletimizin haklı tepkisi ile soğutulmaya çalışılan “Yıkım Projesi”ni kaldığı yerden başlatma çabaları son günlerde hız kazanmıştır.

Elbette ki hükümet ve açılım aktörleri önceki hataları yapmıyarak suçüstü yakalanmak istemeyecek ve süreci daha sinsî, daha kurnazca ve daha derinden yürütmenin yollarını arayacaklardır.

Başbakan Erdoğan’ın yıkıma devam edeceğine dair söz ve işaretleri bunun ipuçlarını vermektedir.

Birinci yıkım seferi diyebileceğimiz ilk aşamada ne mutlu ki toplum ikna edilememiş, milletimizin tertemiz yüreklerine ve bin yıllık kardeşliğine fazla zarar verilememiştir.

Bunda elbette aziz milletimizin yüksek şuur ve sağduyusu yanında partimizin de önemli katkıları olmuştur.

Bu itibarla daha dikkatle yıkıma yeltenecek aktörlerin çalışmalarına karşı gösterilecek duruş ve tavrın da daha özenle ve daha şuurla yapılması şart olacaktır. Bu konuda hazırlıklarımız tamamlanmıştır.

İkinci yıkım seferinin stratejik basamaklarında; adına devlet politikaları denilerek valilerin, kaymakamların, yandaş belediye başkanlarının desteği ve kullanılması beklenmektedir.

Bunun yanı sıra toplumun sevdiği ve saydığı, eserlerini paylaştığı sanatçıların, bilim ve düşünce adamlarının da yıkıma alet edilmesi söz konusudur.

Geçenlerde, partimizin siyaset ve liderlik okuluna konuk olan ve tamamen özgür fikirlerini paylaşan değerli bir fikir ve bilim adamının AKP zihniyetince nasıl dışlanmak istendiği kamuoyunun gözü önünde cereyan etmiştir.

Bu örnek bile, hayatın her alanına yayılmak istenen kutuplaşma tehlikesinin sanat ve düşünce dünyasına bulaştırılmaya çalışılacağına işaretidir.

PKK'yı aklama ve siyasete çekme arayışı olan "yıkım projesi"ne toplumsal destek sağlamak amacıyla sanatçılara yönelik bir kampanya yapılacağı ortaya çıkmıştır.

Biz siyasi görüşleri bize uysun veya uymasın sanat dünyasına saygılıyız. Eserlerini ve görüşlerini özgürce ortaya koymalarından yanayız.

Ancak, sanatın toplumcu özelliklerini istismarla Türkiye'nin önüne konan yıkım projelerinin bilmeden yanında yer almalarını da istemeyiz, dilemeyiz.

Türkiye'nin birlik ve beraberliğinin tahribatında hiçbir sanatçımızın alet olacağına da ihtimal vermeyiz.

Bu konuda yanlışlar yaparak kirliliğe bir cepheleşmenin içine düşmemeleri, milletimizden uzaklaşacakları bir sürece girmemeleri ve ülkemizin tarihinde kötü hatıralar bırakmamaları en büyük temennimizdir.

Bunun da böyle olacağına inanıyor ve sanatçılarımıza tuzağa düşmeyecekleri konusunda güveniyoruz.

Değerli Arkadaşlarım,

Meşruiyetini ve sözde haklılığını, yurtdışındaki ilişkilerinde, yabancı başkentlerin övgülerinde arayan AKP zihniyeti için diğer alanlarda olduğu gibi uluslar arası ilişkilerde de yolun sonuna gelinmiştir.

Yedi yıl öncesinden yanlış ve karanlık yolda ısrar eden Başbakan Erdoğan ve zihniyeti, “ezber bozuyorum” “tabuları yıkıyorum” “düşmanlığı kaldırıyorum” “dostluk çemberi oluşturuyorum” adı altında sürdürdüğü teslimiyetin faturası bugün karşımıza hezimet olarak çıkmaktadır.

Başbakan Erdoğan ve riyakâr kadrolarının çığırkanlığı ile çarpıtılmak istenen;

- Yıkıcılığın ve bozgunculuğun demokratik çözüm,
- Zoru görünce geri adım atmanın diyalog,
- Küresel projelere boyun eğmenin işbirliği,
- Zalimlerle ortaklığın eş başkanlık,
- Aldatılmanın ve uyutulmanın zafer,
- Teslim olmanın açılım, çözüm ve çare,
- Bitmeyen tükenmeyen dış dayatmaların ise cesaretlendirme olarak maskelendiği bir dönemin ve siyaset algısının kokusu her yanı kaplamıştır.

Yanlış kurguladığı anlamsız, tutarsız ve teslimiyetçi siyasetin batağına sürüklenen hükümetin, bugün küresel alanda hiçbir milli meselemiz karşısında direnme ve dayanma imkânı kalmamış, Başbakan Erdoğan ve kadroları küresel bir dayatma kampanyasının kürek mahkûmu haline gelmiştir.

Türk dış siyaseti ve uluslar arası ilişkileri tel tel dökülmekte, oynayan temel taşları bütün yapıyı yıkacak bir çökme tehlikesini karşımıza çıkartmıştır.

Kıbrıs'ta Rumların insafına ve iradesine terk edilen sonuçsuz görüşmelerde AKP hükümetinin elde ettiği sonuç, Türk askerinin Kıbrıs'tan çekilmesine kadar küstahlaşan Avrupa dayatmasıdır.

AKP'nin her zorlamayı peşinen kabul etmeye amade tutumu ve AB'nin Türkiye'yi eşit haklara sahip bir üye olarak kabul etmek istemeyişinin sürecin önünü ve kapıları kapattığı da ortadadır.

Kimsenin sizi kabul etmediği bir ittifaka ısrarla gireceğini söyleyerek, biz açıp biz kapatırız diyerek, nafile fasılların peşine düşen AKP konuyu tamamen yabancıların icazetine teslim etmiştir.

Küresel güce eşbaşkan sıfatı ile Ortadoğu ve Avrasya'da geriden refakat etme arayışları, Irak ve Peşmerge ile boyun eğerek sürdürülen onursuz münasebetler, Heybeliada Ruhban Okulu'nun açılması ve statüsü gibi temel meseleler girilen çıkmaz sokağın başlıca teslimiyet istasyonlarıdır. Ve herkes tarafından bilinmektedir.

Son alarak Ermenistan'la imzalanan protokoller üzerinden sürdürülen yanlış ilişkilerin çıkmaza girmesi ve Türk siyaseti için başladığı yerden daha geri bir noktaya çekilmesi tam bir diplomasi iflasıdır.

Bugün gelinen bütün bu rezil sonuçlar tam bir hezimet olup, Milliyetçi Hareket Partisi'nin yıllardan beri ısrarla ve önemle uyardığı hususlardır. Geride kalan konuşmalarımız bu ikazların belgeleri ile doludur.

Ulaşılan netice, AKP zihniyetinin teslimiyetinin neden olduğu kaçınılmaz sonuçtan başka bir şey değildir.

Geride kalan yıllardaki en utanç verici dayatma listelerini olumlu bulanlardan beklenen bir sonudur, doğal bir akıbetidir.

Bu açıdan Başbakan Erdoğan'ın, AB Büyükelçileriyle yediği yemekte yapılan haksızlıkları kasederek sarfettiği "kör müsünüz" suçlamasının fiiliyatta hiçbir karşılığı yoktur. Zaten kendisini de muhatap alacak bir Avrupalı da olmamıştır.

Bu, yanlış bir siyasetin ve anlamsız bir hayalin peşinde koşanların, yabancı başkentlerdeki görüşme masalarında yüz sürenlerin şimdi yemek masalarında düştüğü aczin birinci ağızdan itirafıdır.

Biz başınıza geleceklerin öngörüsünü ta 2005 yılında yapmış, başkent Ankara'da Tandoğan meydanında toplanan onbinlerce partimize ve Türkiye'ye açıklamıştık.

2 Ekim 2005 tarihli bu toplantımızda, siz ertesi gün 3 Ekim 2005 tarihinde yapılan Katılım Konferansı için Brüksel'e gitmeye hazırlanırken bu uyarıları o zamandan yapmıştık.

Bu açıdan vicdanımız çok rahat, sorumlu daranmış olmanın verdiği huzurla müsterihiz.

Hatırlarsanız o günkü konuşmamızda bundan dört buçuk yıl önce söylediklerimiz aynen şöyledir ve ders alması gerekenler için ibret vesikasıdır.

Maddeler halinde sıraladığımız uyarılardan bir kısmını aynen okuyorum:

" Bu süreç AKP zihniyeti ile sürdürüldüğü takdirde,

- Türkiye'nin haysiyeti ile oynanmaya devam edilecek ve AKP hükümeti bu onursuz serüvenin kılavuzu olacaktır.
- Verilecek tavizler, bölücü talepleri artıracak ve Türkiye'nin karşısına etnik ayrışma ve çatışma olarak fatura edilecektir.
- Türklerle ilgili hiçbir gelişme sağlanmadan, Kıbrıs Rum Yönetimi beyaz bayrak çekmiş AKP yönetimince tanınacaktır.
- Sözde Ermeni soykırımı, AKP hükümetince aşama aşama kabul edilecektir.
- Türkiye'de yapay azınlıkların oluşturulmasına AKP hükümetince yeşil ışık yakılacaktır.
- Patrikane Ekümenik olarak tanınacak, Heybeliada Ruhban Okulu açılacaktır.
- İkinci bir resmi dilin kabulüne ilişkin küstahca dayatmalar sinsi sinsi gündeme taşınacaktır.
- Üniter yapımız, milli kimliğimiz ustaca hazırlanmış bir etkilme süreci sonunda sorgulanacaktır.
- Sözde demokratik anlayış sonucu, bölücülük hoş görülecek, milli hassasiyetler tahrik olarak adlandırılacaktır.
- Eğer, bu aşamalardan sonra, Türkiye hala ayakta kalabilmişse ve adına da hala Türkiye Cumhuriyeti diyebilirsek, devletimiz en iyimser tahminle 25 yıl sonra imtiyazlı ortaklık adı ile bir sığıntı olarak, tükenmiş ve takatsiz bir halde yük vagonunda yer alacaktır. "Başkent ANKARA" Mitingi / 2 Ekim 2005

Tam bir isabet kaydeden bu öngörülerden sonra Başbakan'a bir de çağrıda bulunmuş ve yeni bir vebalin altına girmemesi için Brüksel'e gitmemesini söylemiştim.

Havai fişekli gündüz gösterilerinin rehaveti ve zafer kazanmış komutan kibiriyle ülkeye dönen Başbakan'ın, elbette ki ne kültürü, ne ahlakı, ne de şuuru bu uyarılarımızı dinlemeye müsait değildi. Öyle de olmuştur.

Madem ki aradan geçen bunca yıl sonra verilen sözlerin tutulmamış olduğu söylenmektedir, o halde bu tepkiyi gösteren bir Başbakan'dan beklenen kuru tehditler ve tembihler değil, siyaseten adım atması ve ilişkileri durdurmasıdır.

Böylesi bir tavır bugüne kadar yaşananları telafi etmese bile Başbakan Erdoğan'a yabancılarla müzakere masalarında kaybettiklerinin bir kısmını kazandırma imkânını belki verebilecektir.

Ne var ki, bu itirafla, başbakan ilişkileri kesip atacağı yerde, ülkemizin temel meselelerinin çözümünü, Hazreti Mevlana'yı da sürece katarak tamamıyla Avrupa ülkelerinin merhametine terk etmiştir.

Bu, onur kırıcı ilişkilerin pişkince sürdürüleceğini, yeni bir yalan ve hayal üzerine kurulu sürecin devam edeceğini, yine görüşme masalarında sırtarak yeni protokollerin imzalanıp, yeni tavizlerin verileceğini göstermektedir.

Türkiye'nin milli meseleleri;

- Avrupa'dan icazet alınarak mı, insaf dilenerek mi çözülecektir?

- Ermeniyle, Rumla, Peşmergeyle kucaklaşarak mı halledilecektir?

Buradan Başbakan Erdoğan'a sormak lazımdır:

- Hani Türkiye'nin dünyada etkisinin arttığını söylüyordunuz?
- Hani bölgesinde etkili güç olduğunu iddia ediyordunuz?
- Hani etrafımızda dostluk çemberi oluşmuştu, sorunlarımız sifira inmişti?
- Hani, artık sözü geçen, lafı dinlenen bir Türkiye vardı? Öyle diyordunuz.

O halde yaşadığınız sorunlar, milletimize yaşattığınız sıkıntıların kaynağı nedir, nerededir?

Ermeninin, Rumun, Peşmergenin, Avrupalının, Amerikalının karşısında yaşadıklarınızın izahı nedir, nasıldır?

Hani artık masaya yumruğunu vurduğunda ses getiren bir ülke ve hükümet haline geldik diyordunuz? Bu ülke, bu hükümet nerededir?

Değerli arkadaşlarım, bir ses çıktığı doğrudur. Başbakan bu konuda haklıdır.

Ne var ki bütün dünyada yankılanan bu ses hükümetin onurlu siyaset adına masalara vurduğu yumruğun sesi değildir. Keşke olsa iftihar ederiz.

Maalesef ki bu ses, yabancıların asırlardır Türk milletinden intikam almak için buldukları fırsat sonucunda, AKP hükümetine ardı ardına indirdiği şamarların sesidir.

AKP hükümetleri, yeni emperyalizmin dayatmalarına ülkemizi, yakın coğrafyalarımızı hazırlama görevini içeriden üstlenen tam bir "Truva atı" haline gelmiştir.

Bu konuda son olarak söyleyeceğimiz şudur:

Başbakan Erdoğan Katar'da düzenlenen 7'nci ABD-İslam Dünyası Forumu'nun onur konuğu olarak yaptığı açılış konuşmasında, Gazze'de yaşanan faciayı haklı olarak hatırlatarak "Ben sesleniyorum, ey insanlık, ey yöneticiler neredesiniz" diye feveran ederek sormuştur.

Bu seslenişinde tamamen haklıdır ve çağrısı yerindedir. Milliyetçi Hareket sonuna kadar desteklemektedir.

Ne var ki, dünyaya hükmetmek için zulüm uygulayan temsilcilerinin hazır bulunduğu ortamda Başbakan Erdoğan'ın kaybedilen insanlığı aradığı yer manidardır ve yanlıştır.

Gerçek insanlığa hürmetin ve insan sevgisinin aranacağı yer milletimizin tertemiz sinesidir, milyonlarca mazlum din kardeşimizin inançla dolu gönülleridir.

İnsanlığını kaybetmişleri bulacağı adres ve muhatap ise Ortadoğuda, Afganistanda, Irak'ta ve Avrasya'da din kardeşlerimizi ve soydaşlarımıza reva görülen zülmün eşbaşkanlar ile bu zalimlerin başkentleridir.

Bu itibarla Başbakanın kaybedilen insanlığı uzaklarda aramasına gerek yoktur. Hemen yanına dönüp elele tutuştuğu zalimlerle aynaya bakmasında yarar vardır.

Değerli Milletvekilleri,

Yükseköğretime girişte uygulanan katsayı sistemi, haklı olarak şikâyet ve itirazları yoğunlaştırmış ve toplumsal bir sorun alanı oluşturmuştur.

Artık yıllardır ihmal edilen bu konunun, siyaset içinde ve Meclis zemininde çözülmesi zorunluluk halini almıştır.

Bu sorunun çözülmesinde hukuken YÖK'ün idari tasarrufunun tartışmalı hale geldiği ve kafi gelemeyeceği yargı kararıyla ortaya çıkmıştır.

Gelinen bu aşamada, yargı kararını eleştirmek, zan altında bırakmak ve bu müesseseyi yıpratmak yerine, yasal bir girişimle konunun TBMM'nde halli elzem hale gelmiştir.

Üzerinde tartışılan konu, imam hatip liseleri ekseninde yapılmakla beraber, aslında meslek lisesi mezunlarının yükseköğretime geçişte yaşadığı katsayı eşitsizliğidir.

Bu durum, yıllardan beri Başbakan Erdoğan tarafından istismar edilmekte ve siyasi tartışma malzemesi yapılmaktadır.

Sorunun çözümsüzlüğünden faydalanan iktidar ve ana muhalefet partileri tarafından siyasi tartışma ve çekişme konusu yapılmakta gerilimin izdüşümü toplumsal yapıya kutuplaşma olarak yansımaktadır.

Özellikle milyonlarca evladımızı ve ailesini yakından ilgilendiren üniversite sınav takviminin işlemeye başladığı bu süreç, ortaya çıkan belirsizlikleri ve endişeleri daha da artırmıştır.

Partimiz, bu aşamada, söz konusu belirsizliğin kanun güvencesi ile biran önce aşılması, bu alanda bir daha siyasi çekişme yaşanmaması ve istismar alanlarının kapatılması maksadıyla, bir kanun teklifi hazırlamıştır.

8 Aralık 2009 tarihli Meclis Grup toplantımızda, düzenlemeye ihtiyaç duyulması halinde, bu konuda yasal değişiklik yapmak için yeterli çoğunluğa sahip AKP hükümetinin harekete geçmesini söylemiş ve ümit etmiştir.

Ancak, aradan geçen zaman içinde yaşanan hukuki süreçler ile AKP'nin sorumluluktan kaçarak topu YÖK'e atması, bu meselede partimizin doğrudan sorumluluk almasını zorunlu hale getirmiştir.

Milliyetçi Hareket Partisi, bu kapsamda olmak üzere, 2547 Sayılı Yüksek Öğrenim Kanununun 45'nci maddesinin (a) bendinin üçüncü paragrafının;

“Ortaöğretim veya lise başarı puanına uygulanacak katsayı veya ek puanın hesabında kullanılacak yöntem ortaöğretim niteliğine bakılmaksızın eşit olarak uygulanır” şeklinde değiştirilmesini önermektedir.

Eğer Adalet ve Kalkınma Partisi samimi ise ve sorunun çözümünü arzu ediyorsa, ana muhalefet partisi de istismara açık toplumsal bir yaranın bir an önce kapatılmasını düşünüyorsa, yaptığımız teklif ekseninde yüce Meclisin iradesiyle meselenin çözüleceğine yürekten inanıyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Hükümetin hayatın her alanında yaşadığı hezimetini, ağır yoksulluk ve yolsuzluğu, PKK ile işbirliğini saklayabilmek için sanal bir darbe karşıtlığına soyunduğu bilinmektedir.

Bu konuda özellikle son haftalarda Türk Silahlı Kuvvetleri ile yıllar öncesinden yapılan bir protokolün kaldırılması, Türkiye Büyük Millet Meclisinin koruma görevinden Mehmetçiğin çekilmesi veya görev sahasının kısıtlanması ile Milli Güvenlik Siyaset Belgesi adı verilen resmi dokümanın iptali gibi konular gündemi oluşturmaktadır.

Bu derece rahatsızlık veriyorsa, rejim üzerinde bir tehlike olarak görülüyorsa, geçtiğimiz hafta üzerinde mutabık kalınarak yürürlükten kaldırılan EMASYA protokolünün, yedi yıl içinde AKP iktidarında niye kaldırılmamış olduğunun sorgulanması ayrı bir tartışma konusudur.

Ancak Milli Güvenlik Siyaset Belgesi hakkında başlatılan tartışmaların yeni bir istismara kapı açtığı görülmektedir.

İç tehdidin olup olmadığı, olması gerekip gerekmediği konusundaki tartışmaların hükümet yanlısı medya tarafından ısrarla gündemde tutulmak istendiği ortaya çıkmıştır.

Nitekim Başbakan da daha önce birkaç kez dile getirdiği bu konudaki görüşlerini medya karşısında tekrarlamıştır.

Ancak, Başbakan Erdoğan'ın, Milli Güvenlik Siyaset Belgesindeki iç tehdit bölümünün kaldırılacağını açıklamış olması ise tam bir müflis siyasetçi kurnazlığıdır.

Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'nin içeriği gizlidir ve elbette ki bir muhalefet partisi olarak ayrıntılarını bilmemiz mümkün değildir.

Ancak bu gizli belge, karanlık ve bilinmeyen kurumlarca ve gizli odaklarca hazırlanmamıştır.

Başbakanın bilgisi ve Başta Erdoğan olmak üzere Bakanlar Kurulunun imzasıyla onaylanmış resmi ve yasal bir belgedir.

Milli Güvenlik Siyaset Belgesi denen bu dokümanı yayımlanma dönemine denk gelen bütün hükümetler onaylayarak ve güncelleyerek bugünlere kadar getirmişlerdir.

En son Milli Güvenlik Siyaset Belgesi 30 Kasım 2005 tarihli ve 2005/9713 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe girmiştir.

Yani, bugün sakıncalı olduğu söyleneni bu belgenin tamamını Başbakan ve hükümeti imzalamış ve uygulamayı taahhüt etmiştir.

Hal böyle iken, bu resmi doküman hakkında şaibeler uyandırmak, hükümet dışı odaklar tarafından hazırlandığını ima etmek, dokümanın içeriğinden habersizmiş gibi göz boyamak tam bir Başbakan Erdoğan mantığıdır.

Bugün eleştirdiği belgenin altındaki ilk imza Başbakan Erdoğan'ındır.

2005 yılında imza attığı bu belgede kimi iç tehdit görüyorsa ona kendisi onay vermiştir.

O gün kimi dost, kimi düşman görüyorsa kendisinin izni ve bilgisi vardır.

Şimdi kalkıp bu gelişmeler kendisinden habersizmiş gibi yorumlar yapması sığındığı yeni istismar ve çarpıtma arayışının ürünüdür.

Başbakanın mantığınca,

- Komşularla sıfır sorun sağlandığına;
- Bütün tehditler ortadan kaldırıldığına,
- Etrafımızda sevgi ve dostluk çemberi oluştuğuna,
- Amerika ve Avrupa, Asya ve Afrika ile dost,
- Peşmerge ile arkadaş, PKK ile de yoldaş; Ermeniyle, Rumla sırdaş olduğuna göre bin yıl boyunca oluşan bütün tehdit ve tehlikeler ortadan kalkmış demektir.

Erdoğan'ın mantığınca, vizelerin bile kaldırıldığı bu sözde güven ve istikrar ortamında milli güvenliğe de ihtiyaç kalmamış, bunu düzenleyen siyaset belgesinin ise hükmü ortadan kalkmış olmalıdır.

Hatta böylesi bir rehavet ve ruh hali içindeki Başbakanın, bundan sonra Türk Silahlı Kuvvetlerine bile gerek olmayacağını yakında açıklaması beklenmelidir.

Bu kafanın bunu da söylemesi sürpriz değildir. İstismarının sonu ve sınırı kalmamıştır. Sadece bir zaman ve kendi tabiri ile hazzettirme meselesidir.

Değerli arkadaşlarım,

Türkiye'nin AKP ile birlikte nasıl bir ekonomik krize sürüklendiğini, nasıl siyasal dar boğazlara düştüğünü, nasıl stratejik uçurumların kenarına kadar getirildiğini hepimiz biliyorsunuz.

Ancak en az bunlar kadar ve bunlardan da kalıcı ve tehlikeli olanı toplumsal ahlakın aldığı ağır yaralar ile emniyet ve asayişte yaşanan zafiyet, acziyet ve korkulardır.

Gün geçmiyor ki yurdumuzun bir yöresinden insanın tüylerini ürperten bir cinayet haberi gelmiyor olsun.

Gün geçmiyor ki, hayatı kararan, ailesi dağılan, ocağı yıkılan bir annenin dramı yürekleri dağlamıyor olsun.

- Evden kaçan çocuklar,
- Akıbeti belirsiz kaybolan veya kaçırılan evlatlar,
- Komşu, akraba, mahalleli demeden işlenen hunhar cinayetler,
- Beraberce yaşadığı toplumun fertlerinin yaşına, cinsiyetine bakmaksızın malına, canına, namusuna göz diken alçaklıklar,
- Ahlakın, insanlığın ayaklar altına alındığı en iğrenç suçlar,
- Hırsızlığı hak, gaspı müstahak gören çürümüş vicdanların neden olduğu olaylar,
- Okullara kadar inmiş suçlar, çocuklara kadar uzanan suç şebekeleri artık gündelik hayatın akışını bozacak, toplumsal birliğimize en az terör ve bölücülük kadar zarar verecek boyutlara ulaşmıştır.

Elbette ki suçların artması, suçlu sayısının çoğalması, öncelikle ahlakın zayıflamasının, inançların tahribinin bir sonucudur.

Ancak toplumun yaşadığı ağır ekonomik bunalımın da suçların artmasında çok önemli bir nedeni olduğu açıktır.

- Yoksulluğun yıprattığı vicdanlardaki sarsıntılar,
- Eşitsizlik ve adaletsizliğin ahlaktaki tahribatı,

- Yolsuzlukların neden olduğu rol ve davranış özendirilmesi,
- İnançların istismarı ile oluşan değerler karmaşası,
- Kapısına bırakılan sadakaların çözüm olmadığını görenlerin artan tepkisi,
- Gerilim, tartışma ve geçimsizliğin merkezi haline gelen aile kurumu,
- Ve daha da önemlisi geleceğe dönük umutların sönmesi, suçları artıran, insanları suça yönelten en önemli etkenler arasındadır.

Bu karanlık tablo bile AKP zihniyetinin teğet geçtiğini söylediği krizin, artan yoksullaşmanın, büyüyen işsizliğin toplumsal yapımızdaki yıkımının başlı başına sonucudur.

Başbakan Erdoğan'ın mutlu azınlık, zenginleşen yandaşlar, işbirlikçi çıkarıcılar, yağmacı mihraklar dışında kalan milyonlarca mağdurun inançlarıyla, ahlakıyla ve vicdanıyla ağır bir imtihandan geçirildiği, açıklıkla suç arasında sabırların zorlandığı toplumsal çöküş ve çözülüş tehlikesi karşımızdadır.

Bundan kurtuluşun yolu da AKP'den kurtuluş çarelerinin içinde aranmalıdır.

Zira bu hükümetin kalıcı ve köklü çözümler bulma ihtimali de iyi niyetle bakması halinde bile icra edecek süresi de gücü de kalmamıştır.

Hayatın her alanında yaşanan buhranın, kargaşanın ve bozulan dengelerin yeniden tesisi ilkeli, ahlaklı, dürüst, samimi bir iktidarın varlığına bağlıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi, Parti Programında yer verdiği gibi “toplumda huzur ve güvenin sağlanmasını, kamu otoritesinin yurdun her köşesinde ve kişiler arasında ayırım yapılmaksızın hissettirilmesini; devletin yasalardan aldığı yetkiyi kollayıcı ve müşfik bir anlayış içinde kullanmasını ve vatandaşın hayatın her alanında güvende olduğunu hissetmesini temin edecek bir ortamın tesisi anlayışını” benimsemiştir.() ve hazırlıklarını tamamlamıştır.

Milliyetçi Hareket donanımı, kadroları ve projeleri ile buna da, bu ağır sorunun çözülmesine de taliptir.

Değerli Milletvekilleri,

Ülkemizin her alanında sorunlar artmakta ve yaygınlaşmaktadır. Artık insanımız yoğunlaşan problemlere göğüs germekten yorulmuş ve haklı olarak bıkmıştır.

Huzur ve refahın her geçen gün ulaşılabilir bir hedef olmaktan çıkması ve yarınlar için umutlu bekleyişin karamsarlıkla yer değiştirmesi, yaşadığımız coğrafyada jeopolitikten doğan girdapların daha belirginleşmesine ve hızlanmasına neden olmuştur.

Bir gerçeği artık herkesin kabul etmesi gerekmektedir.

Sosyal krizler, belirsizlikler, siyasal kaoslar, ekonomik buhranlar, kimlik ve değer aşınmaları; toplumsal yapının zaten zayıf ve yetersiz olan sorun çözme kültürünü tükenme noktasına getirmiştir.

Nitekim, işsizliğin aldığı boyut korkutucu bir noktaya gelmiş, dün açıklanan rakamlarla 3 milyon 270 bin kardeşimizin bir işten

yoksun olarak hayatlarını idame ettirmeye çabaladığı anlaşılmıştır.

Resmi işsizlik rakamına iş aramayıp, ancak çalışmaya hazır 1 milyon 951 bin kişiyi de ilave ettiğimizde AKP iktidarının ve Başbakan'ın ülkeyi ne hale getirdiği açık olarak görülecektir.

Hepinizin takdir edeceği üzere, sokaklarında aç, işsiz ve muhtaç olan bir ülkenin, huzurlu olması, sorunların üstesinden gelebilmesi ihtimal dâhilinde olmayacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın iyi bir gelişme olarak yorumladığı sanayi üretimindeki küçük çaplı kıpırdanma da işsizlik melanetinin üstesinden gelmeye yetmeyecektir. Zaten gelişmeler de bu yöndedir.

Yine hepimizin şahit olduğu üzere, karşılaştığımız en ufak sorunun büyüyüp, çoğalması ve bunun sonucunda toplumsal sistemin anında kamplara ve cephelere bölünmesi sağlıklı bir halin göstergesi değildir.

Özellikle AKP iktidarları boyunca ve Recep Tayyip Erdoğan'ın Başbakanlığı süresince Türkiye maalesef bu dar ve çıkmaz alanın dibine kadar inmiştir.

Bu anormal görünümün çerçevesinde sosyal gelişme, ekonomik büyüme ve kalkınma girişimlerinin yalnızca sözde kalacağını, hiçbir anlam ve sonuç doğurmayacağını ifade etmeliyim.

Bugünkü olumsuz şartlar altında, muhatap kaldığımız ve her gün bir yenisine şahit olduğumuz sorunların üstesinden gelebilmek için öncelikle, konuları tarafsız ve kararlı bir biçimde

ele alacak ve üzerine gidecek zihni ve fiziki yorumlama ve disipline ihtiyaç bulunmaktadır.

Sanayicisine sırt çevirmiş, işçisine kapı göstermiş, esnafına duvar örmüş, çiftçisini anasıyla birlikte azarlamış, ama bölücüleri kucaklamış bir iktidarın ayakta kalması ve millete hizmet yolunda değer üretmesi artık imkânsız bir hale gelmiştir.

Şimdi sıra, siyasette haysiyet ve ahlaktan sınıfta kalmışların ve sürülen kara lekelerden dolayı alınlarında yer kalmayanların ülkemizin gündeminden bir an önce gönderilmesine gelmiştir.

Bunun için yaklaşan seçimler bir fırsat olacak ve Milliyetçi Hareket bu kutlu görevi layıkıyla yerine getirecektir.

Bu haftaki konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

" TBMM GRUP TOPLANTISINDA "

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

23 ŞUBAT 2010

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Muhterem Basın Mensupları

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum,

Türkiye, yedi yılı aşan süredir, tek başına iktidar gücünü israf etmiş, huzur, refah ve kalkınma bekleyen milletimizin bekasına musallat olmuş bir yönetim çaresizliği ile yüz yüzedir.

Yıllardır, ülkemizin menfaatlerini, devletin geleneklerini ve milletimizin hasletlerini, siyasi ömrünü uzatmak için harcamaktan çekinmeyen bir kadronun sancıları yaşanmaktadır.

AKP zihniyetinin serseri bir mayın gibi devlet ve toplum hayatımızda yapmakta olduğu tahribat her geçen gün ağırlaşmaktadır.

Fakir-fukara edebiyatı yaparak, yetimin hakkından söz ederek işbaşına gelenlerin oluşturdukları menfaat çeteleri, soygun şebekeleri, yıkım ittifakları hayatımızı kanser gibi sarmıştır.

Hükümet, bölücü emeller besleyen ihanet odaklarının, ülkemizde gözü olan, kaynaklarımızı ucuza kapatmaya çalışan, ecdadımızdan öç almak isteyenlerin en büyük güç ve cesaret kaynağı haline gelmiştir.

Türk Milleti her alanda çözümsüzlüğün içine itilmiş, AKP iktidarının maddi ve manevi tahribatından etkilenmeyen, hasar görmeyen hiçbir kurum, hiçbir değer ve hiçbir kimse kalmamıştır.

Aş, iş, huzur peşinde yıllarını tüketen toplum, her gün yenileri karşısına çıkan gerilim, çatışma ve kavgadan bunalmış, bıkmış ve yorulmuştur.

Ülkeyi puslu ve karanlık bir yola sokarak uçurumun kenarına kadar sürükleyen zihniyet sahipleri Türk Milletinin üzerine bir kâbus gibi çökmüştür.

Ve bu aşamada, kirli siyaset şebekesinin işbirlikçi medya ile oluşturduğu yalanlar, iftiralar ve çarpıtmalar da milletimizi iknaya yetmemektedir.

Artık, nasıl zenginleştiğine, yoksulluğun nasıl yok edildiğine, ülkemizin nasıl itibar kazandığına yönelik masallara inanacak kimse kalmamıştır.

Bu karanlık tablo karşısında bizleri bir nebze olsun teselli eden, vatandaşlarımızın doğruları görmeye ve kendisine bu acıları yaşatanların gerçek yüzlerini tanımaya başlamış olmasıdır.

Aziz milletimiz, yalanlara, istismara, boş vaatlere kanarak hükümet etme yetkisi verdiklerini iktidara getirmiş olmanın acı sonuçlarıyla nihayet yüzleşmeye başlamıştır.

Büyük umutlarla, büyük beklentilerle verilen oylar ;

- Babaları işsiz kalan milyonların gözyaşları,
- Çocukları bir lokma ekmeğe muhtaç anaların feryatları,

- İşinden atılmış, borca batmış, umudunu kaybetmişlerin tepkisi,
- Şehit ailesinin haklı öfkesi, gazimizin tekrarlanan acısı,
- Aradığı işbirlikçileri sonunda bulmuş olan teröristlerin sevinç çılgınlıkları,

Ve ardı ardına mevzi kazanan yabancı başkentlerin talimat listeleri olarak geri dönmektedir.

Türkiye, kafa karıştıran kampanyalar eşliğinde; siyaset simsarlarına, milli irade karaborsacılarına, yolsuzluk tacirlerine, inanç istismarcılarına, hamaset tüccarlarına verdiği siyasi desteğin karşılığını bugün açlık, yolsuzluk, yoksulluk ve aşağılanma olarak geri almaktadır.

Ne üzücüdür ki, bu sonuç, patimizin "ya milliyetçilik, ya teslimiyetçilik" olarak özetlediği uyarı ve öngörülerin doğal akıbeti, maalesef teslimiyetçiliği tercih edenlerin ilk seçime kadar ders alarak katlanmaları gereken kaçınılmaz sürecin de bir gereğidir.

Bugün, hükümetin, hiçbir sorun karşısında direnecek, çözecek ne gücü, ne ahlakı, ne anlayışı ve ne de niyeti kalmıştır.

Her alanda tam bir teslimiyet ve çözümlüş hali yaşanmaktadır.

Türkiye'nin bu yükü taşımaya artık tahammülü kalmamıştır. Bıçak kemiğe çoktan dayanmıştır.

Türk Milletinin kaderi, kardeşliği ve geleceği bu kangrenin sökülüp atılmasına bağlıdır.

Üzerinde oynanmak istenen bu melun oyunun boşa çıkarılması milletimizin uyanışıyla mümkün olacaktır.

Ve bütün bu hastalıklı yapıdan kurtulmak için tek çare seçime giderek, milletin hakemliğine başvurmaktır.

Türk Milleti için hesaplaşma günü yaklaşmış, Başbakan Erdoğan ne kadar direnirse dirensin Türkiye seçim iklimine girmiştir.

Fitnenin, fesadın, nifakın, yalan ve rıyanın saltanatını sürdürmesi artık mümkün değildir.

Milletimiz bütün bu olanlardan elbette gerekli sonuçları çıkartacaktır.

Milli iradenin şamarı, ar ve haya duygusunu, vicdan ve insafını kaybetmiş olanların yüzünde mutlaka patlayacaktır.

AKP'nin kaçamayacağı seçim sandığı milletimizin önüne sonunda konacaktır.

Ve bu tarihi tercih günü geldiğinde aziz milletimiz,

- Başına çuval geçirilen askerlerimizin,
- PKK ile, Peşmerge ile girilen pazarlıkların,
- Tahriklerle bozulmak istenen kardeşliğimizin,
- Peşkeş çekilen devlet imkânlarının
- Habur'da yapılan terörist kucaklama törenlerinin,
- Yoksulluğun, yolsuzluğun ve işsizliğin,
- Ve birliğimize yönelik fitnelerin, fesatların hesabını bir bir soracaktır.

Kimsenin kuşkusu olmasın ki, bütün bunların takibini ve gereğini ise Milliyetçi Hareket Partisi büyük bir inançla yapacaktır.

Bu hesabı sormak bizim milletimizin yalnızca bugününe değil muhteşem mazisine karşı gönül ve namus borcumuz da olacaktır.

- Bugün hükümeti tir tir titreten korkunun nedeni budur.
- Milliyetçi Harekete karşı oluşan şer cephesinin kâbusları bundandır.
- Köşe bucak dağılarak yıkımı anlatma çabaları bu yüzdendir.
- Devletin valisini, kaymakamını alet etme gayretleri; toplumun sanatçısını bölünmeye razı etme çırpınışlarındaki telaş, öfke ve korkunun gerekçesi de buradadır.

Ancak gidilen yoldan dönüş yoktur. Çırpınışlar nafiledir.

Milliyetçi Hareketin elleri, siyaset şebekesinin yakasında olacaktır. Ne pişmanlık beyanları, ne özür talepleri, bu yola girmiş onları kurtarmaya yetmeyecektir.

Milliyetçi Hareket, aziz vatanın ve büyük Türk Milletinin birliğine, kardeşliğine ve haysiyetine sahip çıkacaktır.

Bilinsin ki, Türkiye'nin kaderi bir avuç ilkesiz ve inançsız kadronun siyasi hesaplarına kurban edilmeyecektir.

Seçimden kaçarak gidilen her gün, Milliyetçi Hareketin biraz daha büyümesinden, güçlenmesinden ve tek başına iktidarını pekiştirmesinden başka bir sonuç da getirmeyecektir.

Korkunun ecele faydası yoktur. Korktukları gün de bir gün mutlaka gelecektir.

Muhterem Milletvekilleri,

Gerek seçim gününün giderek yaklaşması ve gerekse AKP zihniyetinin her geçen gün yönetemez hale gelmesi, karşımızdaki oyunun bütün cephelerini netleştirmeye başlamıştır.

Yaşanan gerilimler ve şahit olunan hukuki gelişmelerle, devletin ve toplumun ahengi tamamen bozulmuş, milleti ve devleti bir arada tutan dengeler temelinden sarsılmıştır.

Ağır sorunlarla boğuşan Türkiye'de yaşanan vahim gelişmelerin neden olduğu güvensizlik ve gerginlik devlette, toplumda ve fertlerde derin endişe ve kuşkuvarın doğmasına da yol açmıştır.

Bugün adalet, emniyet, ordu, üniversite gibi temel kurumlar birbirine düşürölmüş, kendi iç bünyelerinde keskin ayrılıklar ve tartışmalar yaşanmaya başlanmıştır.

Toplum başta etnik farklılıkların kaşınması olmak üzere, tehlikeli bir ayrışmanın içine sürüklenmiştir.

Devam eden hukuki süreçler bile kutuplaşmanın malzemesi haline getirilmiş, müesseseler arasındaki uyumsuzluk meydan okumaya kadar dönüşmüştür.

Türkiye tıpkı bir savaştan çıkmış, yorgun, bezgin ve çıkış arayan bir yenilmiş devletin sancılarını, arayışlarını ve bunalımını yaşamaktadır.

Devletle millet, hükümetlerle kurumlar, insanla yönetim, değerlerle temsil arasında yılların birikmiş yapısal sorunları elbette yalnızca bugünün meseleleri değildir.

Ne var ki, bugün karşımıza tam yıkım olarak çıkmış olmasının nedeni bu sorunları tedavi etmek yerine kangrene dönüştüren, dünde kalmış kinlerini bugüne taşıyan intikamcı bir hükümetin varlığından kaynaklanmaktadır.

Artık her seçim yaklaştıkça AKP siyaset klasiği haline gelen bu oyunun perdeleri,

- Sahte bir mağduriyet üzerine inşa edilen gerilim stratejisini sahnelemek,
- İçi boş bir demokrasi savunması ile sözde darbe karşıtlığına oynamak,
- Baskı ve dayatma ile kitleler üzerinde korku uyandırmaya çalışmak,
- Ve inanç istismarı ile mütedeyyin vicdanlara ipotek koymaktır.

Yine karşımıza çıkarılan eski oyunların yeniden ısıtılmasından başka bir şey değildir.

Bugün Cumhurbaşkanı ve Başbakan dışında birbiriyle uyumlu ve işbirliği yapan hiçbir makam ve organın kalmamış olması dikkat çekici ve kuşku uyandırıcıdır.

Ve bu gidişatın devamı mümkün değildir. Kim ne derse desin yaşanan devlet krizidir. Rejim krizini de davet etmektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi, devlet ve millet kaynaşmasının temsilcisi olarak, ülkemizin sorunlarına demokratik nizam içinde müdahil olmayı, yaklaşan tehlikeler karşısında herkesi uyarmayı, büyük Türk milletinin kendisinden beklediği milli bir sorumluluk ve görev olarak görmektedir.

Bu konuda, toplumun her kesimine, milletin her ferdine, devletin her kurumuna açık çağrımız şunlar olacaktır:

1. Yaşanan gerilim ve çatışmanın yanı sıra çözümün de taraflarından biri kuşkusuz ki adalet kurumudur.

Herkes hukuka inanmalı tecelli edecek sonuçlara rıza göstermelidir.

Eğer birlikte yaşamak ve mülkü temeliyle birlikte korumak istiyorsak önümüzde başka bir seçenek yoktur.

2. Hukuk, tamamen kendi mecrasında ve tartışmaya meydan verilmeyecek şekilde kurallarıyla işlemeli ve işletilmelidir.

İçten veya dıştan kaynaklanan ideolojik önyargılar, siyasi kaygı ve hevesler, kişisel hırs ve hedefler, demokrasi dışı arayış ve niyetler sürece kesinlikle müdahil olmamalıdır.

Bu konuda, adaletin bir gün herkese lazım olacağı akıllardan çıkartılmamalıdır.

3. Gündemde olan yargı sürecinin hassasiyeti dikkate alınarak, iktidar, muhalefet, adalet, ordu, üniversite, medya ve bütün sivil toplum kuruluşları aralarındaki sonuçsuz tartışmaları, atışmaları ve kışkırtıcı beyanları gerilimin ateşi düşünceye kadar ertelemelidir.

Milliyetçi Hareket Partisi, önümüzdeki ilk genel seçime kadar önerdiği bu sükunet, istikrar ve toparlanma sürecine katkı yapmaya, iyi niyetli işbirliğine hazır ve karardır.

4. Yaşanan kargaşanın bir nedeni de yoğun bir karalama ve karartma kampanyasının medya üzerinden yapılıyor olmasıdır.

Önerdiğimiz bu sükunet dönemi kapsamında, yaşanan sorun alanlarıyla ilgili olarak elinde bilgi, belge, doküman ve delil bulunan herkes konuyu medyaya taşımadan doğrudan ilgili adli makamlara iletmek durumundadır.

Milliyetçi Hareket Partisi'ne göre, medyada yer alan hukuki delillerin menşei ve servis edilme nedenleri de hukuk tarafından sorgulanmalıdır.

5. Sorun devletin bekasını etkileyecek, rejimin güvenliğini zedeleyecek boyuttadır. Bu itibarla devleti teşekkül ettiren Cumhurbaşkanı, TBMM Başkanı, Başbakan, Yüksek Yargı organlarının Başkanları, Genelkurmay Başkanı ile gerek görülecek diğer yöneticilerin katılımıyla "Devlet Zirvesi" düzenlenmelidir.

Bu toplantıda sonucunda toplumun ihtiyacı olan huzur ve güvenin tesis edileceğine dair sağlam güvenceleri içerecek bir mutabakatla "**irade beyanı**" kamu oyuna açıklanmalıdır.

Bu konuda muhatap olan herkes tarih ve millet önünde vebal altındadır ve sorumluluklarını yerine getirmekle yükümlüdür.

6. Önerdiğimiz bütün çözüm yolları ve yöntemleri, yalnızca aktüel gündem üzerinde kalmamalı, yolsuzluklar, suistimaller, kayırmalar, ahlaki çözümler gibi alanlarında tahkikatını kapsayacak şekilde topyekün bir uzlaşma zemini tesis edilmelidir.

7. Adaletin tecellisinde sonuç kadar önemli olan husus hukuki sürecin vicdanlarda da onay görmesidir.

Beklentimiz, suç ve suçlu ararken, masum insanların şeref ve haysiyetlerini incitecek davranışlardan uzak durulması,

uygulamaların hukuki ancak insani çerçevede ve süratle ele alınmasıdır.

8. Karmaşık ve kalabalık bir hukuki sürecin yaşandığı bugünkü ortamda, yargılama sonucu masum çıkacak şahısların yıpranan itibarlarının telafisinde güçlükler olacaktır.

Bu itibarla hukuk sürecinin hızlı ve etkili olarak ve tam bir adaletle sonuçlanması beklentimizdir.

Bu süre sonunda adaletin eleğinden geçemeyerek suçları sabit görülenler mahkemenin vereceği hükme boyun eğmek durumundadır.

Ancak suçu bulunmadığı anlaşılanlar hakkında, haftalarca aleyhte kampanya düzenleyenler ve olmadık iddialarda bulunanlar kamuoyu önünde özür dilemekle sorumlu olacaklardır.

9. Bütün olumsuzluklara rağmen ülkemizin hiçbir sorunu çözülemez değildir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi açıktır ve yasama organı çalışmaktadır. Adalet sistemi faaldir ve görevinin başındadır. Türk Silahlı kuvvetleri yine terörle mücadele ve savunma görevinin şuurundadır. Hükümet yanlışlarına rağmen işbaşındadır.

Bu yapının yaşadığı ağır sorunları aşmak, yıkmadan onarmak, kırmadan tamir etmek iyi niyetli, sağduyulu çabaları gerektirmektedir. Bu konuda en büyük görev siyasete düşmektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi, bu iyi niyetli son çare olarak gördüğü tekliflerin dikkate alınmaması halinde, milletimizin

huzur bulması ve müsterih olması açısından bu zorlu ama şerefli misyonu milletin vereceği yetkiyle yerine getirmeye hazırdır.

Değerli Arkadaşlarım,

Az önce çizmeye çalıştığım Türkiye tablosunun vehameti ortadadır. Hepinizin her gün yaşadığı gerçeklerin özetidir.

Saklamak, örtmek, gizlemek artık mümkün değildir.

Yaşadıklarımız, katlandıklarımız,

- Bizi bir millet olarak bir arada tutan değerlere yönelik bir tehdit değil midir?
- Bizi bir devlet olarak yaşatan temel yapıya yönelik bir tehlike değil midir?
- Bizi, bir toplumun ferdi olarak varlığımıza anlam veren aile ve birey için tahribat değil midir?
- Ve devlet, millet ve fertten oluşan bu terkinin bu derece ağır hasarlar alması, varlığının devam ettiremeyecek boyutta yıkıma maruz kalması milli güvenlik meselesi değil midir?

Sağduyusunu kaybetmemiş, biraz akli ve vicdanı olan herkesin vereceği samimi ve namuslu cevap, yaşananların çok ciddi bir beka sorunu olduğu yönündedir.

Bizim, çatışmaları bir devlet krizi, süreç içinde yaşananları da fetret devri emareleri olarak tanımlamamızı abartılı bulanlar, yaşananlara ne isim vereceklerdir, ne diyecekler, nasıl maskeleyeceklerdir?

19 Şubat 2010 tarihindeki Milli Güvenlik Kurulu toplantısının ardından yapılan resmi açıklama bu açıdan sorgulanmaya ve izaha muhtaçtır.

Açıklamada, terörle mücadelenin azim ve kararlılıkla devam edeceği vurgulanırken, teröristlerle kucaklaşmanın çelişkisi yer almamıştır.

Vatandaşlarımızın kardeşlik olgusunu pekiştirmesi istenirken, bin yıllık kardeşliği çiğneyen politikalar eleştirilmemiştir.

Tamamen yabancıların inisiyatifine terk edilen Irak'taki seçimlerle ilgili temenniler yer alırken, Peşmerge'nin insafına bırakılan Türkmenlere sahip çıkılmasının gereğinden söz edilmemiştir.

Kıbrıs'la ilgili olarak etkisiz bir duruş sergilenirken, Avrupa'nın Mehmetçiğin çekilmesine yönelik dayatmalarına sessiz kalınmıştır.

Biz içeride ne konuşulduğuna bilmeyiz ve bakamayız. Türkiye Cumhuriyeti'nin sorunlar ve çözüm yolları karşısında dünyaya nasıl bir mesaj verdiğine, hangi konuları önceliğine aldığına bakarız.

Bu toplantının açıklamasında görüldüğü gibi, ülkemizde açlık yoktur, yoksulluk yoktur, yolsuzluk yoktur. Bunlar milli güvenlik meselesi sayılmamıştır.

- Devlet kurumları arasındaki çatışmalar yoktur.
- İşbirliği medyanın basın hürriyetini perdeleme çabaları yoktur.
- Dış politikada yaşanan rezaletler yoktur.

- Ermenistan'la yaşanmakta olan protokol skandalı yoktur.
- Artan suçlar, çözülen toplumsal ahlak yapısı yoktur.
- Dinleme rezaletleri, haberleşme hürriyetine ihlaller, kirlenmiş siyasetin eleştirisi yoktur.
- Açılım denen yıkım projesine yönelik kaygılar yoktur.

Bu konuların Milli Güvenlik Kurulunca bir tehdit ve tehlike önceliği olmadığı, toplumun bütün hücrelerine işlemiş bu hastalıkların, güvenlik tehdidi ve meselesi sayılmadığı anlaşılmaktadır.

Bizim yaşanan "devlet krizi" karşısında olağanüstü MGK toplantısı çağrımıza kulak asmayanların, adet yerini bulsun kabilinden yapacakları toplantıların sonuç alması da, sonuç vermesi de mümkün olmayacaktır.

Yapısı ve temsil şekli değişen bu kurulun hükümetin siyasi düşüncelerini meşrulaştırmaktan, hükümet tasavvurlarını devlet projesi haline getirmekten öte bir anlam taşımadığı ortaya çıkmıştır.

İşin tehlikeli olan yanı ise, kurul marifetiyle yapılan tavsiyelerde kurul üyelerinin tamamının töhmet altına giriyor olmalarıdır.

Değerli Arkadaşlarım,

Milliyetçi Hareket Partisi'nin anayasa ve anayasa değişiklikleriyle ilgili görüşleri ve yorumları geçmişte defalarca tekrarlanmıştır. Kamuoyu tarafından bilinmektedir.

Özetle ifade etmek gerekirse partimiz,

- Değişen topluma cevap verecek anayasalara ihtiyacın doğal olduğunu, insan hakları, hukukun üstünlüğü ve demokratikleşmenin tesisinde yeni bir toplum sözleşmesinin yapılmasında yararlar bulunduğunu;
- Ancak bu sözleşmeyi yaparken milletin ve devletin birliğinden, bütünlüğünden ve yurdumuzun her yanında yaşayan insanımızın bin yıllık kardeşliğinden fedakârlık yapamayacağımızı açıkça ilan etmiştir.

Zira bize göre cumhuriyet, demokrasi ve millet varlığının devamı birbiriyle çelişen ya da birbirinin alternatifi olan tercihler ve kıymetler değildir, olmamalıdır.

Birini yükseltirken diğerini zayıflatmak, birini göz ardı ederken diğerini önemsemek gibi sakat bir anlayışın çağrılarına cevap vermemiz söz konusu olmayacaktır.

Yeni bir anayasaya yada anayasamızda değişikliklere ihtiyaç olduğu açıktır.

Ancak burada önemli olan anayasayı değiştirecek siyasi zeminin niteliği, değişimin zamanlaması ve değiştirecek olanların liyakatidir.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak,

- Yedi yıl boyunca toplumsal taleplere karşı kısırdanmadan beklemiş,
- Bugüne kadar millet yararına hiçbir adım atmamış,
- Dokunulmazlıkların kaldırılmasına bir türü yanaşmamış,
- Alevi kardeşlerimizin sorunlarıyla ilgili çözüm önerilerimize aldırılmamış,

- Temiz toplum, temiz siyaset ve temiz yönetim tekliflerimizi reddetmiş,
- Yaptığımız bütün tekliflere herkes işine baksın diyerek kulağını kapatmış bir siyaset anlayışının, anayasa değişiklik çağrılarına yetki tazelemeden, seçime gitmeden destek olmamız mümkün değildir.

Yeni bir anayasayı hazırlamak, ancak yenilenmiş bir vicdan, aklanmış ahlak ve tertemiz siyasi erdemini yapacağı ve sonuç alacağı bir girişim olmalıdır.

Anayasa, sicili bozuk, sabıkası kabarık, lekelenmiş zihniyetlerin değiştireceği bir metin değildir.

Bu tür bir kafa yapısının, bu tarz bir ahlak zafiyetinin imzalayacağı bir belge de mutlaka karşılıksız çıkacaktır.

Köhnemiş, çürümüş, tükenmiş ve teslim olmuş zihniyetlerden tertemiz ve yeni bir toplum sözleşmesi beklemek abesle iştiğaldir, beyhude bir hevestir ve eşyanın tabiatına da aykırıdır.

Anayasa değişikliği, bir ülkenin yedi uzun yılını,

- İstismarla, yalanla acımasızca israf etmiş,
- Yabancı başkentlerin masalarında harcamış,
- Ne kadar millet düşmanı varsa onlarla el ele vermiş,
- Acıdan, gözyaşından, açlık ve yoksulluktan başka bir sonuç almamışların, kusurlarını, hatalarını ve hatta ihanetlerini gizleyeceği, bahane bulacağı, iflaslarını maskeleyeceği bir sığınma vasıtası olamayacaktır.

Bugün anayasanın değişmesi için gerekli olan uzlaşma zemini ile bu değişimi gerçekleştirecek olanların arasında uyum ve işbirliği arzusu bulunmamaktadır.

Zira anayasa değişikliklerinin ancak, siyasi istikrarın olduğu, toplumun huzur içinde bulunarak sağlıklı yorumlar yapabildiği, devletin ve organlarının ahenk içinde çalıştığı bir ortamda yapılabileceği açıktır.

Bu konuda daha önce yaptığım yorumu tekrarlıyorum:

“Siyasi normalleşme süreci başlatılmadan ve Türkiye’yi yonetme kabiliyetini kaybetmiş bugünkü hükümete dayalı siyasi tablo değişmeden, yeni anayasa hazırlanması hem doğru ve hem de mümkün değildir.”

Yegâne çözüm yolu, TBMM’de oluşturulacak ‘Anayasa Değişikliği Uzlaşma Komisyonu’ vasıtasıyla mutabık kalınacak maddeler üzerinde ‘Demokratik Sözleşme’ yapılması, kararın 24. Dönem TBMM’ne bırakılmasıdır.

Anayasayı değiştirme adına aksi yönde yürütülecek çabalar, hem sonuç almayacaktır, hem azami toplumsal desteği olmayacaktır, Hem de adına anayasa yapılan, üzerine sözleşme yazılan milletimizin yeni kutuplaşmaların içine girmesine neden olacaktır.

Bu itibarla,

- Türk Ceza Kanununda Türklüğün tanımını değiştirmeye çalışırken,
- Vakıflar yasasını milletimizin aleyhine bozma arayışına girerken, partimizin uyarılarını ciddiye bile almayan,

- Üniversitelerde başörtüsü yasağını kaldıran Anayasa değişiklikleri görüşmeleri esnasında imzaladıkları metinleri inkar eden, sözlerinde durmayan,

Ve daha da önemlisi, mesela;

- Milliyetçi Hareketin fedakâr ve vefakâr kadrolarını her konuşmada aşağılayan,
- Her biri aziz ceddimizin hatıralarının sembolü üç hilale tabela diyerek tahkir eden,
- Faşist, kafatasçı, ırkçı gibi alçakça iftiralarla gybette bulunan,
- Şehide kelle, canıye sayın diyen, teröriste tören düzenleyenlerle,
- Gönlü millet sevgisi ile dolu, yüreği al bayrağımız için çarpan milyonlarca Türkiye Sevdalısına her gün hakaret eden bir zihniyetle işbirliği yapmamız asla söz konusu olmayacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi uzunca bir süredir devam eden kurumlar arası ve kurumlar içi çatışma ve çekişmelerin yeni bir örneği geçtiğimiz hafta yaşanmıştır.

Devam eden hukuki süreçlere siyasilerce müdahalenin yanı sıra yargı kendi içinde gelişen bir olaya müdahil olmuş ve kamuoyu bu gündemi yakından takip etmiştir.

Bu konuda partimiz, bundan önce olduğu gibi gelişmelerin netleşmesini beklemiş, çabuk ve yanlış bir yorum yapmaktan kaçınmıştır.

Bugüne kadar yaptığımız yorum ve değerlendirmeler gibi tartışmalara bir taraf olmaktan uzak durarak, haklı ve haksız ayırımından imtina ederek gerçeklerin bir an önce ortaya çıkmasını talep eden açıklamamız her seferinde olduğu gibi geçtiğimiz hafta kamuoyuna duyurulmuştur.

Bunların tamamı bizim görüş ve yorumlarımızdır. Doğrulukları bizim düşüncemiz ve değerlendirmelerimizdir.

Hiç kimsenin aynen kabul etmesini isteyemeyeceğimiz gibi, mutlaka bize katılmalarını da beklemek gibi bir dayatmacı düşüncemiz yoktur.

Nitekim, açıklamamızın kamuoyuna taşınmasından sonra olumlu veya olumsuz görüşler ortaya çıkmış, çoğunlukla hak verenlerin yanı sıra doğru bulmayanlar da yer almıştır. Bu konu, her görüş gibi olması gereken demokratik ortamın doğal ve haklı sonucudur. Partimiz bu meseleyi böyle değerlendirmektedir.

Ne var ki, yaptığımız açıklamanın ardından Adalet ve Kalkınma Partisi'nin partimizin görüşlerini doğrudan hedef alarak yayınladığı karşı açıklama tam bir çarpıtma belgesidir.

Bu belgede yer alan hususları ayrı ayrı cevap verecek ciddiyette görmediğimizi buradan izah etmek istiyorum.

Ancak açıklamada yer alan ve partimize yönelik **“statükocu”** iddialarına huzurlarınızda açıklık getirmek, bu konuda partimizin ne anladığını ifade etmeliyim.

Bizim ne bozulmuş bir sistemin devamından yana durmak gibi bir niyetimiz vardır, ne de sözde milletin yana görünmek için devletin temelini dinamitlemek gibi bir alçalmanın tarafı olmak gibi bir hevesimiz bulunmaktadır.

Milliyetçi Hareket Partisi, yalnızca aziz milletin varlığının refahı, huzuru ve devamını savunan, bu konuda devleti bu mukaddesatı korumakla ve geliştirmekle mükellef kılan tam bir kaynaşmayı temsil etmektedir.

Biz geride kalan siyaset mücadelemizde, yaşanacak sapmalar, gösterilecek zafiyetler, karşımıza çıkacak tehditler için devleti uyarılmış ve gereğinde eleştirmişizdir.

Yine bu kapsamda, milletimizde gördüğümüz yozlaşma belirtilerini, çözülme ve ayrışma emarelerini, ahlaki ve toplumsal gerileyişlerini eleştirerek çözüm yolları önermişizdir.

Milliyetçi Hareket hiçbir taassubun peşinde, hiçbir kavramın körü körüne arkasında değildir.

Ancak teslimiyetçi, aciz, istismarcı ve işbirlikçi AKP zihniyeti, "Milliyetçi Hareketi, Milliyetçi Hareketin tertemiz mensuplarını illaki statükocu olarak suçlayacak ise bu konuda söyleyeceklerimiz şunlardır:

Statükocu olmak, şehide sahip çıkmaksa; gaziye hürmet etmekse; bayrağım, vatanım, yurdum, milletim, ecdadım demekse biz statükocu olmayı sürdüreceğiz.

Statükoyu değiştirmek, PKK ile kucaklaşmak, Peşmergeyle kaynaşmak, teröriste af çıkarmak ise biz statükocu olmayı sürdüreceğiz.

Statükocu olmak, yurdumun her yöresini sahiplenmekse; köke, kökene, mezhebe bakmaksızın hepsini milletim diyerek bağrımıza basmaksızın statükocu olmayı inadına sürdüreceğiz.

Statükoyu değiştirmek, milleti parçalara ayırmak ise, Gavurdağı-Sivas hattı dedikleri sınırın ötesini gözden çıkarmak ise, Hakkari'yi İzmir'den, Ağrı'yı Edirne'den, Van'ı Antalya'dan ayırmaksa biz buna sonuna kadar karşı çıkacağız ve statükoyu sürdüreceğiz.

Statükoyu korumak, ülkemizi küresel zalimlerden esirgemekse, alçakça dayatmalara direnmekse, Müslüman katilleriyle yapılan eşbaşkanlıkları lanetlemekse biz statükoyu sonuna kadar sürdüreceğiz.

Statükoyu değiştirmekten, statükoyu korumaktan AKP'nin anladığı buysa;

Siz küresel senaryolara figüran olun, zulme taşeronluk yapın statükoyu değiştirin; biz Başkent Ankara'yı savunalım statükoyu koruyalım.

Siz isyanları överek, bebek katili ile pazarlık yaparak statükoyu değiştirin, biz ecdada sahip çıkarak, milletimize sevdalanarak statükoyu koruyalım.

Eğer statükocu olmamızdan kasıt buysa, evet biz vatanın, milletin, devletin birliği konusunda ısrarla ve inadına statükocuyuz.

Statükocu kalmaya da devam edeceğiz.

Değerli Milletvekilleri,

Küresel ekonominin içine girdiği kriz ve bunalım hali yeni bir aşamaya geçmiştir. Geride kalan sürede, ardı ardına açıklanan tedbir paketleri, farklı ve kaygı verici sorunların ortaya çıkmasına zemin hazırlamıştır.

Bu süreçte, başta ABD olmak üzere, birçok gelişmiş ülke ekonomilerinde mali disiplin fazlasıyla zedelenmiş, kamu borç miktarı tempolu bir şekilde artmıştır.

Birçok ülkenin, kamu kaynaklarını harekete geçirerek, kriz saldırısına karşı durması, resesyona çarkından erken kurtulmalarına ve hatta derin bir depresyona girmelerine engel teşkil etmiştir.

Bu olumlu gelişmelere rağmen, iflas eden ya da iflas sınırına yaklaşan şirketlerin üstesinden gelemedikleri borçlarının devletler tarafından üstlenilmesi, bu defada kamu finansman sorununu gündeme taşımıştır.

Başta Yunanistan olmak üzere, İspanya, İrlanda ve Portekiz gibi bazı Avrupa ülkeleri bu sancılı ve problemliliğe sıkışık kalmışlardır. Yaşanılanlar, uluslararası finans sisteminin çatırdamaya başladığını, krizden çıkışın beklendiği ve hedeflendiği gibi olmayacağını göstermiştir.

Krizin kamu harcamalarıyla karşılanması ve durdurulması geçici bir iyileşme havası getirmişse de, bunun istikrarlı bir şekilde devam ettirilmesinin çok mümkün olmadığı da ortaya çıkmıştır.

Nitekim çoğalan kamu açıklarının ve borçlarının gerçek boyutunu gizleyerek iflasın eşiğine kadar sürüklenen Yunanistan'ın içine düştüğü kritik manzara bu resmin çekilmiş

en son halidir. Akdeniz havzasında gündeme gelen sarsıntılar, krizde yeni bir aşamaya gelindiğini göstermiş, izleyen süreçlerde bu defada devletler için kurtarma hamleleri yapılacağı anlaşılmıştır.

İşin düşündürücü tarafı ise, dünyada hakim olan ekonomik türbülansın sonucunda, yeni siyasal sistem arayışları ve farklı sistem talepleri yeşermeye başlamış, var olan siyasi yapılarla ilgili kuşku olarak yoğunlaşmıştır.

Bu süreçte, Türkiye'yle ilgili yakın bir zamanda somut bir sorun görünmüyorsa da, önümüzdeki dönemde, bu problemlerden muaf olunacağını da hiç yabana atmamak gerekmektedir.

Ne var ki, AKP iktidarının, bu gelişmelerle ilgili görüş ve yaklaşımının bu ana kadar net olarak ortaya çıkmadığı, Avrupa'daki dengesizliklerin Türkiye ekonomisine nasıl ve ne yönde sirayet edebileceğiyle ilgili bir değerlendirmesinin bulunmadığı görülmektedir.

Şayet, daha önceki yaklaşımlarla paralel bir şekilde; 'bize bir şey olmaz,' mantığından hareket ediliyorsa, ülkemizde yeni ve daha etkili sorun alanlarının ortaya çıkması hiç şaşırtıcı olmamalıdır.

Sanayi üretiminin belini doğrultamadığı, işsizliğin kartopu gibi büyüdüğü, bütçe açığının fazlaştığı, ekonomik küçülmenin yaşandığı bir ortamda, dış finansman konusunda ortaya çıkabilecek bir problemin milletimizin zaten içinde kıvrandığı ekonomik sorunları daha da çoğaltacağı unutulmamalıdır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Geride kalan aylarda, küresel ekonominin bir toparlanma içine girdiği yönündeki görüş ve kanaatlere değişik ortam ve zamanlarda hepiniz şahit oldunuz. Ancak gelişmelerin hiç de bu yönde olmadığı bariz olarak ortaya çıkmıştır.

Bununla eş zamanlı olarak, Türkiye ekonomisinin de krizden hızla çıktığına dönük açıklamalar yapılmıştır.

AKP hükümeti, özellikle yabancı derecelendirme kuruluşlarının raporlarına, uluslar arası finans çevrelerinin çalışmalarına tutunarak ülke gerçeklerinden kopuk bir tavır içine girmiştir.

Nasıl ve hangi amaçlar gözetilerek yapıldığı yönünde kuşkularımız olan not artırımları sayesinde, iktidar partisi ekonomiyi bahar havasının geldiğini ispat etmeye çalışmıştır.

Siyasi kaosun adım adım ilerlediği, şartları tamam olmuş bir devlet krizinin doruğa çıktığı ve Türkiye'nin bir yıkıma doğru gittiği bu süreçte, yabancı kredi derecelendirme kuruluşlarının olumlu mesajları bizim açımızdan temkinle yaklaşılması gereken bir durumdur.

Elbette, uluslar arası finans kuruluşlarının, ihtiyacımız olan yabancı sermayenin gelmesi ve dış yatırımların yapılabilmesi için önemli bir referans kaynağı olduğu şüphesizdir. Bu gerçeği inkâr etmemiz ya da görmezden gelmemiz söz konusu olmayacaktır.

Temenni ve umut ederiz ki, ülkemizin her alanında yaşanacak bir gelişmeyle ve artan dinamizmle uluslar arası derecelendirme kuruluşlarının hepsinden en yüksek notu alalım.

Ne var ki, ülkemizin gerek ekonomisinde gerekse de sosyal ve siyasal yapısında; iyiye giden hiçbir şey yokken, arkası arkasına gelen not artırımlarının, Türkiye'nin aleyhine işleyecek bir ilişkiler ağını ördüğü yönünde haklı olarak endişe etmekteyiz.

Konya'lı çiftçi kardeşimizin sıkıntısı ger geçen gün artmaktadır. Sivas'lı işçimizin sorunları gün geçtikçe büyümektedir. Van'lı esnafımız kirasını ödeyememektedir. Eskişehirli sanayicimiz fabrikasının kapısına kilit vurmak üzeredir. Elazığ'lı emeklimizin evine götürdüğü ekme azalmaktadır.

Peki, durum böyleyken, neye bakarak ve hangi kriterlere dayanarak ekonomideki performans artışından bahsedilebilmektedir?

Vatandaşlarımızın içler acısı sıkıntıları ortada dururken, Başbakan Erdoğan'ın not artırımlarıyla övünmesi; tükenmiş ve dışarıdan gelen her açıklamaya boyun eğmiş bir ruh halinin göstergesidir.

Ülkemizle ilgili en son olarak yapılan not artırımının gerekçesinde; son on yıl içinde, ekonomi politikalarındaki esnekliğin daha fazla olduğundan hareketle borç yükünün azaldığına vurgu yapılmıştır. Ve devamında, dış konjonktürdeki problemlere rağmen, mali sektörün sağlam olduğu dile getirilmiştir.

Ancak yine de, ülkemizin ciddi düzeyde brüt dış finansman ihtiyacı olduğu da itiraf edilmiştir.

Borç miktarında bir iyileşme olduğunu söyleyebilmek için ya bilgi eksikliği, ya da bir art niyet aramak gerekmektedir. Nitekim kamu kesiminin toplam net borç stoku 2002 yılından bugüne kadar yaklaşık iki kat artmıştır. Buna ilave olarak merkezi yönetim iç borç stoku ise yüzde 143 çoğalmıştır.

Mesele yalnızca, kamu kesimiyle sınırlı değildir. 2002 yılından itibaren özel sektörün borçluluk düzeyi hızla ve anormal derecede artmış bulunmaktadır. Nitekim son yedi yılda özel kesimin borç miktarı yüzde 300'ü aşan bir oranda yükselmiştir.

Türkiye'nin toplam dış borç stokundaki artış da dikkat çekicidir ve bu alanda da ciddi sıkıntılar bulunmaktadır.

Hali hazırda dış borç miktarı yaklaşık 274 milyar dolara ulaşmıştır.

Bu manzara karşısında, ülkemizin borç yükünde bir azalma ve hafifleme olduğunu söylemek mümkün değildir. Ve bu gerekçeye dayanarak kredi notunun yükseltilmesi gerçekçi ve inandırıcı olmayacaktır.

Özellikle AKP iktidarları döneminde, özel sektör üzerinden sürdürülen borçlanma stratejisiyle büyüme finanse edilmiş, düşük kur ve yüksek faiz daha düne kadar ekonomide sanal bir büyüme atmosferinin oluşmasına yol açmıştır.

İçinde bulunduğumuz yıl içinde, ciddi bir finansman sorunuyla karşı karşıya kalmamız güçlü bir ihtimal olarak önümüzde durmaktadır.

Nitekim 2010 yılında, ülkemizin yapacağı dış borç geri ödemesi 12,8 milyar doları kamu kesimi, 40,7 milyar doları ise özel sektör olmak üzere toplam 53,5 milyar dolar düzeyindedir.

Bu kapsamda, Türkiye'nin ağırlaşan ve katlanan borçların kıskaçında olduğunu söylememiz mümkündür. O halde, not artırımına gerekçe olarak gösterilen borç yükünün azalmasıyla ilgili bir iddia son derece komik ve bir o kadar da manidardır.

Bunun yanı sıra, mali sektördeki istikrar konusunda diyebileceğimiz herhangi bir şey yoktur ve şimdilik bu alanda bir sorun çıkmamıştır.

Bu konuda partimizin koalisyon ortağı olduğu dönemde alınan ve uygulanan kararların çok büyük bir etkisi olduğunu tekrarlatmayı faydalı görüyorum.

Biliyor ve inanıyoruz ki, 2001 krizinin hemen sonrasında yürürlüğe koyduğumuz '**Güçlü Ekonomiye Geçiş Programı**' olmasaydı, bugün özellikle bankacılık alanında çok ciddi sorunlar oluşabilecekti.

Küreden yayılan finansal kriz dalgasında, Türk finansal sisteminin ayakta kalmasının yegâne nedeni, hükümet ortağı olduğumuz dönemde aldığımız doğru ve yerinde kararlardır.

Dönem itibarıyla, sistemde biriken ve finansal yapının işleyişini bozan çürükler ayıklanmış, yaptığımız reformlarla finansal kesimde denetim, gözetim ve düzenleme eksiklikleri giderilmiştir. Ve bu avantajlı durum, Türk mali sisteminin bugünkü şartlarda ayakta kalmasına yol açmıştır.

Bu gerçeklerin hakkı teslim edilmeden, kendinden menkul bir siyaset algısıyla, iktidar partisinin 'yaptık, başardık, finansal sisteme krizi bulaştırmadık' sözlerinin hiçbir anlamı ve karşılığı olmayacaktır.

Ortada bir başarı varsa, bu asla Başbakan Erdoğan ve hükümetine ait değildir.

Sorunlu ve gayri meşru icraatlarına takdir ve onay bekleyen AKP hükümetinin önce kendisi, ahlaken ve tutarlılık gereğince geçmişte yapılan doğru işleri ve atılan yerinde adımları kabul etmelidir.

Bu olmadan; partimizin bugünkü finansal yapının olgunlaşması ve sağlam bir yapıya kavuşması için gösterdiği mücadeleyi görmezden gelmek hakkaniyetli bir tavır değildir. Ve bu tam bir AKP alışkanlığı ve pışkinliği, aynı zamanda da yüzüzlüğü olacaktır.

Uluslar arası kredi derecelendirme kuruluşlarının not artırımlarına sevinen Başbakan Erdoğan ve yol arkadaşlarının başını soktukları kumdan çıkartarak gerçeklerle yüzleşmesi, bundan sonraki süreçte ülkemizin hayrına ve yararına olacaktır.

Yabancıların kendileriyle ilgili ne söylediğine ve hangi notu verdiklerine kilitlenmiş olan AKP kadroları, aziz milletimizin haklarında vereceği tarihi hükme de şimdiden hazır olmalıydılar.

Türkiye'yi uçurumun eşiğine getiren hükümet, ülkemizin ekonomik durumunu dışarıdan servis edilen raporlarla, yayınlarla değil; bizatihi perişan hale gelmiş olan insanımızın şikâyetlerinden, zorlaşan geçim şartlarından, çiftçinin, esnafın, memurun, işçinin, emeklinin haline bakarak rahatlıkla görebilecektir.

Başka yerlerde, sanal mutluluk arayarak ısmarlama raporlara sığınmak ve 'geliştik, iyiye gidiyoruz' yalanlarıyla milletimizi aldatmak hiçbir zaman sonuç vermeyecek ve AKP'yi siyasi yok oluştan asla kurtaramayacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Başbakan Erdoğan ve hükümetinin, her şeyi tersten okuma ve yanlışta ısrar alışkanlığı ülkemize çok zarar vermiştir.

Bu zamana kadar, ekonomideki derin krizin ağırlaşan sonuçlarına sürekli mazeretler arayan bu kafa yapısının, meselelere

son derece yabancı ve dışarıdan baktığı gelişmelerle daha iyi anlaşılmıştır.

Zannedersiniz ki, Türkiye AKP'yle birlikte güllük gülistanlıktır ve her şey yolundadır.

İşsizlik, yoksulluk, yolsuzluk sorunu sanki yoktur ve olan varsa da, bu kendilerinden önceki iktidarların suçudur.

Üstelik kriz var diyenler, hükümeti gerekli tedbirleri alması konusunda ikaz ve ihtar edenler ise, demokrasi karşıtı olarak yaftalanmakta, milli iradeye karşı olmakla suçlanmaktadır.

Başbakan Erdoğan'a göre, ekonomik kriz teğet geçmiş ya da en az etkilemiştir. Bize bir şey olmaz diyerek yoluna devam etmeye çalışan bu zihniyetin durumu, güneş altında elinde fenerle gezen şaşkın birisinin haline çok benzemektedir.

Ne var ki, gelişmeler hiçte hükümetin sunduğu ve iddia ettiği gibi değildir.

En son olarak TÜİK tarafından yayımlanan Yaşam Memnuniyeti Araştırmasında; vatandaşlarımızın yüzde 34'ü kriz sürecinde ihtiyaçlarını karşılayabilmek için borçlanmak zorunda kalmışlardır.

Değerli arkadaşlarım, bu şunu göstermektedir: Her üç kişiden birisi kriz ortamında borçlanmış ve bununla birlikte insanımızın yüzde 28'inin geliri azalmıştır.

Yok farz edilen kriz sonucunda, işçiden memura, esnaftan emekliye vatandaşlarımızın yüzde 62'sinin gelirleri giderlerine yetmemiştir. Milletimizin büyük bir çoğunluğu asgari ihtiyaçlarını karşılamaktan son derece uzaktır.

Başbakan Erdoğan'a göre bunlar normaldir ve olağan şeyledir. Nasıl olsa artan et fiyatlarından rahatsız olmasına gerek yoktur. Ucuz ekmek kuyruğu gibi bir derdi, çocuklarına harçlık verme gibi bir kaygısı bulunmamaktadır. Onun yerine bunları düşünecek ve gerekenleri yapacak olan işadamları vardır ve devlet ihaleleriyle gün be gün palazlanmaktadırlar.

Huzursuzluk her tarafı sarmıştır ve adı konulmamış bir toplumsal kaos Başbakan'ın uygulamalarıyla yayılmaktadır.

Milletimizin huzur ve refahı Cumhuriyet tarihinin hiçbir döneminde olmadığı kadar bozulmuştur.

- AKP, kriz olmuş vatandaşımızın gelirinе göz dikmiştir.
- AKP, çatışma olmuş, kavgayla büyümüş ve yolsuzluk markası haline gelerek her türlü rezilliği sergilemiştir.
- Başbakan demokrasiyi otoriter eğiliminin kılıfı yapmış, kırmadık, yıkmadık, tahrip etmedik, aşagılamadık hiçbir değer bırakmamıştır.
- ktidardaki gafiller, ihanete çanak tutmuş, bin yıllık kardeşliğimizi tartışmaya açmıştır.

Değerli Arkadaşlarım,

Konuşmamın başından beri özetlediğim Türkiye tablosu, bütün olumsuzluklarıyla karşınızdadır.

Türkiye'nin, milli ve manevi değerleri, Cumhuriyetin kuruluş felsefesi, kimliği ve devletin temel yapısı, siyasi ve sosyal gerilim hattına dönüştürülmüştür.

Ülkemizin bütün ortak değerleri, acımasızca tahrik edilen bu sürecin malzemesi olmuştur.

İç huzur, kardeşlik ve dayanışma ruhumuz yara almıştır.

Toplumsal huzursuzluk, gerginlik ve çatışma alanları her geçen gün genişlemektedir.

Türkiye'nin bugün içine düştüğü "**Kriz, Kargaşa, Kaos, Korku, Kutuplaşma, Kavga, ve Karanlık**"dan oluşan "**7-K**"lı tahribat zinciri karşısında Milliyetçi Hareket kurtuluş ve yükseliş arayanların yegane ümidi haline gelmiştir.

Türkiye sevdalıları, bilgi, birikim, tecrübe ve kadrolarıyla ülkemizi ayağa kaldıracak kararlılığa, güce ve inanca sahiptir.

Yaşananlar, yüreğinde vatan ve bayrak sevgisi olanların birleşmesini zorunlu ve kaçınılmaz hale getirmektedir.

Kucaklaşmak için fırsat arayan bütün vatandaşlarımı, köken, mezhep, yöre gözetmeksizin üç hilalin etrafında buluşmaya davet ediyorum.

Kaybedilecek zamanımız yoktur.

Tereddütle geçirecek vaktimiz yoktur.

Birliğimizi tehlikede görenler,

Dirliğimize tehdit görenler,

Saflarını sıklaştırmak, güçleri birleştirmek zorundadır.

Ve bu aziz vatani ve büyük Türk milletini temiz ve samimi duygularla seven herkesin yeri Milliyetçi Hareketin yanı olmalıdır.

Bizlere yol arkadaşlığı yapacak bütün vatanseverleri, nerede doğmuş bulunursa bulunsun ve anasının dili ne olursa olsun, Milliyetçi Hareketin bayrağı ve ilkeleri altında toplanmaya çağırıyorum.

Bu çağrı kapsamında, Milliyetçi Hareket Partisi'nin Genel Başkanı olarak, ben de atacağım ilk adımı huzurunuzda açıklıyorum.

Önümüzdeki günlerde Aydınlık Türkiye Partisi'ne bir ziyaret gerçekleştireceğim.

Baba ocağından ayrı düşmüş dava arkadaşlarımı partimde görmekten mutlu olacağımı belirteceğim.

İnanıyorum ki bu davet bir başlangıç olacak ve Milliyetçi Hareket Partisi buluşma ve kucaklaşmanın merkezi haline gelecektir.

Cenab-ı Allah milletimizin kurtuluşu ve yükselişi yolunda yapacağımız mücadelede Milliyetçi Hareketi mahçup etmesin.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

02 MART 2010

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Muhterem Basın Mensupları,

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Sözlerime, değerli bilim insanımız Prof.Dr.İhsan Doğramacı'nın vefatından duyduğum üzüntüyü ifade ederek başlamak istiyorum.

Hacettepe ve Bilkent Üniversitesi'nin kurucusu ve aynı zamanda Mütevelli Heyeti Başkanı olan, Yüksek Öğretim Kurulu'nun ilk başkanı ve eğitim alanında bir çok eserin sahibi bulunan merhuma Cenab-ı Allah'tan rahmet, ailesine, yakınlarına ve milletimize başsağlığı diliyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Sosyal ve siyasal hayatın her alanını zehirleyen ve bir kangren gibi saran hastalıklarla yorgun düşen Türkiye, bugün içine girdiği bunalımdan kurtulabilmenin sancılarını yaşamaktadır.

Milletimizin ağır bir yoksullukla boğuştuğu; yolsuzluk, istismar ve adam kayırmanın her yanı sardığı, devletin temel

kurumlarının birbiriyle çatıştığı, geride kalan yıllardaki uluslar arası teslimiyetin faturasının hükümetin karşısına konulduğu son derece karanlık bir dönemden geçilmektedir.

Partimiz bu sürecin belirtilerini “fetret dönemi” teşhisiyle yorumlamış, kurumlar arasında yaşanan derin çatışmayı da “devlet krizi olarak tanımlamıştır.

Olaylar kamuoyunun gözü önünde bu derece açıklıkla cereyan ederken, vatandaşlarımız bütün gelişmeleri korku, kaygı ve ümitsizlikle izlerken asıl ilginç olan, bu rezaletlere Başbakan Erdoğan’ın “normalleşme” adını verebilmiş olmasıdır.

Eğer bu halimiz normal olarak tanımlanacak ise işsizlikten kıvranan milyonların durumu ortadayken, evine bir lokma ekmek götürmek için çalmadık kapı bırakmayanların feryatları biliniyorken, yabancı başkentler hükümeti parmağına takmış oynatıyorken, anormalden anlaşılması gereken hangi haldir, nasıl bir seviyedir?

Bu nasıl bir siyaset algısı ve terbiyesidir ki, krizlerin normalleşme, buhranların demokratikleşme, bunalımların özgürleşme, yoksulluğun rahatlama, yıkımın açılım, çözülmenin kucaklaşma olarak çarpıtıldığı bir garabet zinciri topluma dayatılmaya çalışılmaktadır.

Başbakan Erdoğan’ın “ileri demokrasinin ayak sesleri” olduğunu iddia ettiği bu tablo, açlığın, işsizliğin hüküm sürdüğü, bölücülüğün cesaret bulduğu, ayrımcılığın tırmandığı, siyasetin alabildiğine kirlendiği, kardeşliğin zedelendiği yıkım ve hezimet tablosundan başka bir şey değildir.

Şayet bahsedildiği gibi, bu bir ayak sesi ise, adaletin ve zenginliğin değil, olsa olsa eli kanlı teröristin hükümeti açlığın ve

yoksulluğun Başbakan Erdoğan'ı; Ermeni'nin, Rum'un, Peşmerge'nin AKP'yi teslim alışının yaklaşan ayak sesleridir.

Bu ayak seslerinde maalesef milletin huzurunun, devletin güvenliğinin, insanın refahının müjdesi ve heyecanı yoktur.

Ümidimiz odur ki, inşallah bu sesler, yaklaşan felaketlerin değil, ama hükümetin iktidarı ilk seçimde bırakıp kaçarken çıkaracağı topuk sesleri olacaktır.

Partimiz, bu karanlıktan kurtulmakta yegâne yol, bu bunalımdan bir nebze olsun uzaklaşmak için tek seçenek olarak seçimi görmekte ve milletin hakemliğine başvurmak gerektiğine samimiyetle inanmaktadır.

Kim ne derse desin ve nasıl yorumlarsa yorumlasın, yaşadığımız buhrandan kurtulmak için seçim, tarihi bir fırsat olacaktır. Başka çare de kalmamıştır.

Değerli Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi Milliyetçi Hareket Partisi aylardan beri derin çatışmalar ve tartışmalar yaşayan temel kurumlar arasında tırmanan sorunları kaygı ile karşılamaktadır.

Partimiz, giderek ağırlaşan ve yaygınlaşan yönetim krizinin ülkemizi etkisiz hale getireceğinden, devlet adını verdiğimiz kurumlar ve kurallar bütününe temelinden sarsacağından endişe etmektedir.

Bunlar yersiz ve temelsiz vehimlerin sonucu değil, ne kadar inkâr edilirse edilsin, artık saklanması mümkün olmayan öncü sarsıntıların ağır bir yıkımı haber veren uyarılarının öngörüleridir.

Bu durumun devamı halinde, milletin bekasının tehditlere maruz kalacağı, demokratik rejimin devamının sorunlar yaşayacağı bir darboğaza girileceği de ortadadır. Bu gidişattan kazançlı çıkacak kimse olmayacağı da açıktır.

Bir yanda hükümetin doğrudan taraf olduğu, diğer yanda ise yargı erkinin, ordunun, üniversitelerin, muhalefet partilerinin yer aldığı dönüşümlü gerginlik ortamının yumuşatılmasının yolu olarak geride kalan haftalarda Sayın Cumhurbaşkanı'nı göreve davet eden açıklamalar yapmış olduğumuzu hepimiz biliyorsunuz.

- 26 Ocak 2010 tarihli Grup Toplantısındaki konuşmamızda konunun "Cumhuriyetin temel kurumlarını yıpratacak ve birbirine düşürerek zafiyet oluşturacak kadar ağır bir milli güvenlik meselesi haline geldiğini" belirterek Sayın Cumhurbaşkanı'nı, Milli Güvenlik Kurulunu olağan üstü toplantıya çağırmasını,
- 23 Şubat 2010 tarihli Grup toplantısında yaptığımız konuşmada ise yaşananların bir "devlet krizi" olduğunu öngörerek Cumhurbaşkanı başkanlığında "devlet zirvesi" toplanmasını talep etmiş ve varılacak mutabakatın " irade beyanı" ile kamuoyuna açıklanmasını istemiştik.

Nihayet Sayın Cumhurbaşkanı, yüksek yargı organlarının başkanları ile münferiden görüşmeleri geçen hafta içinde gerçekleştirmiş, Başbakan Erdoğan ve Genelkurmay Başkanıyla ise Çankaya'da ortak bir toplantı yapmıştır.

Herkesin birbirini suçladığı, kimsenin uzlaşmaya yanaşmadığı, tansiyonun giderek tırmandığı böylesi bir ortamda, artık kıpırdanmak gerektiğinin anlaşılması ve yetersiz de olsa

çağrımızın karşılık bulması olumlu bir gelişme olarak görülmelidir.

Sayın Cumhurbaşkanı; Hindistan ile Pakistan'ı, Pakistan ile Afganistan'ı uzlaştırmak için yabancı ellerde gezerken, küresel sorunlara arabuluculuk yaparken, sıranın nihayet ülkemizdeki kurumların uzlaştırılmasına gelmiş olması da bir zihniyet ilerlemesi sayılmalı ve memnuniyet verici bulunmalıdır.

Ne var ki, bu sınırlı görüşmelerden sonuç çıkacağını beklemek, hükümetle Cumhurbaşkanı arasındaki mükemmel denecek ilişki ve uyum dikkate alındığında iyimser bir yaklaşım olacaktır.

Bizim talebimiz, sorunların parça parça ve kurumlar bazında ayrı ayrı çözümü değil, merkezinde hükümetin tavır ve üslubunun yer aldığı sıkıntılara doğrudan muhatap olan bütün tarafların bir araya geleceği bir "devlet zirvesi" yapılması yönündedir.

Belki, böylesi bir zirve ile herkes eteğindeki taşları dökecek, Cumhurbaşkanının taraf değil, hakem olduğu bu tür bir toplantıda ortaya çıkabilecek mutabakat "irade beyanı" ile kamuoyunun kaygılarını bir nebze olsun giderebilecektir.

Ancak, bugüne kadarki gelişmeler bu sağduyunun gösterilemeyeceğini, dışarıda bütün milli meselelerde teslim ola ola ilerleyerek çözüm ona "sıfır sorun" arayanların, ne tuhaftır ki içeride "yüzlerce sorun" oluşturmaktan kaçınmayacaklarını ortaya koymaktadır.

AKP'nin politika özeti; dışarıda sıfır sorun, içeride herkesle sorundur.

Ne üzücüdür ki, bugün karşımızda üstlendiği sorumlukları taşıyamayan, devlet ciddiyetinden yoksun, meselelere hala siyasi köklerinden bakan bir anlayış vardır ve bu da milletimizin talihsizliğidir.

Değerli Milletvekilleri,

Ülkemiz ve milletimiz için çok değerli yedi yılı insafsızca heba eden AKP zihniyetinin bunca seneden sonra milletimizi aldatacağı yalanı kalmamıştır.

- Yıllardır boş hayallerin peşine sürüklediği Avrupa sevdasının foyası ortaya çıkmış ve buna inanacak kimse bulunmamaktadır.
- Geride kalan yıllarda zenginlik ve refah vaatleri de boşa gitmiş, umutlar ağır bir yoksulluk, açlık ve perişanlık olarak tamamen tükenmiştir.
- Yetim hakkı üzerinden dürüstlük siyaseti yapanların, inanç istismarı ile nasıl soygun şebekeleri oluşturduğu da ortaya çıkmış ve maskeleri bir bir düşmüştür.
- Terörün sona ereceğine dair palavralar da tutmamış, bitirilmesi bir yana aksine terörist hasretle kucaklanarak, silahla yapmayı düşündüğü bütün ihanetler siyasetin malzemesi haline getirilmiştir.
- Uluslararası ilişkilerde atılan zafer ve bağımsızlık çığlıkları da çabuk sönmüş, yıllarca yabancı başkentlerde boyun eğerek aranan meşruiyetin balonu sonunda patlamıştır.

Kısaca söylemek gerekirse, Adalet ve Kalkınma Partisi hükümetleri, aziz milletimizi peşine takacakları bütün vaatleri ve bahaneleri geride kalan yıllarda cömertçe harcamıştır.

Anayasa değişiklikleri için oynayacağı son kozdan ve yaratacağı gerilimden başka saklanacağı paravan kalmamıştır.

Ne var ki, Başbakan Erdoğan'ın yedi yıldır bekleyip giderayak yaptığı anayasa değişikliği teşebbüsü, kendisini de partisini de bekleyen akıbetten kurtarmaya yetmeyecektir.

Başbakan, başarısız siyasetini, teslimiyetçi zihniyetini, iflas etmiş politikalarının bahanesini şimdi yedi yılın sonunda anayasaya bağlama arayışındadır.

Nitekim "Parti kapatma izni Meclis'e verilsin" önerisinin geri planındaki ruh hali de, hesap vereceği günlerin kâbuslarını gören bir zihniyetin filikalara binmek için köşe bucak tahliye kapısı aramasından başka bir sonuç değildir.

Bugüne kadar hakkında yolsuzluk suçlamaları bulunan milletvekillerinin dokunulmazlıklarını kaldırmak için hiçbir ahlaki kıpırdanma içine girmeyen iktidar partisinin, velev ki bir kapatma gerekçesinin doğması halinde bu kararı alacağına inanmak ve söylemek için ancak Recep Tayyip Erdoğan olmak gerekmektedir.

Partimiz, anayasanın değiştirilmesinin bir ihtiyaç olduğuna hemfikirdir ve geride kalan haftalar içinde görüşlerini kamuoyu ile paylaşmıştır.

Ancak gelişmeler karşısında, bilinen görüşlerinin tekraren ifadesinde yarar olacağı anlaşılmaktadır. Partimizin bu konudaki duruşu nettir ve şunlardır:

1. Öncelikle TBMM'nde temsil edilen siyasi partilerden teşekkül etmiş bir 'Anayasa Değişikliği Uzlaşma Komisyonu' oluşturulmalıdır.

2. Bu komisyona temsilci veren partilerin katkılarıyla anayasa değişiklikleri üzerinde görüşmeler yapılarak tartışılmalıdır.

3. Üzerinde mutabık kalınacak değişikliklerle ilgili olarak tarafların onayı ile "demokratik sözleşme" yapılmalı ve kamuoyu ile paylaşılmalıdır.

4. Değişikliği öngörülen anayasa maddelerinin kararı, erken ya da zamanında yapılacak Milletvekiliği Genel Seçimlerinden sonra oluşacak 24.Dönem TBMM'nin iradesine bırakılmalıdır.

Bu konuda, duyurduğumuz kararlarımız dışındaki görüş ve tekliflerin dikkate alınmayacağı bilinmelidir.

Bu önerilerimize rağmen, Cumhuriyetin temel ilkelerini ve devletin siyasi yapısını yıkmayı amaçlayan siyasi faaliyetleri meşru hale getiren düzenleme yapmasının önünde Meclis çoğunluğu bakımından AKP'nin sayısal bir engeli yoktur.

Bu konuda, aralarında yakınlaşma görülen AKP ile BDP'nin işbirliği yaparak, anayasa değişikliklerini referanduma götürmelerinin önü açıktır, tercih, sorumluluk ve vebal kendilerinin olacaktır.

Biz şimdiden Başbakan Erdoğan'a ve ittifak yapacağı arkadaşlarına referandum yollarının açık olmasını dileriz.

Ne var ki, Başbakan'ın referanduma kadar götürmeyi hesapladığı anayasa değişikliklerindeki maksadı, ne ülkemizi çağdaş anayasalara kavuşturma isteği, ne de siyasi vesayet tartışmalarına son verme arayışıdır.

Başbakan Erdoğan, ucuz hesapların ve nafile oyunların peşindedir. Bütün gayreti, bütün mücadelesi ne demokrasi içindir, ne millet hayrınadır.

Bu istismar stratejisinin ana başlıkları artık belli olmuştur:

- Başbakan Erdoğan, devam eden hukuki süreçleri kullanarak, bir yandan mağdur rolünü tekrarlamak, öte yandan sahte çıkışlarla sözde darbe karşıtlığına soyunmak peşindedir.
- Yaklaşan seçime girerken demokrasi arayanlar ile demokrasi karşıtları gibi sanal iki cephe oluşturarak bu ayrışmadan yararlanmak arayışındadır.
- Toplumunu siyasi hesapları uğruna cepheleştirerek yalanlarına takılmış yeni destekler aramak, hesap vermekten mümkün olduğunca kaçınmaktır.
- Bu tarihi hesap gününden kurtulmak amacıyla, yaptıklarını aklayacak, suç olmaktan çıkartacak, soygunu, vurgunu ve talanı meşrulaştıracak, bölücülüğünü örtecek sipariş bir anayasanın peşindedir.

Ve mümkün olduğu kadar, seçim tarihini ileri atarak, iktidarını ne pahasına olursa olsun sürdürmek, inişe geçmiş partisinin belki daha güçlü olacağını düşündüğü bir dönemde sandığa gitmektir.

Bugüne kadar Milliyetçi Hareket Partisi'nin temiz toplum ve siyaset çağrılarına kulak tıkayan, siyasi partilerin kapatması konusundaki anayasa değişiklik tekliflerine aldırmayan Başbakan Erdoğan'ın, şimdi anayasa değişikliğine soyunması inandırıcı da değildir, ahlaki de sayılmayacaktır, samimi de bulunmayacaktır.

Değerli milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi 28 Şubat olarak anılan ve 1997 yılında gerçekleşen siyasete müdahale süreci akabinde talihsiz gelişmeler olmuş, süreç Türkiye'nin siyasi dengelerini bozan siyaset dışı zorlamaları ortaya çıkarmıştır.

Bu süreç sonrasında Türk siyasetinin taşları oynamış, özellikle müdahalenin odağındaki siyaset ve siyasetçiler arasında yaşanan derin kırılmalar ileriki yıllar içinde iyice belirginleşmiştir.

Nitekim bu kırılmanın ardından, tam yedi yıldır iktidarda bulunan Adalet ve Kalkınma Partisi doğmuş, bugün sözde mücadele verdiğini iddia ettiği bu zorlama arayışların doğal sonucu olarak siyasetteki yerini almıştır.

Yaşanan sürecin derin fay kırıkları incelendiğinde; AKP ara rejimin arayışlarının ürünüdür, suni bir imalattır. Varlığı ve devamı kendini var eden ortamın sürmesine ve yapay gerilimler üretmesine bağlıdır.

Zorlama süreçlerin eseri olarak, varlık nedenlerinin ve veli nimetlerinin farkında olan işbaşındaki siyaset tüccarlarının, kaybettikleri meşruiyeti dışarıda; siyasi kimliklerini ise içeride Türk siyasi tarihinin geride kalan sayfalarında aradıkları öteden beri bilinmektedir.

Kendi köklerini inkâr üzerine şekillenmiş bu "reddi miras" anlayışı ile marazi mevcudiyetlerine sığınma kapıları bulmaya çalışanlar, merhum Başbakan Menderes ve merhum Cumhurbaşkanı Özal çizgisi ile rabıta kurma arayışına girmişlerdir.

Bugün medya kanallarında Adalet ve Kalkınma Partisi ile Demokrat Parti ve Anavatan Partisi arasında kurulmaya çalışılan aldatıcı bağın, demokrasi havariliğinin ve mağduriyet edebiyatının nedeni de burada aranmalıdır.

Bunlar tamamen siyasetin gerçekten vesayet altında olduğu bir dönemin eseri olan çarpık ve köksüz arayışların beyhude meşrulaşma çırpınışlarıdır. Tam bir siyaset garibesidir.

Türk siyaseti kendi mecrasında akmaya başlayınca, siyaset algısı ve dengesi normalleştiği; milletimiz bu sorunlu anlayışları sorguladıkça ve gerçek yüzleri göründükçe bunları da kendiliğinden tasfiye edecektir.

Siyasetin ve tabiatın kaçınılmaz akıbetinden AKP zihniyetinin de kurtuluşu ve kaçışı olmayacaktır. Tarih hükmünü verecek ve gerçek mutlaka tecelli edecektir.

Bundan önceki ihtilal ve ara rejimlerde ortaya çıkmış diğer partilerin ulaştığı kaçınılmaz son AKP'yi de beklemektedir. Korkunun ecele faydası yoktur. Seçimden ve milletten kaçış bu sonu değiştirmeye yetmeyecektir.

Bu itibarla, bugün kalkıp 28 Şubat sürecinin sona erdiğini söyleyerek kendilerine pay biçenler, aslında kendi varlıklarını tekzip etmiş olmaktadır.

Zira bizzat AKP zihniyeti ve Başbakan Erdoğan, bu ara rejim arayışlarının on üç yıl sonra can çekişen arızalı kalıntısından başka bir şey değildir.

Ayrı partilerde siyaset yapıyor olabiliriz, ama Allah ömürler versin bu müdahalelere doğrudan maruz kalan Sayın Necmettin Erbakan ve arkadaşları çok şükür ki hayattadır.

Kurucusu olduğu parti ve kadroları siyasetlerini samimiyetle sürdürmektedir.

Eğer, bir mağdur aranacak ise adres onlardır. AKP ise olsa olsa müdahale sürecinin kazançlı çıkan baş aktördür.

Bu itibarla, geçmişte defalarca "biz milli görüş gömleğini çıkardık" diye ilan edenlerin, şimdi kalkıp terk ettiklerinin maruz kaldığı demokrasi dışı baskılara sözde meydan okumaları tam bir aldatma ve iki yüzlülüktür.

Biz buradan, darbelere ve demokrasiye müdahalelere gerçekten karşı ise Başbakan Erdoğan'a çağrımız, henüz eyleme geçememiş planlardan önce bizzat yaşanmış ve aktörleri belli olan 28 Şubat denilen sürecin sorumlularından hesap sormaya başlamasıdır. Gerçek samimiyet sınavı böyle belli olacaktır.

Türk milleti çok şükür ki, AKP zihniyetinin niyetlerini de, müdahale heveslilerini de ve gerçekten bu müdahalelerde mağdur olanları da görmüş ve anlamıştır. Ve ilk seçimde cevabını da verecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi Türkiye gündemini ve demokratik düzeni yakından ilgilendiren hukuki süreçler son birkaç yıldan bu yana sürmektedir.

Partimizin mahkemelere intikal etmiş bu soruşturmalar kapsamında mümkün olduğunca sessiz kalmayı, adaletin tecellisini beklemeyi tercih ettiğini artık hepiniz biliyorsunuz.

Bizleri özellikle sürece ilişkin yorumlarımızdan alıkoyan en temel husus, işleyen adalet mekanizmalarına güvenmek durumunda olmamız ve yargıyı etkileyecek beyanlardan sakınmak isteğimizdir.

Karşımızdaki sürecin hassasiyeti, bizleri dikkat etmeye, özen göstermeye ve objektif olmaya mecbur etmektedir. İşin doğrusu da budur ve böyle olmalıdır.

Partimizin şimdiye kadar gösterdiği bu hassas tutum ve ölçülü davranış, ne peşinen suçlu ilan edilenlerin yargsız bir infaza kurban verilmelerinin kabulüdür, ne de gerçekten bir siyaset dışı arayış varsa bunların zımnen kabulüne dönük bir siyaset fırsatçılığıdır.

Bunların ikisi de bizim ne ahlakımıza ve ne vicdanımıza uygun değildir.

Partimiz, hedefi ister hükümet olsun ister başka bir siyaset aktörü, bunlara yapılacak zorlamalara şiddetle karşıdır ve karşı çıkmaya da devam edecektir.

Öte yandan adaletin tecellisinde de, gerçeklerin ve doğruların ortaya çıkmasında da işleyen sürecin sonuna kadar arkasındadır. Bunun aksini düşünmek ve söylemek mümkün değildir. Başka bir çare ve çözüm de yoktur.

Ancak, özellikle geçtiğimiz hafta yaşanan tahkikatlar sonucunda bazı üst düzey emekli askerlerin tutuksuz yargılanmalarına ilişkin olarak İstanbul Cumhuriyet Başsavcısının yaptığı açıklama güven sarsıcı olmuştur.

Bu açıklamanın, Türk Silahlı Kuvvetleri komuta kademesinin aralarında yaptığı toplantının akabinde yapılmış olması dikkat çekicidir.

Biz yargının işine karışıp, tutuksuz yargılananların mağduriyetine neden olacak bir girişim başlatmak niyetinde elbette ki değiliz.

Ancak, bugüne kadar ısrarla saygı duyduğumuzu söylediğimiz yargının da, bu saygınlığı zedeleyecek telkin ve söylentilerden uzak durması gerektiğini açıklamak istiyorum.

Zira, bugüne kadar benzer suçlar kapsamında açılan soruşturmalarda, hukuki ve insani teamüllere rağmen sanıkları tutuklu yargılayan makamlardaki bu ani uygulama değişikliği, bazı güçlerin siyasete, siyasetin de adalete müdahale ettiği yönünde ciddi kuşkular uyandırmıştır.

Tarafsız yargı arayanlarla ve bağımsız yargı peşinde olanların açtığı yeni bir kutuplaşma ve tartışma alanında, dileriz ki, bir yandan günlerdir meydan okuyan, diğer taraftan karanlıkta ısıklık çalan AKP hükümeti dayatmalara teslim olmuş olmasın.

Temin ederiz ki, bugüne kadar sözde darbe arayışlarına karşı sanal kahramanlık yaparken, kendisi zorlamalara teslim olmamış ve böylesi bir sürecin yeniden birinci aktörü haline gelmemiş olsun.

“Türkiye’de hava puslanmayacak” diyen Başbakan Erdoğan umarız ki 28 Şubat sürecinin ardından puslu havadan doğmuş olan siyasetini, yine böyle bir sürece teslim olarak sona erdirmesin.

Zira millete vereceği daha çok hesap olacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Yıllardır tam bir teslimiyetle girişilen uluslararası ilişkilerde artık sona yaklaşmıştır.

Önümüzdeki haftalar, geride kalan taviz ve acziyetin milli şeref ve haysiyetimizi inciteceği ağır bedelleri, bir süreçler zinciri halinde kaşımıza çıkaracak gelişmelere açılmıştır.

Ermenistan'la girilen tek taraflı tavizlere dayalı ilişkiler de bu ilkesiz politikanın tipik bir sonucu olarak ele alınmak durumundadır.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Obama'nın TBMM'deki konuşmasını bir talimat gibi algılayanların başlattığı Ermenistan'la ilişki kurma arayışı hükümeti köşeye kısırmıştır.

Cumhurbaşkanı Gül'ün maç izleme bahanesi ile başlattığı süreç, partimizin başından beri uyardığı şekilde sonuçlanmış ve Türk milleti ya taviz vermek yada sözde soykırımcı olduğunu kabul etmek seçenekleri arasında sıkışıp kalmıştır.

Bir devlet ciddiyetinden çok uzak, mütebessim çehrelerin bir başarı gibi sunarak imzaladıkları protokollerin foyası ve girilen yolun çıkmazı da şimdi netleşmiştir.

Yıllardan beri Türk milletini soykırımcı olarak suçlama arayışlarını hükümet üzerinde bir baskı ve dayatma aracı olarak kullanan ABD yönetimi için yeni bir yıl daha kapıya dayanmıştır.

Yine bilindik Ermeni yanlısı tutumlar sergilenecek, yine soykırımcı kabul edilip edilmeme üzerinde tehditler yapılacak ve nihayet ABD Başkanı'nın mesajından hikmetli ve övgü dolu sözler itina ile ayıklanarak Türk milleti yeni bir yıla kadar avutulacaktır. Oyunun aslı budur.

Geçen yıl Başkan Obama'nın soykırım sözcüğünün İngilizcesi yerine Ermenicesini kullanmış olmasını ayakta alkışlayan AKP zihniyeti, yanlış tutum ve politikalarının acı sonucu ve gerçeğiyle bu yıl da yüzleşmek durumunda kalacaktır.

Mart ayının dördünde, ABD Temsilciler Meclisinde görüşülmeye başlanarak bu yılki baskı ve dayatma mevsimi de açılmış olacaktır.

Hükümetten Vaşington'un beklediği, Ermenistan'la imzaladığı protokolleri Mecliste görüşmeye açması ve tek taraflı olarak Ermenistan'la ilişkileri başlatarak, ne kadar barışçı, ne kadar uzlaşmacı, ne kadar teslimiyetçi olduğunu ilan etmesidir.

AKP hükümeti Kıbrıs'ta olduğu gibi Ermenistan'la ilişkilerde de yabancılara teslim ettiği çözüm sürecinin adeta mahkûmu haline gelmiştir.

Ve sözde iyi niyetli olduğunu göstermek adına verdiği bütün tavizlere rağmen her geçen yıl, müzakerelere ve sürece daha geriden başlamak durumunda kalmaktadır.

Bu açıdan Başbakanı zaman zaman iflasını örtmek için "dünya gerçekleri görüyor", "haklılığımız anlaşıldı", kimin çözüm istediği ortaya çıktı" mealinden sarf ettiği sözlerin ve yaptığı açıklamaların diplomasi pratiğinde hiçbir karşılığı, anlamı ve geçerliliği yoktur.

Alttan alarak, boyun eğerek, göz yumarak, sempatik görünerek, gereksiz tebensümler dağıtarak başarılı olunamayacağını yedi yıldır anlayamamış AKP zihniyeti, anlaşılan odur ki sandık gününe kadar da bu zafiyetini fark edemeyecektir.

Velhasıl, ne yaparsa yapsın bir türlü yaranamayan çaresiz

hükümeti ve elbette Türk milletini mahkûm etmek için, 24 Nisan'da ABD Başkanının iki dudağı arasından çıkacak mesaj, bu sene daha da önem kazanmıştır.

Hükümet can kulağı ile dinleyerek olumlu sözler arayacağı bu mesaj ile yeni dönemde de ilave baskılara maruz kalacak ve maalesef süreç biraz daha Ermenistan'ın arzu ettiği yöne kayacaktır.

Bu gelişmelerin yaşandığı bir dönemde, 25-26 Şubat 1992 tarihinde Azerbaycan'a bağlı Yukarı Karabağ'ın Hocalı kentinde bugünkü Ermenistan yöneticilerinin de aralarında bulunduğu Ermeni çetelerinin saldırısında hayatını kaybeden soydaşlarımızı bir kez daha rahmet ve tazimle anıyorum.

Kendi tarihini karalamayı marifet zanneden, yabancılara şirin görünme adına milli tarihini ve şahsiyetlerini suçlama yarışına giren Başbakan Erdoğan ve işbirlikçilerini, kimin katil olduğunu, kimin mezalim yaptığını, kimin soykırımcı olduğunu önce anlamaya ve sonra başkalarına anlatmaya, Türkiye Büyük Millet Meclisinde beklediği teslimiyet protokollerini ise geri çekmeye davet ediyorum.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

ABD'nin 2003 yılındaki işgalinden sonra kademeli olarak normalleşme sürecine geçmenin sancılarını yaşayan Irak'ta, önümüzdeki hafta yapılacak genel seçimler, sonuçlarıyla itibarıyla bu ülkenin ve bölgenin geleceğinde belirleyici olacaktır.

Özellikle Irak'ın kuzeyinde yoğun bir Türkmen nüfusunun, Irak'ın geleceğinden dışlanmak istendiği, buna karşılık soydaşlarımızın haklarına yeterince sahip çıkılmadığı bir gerçektir.

ABD işgali sırasında ve sonrasında; Türkiye'nin kırmızı çizgileri arasında da yer alan Türkmen varlığının korunması ve sahip çıkılmasına ilişkin devlet politikası, maalesef aradan geçen süre içinde iktidar partisi AKP tarafından bölgeye musallat olan güçlerin inisiyatifine terk edilmiştir.

Başta tarihi bir Türk kenti olan Kerkük olmak üzere, "Türkmen eli" coğrafyasında mülkiyet kayıtları ve nüfusa yönelik sindirme, tahribat ve yok etme politikaları karşısında hükümetin tepkisizliği bilinmektedir.

Ne yazık ki, aradan geçen zaman içinde; yalnızca sorunlu ve yetersiz olan terörle mücadeleye kilitlenen Irak'la ilişkiler sürecinde bu alanda da bir sonuç alınmadığı gibi, Türkmen kardeşlerimizin varlığına ve geleceğine dair umut verici hiçbir gelişme de ortaya çıkmamıştır.

Şimdi Irak, Türkmen soydaşlarımız açısından böylesine sahipsizlik ve dağınıklık ortamında seçime gitmektedir.

Bu zamana kadar olması gereken Türkmenlik şuuru, demokratik kültür, temsil arayışı gibi unsurların elde edilmesinde mesafe kaydedilemeyişi, Irak'taki üçüncü büyük nüfus potansiyelini 70 milyonluk Türkiye'nin yanı başında korumasız bırakmıştır.

Yine yakın bir zaman içinde;

- Petrol gelirlerinin ülkenin büyük grupları arasında nasıl paylaşılacağı?
- Irak'ı oluşturan unsurların birbiriyle ilişkilerinin esasının ne olacağı?
- Irak'ın güçlü bir merkezi hükümetle mi yönetileceği,
- Yoksa gevşek bir konfederasyon mu olacağı konuları tartışmaların merkezinde yer alacaktır.

Ağır aksak olsa da, demokrasinin gereği olan bu seçimin, bölgede çok önemli yansımaları olacağı da kuşkusuzdur.

Bu itibarla, Milliyetçi Hareket Partisi, TBMM'nde üyesi bulunan her siyasi partinin ve bağımsız üyelerin temsil edileceği bir **gözlemci heyetin** teşkil edilmesini ve Irak seçimlerinin yerinde izlenmesini önermektedir.

Yıllardan beri kargaşa ve kaosun hâkim olduğu komşu ülke Irak'ın etnisite ve mezhepler üzerinden parçalara ayıracak bir sürece sürüklenmemesi, kardeş Irak halkının mutluluğu açısından en samimi dileğimizdir.

Değerli Milletvekilleri,

Geçtiğimiz haftanın en çok konuşulan konularından birisi de, siyasi alanda ve kurumsal düzlemde karşılıklı olarak yaşanan tartışma ve çekişmelerin ekonomiyi olumsuz etkilediği noktasında düğümlenmiştir.

Siyasi istikrarın kaybolduğu bir vasat içinde ve adım adım ilerleyen devlet krizinin etkisiyle, ekonominin kalp atışlarında tehlikeli bir bozulmanın gerçekleştiği dile getirilmiştir.

Bu iddiaların sahibi iktidar partisi, yine her zamanki gibi sorunların merkezinde bulunduğunu unutmuş ve ülkemizi kavgaların içine çeken bir numaralı zanlı olduğunu gizlemeye çalışmıştır.

AKP hükümetinin bu nafil ve aynı zamanda beyhude girişimlerini, ekonominin duran ve krizden dolayı işlemez hale gelen görünümüne gerekçeler arayışı olarak değerlendirmek mümkündür.

İç siyasi tansiyondaki yükselmenin, ekonomide yol açacağı kanama ve tahribat Başbakan Erdoğan'ın aklına şimdi gelmiş, bunun üstünü örtmek için de kendince bir yol tutturmuştur.

Yine kendi dışındaki herkese ve her kesime yüklenmiş, borsa endeksindeki düşmeyi ekonomideki sorunların göstergesi olarak tanımlamıştır.

Hatta Başbakan Erdoğan daha da ileri gitmiş ve ekonomide maharetin finansı ve insanı yönetmek olduğunu söyleyerek, Türkiye'yi nasıl bilgi ve fikir fakiri bir zihniyetin idare ettiği açıklıkla gözler önüne sermiştir.

Başbakan Erdoğan'a, burada elbette ekonomiye giriş dersinde yer bulan genel kaideleri ve ilkeleri öğretecek ve gösterecek değiliz.

Bu bizim işimiz de değil, görevimiz de değil. Ancak isterse bununla ilgili gerekli fedakârlığı anladığı ve idrak ettiği nispette yapacağımızı kendisine bildirmek isterim.

Başbakan Erdoğan'ın sahibi olduğu bu sakat mantık zinciri, eksik ve yetersiz ekonomi bilgisi ülkemiz açısından büyük bir sorun kaynağıdır.

Ekonomiyi finansla özdeş gören, mahareti insan yönetimiyle ilişkilendiren Başbakan Erdoğan'ın bu ülkenin başına gelebilecek en büyük talihsizlik olduğunu vurgulamak hatalı olmasa gerektir.

Borsanın değer kaybetmesiyle hafakanlar içinde kalan bu zihniyetin, ekonomiyi oranlarda araması, katsayılarda bulması, rakamlarla izah etmesi milletimizin yaşadığı buhranın en temel faktörleri arasında yer almıştır.

Buradan iktidar partisi ve Başbakan Erdoğan'a hatırlatmak isterim ki, ekonomi; Ağrı'nın, Trabzonlu'nun, Sakaryalı'nın, Şırnaklı'nın, Adanalı'nın, Muğlalı'nın hayatlarını nasıl sürdürecekleri, yiyecek, barınacak, giyecek ve dünya nimetlerini nasıl elde edecekleri üzerinde durur ve bunların yol ve yöntemlerini araştırır.

Ekonomide maharet yönetmek değil, insanımızın artan ve karşılanamaz boyutlara gelen zorunlu ihtiyaçlarını gidermektir. Bundan başka bir değerlendirmenin hiçbir anlamı da yoktur.

Ve ekonominin nihai amacı, vatandaşlarımızın sorunlarıyla ilgili politikalar geliştirmek ve bunları gecikmeksizin uygulamaktır.

Arzu ve isteklerin sonsuz olmasıyla, sınırlı imkânlar arasındaki hassas dengeyi sağlayan ekonominin yanlış ve hatalı yorumu, problemlere yaklaşımı da olumsuz etkileyecek ve ortaya maalesef bugünkü Türkiye tablosunu çıkaracaktır.

Kendi yarattığı krizin altında kalacağını anlayan iktidar partisi; ekonomik yıkımın sorumluluğundan kurtulabilmek için ön almaya başlamış, bugünkü kötü ve katlanılmaz tablonun hazırlayıcısı ve hızlandırıcısı olmadığı yönünde kirli bir propagandaya meyil etmiştir.

Borsanın düşmesine, Türk lirasının döviz karşısında değer kaybetmesine neden olan cepheleşme ve sonucunda ortaya çıkan devlet krizinin, uzun bir süredir can çekişen ekonomiye olumsuz bir etkisi yapacağı doğrudur.

Bundan feveran eden Başbakan Erdoğan'ın kaygısı esasen, Manisalı'nın, İstanbullu'nun, Erzurumlu'nun çoğalan sıkıntıların ve sorunların ağırlığı altında kalması değil, Brüksel, Londra, Newyork, Tokyo fonlarının istikrarsızlıktan dolayı ülkeyi terk etme eğilimine girmeleridir.

Başbakan Erdoğan'ın ekonominin genel gidişatını borsa endeksine sıkı sıkıya bağlaması, AKP iktidarının bu zamana kadar milletimizin aş, iş sorunlarına neden duyarsız kaldığını açıklıkla kanıtlamıştır.

Borsa yükselsin, ama milyonlarca işsiz kardeşimiz feryatlarına devam etsin. Endeks düşmesin, ama esnaf, çiftçi, memur, işçi kan ağlasın. Borsa düşmesin, ama ekonomik krizden dolayı kim düşerse düşsün. Başbakan'ın istediği ve beklediği bunlardır.

Ve sadece finans gözlükleriyle ekonomiye bakan Başbakan'ın, krizin teğet geçtiğini düşünmesi ve böylesi bir hayalle mesajlar vermesi, bu zamana kadar hiç kimseye bir fayda sağlamamış ve bir şey de kazandırmamıştır.

Muhterem Milletvekilleri,

Siyasi tartışmalara eşlik eden kurumlar arası çatışma, eşzamanlı olarak Türkiye ekonomisini yıpratmakta ve ihtiyaç duyulan güven duygusuna büyük bir darbe vurmaktadır.

Bundan şikâyetçi olan Başbakan Erdoğan, suçlu arayacağına önce aynaya bakmalı ve Türkiye'yi endişe verici derin çıkmazın içine sürükleyen yüz hatlarını bir kez daha görmelidir.

AKP menşeli siyasal krizin devam etmesi önümüzdeki anayasa değişikliği ve muhtemel referandum sürecinde de artarak sürececek ve ekonomideki bozgun çok ciddi bir noktaya gelecektir.

Bunun ilk yansımalarını ekonomik büyüme ve işsizlik alanlarında görmek mümkün olacaktır. Bu kapsamda olmak üzere, Başbakan Erdoğan'ın, uydurma bilgi ve özürlü tahminlerle yaptığı; Mayıs ayından itibaren işsizliğin süratle azalacağına dair ifadelerini, siyasi falcılığın bir türü olarak değerlendirmek mümkündür.

Aynı zamanda, politik gerilim ve hizbin yoğunlaşması; Türkiye'nin risk primini artıracak, faizleri yukarı yönlü bir seyir izlemeye zorlayacak ve finansman sorunları baş göstermeye başlayacaktır.

AKP'nin belirleyiciliğinde; sürekli kriz üreten siyasal sistem, yerli ve yabancı yatırımcıların alabileceği olumlu karar ve niyetleri caydırabilecek ve ihtiyaç duyulan sermaye girişini geride kalan yıldaki miktardan daha da aşağılara çekebilecektir.

En başta işsizlik gibi, ekonominin öncelikli sorun alanlarıyla başa çıkabilmek için; her şeyden önce yatırım artışına ihtiyaç

vardır ve bu da ancak oluşacak güven iklimiyle hayat bulabilecektir.

Yedi yılı aşkın bir zaman diliminde sanal ve gevşek istikrarın üreticisi olan AKP zihniyeti, şu an itibariyle ekonominin en büyük risk faktörü haline gelmiştir.

Bu itibarla Başbakan Erdoğan, Borsa'daki değer kaybını aşırı ve anormal bir tepkiyle karşılamakta, paralarını faize bağlayan gizli ortaklarının haklarını savunma adına ortalığı ayağa kaldırmaktadır.

Tırmandırdığı siyasal gerilimlerle, milletimizde çok büyük hasarların çıkmasına yol açan iktidar partisinin, çıkar ve menfaat dağıttığı kesimlerden başka düşüneceği ve kaygısını taşıyacağı kimsesi kalmamıştır.

Ne yaparsa yapsın dünyalığını, iktidarı süresince yedi sülalesine yetecek kadar toplayan Başbakan Erdoğan mutlak akıbetinden asla kurtulamayacaktır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Türkiye'nin yıkımına neden olacak PKK açılımını topluma pazarlarken; güzel şeyler olacak diyebilen Başbakan Erdoğan, ekonomide de benzer yorumları yapmaya girişmiş, hiç kimsenin şahit olmadığı, bilmediği ve yaşamadığı güzel gelişmelerden bahsetmeye başlamıştır.

Buna ilave olarak; ekonomiyi ve büyümeyi olumsuz etkileyecek girişimlere taviz vermediklerini açıklayan Başbakan Erdoğan'ın, bu konuda kendi kusurlarına çok toleranslı yaklaştığı net olarak anlaşılmıştır.

AKP hükümetinin gerginlik üreten siyasi hamleleri, çoğunlukla demokrasi ve hukuk kılıfına bürünerek gerçekleşmektedir.

Demokrasi standartlarının geliştirilmesi, hukuk düzeninin etkinleştirilmesi ve güçlendirilmesi ya da temel hak ve özgürlüklerin muhafazası gibi ulvi gayeler, iktidar partisinin ağzında artık sakız haline gelmiştir.

Bulduğu her fırsatı tartışmaya çevirmede maharet sahibi olan Başbakan Erdoğan ve çığırkan ekibi, ülkeyi kabus dolu bir sürece itmiştir.

Nitekim AKP'nin kavgacı ve çatışmacı siyasi stratejisi ekonomide beklentileri iyice bozmuş, yaralı olan kredibiliteye yeni bir darbe vurmuş, güven olgusu komaya girmiştir.

Doğal olarak ekonomide var olan buhran körüklenmiş, geleceğe dair en ufak bir umut dahi ortaya çıkmamıştır.

İnsanımız sıkıntıların altında inlemektedir. Ne üzücüdür ki, bu acı ve gerçek durum AKP'nin umurunda ve gündeminde değildir.

Bakınız değerli arkadaşlarım, 2009 yılında bireysel kredi borcunu ödeyememiş vatandaşlarımızın sayısında, bir önceki yıla göre yüzde 195'lik bir artış olmuştur. Ve kredi kartı borcunu ödeyememiş kardeşlerimizin sayısı yüzde 91 yükselmiştir.

İşsizlik, deyim yerindeyse hortlamış ve gerçekte bir işten mahrum halde bulunanların sayısı beş milyonu geçmiştir. İşsizlerimizin geçinebilmesi, karınlarını doyurabilmesi eş, dost, akraba yardımlarıyla ancak olabilmektedir.

Ekonomik kriz toplumu mahvetmiş, yoksulluk artık her haneye sinmiş ve yerleşmiştir. AKP hükümeti, bu sosyal ve ekonomik afetin genişlemesini ve büyümesini âdete teşvik etmiş ve desteklemiştir.

Hükümetin donanımlı ve bütünlükçü ekonomi politikalarının olmaması nedeniyle; Türkiye üretmeyen, çalışmayan bir ülke haline gelmiştir.

- Üretmeden gelişmek nasıl olacaktır?
- Fabrikaların çarkları dönmeden, alın terleri tezgâha düşmeden, makine sesleri ortalığa hâkim olmadan ekonomik büyüme nasıl sağlanacaktır?
- Teorik olarak sermayeyi tabana yayması gereken, ama bunu yeterince sağlayamayan ve düşük işlem hacmiyle genellikle yabancıların mekânı haline gelen Borsayla mı kalkınma hamleleri yapılacaktır?

"Türkiye'nin büyük resmi bozulursa Türkiye'nin değeri azalır", diyenler acaba bu gerçeklerin ne zaman ve ne kadarının farkında olacaklardır?

Israrla ülkemizin büyük resminin gerçekten çok iyi olduğunu iddia eden Sayın Cumhurbaşkanı, bu büyük resimden Başbakan Erdoğan ve kendisinin gülümseyen, hiçbir krizin etkilemediği saadetlerinin fotoğrafını mı kast etmektedir?

Sorunlu bir lügatle krizden çıkarken ayağa kurşun sıkmamak lazım diyen zihniyetlerin, aslında Türkiye'nin geleceğini ateşe attıklarını ne zaman fark edecekler doğrusu merak içindeyiz?

Resimden kasıt eğer; erken yaşlarda müdür olanlar, milletimizin evlatları işsizlikten kırılıp çay parası bulamazken, şirketler kuran mahdumlar ise, elbette söylenenlerin eksigi vardır, fazlası yoktur.

Buradan büyük resmin içinde gerçekte ne gördüğümüzü açıklıkla beyan etmeye ve yorum sahiplerini taşıdıkları büyük sorumluluğun gereği gibi harekete davet etmek istiyorum:

Büyük resmin içinde;

- Vatanımıza yönelik tertipçi ve bozguncuların artan faaliyetleri vardır.
- Milletimizin huzuruna, devletimizin asayişine ve selametine karşı girilmiş ağır ve vahim suikastlar görülmektedir.
- Tahrik ve kışkırtma politikalarıyla ülkeyi istikrarsızlığın dehlizlerinde terk eden; dünün mağdurları, bugünün haramileri ve yarının mahkûmları bulunmaktadır.
- Milletimizin bin yıllık kardeşliğini bozmaya karar vermiş olan ve közlenmiş intikam duygularının tutuşturduğu kin ve husumet ateşiyle, gözleri ihtiras ve gaflet perdesiyle çekilmiş olanların nursuz yüzleri vardır.
- Hırsızlıktan, vurgunculuktan, sahtekârlıktan ve dolandırıcılıktan yolunu bulanlar, bu resmin içinde mutlu yüz hatlarıyla poz vermişlerdir.

Büyük resmin içinde bu olanların yanı sıra; milletimizi aldatmak için; yalan haberleri, korkunç dedikoduları, tahripkâr

şayiaları üretenlerin; vatandaşımızın idrakini zaafa, iradesini felce uğratmak için el birliği etmişlerin, yoksulluğu ve çaresizliği alçakça kullananların da yer aldığı kuşkusuzdur.

Ve bu büyük resmin fotoğrafçısı Başbakan Erdoğan, destekçisi Peşmerge kalıntıları, müşterisi İmralı canisi, pazarlamacısı Türk ve Müslüman düşmanları, finansörü ise Atlantığın karşı kıyısıdır.

Bugünün zavallı iktidar kadroları, milletimizin eşsiz gücüne ve tarihi duruşuna başlarını vurarak bir zaman sonra kendilerine gelecekler ve ne yazık ki bunun için iş işten çoktan geçmiş olacaktır.

Konuşmama son vermeden önce bir hususun altını çizmek istiyorum.

Başbakan Erdoğan, Titanik'te gemiyi batıranların alt katlarda oturanlar olduğunu, şimdi de Türkiye'de gemiyi batırmaya çalışanların üst katlarda bulunduğunu ifade etmiş ve devamında, 'Türkiye'de yoksulluk artıyor' dersek haksızlık yaparız" sözlerini kullanmıştı.

Titanik isimli geminin nasıl battığı bilinmektedir ve bu konuda tarih yazılan, yapılan birçok yoruma şahitlik etmiştir.

Asla batmayacağı yönündeki propagandayla yüzerken, bir buzdağına çarparak okyanusun dibini boylayan bu geminin, Başbakan Erdoğan'a ne hatırlattığı ve bu olayla nasıl bir illiyet bağı kurduğu tam olarak belli olmamıştır.

Ancak Başbakan Erdoğan'ın gemilere olan ilgisinden dolayı bu örneği vermesi bir bakıma normal görülmelidir.

Eğer kendisini, Titanik'le özdeş tutuyorsa, diyebileceğimiz şudur:

Bu gemiyi batıran bir buzdağıdır. Milliyetçi Hareket de, dümeninde Başbakan'ın bulunduğu köhnemiş teknenin rotası üzerinde dimdik ve ayakta mukadder olan çarpışmayı beklemektedir.

Sonuçta, Başbakan Erdoğan, Türkiye sevdalılarına çarpacak ve her taraftan su alacak olan partisiyle birlikte siyasi tarihin karanlıklarına gömülecektir.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

09 MART 2010

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Muhterem Basın Mensupları,**

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Konuşmama başlarken, Hakkâri'nin Şemdinli ilçesinde PKK terör örgütü tarafından döşenen mayının patlaması sonucunda, bir askerimizin şahadeti ve üç askerimizin yaralanmasıyla vuku bulan elim hadisenin hepimizi yüreğimizden yaraladığını belirtmek istiyorum.

Ayrıca, Elazığ ilimizin Karakoçan ve Kovancılar ilçelerinde meydana gelen ve 51 vatandaşımızın hayatını kaybetmesine, çok sayıda vatandaşımızın ise yaralanmasına neden olan depremin üzüntüsü içerisindeyiz.

Terör saldırısında şehit olan Mehmetçiğimize ve bu doğal afette hayatını kaybeden vatandaşlarımıza Cenab-ı Allah'tan rahmet, yaralılara acil şifalar, milletimize başsağlığı diliyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Yaşadığımız bu depremlerle birlikte ülkemizin talihsiz bir gerçeği ile tekrar ve acilen yüzleşmek gereğinin doğduğuna inanıyorum.

Elbette ki can ve mal kayıplarının sorumluluğunu yalnızca bugünkü yönetime yükleyecek bir siyasi fırsatçılığın peşinde asla olamayız. Ancak görülmemiş kalkınma ve gelişme iddialarının ne kadar temelsiz olduğunu da görmek lazımdır.

Altı şiddetindeki bu depremin neden olduğu tahribatın boyutu, milletimizin uzun yıllardır nasıl ihmal edildiğini, medeniyetten nasıl mahrum bırakıldığını gösterdiği gibi, yaşadığımız acı derslerden hala sonuç çıkaramadığımızın da uyarısı olmuştur.

Depremin zamanını ve tesirini önlemek mümkün değilse de tahribatını asgariye indirmek insanoğlunun elindedir.

Bu konuda şourlanmış toplumlarla, sorumluluk üstlenmiş yöneticilerin bulunduğu ülkelerdeki depremlerin en az hasarla nasıl atlatılacağı yaşanan örneklerle sabittir.

Elbette ki ülkemizin ihmal edilmiş sorunlarının boyutları ve çeşitliliği büyüktür. Ancak insan hayatının doğrudan etkilendiği bu konuda mutlaka tedbirler alınmalıdır.

Bu olayın İstanbul gibi dünyanın en büyük metropollerinden birinde beklenen depremde alınacak tedbirleri hızlandırması temennimizdir.

Cenab-ı Allah'tan milletimize böylesi acıları bir daha yaşatmamasını niyaz ediyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye bugünkü şartlar altında, yakın zamanın en büyük sorunlarıyla yüz yüze kalmış ve bunların baskısıyla çok zor

günler geçirmeye başlamıştır. Ve maalesef bu tehlikeli süreç artarak devam etmektedir.

Toplumsal ve kurumsal yapı ideolojik olarak bölünmüş, işleyiş itibariyle bozulmuş ve ideal olarak tükenmiş bir noktaya gelmiştir.

Neresinden bakarsak bakalım, AKP hükümeti ülkemizi, her gün bir yenisinin ortaya çıkmasına şahit olduğumuz kafa karıştıran olaylara, vadesi dolmuş tartışmalara, derin çalkantılara doğru sürüklemiştir.

Başbakan Erdoğan'ın değişim adıyla başlattığı dünle kavga, milli birliğimizle atışma, hukukla çekişme yayılarak sel gibi ilerlemektedir.

İktidar partisinin hiç çekinmeden ve yüzü kızarmadan içini boşalttığı ve sulandırdığı demokrasi anlayışı, her garabetin gerekçesi yapılacak bir ilkesizliğe meşruiyet sağlamak için kullanılmaya başlamıştır.

AKP'yle birlikte; hukuk düzeni çiğnenmiş ve dejenere olmuş, siyaset değerlerden kopmuş ve ayrıışmış, ekonomik yapı tükenmiş ve ümitleri bitirmiştir.

İktidarın sahibi olduğu, insanı odağına ve merkezine almayan ekonomi politikaları, Türkiye'yi işsizliğin, yoksulluğun, sefaletin karanlık mahzenine kapatmıştır.

Milletimizin hiç bitmeyen ve bir türlü çözüme kavuşturulamayan ekonomik sorunlarına daha fazla tahammül etmemiz artık mümkün olmayacaktır.

Bu sorunlar arasında yer alan ve tam bir milli güvenlik meselesi haline dönüşen işsizlik belası etki ve hâkimiyetini AKP politikaları neticesinde her tarafa yaymıştır.

PKK açılımıyla zaten yaralı hale gelen toplumsal birliğimizi ve dirliğimizi temelinden infilak ettirecek özelliği bulunan işsizlik meselesi bugün çok vahim bir boyut almıştır.

Ancak hala bu soruna karşı duyarsız olan ve ağzına hiç almayan Başbakan Erdoğan, siparişini verdiği başka tartışma alanlarında kendisini aklamının peşine düşmüştür.

Türkiye'nin bir numaralı sorunu olan işsizlik AKP'nin gündeminde yoktur. Bundan sonra olma ihtimali de görülmemektedir.

Anlaşıldığı kadarıyla, Başbakan Erdoğan için işsizlik önemli bir konu değildir. Emeğiyle evine ekmek götürmek isteyenler, helal kazancın arayışında olanlar, üretmek ve çalışmak kaygısı taşıyanlar Başbakan'ın görüş menzili ve siyaset algısı içinde yer almamaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın işsizliğin ortaya çıkarabileceği siyasi ve sosyal sonuçları ne kadar anladığı ve kendisine dert edindiği başka bir tartışma konusudur.

Ancak, bu zihniyetin, siyasi gündemi meşgul eden ve şimdilik hiç yeri ve gereği olmayan meselelerle insanımızı oyalamanın yollarını aradığı da bir vakıdır.

Son bir yıllık Türkiye manzarasına baktığımızda, tartışma konularının periyodik olarak çok sık değiştiğine şahit olmamız mümkündür.

Bu süreçte konuşulmadık ve dile getirilmedik hiçbir konu başlığı kalmamış, ancak sıra ekonomik sorun ve problem alanlarına geldiğinde aynı istek nedense yerini birden bire kararsızlığa ve hatta suskunluğa bırakmıştır.

Maalesef vatandaşlarımızın büyük bir çoğunluğu, kendi dertlerinin çözümü için AKP'nin yakasına yapışması gerekirken, iktidar partisi tarafından kurgulanan kamplaşma ve gerginlik oyununun ortasına düşmüşlerdir.

Doğal olarak yaratılan yüksek gerilimli siyasi atmosfer içinde, ekonomik açmazlar hak ettiği ilgiyi görmemiş, aynı zamanda ciddiyetle ve önemle ele alınmamıştır.

AKP, işsizliğin etki ve kuvvetini zayıflatmak yerine, her şeyi ters yüz etmiş, mağdur ettiği milyonlarca kardeşimizi alçakça kandırmıştır.

Artık utanma ve hayâ duygusunu kaybeden zihniyet sahipleri, işsiz kardeşlerimizin kaygı verici hayat şartlarıyla dalga geçer gibi konuşmakta; **“Laf üretmiyoruz, iş üretiyoruz”** diyerek sabırları zorlamaya başlamışlardır.

Başbakan Erdoğan'ın kimin için iş ürettiği, kimlerin işini takip ettiği esasen milletimiz tarafından bilinmektedir.

Hal böyleyken, laf cambazlığı konusunda maharet sahibi olan bu zihniyetin iş üretmekten bahsetmesi; yeni yolsuzluk kanallarının açılacağını, akraba ve yakınlarla yeni iş alanlarının oluşacağını işaret etmektedir. İş üretmekten bizim de, aziz milletimizin de anladığı budur.

İşsiz vatandaşlarımız için yeni iş sahaları, çalışabilecekleri işyerlerinin tesisi ve kurulabilmesi şimdilik hayaldir. Çünkü Başbakan Erdoğan, yandaşları istihdam etmekten ve onlara milletimizin kaynaklarını peşkeş çekmekten, başını kaldırap durumları çok acil hale gelen milyonlarca işsizimizle ilgilenmeye vakit bulamamaktadır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Türkiye ekonomisi uzun süreden beri kriz altındadır. Ve vatandaşlarımız bundan dolayı son derece bunalmıştır.

Ekonomik krizin sonucu olarak iki alanda endişe verici sonuçlar ortaya çıkmış ve insanımızın hayat şartlarını etkilemişlerdir.

Bunlardan birincisinin işsizlik olduğu kuşkusuzdur. Diğeri ise geçtiğimiz ay tekrar iki haneye ulaşan enflasyondur.

2009 yılı işsizlik verileri, toplumsal yapıya bir ateş topunun düştüğünü göstermektedir. Bu kadar ağır ve vahim bir sorunu toplumun kaldırması çok zordur.

Meselenin daha düşündürücü tarafı ise, az önce de vurguladığım gibi, AKP iktidarının yol haritasında işsizlikle ilgili umut verici herhangi bir hususun olmamasıdır.

Bırakınız bunu, AKP hükümeti ısrarla işsizliği konuşmamaya özen göstermektedir. Bunu gören herkes, sanki Türkiye'de böyle bir felaketin yaşanmadığını düşünecektir.

Zannedersiniz ki, işsizlik gelip geçici bir problemdir.

Öyle bir hava oluşturulmak istenmiştir ki, işsizliğin artışı; kırılan, dökülen ve çözüm üretme konusunda tam bir başarısızlık örneği sergileyen AKP'nin ekonomi politikaları kusursuzdur ve suçsuzdur.

Geldiğimiz bugünkü şartlar içinde; ekonomik sorunların çözümünde yeni ve donanımlı bir zihniyete duyulan ihtiyaç kaçınılmaz bir hal almıştır. Mevcut iktidarın yedi yılı aşan uygulamaları, gerekli olan bu zihniyet dönüşümünü başarabilmek bir yana, böyle bir şeyi tasavvur dahi edemeyeceğini göstermiştir.

Özellikle sebepleri ve süreçleri irdelemeden, yalnızca sonuçlara mihlanan bir siyaset körlüğüyle ekonomik engellerin aşılması mümkün olmayacaktır.

Yeni, yerli ve yaratıcı bir ekonomik zihniyetin inşası ve temsili, ekonomik sorunların üstesinden gelmede ülkemize çok katkı sağlayacaktır.

Bugünün sorunlarına, dünün reçeteleriyle yaklaşılması olsa olsa bir zaman ve emek israfı olacaktır.

İşsizlikle mücadelenin esası, istihdam odaklı sürdürülebilir büyümenin gerçekleştirilmesine, istihdam edilebilirlik düzeyinin yükseltilmesine ve girişimci odaklı piyasanın tesis edilmesine bağlı olmalıdır.

Yatırım ve üretim eğilimlerinin güçlendirilmesi işsizliğin çözümünde çok önemli destek sağlayacaktır.

Zira üretmeyen bir ekonomik sistemde, işsizliğin çözülmesi ve bitirilmesi mümkün değildir.

İşsizliğin nedeni işin olmaması değil, iş üretecek ekonomik dinamik ve süreçlerin bir bütün halinde ya harekete geçirilememesidir ya da küresel menfaatin aşılmaz zihniyet dağlarıdır. Bu itibarla işsizlik bir kader ve iktidarın sığınacağı bir bahane değildir. Ve asla da olmayacaktır.

Cenab-ı Allah her kulunu bir iş üretecek zihni ve bedeni melekelere beraber yaratmıştır. Eğer işsizlik varsa; ortada heba edilmiş kaynaklar, değer üretemeyen bir emek yapısı, insanı dışlayan ve rakamlara odaklanmış bir ekonomik anlayış doğal olarak kendisini gösterecektir.

İşsizliğin nedenlerini kendi dışındaki faktörlere yükleyen ve kaynakların kıtlığına sıkıştıran AKP iktidarının, bu meselenin çözümü için attığı ilk adım tamamıyla yanlış ve hatalıdır.

Siyasi ve ekonomi zihniyetini yabancı başkentlerin jeopolitiğinden kopya eden Başbakan Erdoğan ve partisinin, bizim bu düşüncelerimizi bu haliyle anlaması ihtimal dâhilinde olmayacaktır.

Milletimizin; çapsız, heyecansız, bitkin, yorulmuş, buna rağmen cebini de doldurmuş AKP kadrolarının, Türkiye'nin gelecek perspektifine engel olmasına daha fazla katlanması düşünülemeyecektir.

Ekonominin hiçbir sorununda muvaffak olamayan iktidar partisi, bu aczini ve yetersizliğini perdelemek amacıyla sinsi ve habis senaryolar tertip etmekten çekinmemiştir.

İlkeleri çökmüş olan ve hiçbir sorunu temelinden ele alamayan hükümet zihniyeti, işsizliğin halli konusunda istekli olmamış, yoksulluğun azaltılması hususunda lazım gelen hedefleri tayin edememiştir.

Ancak nedense bu hükümet;

- Milletimizi ayırıştırmak konusunda çok gayretli olmuştur.
- Habur'da terörist karşılamada çok heyecanlı davranmıştır.
- Okyanus ötesinin talimat listelerini tatbik etmede çok acele etmiştir.
- Ermenilere ilişkide, milli onuru ayaklar altına almada coşkulu görünmüştür.

- Bölücülerde heves uyandırmıştır.
- Ve bunların karşılığında İmralı'dan takdir almıştır.

Bu hükümet etme zihniyetinin önceliği ve politika esasları bellidir. Ve bunun içinde ne Malatya'lı işsiz kardeşim vardır, ne de yoksul Kahramanmaraş'lı hemşerim bulunmaktadır.

Pancar tarlalarında çalışmak için gurbete çıkan Konya'lı topraksız vatandaşım AKP'nin aklına dahi gelmemiştir.

Karınlarını doyurabilmek amacıyla, memleketlerinden koparak yüzlerce kilometre uzağa fındık toplamaya giden Mardin'li, Urfa'lı insanımız AKP'nin hatırında değildir.

Torosların yaylalarında, bir dilim ekmek için ömür tüketen Yörüklerimiz unutulmuş ve kendi kaderlerine terk edilmişlerdir.

Takasıyla, kayığıyla rast gele diyerek rızkını denizde arayan Rize'li, Giresun'lu vatandaşımız Başbakan Erdoğan için bir anlam ifade etmemektedir.

Onun için varsa da yoksa da; küresel şebekeler, ülkeler üzerinde sıcak para operasyonları yapan para baronları, Peşmerge kalıntıları, Kandil kadroları, Bürüksel komiserleri ve okyanus ötesinden alacağı talimat listesi önemlidir.

Milliyetçi Hareket Partisi, böylesi bir zilleti reddetmektedir. Bu hayâsız ve seviyesiz yönetim anlayışıyla sonuna kadar mücadele edecek ve ilk fırsatta bu devrin tüm sorumlularının lekeli alınlarını adaletin duvarına vuracaktır.

Değerli Milletvekilleri,

2009 yılında çalışma çağındaki nüfus 914 bin kişi artarak 51 milyon 686 bin kişiye ulaşmıştır.

Ne var ki, bir iş bularak çalışmaya başlayan kişi sayısı 83 bin kişi olmuş ve böylelikle toplam istihdam da 2009 yılında 21 milyon 277 bin kişiye ulaşmıştır.

Bugünkü şartlarda, her çalışanın yaklaşık üç kişiye baktığını söylememiz mümkündür.

Bir işe sahip olanların bu kadar düşük olduğu ve çalışmayan, daha doğrusu üretime doğrudan katılmayanların bu denli de yüksek bulunduğu ülkemizde, ekonominin hiçbir şekilde refah üretmesi ve insanımızın huzuruna hizmet etmesi mümkün olmayacaktır.

Bu kapsamda, geçtiğimiz yıl işsiz sayısı 860 bin kişi artmış ve 3 milyon 471 bin kişiye çıkmıştır. İşsizlik oranı ise yüzde 14 seviyesinde gerçekleşmiştir.

Şehirlerimiz işsizlikten kırılmaktadır. Mahalle araları, kahvehaneler dolup taşmaktadır. Bir umutla köyünden kopup gelen biçareler, perişan bir halde yaşamaya çalışmaktadır.

Her dört gencimizden birisi işsizdir. Ama Başbakan Erdoğan'a göre her üniversiteyi bitiren iş bulmak zorunda değildir. Onlar aç gezsin, yuva kurmasın, gelirleri olmasın; Başbakan için hiç önemli değildir.

İşsizliğin ürkütücü ve can yakan sonuçları vatandaşlarımızı pençesine almış ve kıvrandırmaktadır.

Çalışan insanımızın büyük bir bölümü de insan haysiyetine yakışmayan şartlarda ve düşük bir ücret seviyesinde hayatını idame ettirmeye çabalamaktadır.

Ayrıca enflasyon da başını kaldırmış ve daha önceki uyarılarımız gerçekleşmeye başlamıştır.

14 Aralık 2009 tarihinde, TBMM Genel Kurulu'nda 2010 Yılı Bütçe Kanun Tasarısı Üzerine yapmış olduğum konuşmada, bu soruna dikkat çekmiş; yükselen kamu açıkları ve kamu borçlanma gereğinin ve bunun tetikleyeceği enflasyonist etkilerin bütçede göz ardı edildiğini ifade etmiştim.

Hali hazırda, enflasyonun tekrar iki haneye çıkması bizim açımızdan şaşırtıcı olmamıştır.

AKP iktidarının beceriksizliğinden ve iş bilmezliğinden dolayı verdiği bütçe açığını kapatmak amacıyla, dolaylı vergi artışları ve gıda fiyatlarındaki yükseliş enflasyonu yukarı doğru itmiştir.

Düşük gelirle yaşamak zorunda kalan milyonlarca vatandaşımız için enflasyondaki artış daha fazladır ve hayat pahalılığının acı sonuçları bir bir ortaya çıkmaktadır.

Ekmek dilim dilim azalmakta, dün markette, pazarda, çarşıda harcanan parayla temin edilen ihtiyaç maddelerinin bugün daha azı alınabilmektedir.

"Dünya küçülüyor, fakat Türkiye büyüyor" sözlerinin arkasına saklanarak karanlıktan aydınlığı taşıyan Başbakan Erdoğan, işsizlikten enflasyona bu çelişkili ve alarm zilleri çalan tablonun ne kadarının farkında ve bilincindedir?

Başbakan Erdoğan bilincini kaybetmiş bir şekilde, her şeyi çarpıtmaktan ve yalanla, riyayla gerçekleri tahrif etmekten hiç çekinmemektedir.

“Bu ülkenin fabrikaları tıkr tıkr işleyecek ve üretecek ve üretiyor. Bu ülkenin esnafı her sabah umutla kepengini açıyor.” diyecek kadar gözü dönen, nerede yaşadığını unutan ve ülkemizi ne hale getirdiğini ihmal eden Başbakan Erdoğan'a son olarak diyeceğim şudur:

- Senin hakkından, inen kepenklerinin arkasında gözü yaşlı ve sabırla önüne konulacak sandığı bekleyen esnafımız gelecektir.
- Senin yakandan, toprağında bereketi kalmayan, mahsulü tarlasında kalmış olan, güneşin altında yanmış çiftçimiz tutacaktır.
- Senin hesabını, feryatlarına kulak tıkadığın milyonlarca işsizimiz görecektir.
- Sana bu millet hakkını helal etmeyecek, hayatının geri kalanında vicdan azabıyla baş başa kalmaktan başka seçeneğin olmayacaktır.

Sayın Erdoğan sen gideceksin. Devri iktidarın mutlaka sona erecektir. O zaman Türkiye'de güneş başka doğacak ve üç hilal sevgi olacak, aş olacak, iş olacak ve huzur halinde vatanımızın her köşesine yağacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Türkiye'mizin her alanda ağır tahribata maruz kaldığı, dış dayatmaların ardı ardına geldiği bir dönemde ne talihsiz bir tezattır ki birkaç gün sonra 12 Mart'ta İstiklal Marşımızın TBMM'de kabulünün 89. Yıldönümünü kutluyor olmanın gururunu yaşayacağız.

Üzücü olan, aziz milletimizin bekasına yönelik tehditlerin sıklaştığı bugünlerde bu eşsiz zafer destanının, kahramanlık manzumesinin yazıldığı sancılı sürecin bütün belirtileri ve aktörlerinin yeniden karşımıza çıkmış olmasıdır.

Hepiniz bilirsiniz; İstiklal Savaşımızın muhteşem hatırası olan bu destanı kaleme alan Mehmet Akif Ersoy'un **“Tarihi tekerrür diye tarif ediyorlar; hiç ibret alınsaydı, tekerrür mü ederd?”** mısralarında anlamını bulduğu gibi, milletimiz adına maalesef 89 yıl sonra yine mücadele verilecek vasat başka bir yönüyle olgunlaşma aşamasına gelmiştir.

Dönemin sömürgecilerine karşı aziz vatanın bütünlüğünü ve milletin birliğini korumak için yola çıkmış ve zaferle taçlandırmış kahramanların emaneti yine ciddi tehlikeler içindedir.

1915 Çanakkale'sinden başlayıp 1922 İzmir'ine kadar verilen varoluş mücadelesi ile Anadolu'da tutunma inancı ve ülküsü yeniden derin bir kırılma yaşamak üzeredir.

Yokluk ve zorluklara rağmen büyük bir inanç, şuur ve heyecanla girilen istiklal mücadelesinin mükâfatı olan Cumhuriyetimizin temel değerleri bugün tehdit altındadır.

Türk milleti gerçeğine dayanan milli kimliğimiz, bu kimliğin üzerine şekillenmiş milli devlet yapımız üzerindeki riskler son derece artmıştır.

Bin yıldırilmekilmek dokunan ve bizi bir millet yapan bütün yapı yıkılmak, asırların eseri olan kardeşliğimiz bozulmak istenmektedir.

Bazen zaferlerle, bazen yenilgilerle, bazen göçlerle, bazen fetihlerle yazılmış ve muazzam bedeller ödenerek vücut bulmuş Türk milleti; birbirinden kopmuş kabileler haline getirilmeye çalışılmaktadır.

Ve İstiklal Marşımızın abideleştirdiği Kurtuluş Savaşımızın sebebi olan tarihi defterler yeniden açılmakta, 89 yıl sonra Türk milletine karşı yine ahlaksızca meydan okunmaktadır.

Kim ne derse desin, nasıl yorumlarsa yorumlasın bir asır sonra da tehdit aynı tehdittir, hedef aynı hedeftir, hasım aynı hasım, proje aynı projedir. Ve işbirlikçiler de ne üzücüdür ki o günkülerin bugün yaşayan torunlarıdır.

1921 yılının o heyecanlı günlerinde Kurtuluş Savaşının yönetim Merkezi olan bu gazi Meclisin çatısı altında, Hamdullah Suphi beyin yüksek hitabıyla yankılanan ve **"Korkma"** diyerek başlayan İstiklal marşımız aslında bin yıllık bir duruşun, direnişin, mücadelenin ve var oluşun dünyaya ilanıydı.

Tam on asır boyunca üç kıtaya at koşturmuş, zalime aman dedirtmiş, mazlumun gözyaşını silmiş; hakkı, adaleti ve hakkaniyeti insanlığa tanıtmış bir büyük milletin, tarihin imbiğinden geçerek gelmiş tertemiz hatıralarının özeti ve eseridir.

Bu mısraları bir istiklal marşına çeviren sır yalnızca yazıldığı dönemin ağır şartları değil, bin yıllık bir derinliğin, millet ruhunda ve vicdanında taşınan haykırışıdır, bütün insanlığa Türk milletinin ebedi ikazıdır.

Bu itibarla, İstiklal marşımızın anlamındaki derinliği yakalamanın yolu, geride kalan asırların aziz hatıralarını ve ecdadın yadigârını tanımaktan ve bilmekten geçmektedir.

Türk milletinin “ezelden beridir” hür yaşama ve var olma iradesinin yüksek beyanı olan bu eşsiz mısraları doğru anlamak ve doğru anlamlandırmak gerekmektedir.

- Ama asırlarca süren mükemmel denecek yönetim iradesini ve yaşama ülküsünü tersten okuyarak, alt kimliklerin tahriki zanneden gafillerin çürük yönetim algıları ile,
- İstiklal Marşımızın aziz şairinin “şehitlerin fışkıracağını” ifade ettiği bu topraklar için hayatını vermiş vatan evlatları ile eli kanlı teröristleri bir tutmaya çalışan alçalmış zihniyetlerin devamı halinde, ülkemizi, değil asırlarca yaşatmaya, bu yüzyılın çeyreğini bile çıkarmaya korkarım ki gücümüz yetmeyecektir.

Bu nedenle, yanlış yoldakilere ışık tutacak olan, ecdadımızın büyüklüğünün sürekli dile getirilmesinden ziyade, ağızlarına sakız yaptıkları tarihin öncelikle doğru tahlil edilmesinden geçecektir.

Unutmayalım ki; gerek Selçuklu Devletinde, gerekse Osmanlı İmparatorluğunda on asır süren bir hükümrانlığın mevcudiyetindeki esrar ve kudret;

- Farklılıkları kaşıyan değil ısrarla birleştiren,
- Ayrılıkları kışkırtan değil gönülden kucaklayan,
- Kimlikleri tahrik eden değil bir millet kimliğinde buluşturan,

- Dirliği ve dzenini bozmak isteyene ise hak ettiği yerde dersini veren kararlı yönetim anlayışıdır.

Birbiriyle kavgalı Türk boylarını sıkıştıkları dar bir asabiyetten büyük Türk milleti kimliğine yükselten de ecdadımızın bu kaynaştırıcı şuuru ve bu bütünleştirici ruhudur.

Üç kıtaya yayılan hükümlanlığın sırrı da bu muhteşem milletleşme hali, kuvveti ve şuurunda aranmalıdır.

Yoksa Başbakan ve kadrosunun zannettiği gibi ne Selçuklu ve ne de Osmanlı Devleti kimliğini bulamamış, otuz altısı birden tesadüfen bir araya gelmiş ilkel kabilelerin sorumsuz idare merkezi değildir.

Kimlik arayışlarının ve farklılıkların tahriki ile koca Cihan Devleti'nin nasıl bir küçülme yaşadığı ve sonunda İstiklal marşımızı yazdıran zafer ile bugünkü coğrafyasına dönüldüğü bilinmektedir.

Bu itibarla, Türk devletleri tarihini milletsiz bir devlet nizamı ve bu devlette yaşayanları da kimliksiz ve kişiliksiz insanlar zanneden gafillerin, bugün bin yılda oluşan milli varlığımızı geri döndürecek çabalarını bir kez daha gözden geçirmeleri hayırlarına olacaktır.

İçinde bulunduğumuz süreçte, farklılıkların kaşınarak ayrılıkların gerekçesi haline getirilmesi, bunun da demokrasi adı altında yapılması, bize bu vatani bırakan atalarımızın yönetim mirasına en büyük hakaret sayılacaktır.

Bu yönüyle, her satırı şehitlerin kanları, gazilerin hatıraları, özellikle son yüzyılda yaşanan hicretlerin hüznüleri ile zulümlerin, isyanların ve baskınların acılarından ilhamla yazılan

bu abidevi eserin anlamına vakıf olamayanları buradan uyarıyorum.

İster spor müsabakası, ister sanat etkinliğiyle hangi gerekçeyle olursa olsun, Türk milletinin bağımsızlık beyannamesi olan bu anıtsal esere saygı gösteremeyenler, bu marşın yazıldığı yıllarda buna yeltenen alçakların akıbetlerini öğrenmeli ve hadlerini bilmelidir.

Başbakan Erdoğan da İstiklal Marşımıza anlam ve ruh veren mücadeleyi bir kez daha incelemeli, bugün çarpık ilişkilerle halel getirdiği bağımsızlığımızı nasıl kazandığımızı usulden değil esastan öğrenmelidir.

Özellikle ardı ardına gelen dayatmalara boyun eğerek sürdürdüğü teslimiyetçi dış ilişkilerde, **“hangi çılgının kendisine zincir vuracağı”** soran ve meydan okuyan milli şairimizin yüksek şuurunu örnek almalıdır.

Bugün İstiklal Marşımızda anlamını bulan mücadelenin şuuruna vararak, ecdadımızın emaneti olan vatanımıza sahip çıkmak ve Cumhuriyetimizi sonsuza kadar yaşatmak her zamankinden daha önemli ve öncelikli hale gelmiştir.

Bu vesile ile İstiklal Marşımızın yazılmasına canları pahasına vesile olan aziz şehitlerimizi, kahramanlarımızı ve bir fazilet timsali olan vatan şairimiz Mehmet Akif Ersoy’u saygıyla yâd ediyor, en derin minnet ve şükran duygularıyla Cenab-ı Allah’tan rahmet diliyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Bu vesile ile hafta sonu Diyarbakır'da futbol maçında yaşanan üzücü gelişmeler konusunda da hükümeti uyarmak istiyorum.

Gelişen vahim hadiseleri bir spor taşkınlığı olarak küçümsemek, toplumsal boyutları bulunan bu konuyu ciddiye almamak demek olacaktır.

Suçlu veya kusurlu ne aziz Diyarbakırlılardır, ne de güvenlik tedbirlerini almakta zorlanan fedakâr Emniyet Teşkilatıdır. Sorumluluk, süreci adım adım davet eden AKP hükümeti ve politikalarıdır.

İkazını daha önceki konuşmalarımızda yaptığımız gibi, hükümetin açılım adını verdiği yıkım projesinin neden olduğu yüksek gerilim kendisini göstermeye başlamıştır.

Gündelik hayatın akışı içinde kabul edilebilecek olan, kişiler arasındaki karşılıklı münakaşaların veya yaşanan tartışmaların bile aniden etnik kutuplaşmalara döndüğü tehlikeli bir iklime girilmek üzeredir.

Yıllardır içten içe tırmandırılan etnik kışkırtmalar ve Başbakan Erdoğan'ın açıktan yaptığı tahrikler toplumsal kardeşliği tehdit edecek çok kritik seviyeye gelmiştir.

Bir ülkenin vatandaşlarını, bir milletin fertlerini ötekileştirerek, yabancılaştırarak beraberliğin sağlanması ne tarihen mümkündür, ne de insanlığın böyle bir tespiti bulunmaktadır.

Bu itibarla, Sayın Cumhurbaşkanı'nın ve Başbakan Erdoğan'ın ısrarla söyleyegeldikleri farklılaştırma merkezli sözde açılım sürecinde yaşanacak derin ayrışmalar ve ardından vuku bulacak

olan çatışmaların sorumlusu da, verecek hesabın adresi de kendileri olacaktır.

Buradan, iş işten geçmeden bir kez daha hatırlatmakta yarar olacağı düşüncesindeyim.

Değerli Milletvekilleri,

Bize göre tarih kendi şartları içinde yaşanmış bütün hatıraların toplamıdır.

Türk milletinin tarihi ise acı veya tatlı anıların, zafer veya üzüntülerin, başarı veya başarısızlıkların yer aldığı, ama her zaman iftiharla dile getireceğimiz geride kalan hayatımızdır.

Bizim tarih telakkimize göre, bugün yaşadıklarımız dünün, yarın yaşayacaklarımız ise dünün ve bugünün eseri ve sonucu olacaktır.

Tarih yaşanmış, yazılmış, hükmünü vermiş ve defterler kapanmıştır. Geriye dönmeye, yeniden yaşamaya imkân da yoktur.

Tarihimizde de ne yaşanmışsa aziz hatıraları bugün yaşayan nesilleri olarak bizim namusumuza emanettir ve bizim sorumluluğumuzdadır.

Biz Başbakan Erdoğan gibi anlamı kendinden menkul bir anlayışla tarihle yüzleşeceğiz diyerek ecdadımızı canilikle suçlayamayız, hoş görüneceğiz diye hasımlarla aynı ağız kullanamayız.

Biz AKP zihniyeti gibi, isyan elebaşlarını alkışlayıp, çapulcuları ve eşkiyayı kutsayıp; ayaklanmaları bastıranları lanetleyemeyiz.

Böylesi bir zihniyetin, 10 Nisan 1919 günü idam ettiği Boğazlıyan Kaymakamı şehit Kemal Bey'e yaptığı tarihi haksızlık ve vebalin bu konuda ibret verici olduğunu hatırlatmak isterim.

Bizim tarihimizde, savaş meydanlarında bize karşı kaybedenlerin, barış masalarında gafil yöneticilerimiz eliyle zafer arayışlarının sayısız örnekleri vardır.

Mazimiz, bütün gayretlerine rağmen bizimle baş edemeyenlerin, yaşananları çarpıtarak, ecdadımızı yargılamaya çalışanların bitmeyen arayışlarıyla doludur.

Ne var ki, bu niyetlerin karşılık bulması için iddia sahiplerinin ısrarı yeterli değildir. Bu iddiaları sıcak bulan, tarihimize yabancı gözüyle bakan işbirlikçilere de ihtiyaç vardır. Ve ne talihsizliktir ki, içimizdeki bu bedhahlardan özellikle günümüzde yeterince mevcuttur.

Bu itibarla geçtiğimiz hafta sonu Amerika Birleşik Devletleri Temsilciler Meclisinde ecdadımızı soykırımcı olarak suçlayanların varlığını çok da önemsememek lazımdır.

- Tarihle yüzleşmemiz gerektiğini söylerken ABD Başkanını yüce Meclis çatısı altında ayakta alkışlayan vekillerin bulunduğu,
- Minareleri bile yasaklayan, Islama karşı önyargılı bir devletin hakemliğinde Ermenilerle kucaklaşan hükümetin olduğu,
- Avrupalıların gönlünü hoş tutmak için Türklüğün tanımını gevşetmeye çalışanların, yabancı vakıflara imtiyaz vermek için ev ödevlerini yapanların bir biriyle yarıştığı ve,

- “Farklı etnik kimlikte olanlar ülkemizden kovuldu. Bu aslında faşizan bir yaklaşımın neticesiydi” diyerek kendi ceddine hakaret eden bir Başbakanın bulunduğu ülkede, okyanus ötesinden bir yabancıнын bu kararı almış olması asla şaşırtıcı değildir.

Elbette ki muazzam bir mücadele ile tarihi hem yapmış hem de yazmış binlerce yıllık bir milletin kahraman evlatları olarak, Edirneli'nin, Vanlı'nın, Trabzonlu'nun, Bitlisli'nin, Sivaslı'nın, Antalyalı'nın, Hataylı'nın, Iğdırlı'nın, Muğlalı'nın ve onların eşsiz ecdadının hakkında, hüküm vermek; Newyorklu'nun, Vaşingtonlu'nun, Teksaslı'nın, hakkı da değildir, haddi de değildir.

Üstelik insanlığın acıları, yüz binlerce din kardeşimizin dramı üzerine hayat bulan, zulüm ve gözyaşı, sömürü ve savaş üzerine oturanların harcı da olamaz.

Ancak, gelinen bu noktada öncelikle suçlanması gerekenler, ikaz edilmesi lazım gelenler ABD'li parlamenterler midir, yoksa buna fırsat tanıyan, göz yuman, taviz üstüne taviz veren ve hatta ön alan AKP zihniyetinin temsilcileri midir?

Türkiye'nin, AKP ile birlikte süratle üzerindeki ataleti attığından bahseden, hızla her alanda dinamizm kazandığından dem vuran, uluslar arası ilişkilerde itibarını iddia edenlerin geldiği son durak burasıdır.

Hükümetin ve Başbakanın yaşadığı şaşkınlığın nedeni; Ermenistan'la yakınlaşmaya itilen AKP'nin, bu ev ödevinin diyetini bulamayışının derin hayal kırıklığı olmuştur.

AKP hükümeti üzerindeki baskıları bir nebze olsun atabilmek için dayatmalara direneceği yerde Ermenistan'la zamansız ve tek

tarafli iliŒi kurma konusunda bir kumar oynamak istemiŒ, ancak kaybetmiŒtir.

Bugün gelinen aŒamada, büyükelçimizin Ankara'ya çağrılması, oylamanın komedi olarak yorumlanması, "ne yapacağımızı göreceksiniz" diyerek kuru gürültü çıkarılması hükümetin iflasını gizlemeye yetmeyecektir.

Başbakan Erdoğan, oylama sonucunu sözde ciddiye almadıklarını göstermek için "Türkiye'nin büyük ülke olduğunu, büyüklüğünü anlamayanların da anlayacaklarını" ifade etmiştir.

Evet gerçekten de Türkiye, tehditlere kulak asmayacak, iftiralarla lekelenemeyecek, ecdadının şeref ve haysiyeti yalanlarla incitilemeyecek kadar büyük bir ülkedir.

İçinde yaşayanlar da çok büyük bir millete mensuptur. Bu tespit son derece doğrudur.

Ancak büyüklerin arasında küçük kalan AKP hükümettir.

Bu büyük devlete ve bu büyük millete AKP kadroları küçük gelmektedir.

Bu zihniyet, büyüklüğün değerini, önemini ve itibarını her geçen gün attığı adımlarla küçültmektedir.

Ve ne üzücüdür ki, uluslar arası her ilişkide yüzüne çarpılan kapılara, verilen tavizlerin doğurduğu geri adımlara rağmen, Başbakan Erdoğan yaşananlardan ders çıkartmaktan hala çok uzaktadır.

Son oylama rezaletini sineye çekerek sarfettiği "biz işimize bakacağız" sözleri en az yaşananlar kadar vahim ve ciddi gelişme sayılmalıdır.

Zira bugün karşımıza çıkanların tamamı hükümetin baktığı işlerden doğmuş, özellikle dış politikada oynattığı temelin çatırtısı bugün karşımızda iflas olarak yer almıştır.

Başbakan hangi işine pişkince bakacaktır?

Gelişmelere aldirmayıp bundan sonra bakmaya devam edeceği işi hangisi olacaktır?

- Kıbrıs'ta tutulmayan sözlere rağmen sürdürülmek istenen rezaletlere mi devam edecektir?
- Kanlı terörü sözde sona erdirmek adına yıllardır üçlü mekanizma denilerek yürütülen oyalamalara mı devam edecektir?
- Ülkemizin iç işlerine karışan, teröre kucak açan, milletimize hakaret eden Peşmergelerle başlattığı kucaklaşmalara mı devam edecektir?
- Ermeni tezlerinin yer aldığı teslimiyet protokollerini onaylayarak kahraman ecdadımıza karşı karalama kampanyalarına mı devam edecektir?
- Sömürü ve zulmün baş aktörleriyle kol kola girerek yürüttüğü küresel projelerin eş başkanlığına mı iftiharla devam edecektir?
- Yoksa, biz işimize bakalım diyerek, Habur'da törenle karşıladığı teröristlerin yeni kafileleriyle hasretle kucaklaşmaya devam mı edecektir?

Bugüne kadar baktığı işler bunlardır. Milli meseleleri nereden nereye getirdiği ortadadır.

Hükümetin bugüne kadar yaptıkları da bundan sonra yapamayacakları hakkında hepimize yeterince fikir vermiştir.

Yedi yıldır yabancı başkentlerde sürdürülen bu mesainin içinde onurlu ilişkiler, haysiyetli duruş, bağımsızlık inancı, kararlı adımlar asla yoktur.

Yedi yılın özeti;

- Hükümet adına her alanda taviz ve teslimiyet,
- Başbakan adına baş eğme, pişkinlik ve istismar,
- Milletimiz adına ise utanç, aşağılanma ve geri adımdır.

Bizim gelinen bu aşamada Başbakan Erdoğan'a önerimiz ve tavsiyemiz şudur.

- Ermenistan'la sürdürmekte ısrar ettiğiniz ilişkileri dondurunuz.
- Tek taraflı tavizlerle imzaladığınız protokolleri TBMM'nden geri çekiniz.
- İncirlik üssünün kullanımı konusunda yeni bir düzenlemeye gidiniz ve bunu ABD'ye iletiniz.
- Konuyu 24 Nisan mesajına bırakmadan, Amerika Birleşik Devletlerine yapacağınız ziyareti iptal ediniz.

Gerçekten bir şeyler yapmayı istiyor ve milletimizin onurunu korumayı samimiyetle düşünüyorsanız bunları gerçekleştiriniz.

Milletimiz Başbakan Erdoğan'dan bu tepki ve tedbirleri beklemektedir. Gerisi boş sözlerdir, diplomaside karşılığı yoktur.

Değerli Milletvekilleri,

Geçtiğimiz Pazar günü komşumuz Irak'ın geleceğini ilgilendiren seçimler yapılmıştır.

Zor ve sancılı bir süreçten geçmekte olan Irak'ta söz konusu seçimin demokratik, hür ve güvenli bir şekilde yapıldığını söylemekten çok uzağız.

Dileğimiz ABD müdahalesi ile keskinleşmiş olan etnik ve mezhep farklılıkların daha da derinleşmeden Irak'ın ve Iraklıların sıkıntılarını bir an önce atlatmalarıdır.

Ne üzücüdür ki, Irak devletinin yeni siyasal tasarımında Türkmen varlığı hak ettiği ağırlığa ve demokratik itibara kavuşmamıştır. Kesin olmayan ilk sonuçlar bunu göstermektedir.

Bunda Başbakan Erdoğan ve AKP hükümetinin yıllardır sürdürdüğü ihmal, Türkmen kardeşlerimizi sindirmeleri noktasında Peşmergelere verdiği cüret etkili olmuştur.

İşgalci gücün çekilmesiyle ortaya çıkabilecek otorite boşluğunun yerini siyasetin kural ve çözümlerine bırakmaması halinde komşumuz Irak'ın bölünme ve parçalanma sürecinin başlaması en büyük kaygımızdır.

Ama her şeye rağmen, AKP hükümetinin küresel güçlere havale ettiği "**Türkmeneli**" coğrafyası asla sahipsiz değildir. Ve oradaki kardeşlerimizin her şart ve durumda yanında olacağımız iyi bilinmelidir.

Değerli Arkadaşlarım,

Bildiğiniz gibi AKP'nin yıkım projesinin tahrip ettiği milli birliğimizin devamına olan inancımızı vurgulamak maksadıyla "Bin Yıllık Kardeşliği Yaşa ve Yaşat" adı altında seri toplantıların yapılmasına karar vermiştik.

Bunların ilkini başkent Ankara'mızda büyük bir coşku ile 13 Aralık 2009'da gerçekleştirmiştik.

Mevsim şartları itibariyle ara verdiğimiz bu toplantıların ikincisini 27 Mart 2010 tarihinde kutlu vatan toprağı Şanlıurfa'da gerçekleştireceğimizi huzurunuzda açıklamak istiyorum.

Ünvanındaki şanlı tanımının anlamına uygun olarak aziz Şanlıurfalı vatandaşlarımızın kardeşliğinin yaşamasına ve yaşatılmasına tıpkı tarihte olduğu gibi bugünde sahip çıkacaklarına yürekten inanıyorum.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

16 MART 2010

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Muhterem Basın Mensupları,**

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Geçtiğimiz hafta Hakkari'nin Şemdinli ve Şırnak'ın Uludere ilçelerinde meydana gelen mayın patlamasında iki Mehmetçüğimizin şehadeti ve 4 askerin yaralanmasından sonra 14 Mart'ta da Hakkari Yüksekova İlçesi kırsalında PKK teröristleri ile çıkan çatışmada maalesef bir uzman onbaşımız şehit olmuş ve bir uzman onbaşımız ise yaralanmıştır.

Olayları lanetliyor, şehidimize Cenab-ı Allah'tan rahmet, yaralı Mehmetçiklere acil şifalar diliyorum.

Can kaybıyla sonuçlanan olayların artış göstermeye başlaması her yıl tekrarlanan oyunların bu yıl da gerçekleşeceğini, mevsim şartları nedeniyle inlerine çekilen terör odaklarının yine kan dökmeye devam edeceklerini ortaya koymaktadır.

Bu konuda en büyük talihsizlik teröre pirim vererek, teröristle pazarlık yaparak, bölücülüğün önünü açarak ve milletimizi etnik parçalara ayırarak terörizmi durduracağını zanneden bir zihniyetin maalesef hükümette olmasıdır.

Teröristi etnik haklarını aramak için dağa çıkmaktan başka çaresi kalmamış masumlar olarak gören Başbakan Erdoğan ve partisinin, eli kanlı katilleri dağdan indirmek için içten içe yaptığı pazarlıkların henüz sonuç vermediği, mütareke çağrısının ise Kandil kadrolarında şimdilik karşılık bulmadığı anlaşılmaktadır.

Habur'da yaşanan rezaletlerin Başbakan tarafından "memnuniyet verici" bulunmuş olmasının da PKK'yı ikna etmediği ve İmralı Canisi'nin serbest kalmasına kadar gidecek ısrarlı bir pazarlık sürecinin yeni eylemlerle başlayacağı görülmektedir.

PKK'nın yıllardır silahla yapamadığı siyasi taleplerinin taşeronluğunu üstlenen, demokratikleşme adı altında Türkiye'nin bölünme reçetelerinin pazarlanmasını siyasi hedef haline getirenlerin en büyük cesaret kaynağı da AKP hükümetinin izlediği gaflet politikaları olmuştur.

Etnik bölücülüğün siyasi zeminde meşru kimlik talebi olarak cesaretlendirilmesi, siyasi hayatımız açısından ciddi bir kırılma noktasına doğru gidildiğini göstermektedir.

Başbakan Erdoğan'ın milli kimlik ekseninde başlattığı vahim tahriklerin en sonunda Türk milletini parçalanmaya ve üniter yapıda kurulmuş milli devlet niteliğini tasfiye etmeye kadar varacağını görmemek için tam bir akıl ve vicdan tutulması yaşanması lazımdır.

Terör destekli bölücülüğün siyaset sahnesine taşınması, PKK'nın siyasallaşması ve taleplerinin gerçekleştirilmesi sürecinin başlatılması, bu vatani ve milleti gönülden seven herkesi düşündürmesi gereken vahim gelişmeler olarak bugün karşımızdadır.

AKP zihniyeti, ayakta durabilmek ve ömrünü uzatabilmek amacıyla, taşeronluğunu yaptığı ihanet projeleriyle birlikte, Türk milletini tarih önünde ölümcül bir düelloya sürüklemektedir.

Başbakan Erdoğan ve yol arkadaşları, asırların göz nuru, alın teri ile doğmuş; ağır bedeller ödenerek oluşmuş büyük Türk milleti ailesini; otuz altıya bölerek birbirinden kopmuş kabileler haline getirmek istemektedir.

Türk milletinin varlığını ve birliğini çözerek içinden yeni milletlerin oluşma şartlarını hazırlayanlar;

- Büyük bir vebal altında olduklarını ne zaman anlayacaklardır?
- Van'lıyı İzmirli'den, Siirtli'yi Balıkesirli'den, Hakkarili'yi Uşaklı'dan ayıramayacaklarını ne vakit idrak edeceklerdir?

Bu itibarla, ayın 27'sinde Şanlıurfa'da yapacağımız toplantının kardeşliğimizi bozmaya çalışanlara tarihi bir uyarı, beraberce yaşamak isteğimize olan kararlılığın ve anasının dili, doğduğu yöre, doyduğu topraklar neresi olursa olsun bütün vatandaşlarımızı kucakladığımızın bir kez daha ilanı olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Bizim için bir fikrin ötesinde bir ideal ve bir hayat tarzı olan milli değerlere saygı ve yüceltme ülküsünün devamlılığı, sağlıklı yetişecek nesillere ve mutlu, eğitilmiş, aydınlık çocukların varlığına bağlıdır.

Toplumun geleceği bugünün çocuklarıdır. Onları sorumluluk sahibi, şuurulu, eğitilmiş fertler olarak yetiştirmek hem milletin ödevi, hem de devletin vazgeçilmez görevidir.

Partimiz, programında yer verdiği gibi; “Çocukların;

- Hayat kalitesinin iyileştirilmesini,
- Geleceklerinin teminat altına alınmasını,
- Ailelerine, topluma ve devlete karşı sorumluluk duygularının geliştirilmesini,
- Suça ve sokağa itilmelerini, madde bağımlılığına yönelmelerini önlemeyi, ilke edinmiştir.

Yine bu kapsamda olmak üzere Milliyetçi Hareket Partisi,

“Suç işleyen ve suça meyilli çocukların varsa aileleriyle işbirliği yapılarak eğitilmeleri, meslek edindirilmeleri suretiyle; ailesi olmayanların ise korunmaya alınması ve rehabilite edilmesi yoluyla topluma kazandırılmalarını” önemle savunmaktadır.

Özellikle son yıllarda silahlı terör eylemlerine paralel olarak sokakları ve caddeleri de eylem alanı olarak seçen terör örgütünün sivil itaatsizlik adını verdiği ayaklanma ve taşkınlıklarda çocukları ve gençleri kullanmaya başladığı hepinizin bildiği gerçeklerdir.

- PKK gösterilerinin malzemesi haline gelen çok sayıda çocuğun, polisi ve jandarmayı taşladıkları,
- Araçları, evleri, dükkânları ve karakolları tahrip ettikleri de şahit olduğumuz gelişmelerdir.

Sokak eylemlerinde çocukların kullanılmasında amaç,

- Cezaların çocuklar için hafifletici etkisinin olması,
- Çocukların kamu vicdanında duygu sömürüsüne yol açması,
- Aynı zamanda sokakların devlete meydan okumada adeta staj yeri olarak görülmesidir.

Biz elbette ki hiçbir çocuğun her hangi bir suça karışmasını isteyemeyiz ve dileyemeyiz. Böyle bir temenninin ve sürecin içinde de asla olamayız.

Bir çocuğun sırf taş attığı için yıllarca mahkûm edilmesine ve adım adım terörist olmasına da sıcak bakamayız.

Ancak, kamuoyuna “taş atan çocuklar” olarak yansıyan gündemi dikkate aldığımızda, varsa bir suçun veya kusurun da karşılıksız kalmasına destek veremeyiz.

Bugün çocukken polise taş atanın, yarın büyüyünce Mehmetçiğe kurşun atmayacağından emin olacak bir çözüme, şayet ikna olursak elbette ki yanında yer alacağız.

Ne var ki, kamu vicdanını yaralayan bu vakianın çözümünü sağlayalım derken, PKK güdümündeki aileler ile çocuklarına, polisi ve karakolu taşlama serbestliği verilmesine de göz yummayız.

Yarın yaygınlaşacak eylemlerde, araçları yanan, evleri tahrip olan, dükkanları hasar gören veya kendileri bizzat mağdur olan vatandaşlarımıza vereceğimiz hesabı da mutlaka dikkate alırız.

Bu son derece hassas dengelere dayanan konunun bütün yönleriyle incelenmesinde yarar vardır.

Çünkü sorun üzerinde tartışıldığı gibi sadece hukuki değil, aynı zamanda adli, siyasi ve sosyaldır.

- Çocukları taş atmaya iten nedenler ve şahıslar tespit edilmedikçe,
- Bu yaştaki evlatlarımız taşlamaya, patlayıcı atmaya veya ateşe vermeye sevk eden mihraklar engellenmedikçe,
- Bu çocukların ailelerine sorumluluk ve yükümlülük verilmedikçe,
- Okullarda, özel ortamlarda eğitilmedikçe, aileleri iş ve aş sahibi yapılmadıkça,
- Şiddete meyletmelerinin arkasındaki gerçek nedenler ortadan kaldırılmadıkça,
- Ülkemin başka yerinde milyonlarca çocuğun aklından bile geçmeyen saldırganlığı neden bu çocukların yaptığı kaynağından bulunmadıkça, bu konunun çözülmesi mümkün değildir.

Özellikle yörede, çocuk yaşta evliliklerin yapıldığı, töre cinayetlerinde çocukların kullanıldığı, kapkaç, kundaklama gibi suçlarda çocuğun sokağa salındığı düşünülürse sorun yalnızca “taş atan çocuklar” ekseninde yorumlanmamalıdır.

Bu iptidai sosyal zihniyetin açıkça çocuk istismarıdır ve yalnızca taş atmakla kalmamaktadır. Çok daha önemli ve ciddidir.

Yıllardan beri ihmal ettiği bu konuyu özellikle açılım denilen yıkım paketi ile hatırlayan hükümet, bu konuda bugüne kadar;

- Hangi sosyal ve pedagojik tedbirleri almıştır, almaya çalışmıştır?
- Aileleri ile nasıl bir rehabilitasyon ve tedbir arayışını başlatmıştır?
- Terör odaklarıyla kurulan hangi bağları ortaya çıkartmış, hangisini önlemiştir?
- Yoksulluğun pençesine düşmüş aileler için hangi çareleri getirmiştir?
- Valilerin münferit tedbirleri ile polislerin şekerleme dağıtması dışında nasıl çözüm arayışına yönelmiştir?
- Ve bütün bunlardan ne sonuç almıştır da şimdi sıra yasa değişikliğine gelmiştir? Bizim cevabını duymak istediğimiz sorular bunlardır.

Elbette ki gerekiyorsa yasa da değiştirilebilecektir. Bu da çarelerden birisi olabilir.

Daha kapsamlı ve derinliği olan çözümler üzerinde siyasetçilerin uzlaşmasından önce, eğitimcilerin, sosyologların, hukukçuların işbirliği aranmalıdır.

Yoksa sadece kanun çıkararak bu sorunun ortadan kaldırılması söz konusu bile olmayacaktır.

Taş atmak bir çocuk hakkı, çocukları sokaklara sürmek de insan hakkı değildir ve olmamalıdır.

Partimiz, konuyu bu mecraya dönüştürecek hiçbir sözde tedbirin yanında yer almayacaktır ve destek vermeyecektir.

Hükümetin Devlet Bakanı basına verdiği beyanatta bu çocuklara “taş atan değil, suça itilen ve istismar edilmiş çocuklar” olarak tanımlanmasını talep etmiştir ve elbette ki doğrudur.

Ne var ki yaptıkları suçsa ki öyledir, onları arkalarından bu suça itenler de cezasız kalacaksa bilinmelidir ki sorunun çözümü yanlış yerde aranmaktadır.

Bu konuda bir hafta sonra yaşayacağımız Nevruz Bayramı, dileriz ki kaygılarımızı acı ve talihsiz olaylarla haklı çıkarmasın, çocuklarımız da ne suçlu olsunlar, ne de suç işlesinler.

Lider ülke Türkiye'nin mimarları olsunlar, iş sahibi aileleriyle huzur içinde, milletiyle gurur duyarak, al bayrağın gölgesinde, alın terleriyle, el emekleriyle, pırıl pırıl zekalarıyla bu topraklarda kardeşleriyle iftihar ederek yaşasınlar. En samimi temennimiz budur.

Değerli Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi geçen yüzyılın ilk çeyreğinde Osmanlı İmparatorluğu içerisinde yaşanan tehcir, bütün hassasiyetine rağmen aradan geçen bir asır sonra bile maalesef ecdadımızın hak etmediği suçlamaların odağı haline gelmiştir.

Asırlarca her kökenden, her mezhepten, her inançtan sayısız toplumları hak ve adaletle idare eden, huzur ve barış getiren büyük Türk milleti, yüzyıl sonra bir insanlık suçu sayılan “soykırım” yapmakla alçakça itham edilmektedir.

Bu kapsamda, yıllardan beri dünyadaki çeşitli devletlerin kendi geçmişlerine bakmadan, tarihte yaşanmış ve tarihçilere bırakılması gereken bu dönemi, siyaseten mahkûm etme arayışları süregelmektedir.

Nitekim, parlamentolarında aziz ceddimizi soykırımcı ilan eden ülkeler arasına, son olarak geçtiğimiz hafta İsveç de dahil olmuş ve böylece mensubu olmaktan iftihar ettiğimiz ecdadımıza hakaret eden devletlerin sayısı artmıştır.

Elbette ki bundan önceki hükümetlerde olduğu gibi, bu hükümet de konuyu kendi anlayışı ve ölçülerinde savunmaya çalışmış, TBMM bir milli mesele olarak gördüğü bu gelişmeler karşısında milli bir duruş göstermiştir.

Bunun aksini söylemek, bu sorunun yalnızca bu dönemin bir zafiyeti olarak yorumlamak elbette ki hakkaniyetli ve insafli bir yaklaşım olmayacaktır.

Zira milletimize yönelik asla kabul edemeyeceğimiz bu ağır iftiharlar, yalnızca AKP hükümetinin sorunu değil, hepimizin ortak direnişini ve mücadelesini gerektiren milli bir sorundur.

Konu bugünkü millet varlığımız ile köklerimiz arasındaki kültürel mirası, vicdani ve insani bağı ve bağlantıyı kopartacak kadar önemli bir hal almış ve maalesef ülkemiz içinden de işbirlikçileri bulabilmiştir.

Görünen odur ki, kimsenin tarihi gerçekleri aramak ve doğruları tespit etmek gibi bir kaygısının olmadığı bu önyargılı gidişatla, milletimizi soykırımcı olarak suçlayacak yeni devletler ve parlamentoları bundan sonra da devreye girecek yenileri eklenecektir.

Ancak, bizim burada hükümeti eleştirilerimizin birinci nedeni, yabancılara şirin görünme adına, kendi tarihini gammazlayan, kendi ceddini ihbar eden, milletini suçlayan ve isyancıları bile ucuz siyasetine malzeme yapan bir zihniyetin işbaşında bulunuyor olmasıdır.

İkincisi ise yabancıların hakkımızda verdikleri kararlar kadar, AKP hükümetinin çizdiği iyimser tablonun, şişirilmiş başarı balonlarının birer birer patlıyor olmasıdır.

Sözde bütün uluslar arası sorunları çözme gibi son derece iddialı başladıkları bu alanda verilen bunca tavize rağmen sorarım sizlere hangi sorunu çözmüşlerdir?

- Giderek büyüyen gündemdeki sözde Emeni soykırım iddialarını mı durdurmuşlardır?
- Annan planına "Evet" diyerek Kıbrıs'ta vaad edilen izolasyonları mı kaldırtmışlardır?
- Söz verilip tutulmayan NATO Genel Sekreter Yardımcılığı görevini mi almışlardır?
- Oyalanarak gelinen son aşamada Stratejik Ortak denilen Küresel güçle el sıkışarak PKK'yı mı ortadan kaldırmışlardır?
- Barzani'yle yakınlaşarak, Türkmenlere mi sahip çıkmışlardır, Ermenilerle görüşüp Karabağ'ı mı savunmuşlardır?
- Bunların hangisini başarmışlardır da şimdi sıra Patrikaneyi Ekümenik yapmaya, Heybeliada Ruhban Okulunu açmaya gelmiştir?

Meşruiyet kazanmanın ev ödevi olarak görerek verilen bunca tek taraflı tavize rağmen, bunca boyun eğmişliğe rağmen, yedi yılda doğru yada yanlış hangi sorun çözülmüştür?

Musevi kuruluşlardan madalyalar, Hristiyan kuruluşlardan övgüler ve kendilerinde ne hikmetse İslamiyet adına mükafat ve ceza verme hakkı ve yetkisi bulan dünün eyalet reisi olan

küstahlardan ödüller almaktan, sırtların sıvazlanmasından başka hangi somut sonuçları elde etmişler ve yurda dönmüşlerdir.

Ermenistan'la imzalanan tek taraflı tavize dayalı protokollerle hiç değilse bu yıl soykırım iddialarının erteleneceğini zanneden hükümetin yaşadığı şaşkınlık, sözde sürecin mimarları olan Cumhurbaşkanı, Başbakan ve Dışişleri Bakanı'nın beyanlarına da, ruh hallerine de yansımış durumdadır.

Bu konuda Sayın Cumhurbaşkanı'nın İsveç Parlamentosu'nda Ermeni tasarısının kabul edilmesiyle ilgili olarak sarf ettiği "bu kararların nasıl alındığını biz çok iyi biliriz", "çok fazla büyütülecek bir konu da değil" açıklaması dikkat çekicidir.

Türkiye Cumhuriyeti ve Türk milletinin, maddi ve manevi mirası üzerine şekillendiği ve hayat bulduğu ecdadının her gün başka bir yönüyle hakarete, suçlamaya ve iftiraya maruz kaldığı bir dönemde bunların yok farz edilerek yada kulakların tıkanarak yol alınması mümkün değildir.

Üstelik bunlara demokrasi ve parlamento kılıfı uydurarak, "ne yapalım hükümetleri bizimle, hatta özür bile dilediler ama demokrasi bu, meclisleri böyle karar almış" mazeretiyle bakılması ve sineye çekilmesi, en az ithamlar kadar haysiyet kırıcı ve aşağılayıcı bir tavrıdır.

Söyleyenler önemsiz olsalar da, söylenenler büyütülmesi gereken konulardır. Binlerce yıllık bir kutlu milletin izzeti nefesine yönelik, şeref ve haysiyetini hedef alan alçakça iddialardır.

Küçük görülerek, haklılığımız ciddiye alınmayarak bu noktalara kadar zaman içinde gelinmiştir.

Bugün, maalesef AKP iktidarının taviz ve teslimiyetle yürüttüğü uluslar arası ilişkiler tahribatını bütün boyutlarıyla göstermeye başlamıştır.

Yabancı ülkelerin milletimizi aşağılama girişimleri, başarı, zafer, güçlendik, itibarımız arttı iddialarının aksine olağan ve sıradan hale gelmiştir.

Dış politika alanında; sıfır sorun denilerek yürütülen diplomasi garabetiyle; barış, istikrar, karşılıklı işbirliği bahanesiyle atılan her adım, aziz milletimize yönelik hakaret, suçlama, karalama ve soykırım iddiaları olarak geri dönmeye başlamıştır.

Bu nedenle, Başbakan Erdoğan'ın İsveç'i protesto için Büyükelçimizi Ankara'ya çağırması bir tercih ise de, bunun yeterli görülmesi ve bununla yetinilmesi düşünülmemelidir.

Aksi halde milletimizi soykırımcı olarak suçlayan ülke sayısına baktığımızda geri kalan ülkelerdeki diplomatlarımızın varlığı nasıl yorumlanacaktır? Sözde bu tedbirin inandırıcılığı nasıl sağlanacaktır?

Türkiye, özellikle PKK terörüne ve bölücü mihraklara siyasi sığınma adı altında yıllardır kucak açan; ülkemizde etnik ve inanç ayrımcılığını yakından takip edip körükleyen bu ülkeye vereceği tek cevap bu olmamalıdır.

Ucuz siyasetin dar alanına sıkıştırılmak istenen ve sürekli yargılanmaya çalışılan Türk milletinin, geçmişinde veremeyeceği hiçbir hesabı yoktur.

Ne var ki, ülkemizi aşağılayan Peşmerge ile kucaklaşan, topraklarımızda gözü olduğunu saklamayan Ermeniyle el sıkışan, iç işlerimize sürekli karışan Avrupalıyla dost olan bir

zihniyetin başka bir tedbir almaya ne niyeti ve nede takati bulunmaktadır.

İşbaşındakilerin, otuz altıya bölmek istediği büyük Türk milletini, tarihiyle, kökleriyle, kaynaklarıyla birlikte yedi düvele karşı savunacak ne ahlakı, ne mensubiyeti ve ne de böyle bir kaygısı vardır?

Muhterem milletvekilleri,

Türk milletinin her yönden kuşatılmaya çalışıldığı günümüzde bu yaşananların başlangıç noktalarının geçmişte aranması hem bugünkü aktörlerin kimlikleri konusunda bizleri bilgi sahibi yapacak, hem de tarihi emeller hakkında hepimizi aydınlatacaktır.

Ve kuşkusuz ki bu gerçekleri ortaya çıkaracak en önemli dönem Çanakkale Savaşları adını verdiğimiz kahramanlık destanının yaşandığı yıllardır. Ve bir zafer yıl dönümü daha gelmiştir.

Çanakkale yalnızca vatan topraklarının savunulması için yapılan bir savaşın adı değil, aynı zamanda bir milletin izzet-i nefsi için nasıl ayağa kalkabileceğini, ufalanarak daha fazla parçalanmamak uğruna neleri göze alabileceğinin de tarihi şahadetidir.

Türk milletini, on asırdır yaşadığı topraklardan atmak için seferber olmuş haçlı zihniyetinin durdurulması için Diyarbakırlı ile Tokatlı'nın, Adanalı ile Bursalı'nın, Malatya'lı ile İzmirli'nin, Mardinli ile Ispartalı'nın nasıl kucaklaştığının ibret ve kıvanç vesilesidir.

Asırlarca büyüyen ve üç kıtaya yayılan sınırlardan sonra acı ve göçlerle başlayan bir küçülmenin bu son çekilme hattında, büyük milletin bin yıllık ana yurdunu, Ertuğrul Ocağını, ata toprağını nasıl savunacağını, bunun için ölümü nasıl göze alacağını gösteren bir iftihar sayfasıdır.

Ülkemizin her yanından gelerek Çanakkale'de buluşmuş olan yüz binlerce Mehmetçiğin şehadeti ve fedakarlığı her türlü takdir ve şükran hissinin üzerindedir, eşi ve emsali yer yüzünde yoktur.

Çanakkale, *"tek dişi kalmış canavar"*a karşı Anadolu ve Rumeli Türklüğünün topyekun bir direnişinin adıdır ve ünvanıdır.

Çanakkale, Mehmet'ini muhabbetle bağrına basıp; *"Oğul seni yetiştirdim hizmet eyle vatana, Ak sütümü helal etmem saldurmazsan düşmana"*, diyerek cepheye uğurladığı eli mübarek anaların zaferidir.

Çanakkale Savaşı ile büyük Türk milleti, tüm dünyaya gerilemenin nihayet bittiğini duyurmuş, bugünkü coğrafyamız üzerinde sonsuza kadar yaşamaya kararlı olduğumuzu süngü, mermi ve yüksek iman gücü ile ilan etmiştir.

Ve ne mutlu ki, bu destan burada son bulmamış, milletimizin tamamının gösterdiği bu milli şahlanış ve duruş, birkaç yıl sonra verilecek Kurtuluş Savaşı ile zirveye ulaşarak Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşu ile taçlanmıştı.

Çanakkale Zaferi, vatanın ve milletin bekası için canlarını feda edecek kadar benliklerinden vazgeçmiş yüz binlerce milli kahramanın, ilahi bir mücadele gücü ile Türk milletini yüceltme ülküsünün de ilelebet anlatılacak mukaddes bir hatırasıdır.

Geçmiş yılların ağır tahribatı neticesinde keskin bir ayrılık ve içten içe ilerleyen nifak ile kopma noktasına gelen aziz milletimiz, bu savaşla beraber aynı gaye, aynı ruh, aynı ülkü ile kenetlenerek birliğini sağlamıştır.

Bu muazzam eserlerle ne kadar övünsek, ne kadar bahsetsek azdır.

Ancak, ne yazık ki, aradan geçen yaklaşık bir asır sonra da milletimiz ve ülkemiz üzerinde benzer tehditlerin baş göstermiş olması tarihin tekerrür ettiğini göstermektedir.

Bizim bu çağdaş ihanet odaklarına tavsiyemiz, milletimizi küçümseyen, onuruna ve kutsallarına el ve dil uzatmaya yeltenenlerin, onun gücünü imtihan etmeye kalkışanların bir asır önceki feci akıbetlerine bakmaları ve ders almalarıdır.

Bu itibarla, bizim açımızdan en az dün olduğu kadar, bugün de ihtiyacımız olan "Çanakkale Ruhu"nun nesillerimize kazandırılması hayati derecede önemli hale gelmiştir.

Şehitlerimizle katillerin, gazilerimizle canilerin birbirine karıştırılmak istendiği yaşanan alçaklık ortamında, bu tarihi gün vesilesiyle aziz şehitlerimizi anmamızın bir nedeni de budur ve bu olmalıdır.

Bu vesile ile kutlu vatan topraklarında huzur içinde yatan ve bizim varlık ve yaşama nedenimiz olarak kendini feda eden o meçhul kahramanların aziz hatıralarını hürmet ve hayranlıkla yâd ediyorum.

Tarih boyunca vatan ve millet sevdası ile şehit düşmüş ecdadımıza; bugün bölücü faaliyetlerle mücadelede milletin

bekası uğruna can vermiş evlatlarımıza en derin şükran ve minnet hissiyatıyla Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Bu yıl Çanakkale'de yapılacak törenlere partimizi temsilen Genel Başkan Yardımcımız Bursa Milletvekili İsmet Büyükataman ile birlikte on milletvekilimizden oluşacak bir heyet katılacaktır.

Arkadaşlarımız, bu tarihi olayın aziz hatıralarını ve haklı gururunu yerinde yaşayacaklardır. Bu konuyu da milletimize buradan duyurmak istiyorum.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Konuşmamın bu bölümünde, ekonomideki son gelişmelerle ilgili görüş ve düşüncelerimi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Hatırlayacağınız üzere, AKP hükümeti tarafından 11 Mayıs 2005 tarihinde IMF'yle 19'ncu stand-by anlaşması imzalanmış ve anlaşmanın süresi otuz altı ay olarak belirlenmiştir.

Ve bu anlaşmanın vadesi 2008 yılının Mayıs ayında dolmuş ve o tarihten sonra IMF ile tekrar anlaşılmasının zemini ve vasatı hükümet tarafından oluşturulmak istenmiştir.

Bu süre zarfında;

- Başbakan Erdoğan'ın 'ümük sıktırmam' diyerek sahte diklenmesine şahit olunmuş,
- "IMF ile görüşmeler büyük ölçüde aşılmış durumda" türünden olumlu mesajlar kamuoyuna duyurulmuş,
- Çıkarlarımızdan ödün verilmeyeceğiyle ilgili kararlılık vurgulanmıştır.

Geçmişte, AKP iktidarının IMF'ye karşı olmadığını gündeme getiren Başbakan Erdoğan, IMF'nin akreditasyon kuruluşu olduğunu da ileri sürmüş ve bu kuruluşun akredite etmediği zaman kimsenin kolay kolay ülkemize gelmeyeceğini ifade etmiştir.

Ne var ki, yapılması zorunlu hale gelen erken bir genel seçimin ufukta belirmesi AKP'yi tedirgin etmiş, rahat harcama yapabilmesi için IMF halatından sıyrılmak kendileri açısından mecburi hale gelmiştir.

2005 yılında IMF ile anlaşma yapan bir hükümet etme anlayışının, yalnızca ülkemizin menfaatini gözeterek bu kuruluşu sırt çevirmesi ihtimal dâhilinde değildir.

Türkiye'nin, ayakları üzerinde duran bir ülke olduğundan dolayı bir stand-by anlaşmasına gerek kalmadığını iddia eden Başbakan Erdoğan, aslında çok vahim ve kendisini ele veren bir itirafta da bulunmuştur.

Değerli arkadaşlarım, bu hükümetin yaklaşık beş buçuk yılı IMF programıyla ve yaklaşık son iki yıllık dönemi de müzakerelerle geçmiştir.

O zaman şu gerçeği Başbakan Erdoğan ve yol arkadaşları kabul ve ikrar etmelidir. AKP iktidarları süresince Türkiye ekonomisi kendi başına ve desteksiz ayakta kalamamış ve IMF'nin uzattığı koltuk değneğiyle yere düşmekten kurtulmuştur. Başbakan açıkça bunu söylemektedir.

Kendi ayakları üzerinde duramayan bir ekonominin, büyümesinden ve gelişmesinden bahsetmek milletimizi aldatmak ve kandırmak değildir de nedir? Başbakan Erdoğan,

ekonomide tam bir başarısızlık örneği sergilediğini ne zaman ve daha hangi şartlarda kabul edecektir?

Gelinen bu aşamada, birçok eksiği olan 'Orta Vadeli Program' ve nasıl ve ne şekilde uygulanacağı belirsiz olan 'Mali Kural'la ekonomik istikrarın oluşacağını düşünmek büyük bir gaflettir. Tam bir zihin ve politika iflasıdır.

İşsizlik almış başını gitmekte, işyerleri teker teker kapanmaya devam etmektedir.

Sürdürülebilir bir büyümenin ortaya çıkmaması, her evde işsiz bir kardeşimin bulunmasına neden olmuştur.

Bu kapsamda, tasfiye olan işyerlerinin ve iflasların olumsuz seyrinde bir değişme olmamış, kriz pimi çekilmiş bir bomba gibi üretim sektörlerinin üstüne düşmüştür.

Protesto edilen senetler, karşılığı çıkmayan çekler ve kredi kart batağı kanser gibi toplumu sarmıştır.

Sanayi üretimi hala ayağa kalkamamış, kapasite kullanım oranı 2008 yılının Kasım ayının bile gerisinde kalmıştır.

Hali hazırda krizde kıvranan Türkiye ekonomisinde eski sorunlar tekrar nüksetmiş, mesela cari açık sorunu tekrar belirmiştir.

Bir önceki yılın Ocak ayında 491 milyon dolar açık veren cari işlemler hesabı, bu yılın aynı ayında 2 milyar 959 milyon dolar açık vermiştir. Elbette cari açığın artmasında ithalat artışı etkili olmuştur.

Bu sorunu giderebilmek için gerekli olan uluslar arası doğrudan yatırım girişi de azalmaya başlamış ve bu yılın Ocak

ayında 316 milyon dolar düzeyinde gerçekleşmiştir. Bu rakamın geride kalan yılın Ocak ayında 1 milyar 92 milyon dolar olduğunu dikkate aldığımızda, önümüzde çok ciddi sorunların beklediğini rahatlıkla söyleyebiliriz.

AKP iktidarının her ortamda gündeme getirdiği ve geçtiğimiz yıllar boyunca, küresel alanın müsait olduğundan dolayı giren uluslar arası sermaye artık yön değiştirmiş ve kaynak kurumaya başlamıştır.

Bundan sonra AKP, sona yaklaştığı hükümet etme döneminde hiç olmazsa;

- Ülkemizin kültürel ve sosyal yapısıyla uyumlu,
- Vatandaşımızı gözeten ve satın alma gücünü artıracak,
- Ülkemizin yeni ve daha büyük krizlere girmemesi için üretim ve kurumsal odaklı tedbirleri hayata geçirmelidir.

Tüccarın, sanayicinin, esnafın, işçinin, çiftçinin yaşadığı sıkıntıları dinleyecek ve kendilerini muhatap alacak siyasi iradeyi bulamamaktan son derece şikâyetçi oldukları bilinmektedir.

Hükümetin, hayatın her alanında yarattığı despot yönetim anlayışı, ekonominin her sektörü üzerinde de baskı oluşturmakta, sorunların halli yönünde konuşulması gereken gerçek problemler, yerini kalıcı ve kapsayıcı yaklaşımlara bırakmamaktadır.

Bunun farkında olan Milliyetçi Hareket Partisi, Türk ekonomisine yön veren üreten, istihdam yaratan ve katma değer oluşturan ekonomik sektörlerin sorunlarını yerinde öğrenmek ve tedbirler geliştirmek maksadıyla eylem planı hazırlamıştır.

Bu plan kapsamında olmak üzere, konuyla ilgili genel başkan yardımcılarımız ve milletvekillerimizden oluşacak "sektörel sorunları tespit ve çözüm heyeti" işyeri ve iş kolu ziyaretlerinde bulunacaktır.

Mesleki ve sivil toplum kuruluşlarıyla "istişare heyeti"yle de Türk-İş, TESK, TOBB, TİSK, ticaret ve sanayi odaları, ziraat odaları gibi mesleki ve sivil toplum kuruluşları bir program dâhilinde ziyaret edilerek, bu kuruluşların ve mensuplarının sorunları, beklentileri ve talepleri kaynağında belirlenecektir.

Heyetlerin ulaşacağı neticeler, günün şartları, ekonominin gerekleri ve partimizin program ve ilkelerine uygun olarak yorumlanacak, önümüzdeki dönemde Milliyetçi Hareket Partisi'nin ekonomik ve sosyal politikalarında belirleyici olacaktır.

Son olarak, Başbakan Erdoğan'ın tükenmiş ruh halinin yansıdığı ibretlik boyutla ilgili birkaç noktaya değinmek istiyorum.

Başbakan Erdoğan, geçen hafta içinde bazı sağlık tesislerinin toplu açılışında, 18'nci yüzyılda Batı Afrika'dan Amerika'ya köle olarak satılan ve köleliğe karşı direnen bir sinema karakteri olan Kunta Kinte'ye atıfla; "Bu ülkenin gerçekten Kunta Kinte'leri vardı. Ben de Kunta Kinte'ydim." sözleri dikkat ve ilgi çekici olmuştur.

Başbakanın, ne olacağı, hangi sıfatı taşıyacağı, kendisini nasıl tanımlayacağı tamamen kendi bileceği bir iştir.

Ancak bizim tanıdığımız Başbakan Erdoğan, aç ve sefil yaşayan bir Afrika kölesine değil, şahsı ve aile efradiyla birlikte

safahat içinde yaşayan Ortadoğu sultanlarına daha çok benzemektedir.

Kunta Kinte olarak başladığını söylediği yer ile bugün edindiği servet arasındaki uçurumun izahı başka türlü nasıl yapılacaktır?

Başbakan'a yirmi yılda gülen talihin, yoksulluğu bir türlü aşamamış vatandaşlara ömrü boyunca gülmemiş olmasının gerekçesi nasıl ifade edilecektir?

Başkalarının ne olduğu, kendini kiminle tanımladığını ve hangi milletin mensuplarıyla benzeştirdiği bizim konumuz ve umurumuz değildir. Ve bizim de kendisine söyleyeceğimiz şudur:

Biz Milliyetçi Hareketin mensupları olarak, Alparıan gibi olmaya, Fatih gibi bakmaya, Yunus gibi söylemeye, Hacı Bektaş gibi sevmeye, Mevlana gibi kucaklamaya ve Mustafa Kemal gibi mücadeleye devam edeceğiz.

Muhterem Arkadaşlarım,

Özellikle Balkanlardan başlayarak, Orta Asya Bozkırlarına kadar olan muazzam coğrafyalarda yeni bir yılın müjdesi olan Nevruz'a önümüzdeki hafta başı girilecektir.

Bizler için Nevruz, bu özelliğinin yanında geçmişle muhasebenin ve geleceği de yeniden değerlendirmenin bir fırsatı sayılmalıdır.

Atalet, yılgınlık, korku ve umutsuzluğun geride bırakıldığı, maddi ve manevi diriliş ve atılımın da bir başlangıcı olmalıdır. Dileğimiz budur.

Bu yönüyle Nevruz, büyük Türk milletinin sahip olduğu hürriyet ruhunun kabarak taştığı, sığ ve dar bir coğrafyadan kıt'aları yönetmeye talip olduğu bir uyanışın, kudretin ve yönetim mirasının günümüze kadar ulaşmış yadigarıdır.

Hepinizin yaklaşan Nevruz bayramını kutluyor, milletimize sağlık ve mutluluk getirmesini diliyorum.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

" TBMM GRUP TOPLANTISINDA "

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

23 MART 2010

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Muhterem Basın Mensupları,**

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Balkanlardan Çin Seddine kadar uzanan uçsuz bucaksız topraklarda binlerce yıldır yaşayan bir Nevruz Bayramı'nı daha geride bırakmış bulunuyoruz.

Bolluğun bereketin, uyanışın ve yenilenmenin sembolü olan bu bayram günü asırlardan bu yana Türk milletinin tarihinde de dostluğun, barışın, kucaklaşmanın ve yardımlaşmanın işareti olmuştur.

Türk milleti bu günün anlamına uygun olarak tıpkı tabiatın yenilenmesi gibi vicdanını, gönlünü ve yüreğini ve ülkelerini de yenilemeyi amaçlamış, dini bayramlarda anlamını bulan ruh güzelliğine bu güzel fırsatta da ulaşmayı başarmıştır.

Ne var ki, yıllardan beri sürmekle beraber özellikle AKP yönetimlerinin sergilediği acz ile birlikte azan bölücülük, Nevruz gününü, isyan ve eylem gününe dönüştürmüş bulunmaktadır.

Artık Nevruz kutlaması adı altında bölücü paçavraların taşınması bir yana İmralı Canisi'nin sinevizyon gösterileri bile meydanlarda alenen gerçekleşmekte, tek tip kıyafetli yüzleri

kapalı Kandil temsilcileri resmigeçit yapabilmektedir. Ve bu durum medyaya göre "Nevruz'un sakin geçtiğinin işareti olmaktadır.

Bu yılki ayaklanma provalarındaki en büyük değişiklik, bundan öncekilerde görülmeyen sloganların Başbakan Erdoğan'ın açılımla ilgili söylemleriyle gösterdiği şaşırtıcı benzerlikler olmuştur.

- Başbakan'ın, "son derece olumlu" bulduğu Habur'dan giriş yapan teröristler bu yıl gösterilerin şeref ve protokol konusu olarak baş köşede ağırlanmışlardır.
- Milletimizi otuzaltıya bölme çabaları bölücülerce de hararetle desteklenmiş ve açılan pankartlarda Başbakanın kimlik ayrıştırma mesajları açıkça yer almıştır.
- Anaların gözyaşları üzerine kurduğu istismar da bu yıl alkışlanmış ve ellerinde paçavralar bulunanlar "Anaların kucaklaşma vakti gelmiştir" diyerek Başbakan'a desteklerini esirgememişlerdir.
- Yine bu gösterilerde Başbakan Erdoğan'ın fikir birliği içinde olduğu İmralı Canisi hükümete doğrudan muhatap olarak işaret edilmiştir.

Nevruz bahanesiyle yapılan bu alçakça tahrikler,

- Türkiye'nin nereye sürüklenmek istenildiğini;
- Milletimizin nasıl bir siyasi suikastla karşı karşıya olduğunu;
- Büyük bir oyunun hedefi haline adım adım nasıl getirildiğini;

- Türk kimliğini tartışmaya açan ve hedefi Türkiye'nin varlığına kastedmek olan siyasi bölücülüğü haklı göstermeye çalışan AKP zihniyetinin tahriklerin zeminini içten içe nasıl hazırladığını herkese bir kez daha göstermiştir.

Terörün sözde bitirilmesi için Türkiye'de anayasal çözüm süreci başlatılmasının gündeme getirildiği ve bölücülüğün meşruiyetini amaçlayan çabaların siyasi çözümle eş zamanlı iletilmeye çalışıldığı bir gerçek olarak karşımızdadır.

Bu itibarla, hükümetin Anayasa değişiklikleri çabasını bir toplumsal ihtiyaçtan da öte bu sinsi niyetin hayata geçirilme arayışı olarak görmek gerekmektedir.

Ve bu maksada ulaşmak için atılacak adımlar, bilinmelidir ki, PKK'nın siyasi gündem ve stratejisinin adım adım iletilmesine imkân sağlanması, devletin terör ve bölücülük karşısında teslim olması anlamına gelecektir.

Türkiye'nin böylesine büyük tehdit ve tehlikelere maruz bırakıldığı bu gergin ortamda, AKP hükümeti maksatlı bir sessizliğe bürünmüştür.

Türkiye'yi enkaza çeviren Başbakan Erdoğan ve hükümeti, hiç sıkılmadan hayali başarı masallarıyla Türk milletinin akli ve idrakiyle alay etmekle meşguldür.

- Bir yandan birinci yıkım seferinde yaşadığı bozgunun muhasebesini yaparken; öte yandan ikinci yıkım seferini başlatarak sözde açılım denen PKK projelerine yığınak artırma çalışmalarına hız vermektedir.

- Bir yandan Türkiye'nin yedi buçuk yıldır konuşulmayan konularını özgürce tartışıldığı iddiasıyla Türk milletini bölme ve parçalama gayretlerini toplantı salonlarında ve kahvaltılı masalarında sürdürmekte, öte yandan "Bizi tek bir millet yapan, bizi ortak bir kader ve ortak bir ideal çerçevesinde birleştiren, bütünleştiren Çanakkale ruhunu" pişkince diline dolamaktadır.
- Bir yandan, kendi milletini faşistlikle suçlayıp ecdada hakaret ederken, Ermenistan'la protokolleri utanmadan imzalarken; öte yandan, Çanakkale Şehitliğinde tam bir hamaset istismarıyla tarihimize yapılan haksızlıklardan bahsedebilmektedir.
- Bir yandan, ülkemizde kaçak işçilere göz yumduğunu söyleyip açıkça suç işlerken, öte yandan bunlardan Ermeni olanlarını geri göndereceğini önce açıklayıp tepkiler üzerine sözünden anında dönmektedir.
- Bir yandan ayrımcılığa tahammül edemeyiz derken, diğer yandan buluşmak için sıraya dizdiği alt kimlikleri tahrike, alt kültürleri lime lime ayırarak Türk milletini parçalama gayretlerine devam etmektedir.
- Bir yanda "topraklarımızın ırkçılığa hiçbir dönemde sahne olmadığını" söylerken, diğer yanda tek tek saydığı etnik kimliklerin ayrımcılığa maruz kaldığını iddia etmektedir.
- Bir yandan Mehmet Akif'ten mısralar okuyarak, Peygamberimizin şehitlerimizi nasıl kucakladığından söz etmekte, diğer yandan ise şehitlere ve Mehmetçiğe kapalı olan kendi kucağını teröristlere ardına kadar açmış olduğunu milletimizden saklamaya çalışmaktadır.

Bu ne çelişkidir, bu ne tutarsızlıktır, bu ne ilkesizliktir?

Buradan Başbakan Erdoğan'a hatırlatmak isterim ki; Türk milletinin haklarını savunacağı, ecdadımızın şerefini koruyacağı yer Çanakkale Şehitliği değildir.

Onlar zaten görevlerini yapmış olmanın huzuru içinde bu dünyanın en büyük şehitliğinde milletimizin koynunda yatmaktadırlar.

Üstelik bu, "şehide kelle, katile sayın" diyenlerin, teröristle kucaklaşanların anlayacağı ve anlamlandıracağı bir manevi mevkii de değildir.

Bu milletin tarihindeki muhteşem gerçekler, onun sahibi olanlar tarafından maddi ve manevi olarak zaten yaşatılmaya devam etmektedir.

- Ve milletimizin haysiyetinin korunacağı yerler Çanakkale şehitlikleri değil, AKP'nin boyun eğdiği uluslararası müzakere salonlarıdır.
- Ecdadımızın itibarının savunulacağı yer, il başkanlarının toplantı salonları değil, Zürih'te Ermenilerle imzalanan protokol masalarıdır.

Başbakan Erdoğan'ın kaybettiği değerleri ve bir türlü bulamadığı kimliğini Çanakkale Şehitliklerinde araması abesle iştigaldir.

Bizim tavsiyemiz, Vaşington'da, Bürüksel'de, Erbil'de ve Erivan'da teslimiyet mekânlarında düşürdüğü yerde aramasıdır.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Yıllardan beri tek başına hükümet olan Adalet ve Kalkınma Partisi'nin iktidarının sonuna yaklaşıldığı bir dönemde hazırladığı Anayasa değişikliği teklifleri dün itibariyle partimize ulaşmıştır.

Arkadaşlarımız usulen değerlendirme yapmaya başlamışlardır.

Ne var ki, önümüze hangi öneriler gelirse gelsin bu konuda Milliyetçi Hareket Partisi'nin sözleri de, duruşu da tartışmaya mahal vermeyecek kadar nettir, berraktır ve aziz milletimizle önceden paylaşılmıştır.

Anayasa değişikliği konusunda partimiz daha önceki açıklamalarında;

- Mevcut anayasanın değişmesinin gerektiğini, ancak bunun için toplumsal bir mutabakata ihtiyaç olduğunu;
- Anayasada değişiklikler yapılmasının, ancak siyasi istikrarın olduğu ve uzlaşmanın zemin bulduğu bir ortamda düşünülebileceğini;
- Hükümetin neden olduğu gerilim ve uzlaşmaz tavırların bu zeminin oluşmasına imkân vermediğini;
- Türkiye'yi yönetme kabiliyetini kaybetmiş bugünkü siyasi tablo değişmeden, yeni anayasa hazırlanmasının doğru olmadığını;
- İsrarlı olunacaksa, TBMM'nde temsil edilen siyasi partilerden teşekkül etmiş bir 'Anayasa Değişikliği Uzlaşma Komisyonu' oluşturulmasını;

- Değişiklik talepleri üzerinde bu komisyonun mutabakata varacağı maddelerle ilgili 'Demokratik Sözleşme' yapılmasını;
- Ve değişiklik onayının 24.Dönem TBMM'nin iradesine bırakılmasının gerektiğini kamuoyu ile paylaşmıştır.

Değişikliklere yönelik olarak, öncelikle izlenecek yöntem açısından bu tutumumuzda bir farklılık yoktur, partimiz önerilerinin sonuna kadar arkasındadır.

Buna ilave olarak, anayasa değişikliği taslaklarının istişare adı ile dosya içine koyup partileri turlamak "toplumsal uzlaşma" olmayacağı gibi, yıllarca bekleyip şimdi acele cevap için vade vermek de "müzakere" anlamını taşımayacaktır.

Bizim bir toplum sözleşmesi olan Anayasa'nın üzerinde tartışılmadan, bütün tarafların görüşleri alınmadan, eleştirilere kulak verilmeden yapılacak oldu bittileri kabul etmemiz mümkün değildir.

Bu konuda AKP ve BDP'nin ortaklık yaparak Anayasa değişikliklerini referanduma götürecek sayısal çoğunlukları vardır. Ne var ki referandum seçeneği yasal olmakla beraber üzerinde kumar oynanacak düello alanı da değildir?

Şayet gelişmeler referandum sürecine kadar giderse Milliyetçi Hareket Partisi anayasa değişiklikleri dayatmasına dair gördüğü bütün sakıncaları milletine meydan meydan gezerek anlatmaya da hazırdır ve karalıdır.

Gelin, inadınızdan vazgeçiniz. Değişiklikleri bir uzlaşma komisyonu kurup ayrıntılarıyla görüşelim, mutabık kaldıkları-

mızı milletimize duyuralım ve ilk genel seçimde milletin iradesine teslim edelim. Bizim nihai çözüm şeklimiz budur.

Unutmayalım ki Anayasa, partilerin işine gelmediği yerleri değiştireceği, işine gelenlere ise göz yumacağı alelade metinler değildir.

Siyasi ve ahlaki çürüme devlet ve toplum hayatımızı bir kanser gibi sarmıştır. Yozlaşma kültürü her alanda kök salmış, Türkiye yolsuzluk, vurgun, talan ve kanunsuzluklar ülkesi olmuştur.

- Bunun sonucunda devlete, demokrasiye ve adalete olan güven duygusu zedelenmiştir.
- Siyaset kurumu kirlenmiş ve toplum nazarında çok ağır bir itibar kaybına uğramıştır.

Anayasalar, kirli ellerin, kirli zihniyetlerin ve lekeli alınların kendilerini aklayacakları, arkasına saklanacakları istismar malzemeleri ve paravanlar değildir ve olmamalıdır.

Ve eğer bir yerden değişikliğe başlanacaksa, **“temiz toplum, temiz siyaset, temiz yönetim”**in sağlanması ve **“dokunulmazlıkların kaldırılması”** ile işe başlanmalıdır.

Değerli Arkadaşlarım,

Yakından şahit olduğunuz gibi Milliyetçi Hareket Partisi, vatana ve millete olan bağlılığını ortaya koyarken, bu kutlu değerlerin savunuculuğunu yaparken, asla göz ardı edemeyeceğimiz temel değerler ahlak, fazilet ve namus ilkelerimizdir.

Geride kalan yıllarda, partimize ve partililerimize yönelik ahlaki ithamlar karşısında bugüne kadar ülkemizde hiç kimsenin göze alamadığı çığışları yaptığımız da bilinmektedir.

Bizler, temiz toplum, temiz siyaset önerirken, yetim hakkı yiyenlerden hesap soracağımızı söylerken bunun gereklerini ihtiyaç gördüğümüz anda yerine getirmekten çekinmeyiz, korkmayız.

Ve hiçbir ikbal uğruna da toplumun kabul edemeyeceğı, ahlakımıza sığmayan, inançlarımıza ters gelen gelişmeleri sineye çekemeyiz.

Geçtiğimiz hafta, hakkında ciddi ithamlarda bulunulan Adana Büyükşehir Belediye Başkanı ile bu iddiaların sahibi olan Belediye Meclis Üyesi mesai arkadaşından partimiz adına talep ettiğimiz istifaları gerçekleşmiştir.

Tarafların haklarındaki suçlamalardan aklanmak için çağrımıza uyarak gösterdikleri hassasiyet takdir uyandırmıştır. Konunun ve adaletin tecellisinin takipçisi olacağımızı buradan açıklamak istiyorum.

Doğru ile yanlışın ortaya çıkacağına inandığımız adli ve idari süreç başlatılmıştır. Bu yolla haklarında iddialar bulunan şahıslar için adalet yolu açılmış, zan ve töhmet altında kalmalarının da önüne geçilmiştir.

Geçtiğimiz yıl Mahalli İdareler Genel seçimlerinden hemen sonra partimizden seçilen belediye başkanlarımız ile 11 Nisan 2009 tarihinde yaptığımız toplantıda hepsini ısrarla uyarılmış ve

- Şartlar ne kadar ağır, imkânlar ne kadar kısıtlı olursa olsun ellerindeki bütün kaynakları milletimiz için kullanmaları gerektiğini,
- İsraftan uzak duracak, çevreye, tarihe ve insana saygılı, gerçekçi ve verimli projelerle hizmet üretmelerini,
- Hizmetlerinde helal kazançtan, tevazudan, müşfik tavırlardan, tarafsızlıktan, hukuktan, adaletten ve faziletten asla ayrılmamalarını,
- Kısıtlı imkânları aşarak, namuslu, faziletli, ahlaklı, şeffaf ve dürüst hizmeti ilke edinerek milletimizin gönlünü mutlaka kazanmalarını, söylemiştim.

Biz bugün yaptıklarımızla, bu sözümüzün arkasında sonuna kadar durduğumuzu, iktidar ve muhalefet, taraftar veya tarafsız herkese göstermiş olduk.

Bize yakışan buydu, bizden beklenen buydu ve onu gerçekleştirdik.

Elbette ki bizim için Büyükşehir Belediye Başkanlığına sahip olmak hem vatandaşlarımıza hizmet, hem de siyasetimizi Türkiye'ye taşımak için son derece önemlidir.

Ancak, bundan daha da önemli olanlar;

- Adanalı'nın partimize olan güveni ve emanetidir.
- Şerefimiz, namusumuz, ahlakımız ve haysiyetimizdir.

-Biz AKP gibi yoksulluk iddiaları karşısında kulaklarımızı tıkayamayız.

-Ali Dibo markası alınına kazınmışlara, bırakın bakanlık yapmayı, siyaset bile yaptırmayız,

-Mütedeyyin vatandaşlarımızın, gurbetçilerimizin zekâtlarını çalanların dosyalarını örtbas etmeyiz, edemeyiz.

Çünkü inancımıza terstir, çünkü ahlakımıza aykırıdır, çünkü vicdanımıza uymaz ve anlayışımıza sığmaz. Millet hakkını helal etmez ve Allah da bizi affetmez.

Sürekli olarak başkalarıyla arasındaki farkını anlatarak gezinenlere, ama icraata gelince köşe bucaak kaçanlara diyeceğim şudur: İşte bu da bizim farkımızdır.

Başbakan Erdoğan İl Başkanlarıyla yaptığı toplantıda bu olayla ilgili olarak, kamuoyunda hakkında doğmuş olan kuşkuları düzeltiyim derken, kendi ağzıyla yakalanmıştır.

“Güya bir dürüstlük örneği vermeye çalışıyor.” diyerek bizim çıkışımızı küçümseyenlere, namus ve ahlak sahipleri; madem geçmiş dönemlerde bu şahısların yolsuzluklarını iştmişse ve görmüşse neden dört yıl boyunca;

- AKP içinde siyaset yaparken müdahale etmediğini,
- Savcılarını göreve çağırmadığını, idari soruşturma başlatmadığını,
- Yetimlerin haklarının yenmesine neden göz yumduğunu,
- Ve ne uğruna sustuğunu, insan olana sorarlar.

Biraz izan ve vicdan sahibi olanlar; her gün bir söylentinin geldiği, haklarındaki iddialar ayyuka çıkmış AKP'li Büyükşehir Belediyeleri hakkında neden kılını kıpırdatmadığını öğrenmek, bilmek ve ikna olmak isterler.

Ama yolsuzluklar konusunda duyarlı olduğunu söyleyen Başbakan Erdoğan'a ve ekibine bizim müjdemiz olacaktır:

Hiç merak etmesinler. Mademki yolsuzluklar konusunda bu kadar hassassınız; yıllardır yolsuzluklarınızın markası olmuş belediyelerinizden hesabı mutlaka biz soracağız, soygun çetelerinin yakasına mutlaka biz yapışacağız.

Özellikle Ankaralı'nın ve İstanbullu'nun nasıl soyulduğunu bir bir ortaya çıkartacağız.

Allahtan başka hiç kimseden korkumuz yoktur. Çok şükür alınımız açık, yüzümüz pak, vicdanımız rahattır.

Değerli Milletvekilleri,

Yolsuzlukların ortaya çıkartılması konusunda iz sürerken asıl yapılması gereken yolsuzluğa neden olan kirli çarkın kökten kaldırılmasıdır.

Bu itibarla bu büyük sosyal ve siyasal soruna temelinden çözüm bulmak, tamamen ortadan kaldırılması hedefi ile yola çıkarak en azından yolsuzlukları asgariye indirmek, temiz bir siyaset ikliminde milletimize hizmet götürmek isteyen her siyasetçinin öncelikli hedefi olmalıdır.

Ve bu konu Anayasa değişikliğinden çok daha önemli bir konudur. Değişecek anayasa maddelerinde öncelik de bunlar üzerine olmalıdır.

Demokratik rejimi diğer yönetim şekillerinden ayıran en önemli fark yönetenler ile yönetilenler arasındaki açık, şeffaf, saydam ilişkiler ağı ile bu sistemin oluşturması arzulanan temiz, ahlâklı, dürüst ve erdemli siyaset anlayışıdır.

Demokratik yönetimler, gizli kapaklı ilişkilerin, karanlık hesapların, tezgâh altı münasebetlerin görülmediği; kayırma-

ların, arka çıkmaların, yandaşlara peşkeş çekmelerin olmadığı faziletli idareler olmalıdır.

Bugün hayatın her alanında ahlâki yozlaşmayı değişik türevleri ile görmek ve karşılaşmak doğal bir akış gibi algılanmaya başlanmıştır ve en tehlikelisi de budur.

- Sanayi yatırımı yapmak, ticaretle uğraşmak amacıyla özel ilişkiler sonucunda hükümetten yatırım ve arazi önceliği almış imtiyazlı yandaş şirketler,
- Yaptıklarını abartmak, yanlışlarını kapatmak maksadıyla kamuoyunun bilgi edinme hakkını gasbeden, eş, dost ve akrabaların da oluşturduğu işbirlikçi medya kuruluşları,
- Muhalif belediyeleri ve vatandaşları cezalandıran, kendi seçim bölgelerini ve partilileri ödüllendiren fırsatçı ve ayrımcı bir iktidar anlayışının yol açtığı adaletsizlik,
- İnançlarımız, mukaddesatımız, alt kültürler ve etnisite üzerinden hiçbir ahlâki kaygı duyulmadan yapılan ucuz ve basit tahrik ve istismarlar,
- Kamu yöneticilerini ve görevlilerini hükümetin siyasal hizmetine ve propagandasına sokan çığ bir hükümet etme anlayışı,
- Liyakatine bakılmaksızın terfi ettirilen partizan kadrolaşmaya karşılık iktidara bağlılığından kuşku duyulan memurların itilip kakıldığı, mağdur edildiği bir zorbalık sistemi,
- Yayın imkânlarını ve yayıncı kadrolarını iktidar zihniyetinin emrine tahsis etmiş kamu kurum ve kuruluşları,

- Kendileri için vergi affı, yandaşları için arazi kapatma, kadroları için rant sağlayan ve kamu imkanlarını sömüren ve talan eden partililer,
- Yaptıklarının hesabını bu dünyada kapatmak için medyaya, adalet sistemine, aykırı düşünenlere ve muhaliflere yönelik asılsız suçlamalar, baskılar ve şantajlar, senaryolar ve hakaretler,
- Zaman zaman ön plâna çıkan ölçüsü kaçmış bir demagoji, iktidarı ikbal zanneden hazımsızlık nedeniyle sağduyu ve samimiyetin kaybolması, her kesimden duyulan ağır ve dozu tutturulamayan hakaretimiz tutum ve tavırlar,
- Gurbette alın teri ile kazandığı paralarını inanç istismarı ile kul hakkı yiyen soygunculara kaptırmış mağdurların şikayetlerini takip edecek yerde "bana mı sordunuz" diyerek azarlayan bir Başbakanın mevcudiyeti, ülkemizde yaşanan siyasi ahlâk erozyonunun sayabileceğimiz birkaç örneği olarak aklımıza gelenlerdir.

Karşımızda oynanan oyun ve yolsuzlukla örtülmüş karanlık Türkiye tablosu maalesef budur.

Kara bir dönemin temsilcisi olarak ülkemize yokluk, yoksulluk ve yozlaşmanın bütün örneklerini sergileyen bu iktidar elbette bir gün siyaseten gidecektir.

Ancak endişemiz o güne kadar toplumun bütün değer ve ahlâki normlarının zedelenmesi ve yapılacak temizleme operasyonunun bile çare ve çözüm olamayacağı kadar ağır bir lekelenmenin bağımsızlık sistemimize yerleşerek müzmin hale gelmesidir.

Muhterem Milletvekilleri,

Milliyetçi Hareket Partisi, kuruluşundan beri, toplum hayatını, demokratik rejimi ve manevi değerleri tahrip eden ahlâki yozlaşmanın önlenmesini ve yolsuzluklarla mücadeleyi, milli siyaset anlayışının temel unsuru olarak görmektedir.

Bugün, toplumsal barışı ve demokratik sistemin varlığını tehdit eden, devlet kurumlarına olan güveni sarsan ve toplumsal tahribata neden olan ahlâki kirlilik ve yolsuzluklarla kararlı ve etkin bir mücadele için **"temiz siyaset-temiz yönetim-temiz toplum"**un temesi artık kaçınılmaz hale gelmiştir.

Ülkemiz, Türkiye Büyük Millet Meclisinden başlayan temizlik iradesi ile temel ahlâk yasalarının alt yapısını oluşturmalı ve girişimlere vakit kaybetmeden başlamalıdır.

Siyasetin temizlenmesini, temiz bir toplum ve devlet yapılanmasının da başlangıcı gören; yolsuzluk ve yozlaşmanın önlenmesini öncelikle bir devlet siyaseti olarak değerlendiren Milliyetçi Hareket Partisi, muhterem kamuoyuna ve siyasal partilere **bir çağrıda bulunmaktadır.**

Bu samimi çağrımızın ekseninde, siyaset kurumunun faaliyetlerini ahlâki süzgeçten geçireceğine, siyasete etik bir temel ve form kazandıracığına inandığımız **"Siyasi Ahlâk Yasası"**nın Meclisten acilen çıkartılmasını tekraren teklif ediyoruz.

Bu kapsamda olmak üzere, parti programımızda ve seçim beyannamemizde de yer alan ve kamuoyuna ilk aşamada tartışmaya açacağımız **bazı önerilerimiz şunlar olacaktır:**

- Yolsuzluklarla topyekün mücadele için bir **"Milli Program"** hazırlanarak, önlenmesi, takibi ve koordinasyonunu sağlamak amacıyla özerk yapıda bir **"Yolsuzlukla Mücadele Kurulu"**nun oluşturulması,
- **"Kamu Denetçiliği Sistemi"**ne geçiş için gerekli anayasal ve yasal alt yapının sağlanması,
- Milli denetim standartlarının belirlenerek, denetimde etkinliğin ve birliğin sağlanması amacıyla **"Türkiye Denetim Kurumu"**nun teşkili,
- Siyasi özgürlük alanını kısıtlamadan kamu vicdanının kabul edeceği şekilde **"milletvekili dokunulmazlıklarının"** makul esaslara bağlanması,
- Belediye şirketleri de dâhil olmak üzere kamu kaynağını kullanan bütün kuruluşlara yönelik **denetim etkinliğinin artırılması,**
- Siyasi parti gelir kaynaklarının ve harcamalarının şeffaf hale getirilmesi ve etkin denetimi,
- Kamu kaynaklarının istismarı ile her türlü yolsuzluk ve usulsüzlüklerin ortaya çıkartılmasında yardımcı olanların ödüllendirilmesi ve özel koruma kapsamı altına alınması konusunda yasal değişiklikler,
- Milletvekilleri, belediye başkanları ve üst siyasi yönetim kadrolarının, görev öncesi ve görev sonrası mal bildirimlerinin kamuoyu ile paylaşılması,
- Başbakan ve bakanlar kurulu üyeleri hakkında olabilecek yolsuzluk iddialarının adli soruşturmasının Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca yapılmasına imkân sağlayacak yasal düzenlemenin yapılması,

- Siyaset kurumunun yanı sıra mesleki ahlâk krizi ile karşı karşıya olduğu anlaşılan medya sektörünün ve kamu kuruluşu olan medya kurumlarının doğru, tarafsız, hakkaniyete uygun haber aktarmalarının yanı sıra, açıklama, düzeltme ve tektep gibi ahlâki ve hukuki alanlara kapsamlı çözüm getirilmesi,
- İş dünyası, eğitim, bilimsel araştırma, ticaret ve sanat gibi artık her alanda görülen ahlâk aşınmasının önüne geçecek şekilde taklit, telif, iktibas, alıntı, kopyalama, çoğaltma, benzetme, gibi "mahfuz ve mülkiyet haklarının korunması"na ilişkin ciddi çözümlerin bulunması,
- Özellikle yerel yönetimlere getirilecek şeffaflaşma ile haksız rant elde etmenin önüne geçilmesi, imar değişikliklerinin, istimlaklerin siyasi keyfilikten uzaklaştırılarak merkezi bir sistemle kontrol altına alınması,
- Yolsuzluk yoluyla elde edildiği hukuki olarak tespit edilen her türlü kazanca el konulması ve suçluların bu kazançtan mahrum bırakılması amacıyla, yolsuzluktan suçlu görülen kişilerin servetlerinin nerede olursa olsun ve kimin adına kayıtlı bulunursa bulunsun, zaman aşımı gözetilmeksizin el konulmasına imkân sağlayacak hukuki düzenlemelerin yapılması,
- Kamu kaynaklarının korunması, bu varlıklar üzerindeki israf, savurganlık, tahribat ve talanın önlenmesi ile ihalelerin, teşviklerin, kredilerin, muafiyetlerin, vergi iadelelerinin doğru yerlere ve doğru gerekçelerle gittiklerinin takibi, etkin ve otomatik denetiminin gerçekleştirilmesi,

- Devlet yönetimimizde hakim olan güvenlik konuları haricindeki gizliliğin yolsuzlukları örtbas etmek için kullanılmasını önlemek amacıyla kamu yönetimine şeffaflık sağlayacak yasal düzenlemelerin yapılması,
- Makamların nüfuz ve güç yeri olmaktan çıkarılarak hizmet yeri olmalarının sağlanması, yolsuzluk ve adam kayırmanın önlenmesi, kamu görevlilerinin yaptıklarının yanında ihmallerinden de sorumlu tutulması,
- Devleti soyanlar, yağmalayanlar, örgütlü suç işleyenler ve bunlarla işbirliği yapanlar için söz konusu suç tanımlarının yeniden yapılması ve cezaların ağırlaştırılması suretiyle caydırıcılığın artırılması,
- Kamu yönetiminde ve yargıda açıklık politikası ile vatandaşların birey olmanın sorumluluğunu taşıyacağı sivil oluşumların kamu hizmetlerinin denetimine iştirakinin sağlanması,
- Suistimal ve yolsuzluklara vesile olan kamu yönetimi-mizdeki merkezîyetçi ve bürokratik yapının azaltılması, kırtasiyeciliğin kaldırılmasına yönelik tedbirin alınması **bu noktada çözüm alanlarından ve önerilerimizden bazılarıdır.**

Milliyetçi Hareket Partisi için yolsuzluk ithamlarından kurtulmanın, yolsuzlukları önleyebilmenin yolu TBMM'den kuvvet alan ve başlayan **“temiz siyaset, temiz toplum, temiz yönetim”** anlayışının hâkim kılınmasından geçmektedir.

Yeni bir Türkiye'ye gerçekten açılmak isteyen herkes için başlangıç noktası “temizlik” olmalıdır.

Bunlar yapılmadığı takdirde,

- Kişi dokunulmazlığından,
- Düşünce ve kanaat özgürlüğünden,
- Kanun önünde eşitlikten,
- Özel hayatın gizliliğinden,
- Din ve vicdan özgürlüğünden,
- Eğitim ve öğretim ile kadın ve çocuk haklarından,
- Basın özgürlüğü ve ahlakından,
- Serbest teşebbüsten ve adaletli rekabetten,
- Adil gelir dağılımından,
- Hukukun üstünlüğünden,bağımsızlığından veya tarafsızlığından
- Kuvvetlerin ayrılığından,
- Gerçek milli irade ve demokrasinin işleyişinden
- Ve özetle adaletten de, kalkınmadan da eşitlikten de ve hakkaniyetten de söz etmek mümkün değildir.

Takdir edersiniz ki, temiz siyaset ve temiz toplumun sağlanamadığı yerde, bunların tamamının anlamı siliktir, zayıftır ve etkisizdir.

Ne kadar mükemmel anayasa yaparsanız yapınız, arkasında ahlâk sorunu olan kalkınma ve refah modelinde; birileri kamu gücünü istismar ederek haksız servet ve nüfuz elde ederken, bu varlıkta payları olmasına rağmen yüz binlerce kişi mutlaka yoksullaşacaktır.

Terazinin kefesi bir avuç kişinin lehine dolarken, yoksul ve çaresiz kitleler ya umutlarını ahlâklı yönetimlerin gelmesine bağlayacaklar ya da en tehlikeli yolu seçip ahlâkın tahripkâr rüzgârına onlar da kapılacaklardır.

Bizim, Milliyyetçi Hareket Partisi olarak yıllardır ısrarla ve dikkatle üzerinde durduğumuz bu konunun önceliğı de burada, yani siyasetteki kirliliğın topluma sirayet etme tehlikesinde aranmalıdır.

Bugün bu vahim işaretleri gören ilkeli, erdemli ve namuslu bir siyaset temsilcisi olarak çok geç kalınmadan çare ve çözüm önerilerimizi gündeme getiriyoruz.

Bu çözümün yegâne kaynağı Türkiye Büyük Millet Meclisi, bu konuda büyük bir erdem göstererek sorumluluk alacak olanlar ise aziz milletimizin temsilcileri olan muhterem milletvekilleridir.

Başta sayısal çoğunluk açısından iktidar partisinin milletvekilleri olmak üzere hepimize temiz siyasetin, temiz yönetimin ve nihayet temiz toplumun tesisi için büyük bir vebal ve sorumluluk yüklenmiştir.

Bunu gerçekleştiremediğimiz takdirde "temizlikle hesap sorma ve kirlenmeyle ile hesaba çekilme" arasında çok yakın ve kaçınılmaz bir ilişkinin bulunduğunu herkese hatırlatmak istiyorum.

Demokrasilerde bu hesabın bir gün hukuk içinde ve adalet önünde tecelli edeceğinin bilindiğini ümit ediyorum. Milliyyetçi Hareket de bu konunun sonuna kadar takipçisi olacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi, hiçbir siyasi ikbal beklentisi ve kaygı gözetmeksizin bugün TBMM'de bulunan bütün siyasi partileri, Anayasamızın tali değişikliklerini bir kenara bırakıp öncelikle ve acilen tam bir ahlâk ve fazilet sınavı vermeye çağırılmaktadır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Türkiye, 7,5 yıllık AKP iktidarı döneminde hiç hak etmediği çok tehlikeli gelişmelerin sıklet merkezi olmuş ve bundan dolayı hırpalanmış, güç ve dermanı tükenmiştir.

Bugün vatandaşlarımızın yaşadığı problem alanlarının en başında; hayat pahalılığının, işsizliğin, yoksulluğun ve çaresizliğin geldiği hepimizin malumudur.

Ancak, Türkiye ekonomisinin yaşadığı kriz halinin ve vatandaşlarımızın katlanan dertlerinin Başbakan Erdoğan ve hükümetin öncelikleri arasında olmadığı görülmektedir.

Ne var ki, ekonomik meseleler ertelenemeyecek kadar acil bir hale gelmiş, krizin ateşlediği yangın gittikçe yayılmıştır.

Başbakan Erdoğan; sorunların görmezden gelinmesinin, işitilmemesinin, üzerinin örtülmesinin hiçbir fayda sağlamayacağı açıklıkla ve bizatihi kabul etmiştir.

Ve hatta sorunlarla yüzleşilmediği takdirde daha da büyüdüğünü ve kangren halini aldığını bile itiraf etmiştir.

Türkiye ekonomisindeki yoğunlaşan sorunlara önem vermeyen ve dikkate almayan Başbakan Erdoğan, bir yönüyle de

kendisiyle çelişkiye düşmekte ve sözlerinin ne kadar temelsiz ve samimiyetten uzak olduğunu göstermektedir.

Bugünkü şartlar altında, tehlike çanlarını tekrar çalmaya başlayan dış açık, ayağa kalkamayan ve iş üretemeyen hastalıklı bir büyüme, facia aşamasına gelen işsizlik ekonomiyi muhasara altına almıştır. Üretim kanalları kurumuş, çatlamış ve paslanmıştır.

Özel sektör borç batağına saplanmış ve finansal olan ve olmayan kesimlerle birlikte toplam borcu 125 milyar doları aşmıştır.

Hükümet, sorumsuz bir mirasyedi gibi milli varlıkları satarak açıklarını kapatmaya çalışmakta ve milletimizin alın teri kelimenin tam anlamıyla peşkeş çekilmektedir.

Bu kapsamda, 52 adet '**Akarsu Santralinin**' özelleştirme yoluyla satışı için düğmeye basılmış ve milli servet niteliğindeki bu kıymetler haramzadeler tarafından gözden çıkarılmıştır.

Elektrik dağıtım şirketlerinin ise elden çıkarılma sürecinin çok önceden başladığını ve halen belirli aralıklarla bu alandaki kamu kuruluşlarının yok pahasına satıldığını hepimiz biliyorsunuz.

AKP ile birlikte yaygınlaşan rant ekonomisi faiz simsarlarına davetiye çıkarmış, devlet imkanlarına bağlanan yolsuzluk hortumlarıyla birlikte iktidara yakın bir zümre; çalışmadan, yorulmadan, helal kazanç kaygısı taşımadan safahata kavuşmuşlardır.

Başbakan Erdoğan, bu kadar kirli ve şaibeli hükümet etme dönemine rağmen, hala çalışmadan ve millet yararına hizmetten hiç sıklımadan bahsedebilmektedir.

Ve siyasi rakiplerine; "kaç tane fakir-fukara evi dolaştın, kaç tane garip gureba evi dolaştın?" diyerek sataşmaktadır.

Öncelikle şunu söylemek isterim. Biz elbette çaresizlik içinde kıvranan yoksul kardeşlerimizin, garibanlarımızın, mağdurlarımızın, hayatı çileyle geçmiş kardeşlerimizin hükümet tarafından hatırlanmasını doğru buluyoruz ve devleti yönetenlerin de başlıca görevi olduğunu düşünüyoruz.

Ancak yoksul kardeşlerimize yardım yapılmasını ne kadar önemli görüyorsak, yoksulluğun kökünün kurutulmasını da o kadar önemsiyoruz.

Bizim kimi ziyaret edip etmediğimiz, kimin yanına gidip gitmeyeceğimiz Başbakan'ın ve partisinin bileceği bir iş değildir ve buna dair fikir beyan etmek hadlerine de olmayacaktır.

Milliyetçi Hareket'in hiçbir ferdi, yapacağı yardımı, vereceği sadakayı gösteriş uğruna yapmaz ve hele hele bunu siyasetine asla alet etmez, edemez.

Bizim anlayışımızda bir elin verdiği, diğer elin bile görmemesi asıldır ve buna inancımız tamdır.

Vatandaşlarımızın derdine deva olmak bir yana, muhtaç olmalarını politik hedeflerine alet eden ve kameralar eşliğinde haneleri siyasi propaganda arenasına çeviren bu zihniyetin, garip gureba hakkından bahsedebilmesi için, önce milletimizin verdiği vergilere nasıl göz koyduğunu, vatandaşımıza azar azar verirken, kendi yandaşlarını nasıl abat ettiğini de itiraf etmesi gerekmektedir.

Esasında yoksul kardeşimiz Başbakan'ın umurunda değildir. AKP'nin oy hesabı ve kandırma üzerine kurulu siyasi stratejisi;

devlet kaynaklarıyla yoksul hanelere ulaşılmasını gerektirmiştir. Olan yalnızca budur.

Yeri gelmişken Başbakan Erdoğan ve yandaşlarına açıkça şunu söylemek isterim ki:

- Bizim gönlümüzde Malatyalı yoksul kardeşimiz vardır.
- Bizim aklımızda Artvinli işsizimiz bulunmaktadır.
- Gündemimizde Çorum'lu çiftçimiz, Sinop'lu esnafımız yer almaktadır.
- Yiyecek ekmeği olmayan, ocağında bir tas sıcak çorbası pişmeyen, doğusundan batısına milyonlarca vatan evladı bizim derdimizdir ve onların yüzünü güldürmek birinci hedefimizdir.

Hiç kimse bu gerçekleri aklından çıkarmamalı, bize akıl vermeye ve itham etmeye kalkışmamalıdır.

Muhterem Milletvekilleri,

AKP iktidarı süresince ekonominin yapısal sorunları ciddiyle ve kararlılıkla bir türlü ele alınamamıştır.

Sosyal gelişmenin, sağlıklı ve istikrarlı bir büyümenin önündeki engeller kaldırılamamış ve sürekli olarak ertelenmiştir.

Sayısal ve siyasal anlamda bunları yapabilme imkân ve gücü bulunan AKP'nin, ekonomideki aciliyeti olan sorun alanlarını çözmek yerine sürüncemede bırakması, ülkemizi içinden çıkılmaz bir alana sokmuştur.

Bugün itibariyle, ekonomideki kurumsal eksiklikler ve zafiyetler giderilmedikçe, düzgün, sıhhatli ve hızlı bir kalkınma sürecine ulaşmamız mümkün olmayacaktır.

Nitekim gelir ve servet dağılımındaki adaletsizlikler devam edecek, işsizlik kronik bir sorun olarak yaşamayı sürdürecektir.

Bu kapsamda istikrarlı ve istihdam yaratan bir ekonomik yapı için hem yasal çerçeveye gerek vardır, hem de uygulamada mülkiyet hakları güvence altında olmalıdır.

Bu çerçevede ekonomik ilişkilerin kurumsal ve hukuksal destekle korunup geliştirilmesi çok önem arz etmektedir.

Özellikle, ekonomik aktörlerle birlikte piyasanın bir düzen ve kurallar bütünü içinde faaliyetini sürdürebilmesi; rekabet şartlarının korunmasına ve gözetilmesine, haksızlık ve ahlaksızlıkların önüne geçilmesine, haksız kazanç ve adaletsiz uygulamalara son verilmesine bire bir bağlıdır.

Bu itibarla, en başta günümüzün sosyal ilişkilerini yansıtan ve ekonomik ihtiyaçların karşılanmasını belirli kurallar altına alan, taraflar arasındaki ihtilafları vicdana ve hakkaniyete uygun olarak gideren hukuksal sistemin tesisine ihtiyaç olduğu şüphesizdir.

Bu maksatla, Anayasa değişikliğini önceliğine alan AKP hükümetine, sosyal ve ekonomik hayatı doğrudan ilgilendiren daha acil bir konuda yasa değişikliği çağrısında bulunmak istiyorum:

Partimiz, halen Meclis gündeminde bulunan Türk Borçlar Kanun Tasarısı ile Türk Ticaret Kanun Tasarısı'nın, karşılıklı

mutabakat sağlandıktan ve itirazlar giderildikten sonra bir an önce yasalaşması gerektiğine inanmaktadır.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin, bu kanun değişiklikleriyle ilgili ileri sürdüğü görüşleri saklı kalmak kaydıyla; iktidar partisinin atacağı adımla, buluşacağımız bir mutabakat zemininde, Türk Borçlar Kanunu ve Türk Ticaret Kanunu değişikliklerine vardır ve bu konuda hükümeti harekete geçmeye davet etmektedir.

Ülkemizde olup biteni gördüklerini iddia eden Başbakan Erdoğan'ın bu meseleye öncelikle eğilmesi, ekonominin hukuksal çerçevesinin sağlıklı bir yapıya kavuşturulması için çok önemlidir.

Konuşmama son verirken hepimizi saygılarımla selamlıyorum.